

Obsah

II *Nelegislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/2066 z 19. decembra 2018 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, ktorým sa mení nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012 ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/2067 z 19. decembra 2018 o overovaní údajov a o akreditácii overovateľov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾ 94**

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

II

(Nelegislatívne akty)

NARIADENIA

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2018/2066

z 19. decembra 2018

o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, ktorým sa mení nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES⁽¹⁾, a najmä na jej článok 14 ods. 1,

keďže:

- (1) S cieľom zohľadniť prvé vydanie medzinárodných štandardov a odporúčaní o ochrane životného prostredia – Systém kompenzácie a znižovania emisií uhlíka v medzinárodnom letectve (CORSIA, *Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation*) (príloha 16 zväzok IV k Chicagskému dohovoru), ktoré 27. júna 2018 prijala Rada ICAO na desiatom stretnutí v rámci svojho 214. zasadania a ktoré sa majú uplatňovať od roku 2019, toto nariadenie by malo urýchlene nadobudnúť účinnosť.
- (2) Úplné, jednotné, transparentné a presné monitorovanie a nahlasovanie emisií skleníkových plynov v súlade s harmonizovanými požiadavkami stanovenými v tomto nariadení sú základným predpokladom účinného fungovania systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov (ďalej len „EU ETS“) zriadeného smernicou 2003/87/ES.
- (3) Priemyselní prevádzkovatelia, leteckí prevádzkovatelia, overovatelia a príslušné orgány získali v treťom období obchodovania v systéme EU ETS (2013 až 2020) skúsenosti s monitorovaním a nahlasovaním podľa nariadenia Komisie (EÚ) č. 601/2012⁽²⁾. Z tejto skúsenosti vyplynula potreba zlepšiť, objasniť a zjednodušiť pravidlá monitorovania a nahlasovania s cieľom podporiť ďalšiu harmonizáciu a zefektívniť systém. Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 sa niekoľkokrát podstatne zmenilo. Keďže treba prijať ďalšie zmeny, v záujme prehľadnosti je vhodné toto nariadenie nahradiť.
- (4) Vymedzenie pojmu „biomasa“ v tomto nariadení by malo zodpovedať vymedzeniu pojmov „biomasa“, „biokvapalina“ a „biopalivo“ v článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES⁽³⁾, obzvlášť preto, že preferenčné zaobchádzanie s prihladenutím na povinnosti odovzdávania kvót v rámci systému EU ETS predstavuje „systém podpory“ v zmysle článku 2 písm. k), a teda aj finančnú podporu v zmysle článku 17 ods. 1 písm. c) danej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012 z 21. júna 2012 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 181, 12.7.2012, s. 30).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16).

- (5) Z dôvodu konzistentnosti by sa v tomto nariadení mali uplatňovať vymedzenia pojmov uvedené v rozhodnutí Komisie 2009/450/ES ⁽¹⁾ a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES ⁽²⁾.
- (6) V záujme čo najlepšieho fungovania systému monitorovania a nahlasovania členské štáty, ktoré určia viac ako jeden príslušný orgán, by mali zabezpečiť, aby dané príslušné orgány koordinovali svoju činnosť v súlade so zásadami stanovenými v tomto nariadení.
- (7) Podstatným prvkom systému zavedeného týmto nariadením by mal byť plán monitorovania, v ktorom sa stanovuje podrobná, úplná a transparentná dokumentácia o metodike pre špecifické zariadenie alebo prevádzkovateľa lietadla. Tento plán by sa mal pravidelne aktualizovať jednak na základe zistení overovateľa a jednak na základe vlastných podnetov prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla. Hlavnú zodpovednosť za vykonávanie metodiky monitorovania, ktorá je sčasti špecifikovaná postupmi predpísanými týmto nariadením, by mal aj naďalej mať prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla.
- (8) Keďže plán monitorovania predstavuje podstatný prvok pravidiel monitorovania a nahlasovania, všetky jeho významné zmeny by mali podliehať schváleniu príslušným orgánom. S cieľom znížiť administratívne zaťaženie príslušných orgánov a prevádzkovateľov by sa však určité druhy zmien plánu nemali považovať za významné, a preto by nemali byť podmienené formálnym schválením.
- (9) Aby sa zaťaženie prevádzkovateľov a prevádzkovateľov lietadiel znížilo na minimum a uľahčilo sa účinné monitorovanie a nahlasovanie emisií skleníkových plynov podľa smernice 2003/87/ES, je potrebné stanoviť základné metodiky monitorovania. Súčasťou daných metodík by mali byť základné metodiky výpočtov a meraní. Metodiky výpočtu by mali pozostávať zo štandardnej metodiky a metodiky materiálovej bilancie. V rámci toho istého zariadenia by malo byť možné kombinovať metodiky merania, štandardnú metodiku výpočtu a metodiku materiálovej bilancie za predpokladu, že prevádzkovateľ zabráni akýmkoľvek chýbajúcim údajom alebo dvojitému započítaniu.
- (10) Aby sa zaťaženie prevádzkovateľov a prevádzkovateľov lietadiel znížilo na minimum, mala by sa zjednodušiť požiadavka na hodnotenie neistoty bez toho, aby došlo k zníženiu presnosti. V prípade meracích prístrojov používaných v štandardizovaných podmienkach, najmä ak podliehajú vnútroštátnej zákonnej metrologickej kontrole, by sa pri hodnotení neistoty mali uplatňovať oveľa menej prísne požiadavky.
- (11) Treba vymedziť faktory výpočtu, ktoré môžu byť buď predvolené, alebo určené analýzou. V rámci požiadaviek na analýzu by sa malo aj naďalej uprednostňovať využívanie laboratórií akreditovaných v súlade s harmonizovanou normou „Všeobecné požiadavky na kompetentnosť skúšobných a kalibračných laboratórií“ (EN ISO/IEC 17025) na relevantné analytické metódy, pričom v prípade neakreditovaných laboratórií by sa mali zaviesť požiadavky na jednoznačné preukázanie ekvivalentnosti, okrem iného aj podľa harmonizovanej normy „Systémy manažérstva kvality. Požiadavky“ (EN ISO/IEC 9001) alebo iných relevantných certifikovaných systémov manažérstva kvality.
- (12) Mala by sa stanoviť transparentná a jednotná metodika určovania neprimeraných nákladov.
- (13) Mala by sa stanoviť vyššia miera ekvivalentnosti medzi metodikou založenou na výpočtoch a metodikou založenou na meraniach. To si bude vyžadovať lepšie zosúladenie požiadaviek na úrovne. Na účely určenia pomernej časti biomasy v CO₂ pri použití systémov kontinuálneho merania emisií (SKME) by sa mal zohľadniť najnovší technologický pokrok. Preto by sa mali stanoviť pružnejšie pravidlá na určovanie pomernej časti biomasy, najmä povolenie používať na tento účel iné metódy než postupy založené na výpočtoch.
- (14) Keďže emisie pochádzajúce z biomasy sa na účely systému EU ETS bežne hodnotia ako nulové, pre čisté zdrojové prúdy biomasy by sa mali stanoviť zjednodušené pravidlá monitorovania. Ak sú palivá alebo materiály zmesami biomasy a fosílnych zložiek, požiadavky na monitorovanie by sa mali objasniť. Malo by sa lepšie rozlišovať medzi predbežným emisným faktorom týkajúcim sa celkového obsahu uhlíka a emisným faktorom týkajúcim sa obsahu CO₂ iba v pomernej časti fosílii. Na tento účel by sa mali stanoviť osobitné vymedzenia úrovní pre predbežný

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2009/450/ES z 8. júna 2009 o podrobnom výklade činností leteckej dopravy uvedených v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 149, 12.6.2009, s. 69).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006 (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114).

emisný faktor a pomernú časť biomasy/fosílií. Podobne ako v prípade iných faktorov výpočtu by požiadavky mali zohľadňovať veľkosť zariadenia a emisie skleníkových plynov súvisiace s palivom alebo materiálom. Na tento účel by sa mali vymedziť minimálne požiadavky.

- (15) V prípade zariadení s nižšími, menej závažnými ročnými emisiami by sa malo zamedziť uloženiu neprimerane prísnych požiadaviek na monitorovanie a súčasne zabezpečiť, aby ostala zachovaná akceptovateľná presnosť merania. V tejto súvislosti by sa mali stanoviť osobitné podmienky pre zariadenia, ktorých emisie sa považujú za nízke, a pre prevádzkovateľov lietadiel, ktorí sa považujú za malé zdroje emisií.
- (16) Podľa článku 27 smernice 2003/87/ES môžu členské štáty zo systému EU ETS vylúčiť malé zariadenia podliehajúce rovnocenným opatreniam, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v danom článku. Podľa článku 27a smernice 2003/87/ES môžu členské štáty zo systému EU ETS vylúčiť zariadenia, ktoré emitujú menej ako 2 500 ton, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v danom článku. Toto nariadenie by sa nemalo priamo uplatňovať na zariadenia vylúčené podľa článku 27 alebo 27a smernice 2003/87/ES s výnimkou prípadov, keď sa členský štát rozhodne inak.
- (17) Aby sa ošetrili potenciálne slabé miesta spojené s prenosom vlastného alebo čistého CO₂, mali by takéto prevody podliehať veľmi špecifickým podmienkam. Vo svojom rozsudku z 19. januára 2017 vo veci C-460/15 ⁽¹⁾ Súdny dvor Európskej únie konštatoval, že druhá veta článku 49 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 601/2012 a bod 10 časť B prílohy IV k uvedenému nariadeniu sú neplatné v rozsahu, v akom do emisií zo zariadenia na kalcináciu vápna systematicky zahŕňajú oxid uhličitý (CO₂) prevedený do iného zariadenia na účely výroby vyzrážaného uhličitanu vápenatého, a to bez ohľadu na to, či dochádza alebo nedochádza k uvoľňovaniu tohto oxidu uhličitého do atmosféry. Aby sa vzal do úvahy rozsudok Súdneho dvora vo veci C-460/15, CO₂, ktorý sa prevádza na účely výroby vyzrážaného uhličitanu vápenatého a končí sa chemicky viazaný, by sa mal považovať za neuvolnený do atmosféry. Tieto podmienky by však nemali vylučovať možnosť budúcich inovácií. Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (18) Keďže je možné, že medzi zariadeniami sa neprevádza iba CO₂, ale aj N₂O, mali by sa zaviesť pravidlá monitorovania na prevod N₂O, ktoré sú podobné pravidlám monitorovania na prenos CO₂. Okrem toho je vhodné vymedzenie vlastného CO₂ rozšíriť nad rámec limitov CO₂ obsiahnutého v palivách, a to na CO₂ obsiahnuté v akomkoľvek zdrojovom prúde, ktorý sa má monitorovať.
- (19) Mali by sa stanoviť špecifické ustanovenia pre leteckú dopravu týkajúce sa plánov monitorovania a monitorovania emisií skleníkových plynov.
- (20) Odhadovanie chýbajúcich údajov by sa malo vykonávať jednotne, buď prostredníctvom požiadavky uplatňovania konzervatívnych postupov odhadovania schválených v pláne monitorovania, alebo (ak to nie je možné) prostredníctvom schválenia primeraného postupu príslušným orgánom a jeho začlenenia do plánu monitorovania.
- (21) Prevádzkovatelia by mali mať povinnosť pravidelne prehodnocovať svoju metodiku monitorovania v záujme jej vylepšenia a zohľadňovať odporúčania, ktoré im overovatelia doručili v rámci overovacieho procesu. Ak prevádzkovatelia nepoužívajú metodiku založenú na systéme úrovni alebo nespĺňajú metodiky najvyššej úrovne, mali by pravidelne podávať správy o krokoch, ktoré prijímajú na účely plnenia metodiky monitorovania založenej na systéme úrovni a na dosiahnutie najvyššej požadovanej úrovne. S cieľom znížiť administratívne zaťaženie súvisiace s nahlasovaním zlepšení, intervaly a dôvody nahlasovania zlepšení by sa mali upraviť, pričom by sa mali zohľadniť skúsenosti členských štátov z administratívnej praxe.
- (22) Prevádzkovatelia lietadiel môžu podľa článku 3e ods. 1 a článku 28a ods. 2 smernice 2003/87/ES požiadať na základe overených údajov o tonokilometroch o pridelenie bezodplatných emisných kvót pre činnosti uvedené v prílohe I k danej smernici.
- (23) Malo by sa podporovať využívanie informačných technológií vrátane požiadaviek na formáty výmeny údajov a využívania počítačových systémov a členské štáty by preto mali mať možnosť vyžadovať od hospodárskych subjektov používanie takýchto systémov. Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť vypracovať vlastné elektronické šablóny a špecifikácie formátu súborov, ktoré by však mali zodpovedať minimálnym normám zverejneným Komisiou.
- (24) S cieľom lepšie objasniť pravidlá monitorovania a nahlasovania emisií z procesov by sa popri materiáloch obsahujúcich uhličitanu mali stanoviť pravidlá pre látky obsahujúce iné formy uhlíka vedúce k emisiám CO₂. Malo by sa výslovne uviesť používanie močoviny pri čistení spalín a mal by sa uviesť zodpovedajúci štandardný emisný faktor.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 19. januára 2017, *Schaefer Kalk GmbH & Co. KG proti Bundesrepublik Deutschland*, C-460/15, ECLI:EU:C:2017:29.

- (25) Členským štátom by sa mal poskytnúť dostatočný čas na prijatie potrebných opatrení a vybudovanie primeraného vnútroštátneho inštitucionálneho rámca na zabezpečenie účinného uplatňovania tohto nariadenia. Toto nariadenie – okrem iného aj po prípadnej revízií pred začiatkom jeho uplatňovania spočívajúcej v zohľadnení ďalšieho vývoja a odstránení odkazov na zdroje mimo práva EÚ vo všetkých možných prípadoch – by sa teda malo uplatňovať od štvrtého obdobia obchodovania; výnimku predstavujú zmeny nariadenia (EÚ) č. 601/2012, ktoré by sa mali začať uplatňovať čo najskôr.
- (26) Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 by sa malo zrušiť od 1. januára 2021. Jeho účinky by sa však mali zachovať pre monitorovanie, nahlasovanie a overovanie emisií a údajov o činnosti, ku ktorým dochádza počas tretieho obdobia obchodovania v systéme EU ETS.
- (27) Súčasťou tohto nariadenia sú zlepšenia týkajúce sa monitorovania a nahlasovania, v ktorých sa zohľadňuje prvé vydanie medzinárodných štandardov a odporúčaní o ochrane životného prostredia – Systém kompenzácie a znižovania emisií uhlíka v medzinárodnom letectve (CORSA) (príloha 16 zväzok IV k dohovoru), ktoré 27. júna 2018 prijala Rada ICAO na desiatom zasadnutí 214. zasadania. Nariadenie o overovaní správ o emisiách skleníkových plynov, správ o tonokilometroch a akreditácii overovateľov podľa smernice 2003/87/ES sa tiež mení s cieľom zohľadniť prvé vydanie medzinárodných noriem a odporúčaní, pričom tieto dva nástroje dopĺňa delegovaný akt podľa článku 28c smernice 2003/87/ES. Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (28) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre zmenu klímy,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ODDIEL 1

Predmet úpravy a vymedzenie pojmov

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú pravidlá monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a údajov o činnosti podľa smernice 2003/87/ES v období obchodovania systému obchodovania s emisiami v Únii, ktoré sa začína 1. januára 2021, a v ďalších obdobiach obchodovania.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na monitorovanie a nahlasovanie emisií skleníkových plynov špecifikovaných v súvislosti s činnosťami uvedenými v prílohe I k smernici 2003/87/ES a na nahlasovanie údajov o činnosti stacionárnych zariadení a činností leteckej dopravy, ako aj na monitorovanie a nahlasovanie údajov o tonokilometroch súvisiacich s činnosťami leteckej dopravy.

Uplatňuje sa na emisie a údaje o činnosti, ktoré sa vyskytnú od 1. januára 2021.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „údaje o činnosti“ sú údaje o množstve palív alebo materiálov, ktoré sa spotrebovali alebo vznikli v rámci procesu relevantného pre metodiku monitorovania založenú na výpočtoch, vyjadrené v terajouloch ako hmotnosť v tonách alebo (v prípade plynov) v bežných metroch kubických (podľa toho, čo je vhodné);
2. „obdobie obchodovania“ je obdobie uvedené v článku 13 smernice 2003/87/ES;
3. „tonokilometer“ je tona užitočného zaťaženia prepravená na vzdialenosť jedného kilometra;

4. „zdrojový prúd“ je:
  - a) špecifický typ paliva, surovina alebo výrobok, pri ktorého spotrebe alebo výrobe vznikajú emisie relevantných skleníkových plynov z jedného alebo viacerých zdrojov emisií;
  - b) špecifický typ paliva, surovina alebo výrobok, ktorý obsahuje uhlík a je zahrnutý do výpočtu emisií skleníkových plynov pomocou metódy materiálovej bilancie;
5. „zdroj emisií“ je jednotlivito identifikovateľná časť zariadenia alebo proces v rámci zariadenia, kde vznikajú emisie relevantných skleníkových plynov, alebo (v prípade činností leteckej dopravy) jedno lietadlo;
6. „neistota“ je parameter súvisiaci s výsledkom určovania kvantity, ktorý charakterizuje rozptyl hodnôt reálne prisúdiateľných konkrétnej kvantite vrátane vplyvu systematických aj náhodných faktorov, ktorý je vyjadrený v percentách a opisuje interval spoľahlivosti okolo priemernej hodnoty predstavujúcej 95 % odvodených hodnôt, pričom sa zohľadňuje každá asymetria rozloženia hodnôt;
7. „faktory výpočtu“ sú dolná výhrevnosť, emisný faktor, predbežný emisný faktor, oxidačný faktor, konverzný faktor, obsah uhlíka alebo pomerná časť biomasy;
8. „úroveň“ je stanovená požiadavka na určenie údajov o činnosti, faktorov výpočtu, ročných emisií a ročných priemerných hodinových emisií a na užitočné zaťaženie;
9. „inherentné riziko“ je citlivosť parametra v ročnej správe o emisiách alebo správe o tonokilometroch na skreslené údaje, ktoré by mohli jednotlivito alebo súhrnne s ostatnými skreslenými údajmi spôsobiť podstatné skreslenie skôr, ako sa zohľadní účinok akýchkoľvek súvisiacich kontrolných činností;
10. „kontrolné riziko“ je citlivosť parametra v ročnej správe o emisiách alebo v správe o tonokilometroch na skreslené údaje, ktoré by mohli jednotlivito alebo súhrnne s ostatnými skreslenými údajmi spôsobiť podstatné skreslenie a ktorým systém kontroly nezabráni alebo ich nezistí a nenapraví včas;
11. „emisie zo spaľovania“ sú emisie skleníkových plynov vznikajúce pri exotermickej reakcii paliva s kyslíkom;
12. „obdobie nahlasovania“ je jeden kalendárny rok, počas ktorého sa musia emisie monitorovať a nahlasovať, alebo v prípade údajov o tonokilometroch monitorovaný rok v zmysle článkov 3e a 3f smernice 2003/87/ES;
13. „emisný faktor“ je priemerná miera emisií skleníkových plynov súvisiacich s údajmi o činnosti za zdrojový prúd za predpokladu, že pri spaľovaní dochádza k úplnej oxidácii a pri všetkých ostatných chemických reakciách k úplnej konverzii;
14. „oxidačný faktor“ je pomer uhlíka, ktorý zoxidoval na CO₂ v dôsledku spaľovania, k celkovému obsahu uhlíka v palive, vyjadrený ako pomerná časť, pričom oxid uhoľnatý (CO) emitovaný do atmosféry sa považuje za molárne ekvivalentné množstvo CO₂;
15. „konverzný faktor“ je pomer uhlíka emitovaného ako CO₂ k celkovému obsahu uhlíka v zdrojovom prúde pred uskutočnením procesu emisie, vyjadrený ako pomerná časť, pričom oxid uhoľnatý (CO) emitovaný do atmosféry sa považuje za molárne ekvivalentné množstvo CO₂;
16. „presnosť“ je stupeň zhody medzi výsledkom merania a skutočnou hodnotou určitého množstva alebo referenčnou hodnotou určenou empiricky pomocou medzinárodne uznávaných a odvoditeľných kalibračných materiálov a štandardných metód, pričom sa zohľadňujú náhodné aj systematické faktory;
17. „kalibrácia“ je súbor operácií, ktoré za špecifikovaných podmienok určujú vzťahy medzi hodnotami zistenými meracím prístrojom či systémom alebo hodnotami reprezentovanými materiálovou mierkou či referenčným materiálom a zodpovedajúcimi kvantitatívnymi hodnotami získanými pomocou referenčnej normy;
18. „let“ je let v zmysle vymedzenia v bode 1 ods. 1 prílohy k rozhodnutiu 2009/450/ES;
19. „cestujúci“ sú osoby na palube lietadla počas letu okrem členov posádky;
20. „konzervatívny“ je výraz, ktorým sa označuje situácia, keď je definovaný súbor predpokladov na zamedzenie podhodnotenia ročných emisií alebo nadhodnotenia tonokilometrov;
21. „biomasa“ sú biologicky rozložiteľné časti výrobkov, odpadu a zvyškov biologického pôvodu z poľnohospodárstva (vrátane rastlinných a živočíšnych látok), lesného hospodárstva a príbuzných odvetví vrátane rybolovu a akvakultúry, ako aj biologicky rozložiteľné časti priemyselného a komunálneho odpadu; jej súčasťou je biokvapalina a biopalivo;
22. „biokvapalina“ je kvapalné palivo na iné energetické účely ako na dopravu, vrátane elektrickej energie, tepla a chladu, vyrobené z biomasy;

23. „biopalivo“ je kvapalné alebo plynné palivo určené pre dopravu a vyrobené z biomasy;
24. „zákonná metrologická kontrola“ je kontrola úloh merania v rámci aplikačnej oblasti meracieho prístroja vykonávaná z dôvodu verejného záujmu, verejného zdravia, verejnej bezpečnosti, verejného poriadku, ochrany životného prostredia, výberu daní a ciel, ochrany spotrebiteľa a spravodlivého obchodovania;
25. „maximálna prípustná chyba“ je povolená chyba merania v zmysle prílohy I a príloh k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/32/EÚ⁽¹⁾ týkajúcich sa meracích prístrojov alebo prípadne v zmysle vnútroštátnych predpisov o zákonnej metrologickej kontrole;
26. „činnosti súvisiace s tokom údajov“ sú činnosti súvisiace so získavaním a spracovaním údajov potrebných na vypracovanie správy o emisiách na základe údajov zo základného zdroja, ako aj činnosti súvisiace s manipuláciou s týmito údajmi;
27. „tony CO_{2(e)}“ sú metrické tony CO₂ alebo CO_{2(e)};
28. „CO_{2(e)}“ je akýkoľvek skleníkový plyn okrem CO₂ uvedený v prílohe II k smernici 2003/87/ES, ktorého potenciál globálneho otepľovania je ekvivalentný CO₂;
29. „merací systém“ je kompletný súbor meracích prístrojov a iných zariadení, napríklad zariadení na odber vzoriek a na spracovanie údajov, ktorý sa používa na určovanie premenných, ako sú napríklad údaje o činnosti, obsah uhlíka, výhrevnosť alebo emisný faktor emisií skleníkových plynov;
30. „dolná výhrevnosť“ je špecifické množstvo energie uvoľnenej ako teplo pri úplnom spaľovaní paliva alebo materiálu za prítomnosti kyslíka v štandardných podmienkach, znížené o teplo z vyparovania akejkoľvek vzniknutej vody;
31. „emisie z procesov“ sú emisie skleníkových plynov, ktoré nie sú emisiami zo spaľovania a ktoré vznikajú v dôsledku úmyselných a neúmyselných reakcií medzi látkami alebo pri ich premene vrátane chemickej alebo elektrolytickej redukcie kovových rúd, tepelného rozkladu látok a výroby látok na použitie ako výrobok alebo surovina;
32. „štandardné komerčné palivo“ je medzinárodne štandardizované komerčné palivo, ktoré pre svoju špecifikovanú hodnotu výhrevnosti vykazuje 95 % interval spoľahlivosti nepresahujúci ± 1 %, vrátane plynového oleja, ľahkého vykurovacieho oleja, benzínu, lampového oleja, kerozínu, etánu, propánu, butánu, petroleja pre prúdové motory (Jet A1 alebo Jet A), benzínu pre prúdové motory (Jet B) a leteckého benzínu (AvGas);
33. „dávka“ je množstvo paliva alebo materiálu, v prípade ktorého sa reprezentatívnym spôsobom odobrali vzorky a vykonala charakterizácia a ktoré sa previedlo ako jedna zásielka alebo postupne v rámci konkrétneho časového obdobia;
34. „zmiešané palivo“ je palivo, ktoré obsahuje biomasu aj fosílny uhlík;
35. „zmiešaný materiál“ je materiál, ktorý obsahuje biomasu aj fosílny uhlík;
36. „predbežný emisný faktor“ je predpokladaný celkový emisný faktor paliva alebo materiálu vychádzajúci z obsahu uhlíka, ktorý sa skladá z pomernej časti biomasy a pomernej časti fosílií, pred jeho vynásobením pomernou časťou fosílií, ktorým sa vypočíta emisný faktor;
37. „pomerná časť fosílií“ je pomer fosílného uhlíka k celkovému obsahu uhlíka v palive alebo materiáli, vyjadrený ako pomerná časť;
38. „pomerná časť biomasy“ je pomer uhlíka pochádzajúceho z biomasy k celkovému obsahu uhlíka v palive alebo materiáli, vyjadrený ako pomerná časť;
39. „metóda energetickej rovnováhy“ je metóda na odhadovanie množstva energie použitej ako palivo v kotle, vypočítaného ako súčet využiteľného tepla a všetkých relevantných strát energie vyžarovaním, prenosom a prostredníctvom spalín;
40. „kontinuálne meranie emisií“ je súbor operácií s cieľom určiť kvantitatívnu hodnotu prostredníctvom periodických meraní, buď pomocou merania v komíne, alebo pomocou extraktívnych meraní meracím prístrojom umiestneným v blízkosti komína, pričom sú vylúčené metodiky merania založené na odoberaní jednotlivých vzoriek z komína;
41. „vlastný CO₂“ je CO₂, ktorý je súčasťou zdrojového prúdu;
42. „fosílny uhlík“ je anorganický a organický uhlík, ktorý nie je biomasou;

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/32/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupnenia meradiel na trhu na trhu (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 149).

43. „odberový bod“ je zdroj emisií, v prípade ktorého sa na meranie emisií používajú systémy kontinuálneho merania emisií (SKME), alebo prierez potrubného systému, v prípade ktorého sa tok CO₂ určuje pomocou systémov kontinuálneho merania;
44. „dokumentácia o hmotnosti a vyvážení“ je dokumentácia v zmysle medzinárodných alebo vnútroštátnych ustanovení o uplatňovaní noriem a odporúčaní stanovených v prílohe 6 k Dohovoru o medzinárodnom civilnom letectve, podpísanom v Chicagu 7. decembra 1944, a v zmysle časti 3 podčasti C prílohy IV k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 965/2012 ⁽¹⁾ alebo v zmysle ekvivalentných medzinárodných predpisov;
45. „vzdialenosť“ je vzdialenosť po ortodróme medzi letiskom odletu a letiskom priletu pripočítaná k nemennému faktoru 95 km;
46. „letisko odletu“ je letisko, kde sa začína let predstavujúci činnosť leteckej dopravy uvedenú v prílohe I k smernici 2003/87/ES;
47. „letisko priletu“ je letisko, kde sa končí let predstavujúci činnosť leteckej dopravy uvedenú v prílohe I k smernici 2003/87/ES;
48. „užitočné zaťaženie“ je celková hmotnosť nákladu, pošty, cestujúcich a batožiny, prepravovaných na palube lietadla počas letu;
49. „fugitívne emisie“ sú nepravidelné alebo neúmyselné emisie zo zdrojov, ktoré nie sú lokalizované, alebo sú príliš rozmanité alebo primálne na to, aby sa jednotlivo monitorovali;
50. „letisko“ je letisko v zmysle vymedzenia v bode 1 ods. 2 prílohy k rozhodnutiu 2009/450/ES;
51. „dvojica letísk“ je dvojica, ktorú tvorí letisko odletu a letisko priletu;
52. „štandardné podmienky“ je teplota 273,15 K a tlak 101 325 Pa, ktorými sa definujú bežné metre kubické (Nm³);
53. „úložisko“ je úložisko v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 3 smernice 2009/31/ES;
54. „zachytávanie CO₂“ je činnosť zachytávania z prúdov plynu CO₂, ktorý by sa inak emitoval, na účely prepravy a geologického ukladania v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES;
55. „preprava CO₂“ je preprava CO₂ potrubím na geologické ukladanie v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES;
56. „geologické ukladanie CO₂“ je geologické ukladanie CO₂ v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 smernice 2009/31/ES;
57. „vypustené emisie“ sú emisie zámerne uvoľnené zo zariadenia v určenom bode emisie;
58. „zdokonalená ťažba uhl'ovodíkov“ je ťažba uhl'ovodíkov nad rámec uhl'ovodíkov získaných vstrekovaním vody alebo inými prostriedkami;
59. „zástupné údaje“ sú ročné hodnoty, ktoré sú empiricky podložené alebo odvodené z uznávaných zdrojov a ktoré prevádzkovateľ použije na nahradenie údajov o činnosti alebo faktorov výpočtu s cieľom zabezpečiť kompletne nahlasovanie v prípade, že sa príslušnou metodikou monitorovania nedajú získať všetky požadované údaje o činnosti alebo faktory výpočtu;
60. „vodný stĺpec“ je vodný stĺpec v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 smernice 2009/31/ES;
61. „únik“ je únik v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 5 smernice 2009/31/ES;
62. „úložný komplex“ je úložný komplex v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 6 smernice 2009/31/ES;
63. „prepravná sieť“ je prepravná sieť v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 22 smernice 2009/31/ES.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 965/2012, ktorým sa ustanovujú technické požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa leteckej prevádzky podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (Ú. v. EÚ L 296, 25.10.2012, s. 1).

ODDIEL 2

Všeobecné zásady

Článok 4

Všeobecný záväzok

Prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel si plnia záväzky súvisiace s monitorovaním a nahlasovaním emisií skleníkových plynov podľa smernice 2003/87/ES v súlade so zásadami stanovenými v článkoch 5 až 9.

Článok 5

Úplnosť

Monitorovanie a nahlasovanie je úplné a zahŕňa všetky emisie z procesov a zo spaľovania zo všetkých zdrojov emisií a zdrojových prúdov súvisiacich s činnosťami uvedenými v prílohe I k smernici 2003/87/ES a všetkými ostatnými relevantnými činnosťami zahrnutými podľa článku 24 danej smernice, ako aj emisie všetkých skleníkových plynov špecifikovaných v súvislosti s týmito činnosťami, pričom sa treba vyhnúť dvojitému započítaniu.

Prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel prijímajú primerané opatrenia na zamedzenie vzniku chýbajúcich údajov v rámci obdobia nahlasovania.

Článok 6

Konzistentnosť, porovnateľnosť a transparentnosť

1. Monitorovanie a nahlasovanie je konzistentné a porovnateľné v čase. Na tento účel používajú prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel rovnaké metodiky monitorovania a súbory údajov s výhradou zmien a výnimiek schválených príslušným orgánom.
2. Prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel získavajú, zaznamenávajú, zostavujú, analyzujú a dokumentujú údaje z monitorovania vrátane predpokladov, odkazov, údajov o činnosti a faktorov výpočtu, a to transparentným spôsobom, ktorý umožní overovateľovi a príslušnému orgánu zreprodukovať určenie emisií.

Článok 7

Presnosť

Prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel zabezpečujú, aby určovanie emisií nebolo systematicky ani vedome nepresné.

Odhaľujú a pokiaľ možno obmedzujú akýkoľvek zdroj nepresnosti.

Vynakladajú náležité úsilie, aby sa zabezpečilo, že výpočet a meranie emisií vykazujú najvyššiu dosiahnuteľnú presnosť.

Článok 8

Integrita metodiky a správy o emisiách

Prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel sa postarajú o to, aby sa s primeranou istotou dala určiť integrita údajov o emisiách, ktoré sa majú nahlásiť. Emisie určia pomocou primeraných metodík monitorovania stanovených v tomto nariadení.

Nahlásené údaje o emisiách a súvisiace zverejnenia nesmú obsahovať podstatné skreslenie, ako je vymedzené v článku 3 ods. 6 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2018/2067⁽¹⁾, spôsobovať predpojatosť pri výbere a predkladaní informácií a musia poskytovať vierohodnú a vyváženú evidenciu emisií zariadenia alebo prevádzkovateľa lietadla.

Pri výbere metodiky monitorovania sa zväzi prínos zlepšení vyplývajúcej z väčšej presnosti v porovnaní s dodatočnými nákladmi. Monitorovanie a nahlasovanie emisií sa snaží o čo najvyššiu dosiahnuteľnú presnosť s výnimkou prípadu, keď je takéto riešenie technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/2067 z 19. decembra 2018 o overovaní údajov a o akreditácii overovateľov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (pozri stranu 94 tohto úradného vestníka).

Článok 9

Priebežné zlepšovanie

Prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel zohľadňujú pri monitorovaní a nahlasovaní odporúčania v správach o overení vypracovaných podľa článku 15 smernice 2003/87/ES.

Článok 10

Koordinácia

V prípade, že členský štát určí viac ako jeden príslušný orgán podľa článku 18 smernice 2003/87/ES, koordinuje podľa tohto nariadenia činnosť týchto orgánov.

KAPITOLA II

PLÁN MONITOROVANIA

ODDIEL 1

Všeobecné pravidlá

Článok 11

Všeobecný záväzok

1. Každý prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla monitoruje emisie skleníkových plynov na základe plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom podľa článku 12, pričom prihliada na povahu a fungovanie zariadenia alebo činnosti leteckej dopravy, v prípade ktorých sa uplatňuje.

K plánu monitorovania musia byť pripojené písomné postupy, ktoré zavedie, zdokumentuje, vykonáva a udržiava prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla (podľa toho, čo je vhodné).

2. Plán monitorovania uvedený v odseku 1 obsahuje jednoduchý a logický opis pokynov pre prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, aby sa predišlo duplicitě úsilia a aby sa zohľadnili existujúce systémy uplatňované v zariadení alebo používané prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla.

Článok 12

Obsah plánu monitorovania a jeho predkladanie

1. Každý prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla predloží plán monitorovania príslušnému orgánu na schválenie.

Plán monitorovania obsahuje podrobnú, úplnú a transparentnú dokumentáciu o metodike monitorovania pre konkrétne zariadenie alebo prevádzkovateľa lietadla a obsahuje aspoň tie prvky, ktoré sú stanovené v prílohe I.

Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla predloží spolu s plánom monitorovania všetky tieto sprievodné dokumenty:

a) v prípade zariadení: za každý väčší alebo menší zdrojový prúd dôkaz o dodržiavaní prahových hodnôt neistoty pre údaje o činnosti a faktory výpočtu a relevantných prípadoch aj pre uplatňované úrovne v zmysle prílohy II a prílohy IV, a v relevantných prípadoch za každý zdroj emisií dôkaz o dodržiavaní prahových hodnôt neistoty pre uplatňované úrovne v zmysle prílohy VIII;

b) výsledky hodnotenia rizika preukazujúce, že navrhované kontrolné činnosti a postupy kontrolných činností zodpovedajú identifikovaným inherentným rizikám a kontrolným rizikám.

2. Ak sa v prílohe I uvádza postup, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla tento postup zavedie, zdokumentuje, vykonáva a udržiava oddelene od plánu monitorovania.

Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zhrnie tieto postupy v pláne monitorovania, pričom uvedie tieto informácie:

a) názov postupu;

b) vysledovateľný a overiteľný odkaz na identifikáciu postupu;

c) uvedenie pracovnej pozície alebo sekcie zodpovednej za realizáciu postupu a za údaje získané alebo spravované v rámci postupu;

- d) stručný opis postupu umožňujúci prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla, príslušnému orgánu a overovateľovi pochopenie základných parametrov a vykonaných operácií;
- e) miesto, kde sa uchovávajú relevantné záznamy a informácie;
- f) v relevantných prípadoch názov použitého počítačového systému;
- g) v relevantných prípadoch zoznam noriem EN alebo iných uplatnených noriem.

Ak o to požiada príslušný orgán, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla mu predloží všetku písomnú dokumentáciu o postupoch. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla ich tiež sprístupní na účely overenia podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067.

3. Okrem prvkov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku môžu členské štáty požadovať zahrnutie ďalších prvkov do plánu monitorovania zariadení tak, aby spĺňali požiadavky delegovaných aktov prijatých podľa článku 10a ods. 1 smernice 2003/87/ES a vykonávacích aktov prijatých v súlade s článkom 10a ods. 21 danej smernice.

Článok 13

Štandardizované a zjednodušené plány monitorovania

1. Členské štáty môžu povoliť prevádzkovateľom a prevádzkovateľom lietadiel používať štandardizované alebo zjednodušené plány monitorovania bez toho, aby bol dotknutý článok 12 ods. 3

Na tento účel môžu členské štáty zverejniť šablóny daných plánov monitorovania vrátane opisu toku údajov a kontrolných postupov uvedených v článku 58 a článku 59, ktoré vychádzajú zo šablón a usmernení zverejnených Komisiou.

2. Skôr, ako sa schváli zjednodušený plán monitorovania uvedený v odseku 1, príslušný orgán vykoná zjednodušené hodnotenie rizika s cieľom zistiť, či navrhované kontrolné činnosti a postupy kontrolných činností zodpovedajú zisteným inherentným rizikám a kontrolným rizikám, a odôvodní použitie takéhoto zjednodušeného plánu monitorovania.

Členské štáty môžu od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla prípadne vyžadovať, aby hodnotenie rizika podľa predošlého pododseku vykonal sám.

Článok 14

Zmeny plánu monitorovania

1. Každý prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla pravidelne kontroluje, či plán monitorovania zodpovedá povahe a fungovaniu zariadenia alebo činnosti leteckej dopravy podľa článku 7 smernice 2003/87/ES a či možno vylepšiť metodiku monitorovania.

2. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vykoná zmeny plánu monitorovania aspoň v týchto prípadoch:

- a) ak vzniknú nové emisie zapríčinené vykonávaním nových činností alebo využívaním nových typov palív alebo materiálov, ktoré ešte nie sú uvedené v pláne monitorovania;
- b) ak na základe zmeny dostupnosti údajov z dôvodu využívania nových typov meracích prístrojov, metód odberu vzoriek alebo metód analýzy alebo z iných dôvodov došlo k zvýšeniu presnosti určovania emisií;
- c) ak sa zistilo, že údaje získané pomocou predošlej metodiky monitorovania boli nesprávne;
- d) ak sa zmenou plánu monitorovania zvýši presnosť nahlasovaných údajov, s výnimkou prípadu, že je takéto riešenie technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom;
- e) ak plán monitorovania nie je v súlade s požiadavkami tohto nariadenia a príslušný orgán požiada prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla o jeho zmenu;
- f) ak treba zareagovať na návrhy vylepšenia plánu monitorovania, ktoré sú uvedené v správe o overení.

Článok 15

Schválenie zmien plánu monitorovania

1. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla čo možno najskôr oznámi príslušnému orgánu všetky návrhy zmien plánu monitorovania.

Príslušný orgán však môže prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla do 31. decembra toho istého roku umožniť oznámiť zmeny plánu monitorovania, ktoré nie sú významné v zmysle odsekov 3 a 4.

2. Každú významnú zmenu plánu monitorovania v zmysle odsekov 3 a 4 musí schváliť príslušný orgán.

Ak príslušný orgán usúdi, že zmena nie je významná, čo možno najskôr o tejto skutočnosti informuje prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

3. Významné zmeny plánu monitorovania zariadenia sú okrem iného:

- a) zmeny v kategórii zariadenia, ak si takéto zmeny vyžadujú zmenu metodiky monitorovania alebo vedú k zmene uplatniteľného stupňa významnosti podľa článku 23 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067;
- b) bez ohľadu na článok 47 ods. 8, zmeny súvisiace s otázkou, či sa zariadenie považuje za „zariadenie s nízkymi emisiami“;
- c) zmeny zdrojov emisií;
- d) prechod od metodiky založenej na výpočtoch k metodike založenej na meraniach alebo naopak, alebo v prípade stanovenia emisií od rezervnej metodiky k metodike založenej na úrovniach alebo naopak;
- e) zmena uplatňovanej úrovne;
- f) zavedenie nových zdrojových prúdov;
- g) zmena kategorizácie zdrojových prúdov – prechod medzi väčšími, menšími alebo *de minimis* zdrojovými prúdmi, ak si takáto zmena vyžaduje zmenu metodiky monitorovania;
- h) zmena predvolenej hodnoty faktoru výpočtu, ak sa má táto hodnota stanoviť v pláne monitorovania;
- i) zavedenie nových metód alebo zmeny existujúcich metód týkajúcich sa odberu vzoriek, analýzy alebo kalibrácie, ak majú priamy vplyv na presnosť údajov o emisiách;
- j) vykonávanie alebo úpravy metodiky kvantifikácie v prípade emisií z úniku v úložiskách.

4. Významné zmeny plánov monitorovania prevádzkovateľa lietadla sú okrem iného:

- a) pokiaľ ide o plán monitorovania emisií:
  - i) zmena hodnôt emisného faktora stanovených v pláne monitorovania;
  - ii) zmena metód výpočtu stanovených v prílohe III alebo prechod z metódy výpočtu na použitie metodiky odhadu alebo naopak podľa článku 55 ods. 2;
  - iii) zavedenie nových zdrojových prúdov;
  - iv) zmena postavenia prevádzkovateľa lietadla ako malého zdroja emisií v zmysle článku 55 ods. 1 alebo zmena jednej z prahových hodnôt stanovených v článku 28a ods. 6 smernice 2003/87/ES;
- b) pokiaľ ide o plán monitorovania údajov o tonokilometroch:
  - i) zmena nekomerčného a komerčného postavenia poskytovaných služieb leteckej dopravy;
  - ii) zmena predmetu služieb leteckej dopravy (preprava cestujúcich, nákladu alebo pošty).

Článok 16

Vykonávanie a zaznamenávanie zmien

1. V prípade, keď sa prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla odôvodnene domnieva, že navrhované zmeny nie sú významné alebo že by monitorovanie podľa pôvodného plánu monitorovania viedlo k neúplným údajom o emisiách, môže monitorovanie a nahlasovanie na základe zmeneného plánu monitorovania vykonať aj skôr, ako získa schválenie alebo informácie podľa článku 15 ods. 2.

V prípade pochybností vykoná prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla celé monitorovanie a nahlasovanie súbežne dvakrát – aj podľa zmeneného, aj podľa pôvodného plánu monitorovania – a údaje zaznamená v dočasnej dokumentácii.

2. Po získaní schválenia alebo informácií podľa článku 15 ods. 2 použije prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla iba údaje súvisiace so zmeneným plánom monitorovania a vykoná celé monitorovanie a nahlasovanie iba na základe zmeneného plánu monitorovania od dátumu, od ktorého sa začala uplatňovať daná verzia plánu monitorovania.

3. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zaznamenáva všetky zmeny plánu monitorovania. Každý záznam obsahuje:

- a) transparentný opis zmeny;
- b) odôvodnenie zmeny;
- c) dátum oznámenia zmeny príslušnému orgánu podľa článku 15 ods. 1;
- d) dátum potvrdenia prijatia oznámenia podľa článku 15 ods. 1 príslušným orgánom (ak je k dispozícii) a dátum schválenia alebo informácie podľa článku 15 ods. 2;
- e) dátum, odkedy sa vykonáva zmenený plán monitorovania podľa odseku 2 tohto článku.

ODDIEL 2

Technická realizovateľnosť a neprimerané náklady

Článok 17

Technická realizovateľnosť

Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla tvrdí, že je uplatňovanie konkrétnej metodiky monitorovania technicky nerealizovateľné, príslušný orgán posúdi technickú realizovateľnosť s prihliadnutím na odôvodnenie prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla. Dané odôvodnenie musí vychádzať z toho, že prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla má technické prostriedky potrebné na splnenie potrieb navrhovaného systému alebo navrhovanej požiadavky, ktoré možno využiť v potrebnom čase na účely tohto nariadenia. K daným technickým prostriedkom patrí dostupnosť potrebných techník a technológií.

Článok 18

Neprimerané náklady

1. Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla tvrdí, že uplatňovanie konkrétnej metodiky monitorovania by spôsobilo neprimerané náklady, príslušný orgán s prihliadnutím na odôvodnenie prevádzkovateľa posúdi, či sú náklady neprimerané.

Príslušný orgán považuje náklady za neprimerané vtedy, ak sú odhadované náklady vyššie ako ich prínos. Na tento účel sa prínos vypočíta vynásobením faktora vylepšenia s referenčnou cenou 20 EUR na emisnú kvótu a náklady zahŕňajú primerané obdobie odpisovania založené na hospodárskej životnosti zariadenia.

2. Pri posudzovaní neprimeranosti nákladov s prihliadnutím na voľbu prevádzkovateľa týkajúcu sa úrovni pre údaje o činnosti použije príslušný orgán ako faktor vylepšenia podľa odseku 1 rozdiel medzi doteraz dosiahnutou neistotou a prahovou hodnotou neistoty pre danú úroveň dosiahnutou vďaka vylepšeniu a vynásobí tento rozdiel priemernými ročnými emisiami spôsobenými týmto zdrojovým prúdom za posledné tri roky.

Ak nie sú k dispozícii takéto údaje o priemerných ročných emisiách spôsobených daným zdrojovým prúdom za posledné tri roky, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla použije konzervatívny odhad priemerných ročných emisií bez započítania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a pred odpočítaním prevedeného CO₂. V prípade meracích prístrojov podliehajúcich vnútroštátnej zákonnej metrologickej kontrole sa doteraz dosiahnutá neistota môže nahradiť maximálnou prípustnou prevádzkovou chybou, ktorú povoľujú relevantné vnútroštátne predpisy.

3. Pri posudzovaní neprimeranosti nákladov s prihliadnutím na opatrenia na zvýšenie kvality nahlásených emisií, ktoré nemajú priamy vplyv na presnosť údajov o činnosti, použije príslušný orgán faktor vylepšenia, ktorý zodpovedá 1 % priemerných ročných emisií príslušných zdrojových prúdov za posledné tri obdobia nahlásovania. K takýmto opatreniam okrem iného patrí:

- a) prechod od predvolených hodnôt na analýzy pri určovaní faktorov výpočtu;
- b) zvýšenie počtu analýz na zdrojový prúd;
- c) ak konkrétna úloha merania nespadá pod vnútroštátnu zákonnú metrologickú kontrolu, náhrada meracích prístrojov prístrojmi, ktoré spĺňajú relevantné požiadavky zákonnej metrologickej kontroly členského štátu v rámci obdobných aplikácií, alebo meracími prístrojmi, ktoré spĺňajú vnútroštátne predpisy prijaté podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/31/EÚ⁽¹⁾ alebo smernice 2014/32/EÚ;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/31/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania váh s neautomatickou činnosťou na trhu (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 107).

- d) skrátenie kalibrácie a intervalov údržby meracích prístrojov;
  - e) vylepšenie činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností, ktorými sa výrazne znižuje inherentné alebo kontrolné riziko.
4. Opatrenia súvisiace s vylepšením metodiky používanej zariadením na monitorovanie sa nepovažujú za neprimerane nákladné, pokiaľ nepresiahnu celkovú sumu 2 000 EUR ročne za obdobie nahlasovania. V prípade zariadení s nízkymi emisiami je táto prahová hodnota 500 EUR ročne za obdobie nahlasovania.

KAPITOLA III

MONITOROVANIE EMISÍÍ ZO STACIONÁRNYCH ZARIADENÍ

ODDIEL 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 19

Kategorizácia zariadení, zdrojových prúdov a zdrojov emisií

1. Na účely monitorovania emisií a určovania minimálnych požiadaviek na úrovne každý prevádzkovateľ určí kategóriu svojho zariadenia podľa odseku 2 a v relevantných prípadoch každého zdrojového prúdu podľa odseku 3 a každého zdroja emisií podľa odseku 4.
2. Prevádzkovateľ zaradí každé zariadenie do jednej z týchto kategórií:
  - a) zariadenie kategórie A, ak priemerné overené ročné emisie za obdobie obchodovania, ktoré bezprostredne predchádza súčasnému obdobiu obchodovania, sa rovnajú alebo sú nižšie ako 50 000 ton CO_{2(e)} (bez započítania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a pred odpočítaním prevedeného CO₂);
  - b) zariadenie kategórie B, ak priemerné overené ročné emisie za obdobie obchodovania, ktoré bezprostredne predchádza súčasnému obdobiu obchodovania, sú vyššie ako 50 000 ton CO_{2(e)}, ale zároveň sa rovnajú alebo sú nižšie ako 500 000 ton CO_{2(e)} (bez započítania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a pred odpočítaním prevedeného CO₂);
  - c) zariadenie kategórie C, ak priemerné overené ročné emisie za obdobie obchodovania, ktoré bezprostredne predchádza súčasnému obdobiu obchodovania, sú vyššie ako 500 000 ton CO_{2(e)} (bez započítania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a pred odpočítaním prevedeného CO₂).

Odchylné od článku 14 ods. 2 môže príslušný orgán povoliť prevádzkovateľovi, aby nezmenil plán monitorovania vtedy, ak sa na základe overených emisií prekročí prahová hodnota pre klasifikáciu zariadenia uvedená v prvom pododseku, ale prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže, že táto prahová hodnota ešte v rámci posledných piatich období nahlasovania nebola prekročená a že sa v nasledujúcich obdobiach nahlasovania už viac neprekročí.

3. Prevádzkovateľ klasifikuje každý zdrojový prúd (pred odpočítaním prevedeného CO₂) porovnaním zdrojového prúdu so súčtom všetkých absolútnych hodnôt fosílného CO₂ a CO_{2(e)} za všetky zdrojové prúdy zahrnuté v metodikách založených na výpočtoch, ako aj so súčtom všetkých emisií zo zdrojov emisií monitorovaných pomocou metodík založených na meraniach v jednej z týchto kategórií:
  - a) „menšie zdrojové prúdy“, ak zdrojové prúdy vybrané prevádzkovateľom spoločne zodpovedajú množstvu menej ako 5 000 ton fosílného CO₂ ročne alebo menej ako 10 %, až do maximálnej celkovej hodnoty 100 000 ton fosílného CO₂ ročne, pričom sa uprednostní vyššia absolútna hodnota;
  - b) „zdrojové prúdy *de minimis*“, ak zdrojové prúdy vybrané prevádzkovateľom spoločne zodpovedajú množstvu menej ako 1 000 ton fosílného CO₂ ročne alebo menej ako 2 %, až do maximálnej celkovej hodnoty 20 000 ton fosílného CO₂ ročne, pričom sa uprednostní vyššia absolútna hodnota;
  - c) „väčšie zdrojové prúdy“, ak zdrojové prúdy nepatria do kategórií uvedených v písmenách a) a b).

Odchylné od článku 14 ods. 2 môže príslušný orgán povoliť prevádzkovateľovi, aby nezmenil plán monitorovania vtedy, ak sa na základe overených emisií prekročí prahová hodnota pre klasifikáciu menšieho zdrojového prúdu alebo zdrojového prúdu *de minimis* uvedená v prvom pododseku, ale prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže, že táto prahová hodnota ešte v rámci posledných piatich období nahlasovania nebola prekročená a že sa v nasledujúcich obdobiach nahlasovania už viac neprekročí.

4. Prevádzkovateľ klasifikuje každý zdroj emisií, pre ktorý sa uplatňuje metodika založená na meraniach v jednej z týchto kategórií:
  - a) „menšie zdroje emisií“, ak zdroj emisií emituje menej ako 5 000 ton fosílného CO_{2(e)} ročne alebo menej ako 10 % z celkových emisií zariadenia, až do maximálnej celkovej hodnoty 100 000 ton fosílného CO_{2(e)} ročne, pričom sa uprednostní vyššia absolútna hodnota;
  - b) „väčšie zdroje emisií“, ak sa zdroj emisií neklasifikuje ako menší zdroj emisií.

Odchylne od článku 14 ods. 2 môže príslušný orgán povoliť prevádzkovateľovi, aby nezmenil plán monitorovania vtedy, ak sa na základe overených emisií prekročí prahová hodnota pre klasifikáciu menšieho zdroja emisií uvedená v prvom pododseku, ale prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže, že táto prahová hodnota ešte v rámci posledných piatich období nahlasovania nebola prekročená a že sa v nasledujúcich obdobiach nahlasovania už viac neprekročí.

5. Ak priemerné ročné overené emisie zariadenia za obdobie obchodovania, ktoré bezprostredne predchádza súčasnému obdobiu obchodovania, nie sú k dispozícii alebo už viac na účely odseku 2 nie sú reprezentatívne, prevádzkovateľ použije pri určovaní kategórie zariadenia konzervatívny odhad priemerných ročných emisií bez započítania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a pred odpočítaním prevedeného CO₂.

Článok 20

Hranice pre monitorovanie

1. Prevádzkovatelia určia hranice monitorovania pre každé zariadenie.

V rámci týchto hraníc prevádzkovateľ zahrnie všetky relevantné emisie skleníkových plynov zo všetkých zdrojov emisií a zdrojových prúdov súvisiacich s činnosťami vykonávanými v tomto zariadení podľa prílohy I k smernici 2003/87/ES a z činností a skleníkových plynov zahrnutých členským štátom, v ktorom sa zariadenie nachádza, podľa článku 24 danej smernice.

Prevádzkovateľ zahrnie aj emisie z pravidelnej prevádzky a mimoriadnych udalostí vrátane uvádzania do prevádzky, vyradovania z prevádzky a havarijných situácií v rámci obdobia nahlasovania, s výnimkou emisií zo samohybných pracovných strojov využívaných na účely prepravy.

2. Pri určovaní procesu monitorovania a nahlasovania prevádzkovateľ zahrnie požiadavky špecifické pre daný sektor, ktoré sú stanovené v prílohe IV.

3. Ak sa zistia úniky z úložného komplexu v zmysle smernice 2009/31/ES, v dôsledku ktorých dôjde k emisiám alebo uvoľneniu CO₂ do vodného stĺpca, považujú sa za zdroje emisií predmetného zariadenia a monitorujú sa v súlade s oddielom 23 prílohy IV k tomuto nariadeniu.

Príslušný orgán môže povoliť vyňatie úniku ako zdroja emisií z procesu monitorovania a nahlasovania, hneď ako sa prijímú nápravné opatrenia podľa článku 16 smernice 2009/31/ES a emisie alebo uvoľňovanie do vodného stĺpca z tohto úniku už nie je možné zistiť.

Článok 21

Voľba metodiky monitorovania

1. Pri monitorovaní emisií zariadenia si prevádzkovateľ s výhradou osobitných ustanovení tohto nariadenia zvolí buď metodiku založenú na výpočtoch, alebo metodiku založenú na meraniach.

Metodika založená na výpočtoch spočíva v určovaní emisií zo zdrojových prúdov na základe údajov o činnosti získaných pomocou meracích systémov a ďalších parametrov z laboratórnych analýz alebo predvolených hodnôt. Metodiku založenú na výpočtoch možno realizovať podľa štandardnej metodiky stanovenej v článku 24 alebo metodiky materiállovej bilancie stanovenej v článku 25.

Metodika založená na meraniach spočíva v určovaní emisií zo zdrojov emisií pomocou kontinuálneho merania koncentrácie relevantných skleníkových plynov v spalinách a kontinuálneho merania samotného toku spalín vrátane monitorovania prevodov CO₂ medzi zariadeniami v prípadoch, keď sa meria koncentrácia CO₂ a tok prevedeného plynu.

Ak sa uplatňuje metodika založená na výpočtoch, prevádzkovateľ v pláne monitorovania pre každý zdrojový prúd určí, či sa použije štandardná metodika alebo metodika materiállovej bilancie, vrátane relevantných úrovní podľa prílohy II.

2. S výhradou súhlasu príslušného orgánu môže prevádzkovateľ v prípade rôznych zdrojov emisií a zdrojových prúdov patriacich k rovnakému zariadeniu kombinovať štandardnú metodiku, metodiku materiállovej bilancie a metodiku založenú na meraniach pod podmienkou, že sa nevyskytnú chýbajúce údaje ani dvojité započítanie emisií.

3. Ak si požiadavky špecifické pre daný sektor stanovené v prílohe IV vyžadujú použitie konkrétnej metodiky monitorovania, prevádzkovateľ použije danú metodiku alebo metodiku založenú na meraniach. Prevádzkovateľ si môže zvoliť inú metodiku len vtedy, ak poskytne príslušnému orgánu dôkaz, že použitie požadovanej metodiky je technicky nerealizovateľné alebo vedie k neprimeraným nákladom, alebo že alternatívna metodika povedie k vyššej celkovej presnosti údajov o emisiách.

Článok 22

Metodika monitorovania, ktorá nie je založená na úrovniach

Odchyľne od článku 21 ods. 1 môže prevádzkovateľ použiť metodiku monitorovania, ktorá nie je založená na úrovniach (ďalej len „rezervná metodika“), pre vybrané zdrojové prúdy alebo zdroje emisií, pokiaľ sú splnené všetky tieto podmienky:

- uplatnenie aspoň úrovne 1 v rámci metodiky založenej na výpočtoch v prípade jedného alebo viacerých väčších alebo menších zdrojových prúdov a metodiky založenej na meraniach v prípade aspoň jedného zdroja emisií súvisiaceho s tými istými zdrojovými prúdmi je technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom;
- prevádzkovateľ každoročne zhodnotí a kvantifikuje neistoty všetkých parametrov použitých na určenie ročných emisií podľa pokynov ISO k vyjadreniu neistôt merania (JCGM 100:2008) alebo inej ekvivalentnej medzinárodne uznávanej normy a tieto výsledky zahrnie do ročnej správy o emisiách;
- prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže, že v prípade uplatnenia takejto rezervnej metodiky monitorovania celkové prahové hodnoty neistoty pre ročnú úroveň emisií skleníkových plynov pre celé zariadenie neprekročia 7,5 % v prípade zariadení kategórie A, 5,0 % v prípade zariadení kategórie B a 2,5 % v prípade zariadení kategórie C.

Článok 23

Dočasné zmeny v metodike monitorovania

1. Ak z technických príčin nie je dočasne možné uplatniť plán monitorovania schválený príslušným orgánom, predmetný prevádzkovateľ uplatní najvyššiu dosiahnuteľnú úroveň, alebo ak nie je možné dosiahnuť uplatnenie úrovne, uplatní konzervatívny prístup bez zohľadňovania úrovne, a to dovtedy, kým sa neobnovia podmienky na uplatňovanie úrovne schválenej v pláne monitorovania.

Prevádzkovateľ podnikne všetky potrebné opatrenia na urýchléné obnovenie uplatňovania plánu monitorovania, ktorý schválil príslušný orgán.

2. Predmetný prevádzkovateľ oznámi túto dočasnú zmenu metodiky monitorovania uvedenú v odseku 1 čo možno najskôr príslušnému orgánu, pričom spresní:

- dôvody odchylenia sa od plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom;
- podrobné informácie o dočasnej metodike monitorovania, ktorú prevádzkovateľ používa na určovanie emisií dovtedy, kým sa neobnovia podmienky na uplatňovanie plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom;
- opatrenia, ktoré prevádzkovateľ prijal s cieľom obnoviť podmienky na uplatňovanie plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom;
- predpokladaný termín, do ktorého sa obnoví uplatňovanie plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom.

ODDIEL 2

Metodika založená na výpočtoch

Pododdiel 1

Vo všeobecnosti

Článok 24

Výpočet emisií podľa štandardnej metodiky

1. V rámci štandardnej metodiky prevádzkovateľ vypočíta emisie zo spaľovania na zdrojový prúd vynásobením údajov o činnosti (množstvo spáleného paliva vyjadrené v terajouloch na základe hodnoty dolnej výhrevnosti) zodpovedajúcim emisným faktorom vyjadreným ako tony CO₂ na terajoul (t CO₂/TJ) v súlade s využitou dolnou výhrevnosťou a zodpovedajúcim oxidačným faktorom.

Príslušný orgán môže povoliť používanie emisných faktorov pre palivá vyjadrených ako t CO₂/t alebo t CO₂/Nm³. V takýchto prípadoch prevádzkovateľ určí emisie zo spaľovania vynásobením údajov o činnosti (množstvo spáleného paliva vyjadrené v tonách alebo bežných metroch kubických) zodpovedajúcim emisným faktorom a zodpovedajúcim oxidačným faktorom.

2. Prevádzkovateľ určí emisie z procesov na zdrojový prúd vynásobením údajov o činnosti (spotreba materiálu, výkon alebo výroba, ktoré sú vyjadrené v tonách alebo bežných metroch kubických) zodpovedajúcim emisným faktorom vyjadreným ako t CO₂/t alebo t CO₂/Nm³ a zodpovedajúcim konverzným faktorom.

3. Ak je v emisnom faktore úrovne 1 alebo úrovne 2 už započítaný účinok nedokončených chemických reakcií, oxidačný faktor alebo konverzný faktor sa nastaví na hodnotu 1.

Článok 25

Výpočet emisií podľa metodiky materiálovej bilancie

1. Podľa metodiky materiálovej bilancie prevádzkovateľ vypočíta množstvo CO₂ zodpovedajúce každému zdrojovému prúdu zahrnutému v materiálovej bilancii tak, že vynásobí údaje o činnosti (množstvo paliva alebo materiálu vstupujúceho za hranice alebo opúšťajúceho hranice materiálovej bilancie) obsahom uhlíka v palive alebo v materiáli vynásobeným 3 664 t CO₂/t C, pričom sa uplatňuje oddiel 3 prílohy II.

2. Bez ohľadu na článok 49 sú emisie celkového procesu, na ktorý sa vzťahuje materiálová bilancia, súčtom množstiev CO₂ zodpovedajúcim všetkým zdrojovým prúdmi, na ktoré sa vzťahuje materiálová bilancia. CO emitovaný do atmosféry sa v rámci materiálovej bilancie vypočíta ako emisia molárneho ekvivalentného množstva CO₂.

Článok 26

Uplatniteľné úrovne

1. Pri vymedzovaní relevantných úrovní pre väčšie alebo menšie zdrojové prúdy podľa článku 21 ods. 1 na určenie údajov o činnosti a jednotlivých faktorov výpočtu každý prevádzkovateľ uplatňuje:

- a) v prípade zariadení kategórie A aspoň úroveň uvedenú v prílohe V alebo v prípade, že je pre zdrojový prúd, ktorý je štandardným komerčným palivom, potrebný faktor výpočtu;
- b) najvyššiu úroveň v zmysle prílohy II, ak ide o iné prípady, ako sú uvedené v písmene a).

V prípade zariadení kategórie C však prevádzkovateľ môže pre väčšie zdrojové prúdy uplatniť úroveň, ktorá je o stupeň nižšia ako úroveň vyžadovaná podľa prvého pododseku, a v prípade zariadení kategórie A a B môže uplatniť až o dva stupne nižšiu úroveň (pričom úroveň 1 predstavuje minimum), pokiaľ príslušnému orgánu preukáže, že úroveň vyžadovaná podľa prvého pododseku je technicky nerealizovateľná alebo vedie k neprimeraným nákladom.

Príslušný orgán môže počas prechodného obdobia, na ktorom sa dohodol s prevádzkovateľom, povoliť uplatnenie úrovni pre väčšie zdrojové prúdy, ktoré sú nižšie ako úrovne uvedené v druhom pododseku (pričom úroveň 1 predstavuje minimum), pokiaľ sú splnené tieto podmienky:

- a) prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže, že úroveň požadovaná podľa druhého pododseku je technicky nerealizovateľná alebo vedie k neprimeraným nákladom a
- b) prevádzkovateľ predloží plán vylepšení, v ktorom opíše, ako a dokedy dosiahne aspoň úroveň vyžadovanú v druhom pododseku.

2. V prípade menších zdrojových prúdov môže prevádzkovateľ uplatniť nižšiu úroveň ako je úroveň vyžadovaná podľa odseku 1 prvého pododseku (pričom úroveň 1 predstavuje minimum), pokiaľ príslušnému orgánu preukáže, že úroveň vyžadovaná podľa odseku 1 prvého pododseku je technicky nerealizovateľná alebo vedie k neprimeraným nákladom.

3. V prípade zdrojových prúdov *de minimis* môže prevádzkovateľ na určenie údajov o činnosti a jednotlivých faktorov výpočtu použiť konzervatívne odhady namiesto úrovni, s výnimkou prípadu, keď sa vymedzená úroveň dá dosiahnuť bez vyvinutia dodatočného úsilia.

4. V prípade oxidačného faktoru a konverzného faktoru uplatňuje prevádzkovateľ ako minimum najnižšie úrovne uvedené v prílohe II.

5. Ak príslušný orgán povolil používanie emisných faktorov vyjadrených ako $t\text{ CO}_2/t$ alebo $t\text{ CO}_2/\text{Nm}^3$ v prípade palív, ako aj palív použitých ako vstupný materiál alebo v materiálovej bilancii podľa článku 25, dolnú výhrevnosť možno namiesto použitia úrovni monitorovať pomocou konzervatívnych odhadov, s výnimkou prípadu, keď sa vymedzená úroveň dá dosiahnuť bez vyvinutia dodatočného úsilia.

Pododdiel 2

Údaje o činnosti

Článok 27

Určenie údajov o činnosti

1. Prevádzkovateľ určí údaje o činnosti za zdrojový prúd jedným z týchto postupov:

- a) na základe kontinuálneho merania procesu, ktorý spôsobuje emisie;
- b) na základe zhrnutia množstiev získaných samostatnými meraniami s prihliadnutím na relevantné zmeny zásob.

2. Na účely odseku 1 písm. b) sa množstvo paliva alebo materiálu spracovaného počas obdobia nahlasovania vypočíta ako množstvo paliva alebo materiálu prijatého počas obdobia nahlasovania mínus množstvo paliva alebo materiálu odstráneného zo zariadenia plus množstvo paliva alebo materiálu v zásobách na začiatku obdobia nahlasovania mínus množstvo paliva alebo materiálu v zásobách na konci obdobia nahlasovania.

Ak je určenie množstiev v zásobe priamym meraním technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom, prevádzkovateľ môže tieto množstvá odhadnúť jedným z týchto postupov:

- a) na základe údajov z predchádzajúcich rokov daných do súvisu s výstupom za obdobie nahlasovania;
- b) na základe zdokumentovaných postupov a príslušných údajov vo finančných výkazoch za obdobie nahlasovania, ktoré boli podrobené auditu.

Ak je určenie údajov o činnosti za celý kalendárny rok technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom, prevádzkovateľ môže zvoliť najbližší vhodný deň na oddelenie jedného roku nahlasovania od nasledujúceho roku a náležite ho zosúladiť s požadovaným kalendárnym rokom. Odchýlky pre jeden alebo viac zdrojových prúdov sa jasne zaznamenávajú, tvoria základ reprezentatívnej hodnoty za kalendárny rok a dôsledne sa zohľadňujú aj v nasledujúcom roku.

Článok 28

Meracie systémy pod kontrolou prevádzkovateľa

1. Na určenie údajov o činnosti podľa článku 27 použije prevádzkovateľ výsledky meraní získané pomocou meracích systémov, ktoré sú pod jeho vlastnou kontrolou v zariadení, pokiaľ sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) prevádzkovateľ musí vykonávať hodnotenie neistoty a zabezpečuje dodržiavanie prahovej hodnoty neistoty relevantnej úrovne;
- b) prevádzkovateľ musí zabezpečiť aspoň raz ročne a po každej kalibrácii meracieho prístroja, aby sa výsledky kalibrácie vynásobené faktorom konzervatívnych úprav porovnali s relevantnými prahovými hodnotami neistoty. Faktor konzervatívnych úprav je založený na vhodnom časovom slede predošlých kalibrácií predmetných alebo obdobných meracích prístrojov, v záujme zohľadnenia účinku prevádzkovej neistoty.

Ak dôjde k prekročeniu prahových hodnôt úrovni podľa článku 12 alebo sa zistí nesúlad zariadenia s inými požiadavkami, prevádzkovateľ čo možno najskôr vykoná nápravné opatrenie a informuje o tejto skutočnosti príslušný orgán.

2. Prevádzkovateľ pri oznamovaní nového plánu monitorovania alebo ak je to relevantné z hľadiska zmeny schváleného plánu monitorovania poskytne príslušnému orgánu hodnotenie neistoty uvedené v odseku 1 písm. a).

Hodnotenie obsahuje neistotu špecifikovanú pre používané meracie prístroje, neistotu súvisiacu s kalibráciou a akúkoľvek ďalšiu neistotu súvisiacu so spôsobom používania meracích prístrojov v praxi. Hodnotenie neistoty obsahuje neistotu súvisiacu so zmenami zásob, ak do zásobníkov možno uložiť aspoň 5 % ročne využívaného množstva zohľadňovaného paliva alebo materiálu. Pri vykonávaní hodnotenia zohľadní prevádzkovateľ to, že uvedené hodnoty, na základe ktorých sa vymedzili prahové hodnoty neistoty pre úrovne v prílohe II, sa vzťahujú na neistotu za celé obdobie nahlasovania.

Ak sú meracie prístroje nainštalované v prostredí vhodnom pre ich špecifické použitie, môže prevádzkovateľ zjednodušiť hodnotenie neistoty tým, že vychádza z predpokladu, že maximálne prípustné prevádzkové chyby špecifikované pre prevádzkovaný merací prístroj alebo (ak ide o nižšiu hodnotu) neistotu získanú kalibráciou vynásobenú faktorom konzervatívnych úprav v záujme zohľadnenia účinku prevádzkovej neistoty možno považovať za neistotu počas celého obdobia nahlasovania v zmysle požiadaviek vymedzení úrovni v prílohe II.

3. Bez ohľadu na odsek 2 môže príslušný orgán povoliť prevádzkovateľovi používať výsledky meraní získané pomocou meracích systémov, ktoré sú pod jeho vlastnou kontrolou v zariadení, ak prevádzkovateľ predloží dôkazy o tom, že použité meracie prístroje podliehajú relevantnej vnútroštátnej zákonnej metrologickej kontrole.

Na tieto účely možno ako hodnotu neistoty bez uvádzania ďalších dôkazov použiť maximálnu prípustnú prevádzkovú chybu, ktorá je v prípade relevantnej úlohy merania povolená relevantnými vnútroštátnymi predpismi o zákonnej metrologickej kontrole.

Článok 29

Meracie systémy mimo vlastnej kontroly prevádzkovateľa

1. Ak zo zjednodušeného hodnotenia neistoty vyplýva, že použitie meracích systémov mimo vlastnej kontroly prevádzkovateľa umožňuje prevádzkovateľovi v porovnaní s použitím meracích systémov pod jeho vlastnou kontrolou podľa článku 28 dosiahnuť aspoň rovnako vysokú úroveň, poskytuje spoľahlivejšie výsledky a vykazuje menšiu náchylnosť na kontrolné riziká, prevádzkovateľ určí údaje o činnosti pomocou meracích systémov mimo vlastnej kontroly.

Na tento účel môže prevádzkovateľ využiť jeden z týchto zdrojov údajov:

- a) množstvá, ktoré sú uvedené vo faktúrach vystavených obchodným partnerom, pokiaľ dôjde k obchodnej transakcii medzi dvoma nezávislými obchodnými partnermi;
  - b) priame odčítanie hodnôt získaných pomocou takýchto meracích systémov.
2. Prevádzkovateľ zabezpečí dodržiavanie uplatniteľnej úrovne podľa článku 26.

Na tento účel možno ako neistotu bez uvádzania ďalších dôkazov použiť maximálnu prípustnú prevádzkovú chybu, ktorá je v prípade relevantnej obchodnej transakcie povolená relevantnými vnútroštátnymi predpismi o zákonnej metrologickej kontrole.

V prípade, že platné požiadavky vnútroštátnej zákonnej metrologickej kontroly sú menej prísne ako požiadavky uplatňovanej úrovne podľa článku 26, prevádzkovateľ musí získať dôkazy o uplatňovanej neistote od obchodného partnera, ktorý zodpovedá za merací systém.

Pododdiel 3

Faktory výpočtu

Článok 30

Určenie faktorov výpočtu

1. Prevádzkovateľ určí faktory výpočtu buď ako predvolené hodnoty, alebo na základe analýzy v závislosti od uplatňovanej úrovne.
2. Prevádzkovateľ určuje a nahlasuje faktory výpočtu za ten istý stav, ktorý sa používa pre súvisiace údaje o činnosti, čím sa myslí stav paliva alebo materiálu, v ktorom sú palivo alebo materiál zakúpené alebo používané v procese spôsobujúcom emisie pred tým, ako dôjde k ich vysušeniu alebo inému spracovaniu pre potreby laboratórnych analýz.

Ak použitím tohto postupu vzniknú neprimerané náklady alebo ak je možné dosiahnuť väčšiu presnosť, prevádzkovateľ môže dôsledne nahlasovať údaje o činnosti a faktory výpočtu za stav, v ktorom sa vykonávajú laboratórne analýzy.

Od prevádzkovateľa sa vyžaduje, aby určil pomernú časť biomasy len pre zmiešané palivá alebo materiály. Pre iné palivá alebo materiály sa v prípade pomernej časti biomasy vo fosílnych palivách alebo v materiáloch použije predvolená hodnota 0 % a v prípade pomernej časti biomasy v palivách z biomasy alebo v materiáloch, ktoré pozostávajú výlučne z biomasy, sa použije predvolená hodnota 100 %.

Článok 31

Predvolené hodnoty faktorov výpočtu

1. Ak prevádzkovateľ určí faktory výpočtu ako predvolené hodnoty, v súlade s požiadavkou uplatniteľnej úrovne v zmysle príloh II a VI použije jednu z týchto hodnôt:
  - a) štandardné faktory a stechiometrické faktory uvedené v prílohe VI;
  - b) štandardné faktory používané členským štátom v jeho národných zoznamoch, ktoré predkladá sekretariátu Rámcového dohovoru OSN o zmene klímy;
  - c) hodnoty uvádzané v literatúre, ktoré odsúhlasil príslušný orgán, vrátane štandardných faktorov zverejnených príslušným orgánom, ktoré sú kompatibilné s faktormi uvedenými v písmene b), ale sú reprezentatívne pre roztriebenejšie zdrojové prúdy paliva;
  - d) hodnoty špecifikované a garantované dodávateľom paliva alebo materiálu, ak prevádzkovateľ môže príslušnému orgánu preukázať, že obsah uhlíka vykazuje 95 % interval spoľahlivosti, ktorý nepresahuje 1 %;
  - e) hodnoty založené na analýzach vykonaných v minulosti, ak prevádzkovateľ môže príslušnému orgánu preukázať, že dané hodnoty sú reprezentatívne pre budúce dávky toho istého paliva alebo materiálu.
2. Prevádzkovateľ uvedie všetky predvolené hodnoty použité v pláne monitorovania.

Ak sa predvolené hodnoty každoročne menia, prevádzkovateľ uvedie v pláne monitorovania ich oficiálny uplatniteľný zdroj.

3. Príslušný orgán môže zmenu predvolených hodnôt faktoru výpočtu v pláne monitorovania podľa článku 15 ods. 2 schváliť len vtedy, ak prevádzkovateľ poskytne dôkazy o tom, že nová predvolená hodnota povedie k presnejšiemu určovaniu emisií.
4. Na základe žiadosti prevádzkovateľa môže príslušný orgán povoliť, aby sa dolná výhrevnosť a emisné faktory palív určovali pomocou rovnakých úrovní, ako sa požadujú pre štandardné komerčné palivá, pokiaľ prevádzkovateľ aspoň raz za tri roky poskytne dôkazy o tom, že v predchádzajúcich troch rokoch sa dodržiaval interval 1 % pre špecifikovanú výhrevnosť.
5. Na základe žiadosti prevádzkovateľa môže príslušný orgán uznať, že stechiometrický obsah uhlíka v čistej chemickej látke sa považuje za spĺňajúci úroveň, ktorá by si inak vyžadovala analýzy vykonané v súlade s článkami 32 až 35, ak prevádzkovateľ môže príslušnému orgánu preukázať, že použitie analýz by viedlo k neprimeraným nákladom a že použitie stechiometrickej hodnoty nepovedie k podhodnoteniu emisií.

Článok 32

Faktory výpočtu založené na analýzach

1. Prevádzkovateľ zabezpečí, aby sa všetky analýzy, odbery vzoriek, kalibrácie a validácie na určenie faktorov výpočtu vykonávali pomocou metód založených na zodpovedajúcich normách EN.

Ak takéto normy nie sú k dispozícii, metódy sú založené na vhodných normách ISO alebo vnútroštátnych normách. Ak neexistujú žiadne zverejnené uplatniteľné normy, použijú sa vhodné návrhy noriem, usmernenia o osvedčených postupoch odvetvia alebo iné vedecky overené metodiky, ktorými sa obmedzuje chybovosť odberu vzoriek a merania.

2. Ak sa na určenie emisií používajú online plynové chromatografy alebo extraktívne či neextraktívne plynové analyzátory, prevádzkovateľ získa od príslušného orgánu schválenie na používanie takýchto zariadení. Tieto zariadenia sa používajú len na určenie zloženia plyných palív a materiálov. Prevádzkovateľ v rámci minimálneho zabezpečenia kvality zaistí, že sa prístroj na úvod podrobí validácii, ktorá sa každoročne zopakuje.

3. Výsledok akejkoľvek analýzy sa použije len pre dodáciu lehotu alebo dávku paliva či materiálu, v prípade ktorých boli odobraté vzorky a pre ktoré mali byť vzorky reprezentatívne.

Na určenie špecifického parametra prevádzkovateľ použije výsledky všetkých analýz vykonaných v súvislosti s daným parametrom.

Článok 33

Plán odberu vzoriek

1. Ak sa faktory výpočtu určujú pomocou analýz, prevádzkovateľ predloží na schválenie príslušnému úradu plán odberu vzoriek pre každé palivo alebo materiál vo forme písomného postupu, ktorý obsahuje informácie o metodikách prípravy vzoriek vrátane informácií o vymedzení zodpovednosti, umiestneniach, frekvenciách a množstvách, ako aj o metodikách uskladňovania a prepravy vzoriek.

Prevádzkovateľ zabezpečí, že odvodené hodnoty sú reprezentatívne pre relevantnú dávku alebo dodáciu lehotu a že nevykazujú chybovosť. Relevantné prvky plánu odberu vzoriek sa dohodnú s laboratóriom vykonávajúcim analýzu pre príslušné palivo alebo materiál a do plánu sa zahrnie aj dôkaz o danej dohode. Prevádzkovateľ plán sprístupní na účely overovania podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067.

2. Prevádzkovateľ so súhlasom laboratória vykonávajúceho analýzu pre príslušné palivo alebo materiál a s výhradou schválenia príslušným orgánom upraví prvky plánu odberu vzoriek, ak z výsledkov analýzy vyplýva, že heterogénnosť paliva alebo materiálu sa výrazne líši od informácií o heterogénnosti, na ktorých bol založený pôvodný plán odberu vzoriek pre dané palivo alebo materiál.

Článok 34

Používanie laboratórií

1. Prevádzkovateľ zabezpečí, aby laboratória použité na vykonanie analýz na určenie faktorov výpočtu boli akreditované podľa normy EN ISO/IEC 17025 pre relevantné analytické metódy.

2. Laboratória, ktoré nie sú akreditované podľa EN ISO/IEC 17025, možno na určenie faktorov výpočtu použiť len vtedy, ak prevádzkovateľ môže príslušnému orgánu preukázať, že prístup k laboratóriám uvedeným v odseku 1 je technicky nerealizovateľný alebo by viedol k neprimeraným nákladom a že neakreditované laboratórium spĺňa požiadavky ekvivalentné s požiadavkami normy EN/ISO/IEC 17025.

3. Ak prevádzkovateľ poskytne dôkazy podľa druhého a tretieho pododseku tohto odseku, v rovnakej forme a s obdobným stupňom podrobnosti, ako sa pre postupy vyžaduje podľa článku 12 ods. 2, príslušný orgán vychádza z toho, že laboratórium spĺňa požiadavky ekvivalentné s požiadavkami normy EN ISO/IEC 17025 v zmysle odseku 2.

Pokiaľ ide o manažérstvo kvality, prevádzkovateľ poskytne akreditovanú certifikáciu laboratória podľa normy EN ISO/IEC 9001 alebo iných certifikovaných systémov manažérstva kvality, ktoré sa vzťahujú na laboratórium. Ak takéto certifikované systémy manažérstva kvality neexistujú, poskytne prevádzkovateľ iné primerané dôkazy o tom, že laboratórium je schopné spoľahlivo riadiť svoj personál, postupy, dokumentáciu a úlohy.

Pokiaľ ide o technickú spôsobilosť, prevádzkovateľ poskytne dôkazy o tom, že laboratórium je spôsobilé a schopné dosahovať technicky platné výsledky pomocou relevantných analytických postupov. Tieto dôkazy sa vzťahujú aspoň na tieto prvky:

- a) riadenie spôsobilosti personálu na špecifické pridelené úlohy;
- b) vhodnosť priestorov a splnenie podmienok týkajúcich sa životného prostredia;
- c) výber analytických metód a relevantných noriem;
- d) v relevantných prípadoch riadenie odberu vzoriek a príprava vzoriek vrátane kontroly integrity vzoriek;
- e) v relevantných prípadoch vypracovanie a validácia nových analytických metód alebo uplatňovanie metód, na ktoré sa nevzťahujú žiadne medzinárodné alebo vnútroštátne normy;
- f) odhadovanie neistoty;
- g) správa zariadení vrátane postupov kalibrácie, úpravy, údržby a opravy zariadenia a vedenie súvisiacich záznamov;
- h) správa a kontrola údajov, dokumentov a softvéru;
- i) riadenie kalibračných položiek a referenčných materiálov;

- j) zabezpečovanie kvality kalibrácie a výsledkov testov vrátane pravidelnej účasti na programoch na testovanie odbornosti, uplatňovania analytických metód na certifikované referenčné materiály či vzájomného porovnávania s akreditovaným laboratóriom;
- k) riadenie externe zabezpečovaných procesov;
- l) spravovanie zákaziek a sťažností zákazníkov a zabezpečovanie včasného prijatia nápravných opatrení.

Článok 35

Frekvencia analýz

1. Prevádzkovateľ uplatňuje minimálne frekvencie analýz relevantných palív a materiálov uvedených v prílohe VII.
2. Príslušný orgán môže povoliť prevádzkovateľovi použiť inú frekvenciu, ako je uvedená v odseku 1, pokiaľ nie sú k dispozícii žiadne minimálne frekvencie alebo pokiaľ prevádzkovateľ preukáže jednu z týchto skutočností:
  - a) na základe historických údajov vrátane analytických hodnôt predmetných palív alebo materiálov v období nahlasovania, ktoré bezprostredne predchádza súčasnému obdobiu nahlasovania, akákoľvek odchýlka analytických hodnôt pre predmetné palivo alebo materiál neprekračuje 1/3 hodnoty neistoty, ktorú prevádzkovateľ musí dodržiavať v súvislosti s určovaním údajov o činnosti pre relevantné palivo alebo relevantný materiál;
  - b) používanie požadovanej frekvencie by viedlo k neprimeraným nákladom.

Ak je zariadenie v prevádzke len časť roka alebo ak sa palivá alebo materiály dodávajú v dávkach, ktoré sa spotrebujú počas obdobia dlhšieho ako jeden kalendárny rok, príslušný orgán sa môže s prevádzkovateľom dohodnúť na vhodnejšom harmonograme analýz za predpokladu, že to povedie k porovnateľnej neistote, ako sa uvádza v písmene a) prvom pododseku.

Pododdiel 4

Špecifické faktory výpočtu

Článok 36

Emisné faktory pre CO₂

1. Prevádzkovateľ určí pre emisie CO₂ emisné faktory, ktoré sú špecifické pre jednotlivé činnosti.
2. Emisné faktory palív vrátane palív použitých ako vstupný materiál sa vyjadrujú ako t CO₂/TJ.

V prípade emisií zo spaľovania môže príslušný orgán prevádzkovateľovi povoliť použiť emisný faktor pre palivo vyjadrený ako t CO₂/t alebo t CO₂/Nm³, ak použitím emisného faktora vyjadreného ako t CO₂/TJ vzniknú neprimerané náklady alebo ak možno použitím takéhoto emisného faktora dosiahnuť aspoň ekvivalentnú presnosť výpočtu emisií.

3. Na konverziu obsahu uhlíka na príslušnú hodnotu emisného faktora týkajúceho sa CO₂ alebo naopak použije prevádzkovateľ faktor 3,664 t CO₂/t C.

Článok 37

Oxidačné a konverzné faktory

1. Prevádzkovateľ použije ako minimum na určenie oxidačných alebo konverzných faktorov úroveň 1. Prevádzkovateľ použije hodnotu 1 pre oxidačný alebo konverzný faktor, ak je do emisného faktora započítaný účinok nedokončenej oxidácie alebo konverzie.

Príslušný orgán však môže od prevádzkovateľov požadovať, aby stále používali úroveň 1.

2. Ak sa v rámci zariadenia používa viacero palív a pre špecifický oxidačný faktor sa má použiť úroveň 3, prevádzkovateľ môže príslušný orgán požiadať o schválenie jedného z týchto postupov alebo oboch týchto postupov:

- a) určenie jedného súhrnného oxidačného faktoru pre celý proces spaľovania a jeho uplatnenie na všetky palivá;
- b) pripísanie nedokončenej oxidácie jednému väčšiemu zdrojovému prúdu a použitie hodnoty 1 pre oxidačný faktor ostatných zdrojových prúdov.

Ak sa používa biomasa alebo zmiešané palivá, prevádzkovateľ preukáže, že uplatnenie písmena a) alebo písmena b) prvého pododseku nevedie k podhodnocovaniu emisií.

Pododdiel 5

Spracovanie biomasy

Článok 38

Zdrojové prúdy biomasy

1. Prevádzkovateľ môže údaje o činnosti zdrojového prúdu biomasy určiť bez použitia úrovni a bez predkladania analytických dôkazov o obsahu biomasy, pokiaľ sa daný zdrojový prúd skladá výlučne z biomasy a prevádzkovateľ je schopný zabezpečiť, že nedôjde ku kontaminácii inými materiálmi alebo palivami.

2. Emisný faktor biomasy je nula.

Emisný faktor každého paliva alebo materiálu sa vypočíta a nahlasuje ako predbežný emisný faktor určený podľa článku 30, vynásobený pomernou časťou fosílií v palive alebo materiáli.

3. Pomerné časti rašeliny, xylitu a fosílií v zmiešaných palivách alebo materiáloch sa nepovažujú za biomasu.

4. Ak pomerná časť biomasy v zmiešaných palivách alebo materiáloch sa rovná alebo je vyššia ako 97 % alebo ak sa v dôsledku množstva emisií súvisiacich s pomernou časťou fosílií v palive alebo materiáli kvalifikuje ako zdrojový prúd *de minimis*, príslušný orgán môže prevádzkovateľovi povoliť uplatniť na určenie údajov o činnosti a relevantných faktorov výpočtu metodiky, ktoré nepoužívajú úroveň, vrátane metódy energetickej rovnováhy.

Článok 39

Určovanie pomernej časti biomasy a fosílií

1. V prípade zmiešaných palív alebo materiálov môže prevádzkovateľ buď predpokladať neprítomnosť biomasy a použiť predvolenú hodnotu 100 % pomernej časti fosílií, alebo určiť pomernú časť biomasy v súlade s odsekom 2, pričom použije úroveň vymedzené v oddiele 2.4 prílohy II.

2. Ak prevádzkovateľ musí vzhľadom na požadovanú úroveň vykonať analýzy na určenie pomernej časti biomasy, urobí tak na základe relevantnej normy a analytických metód za predpokladu, že použitie danej štandardnej a analytickej metódy schválil príslušný orgán.

Ak prevádzkovateľ musí vzhľadom na požadovanú úroveň vykonať analýzy na určenie pomernej časti biomasy, ale uplatňovanie prvého pododseku je technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom, prevádzkovateľ predloží na schválenie príslušnému orgánu alternatívnu metódu odhadu na určenie pomernej časti biomasy. V prípade palív alebo materiálov pochádzajúcich z výrobného procesu s definovanými a sledovateľnými vstupnými prúdmi môže prevádzkovateľ pri takomto odhade vychádzať z materiálovej bilancie fosílného uhlíka a uhlíka biomasy vstupujúceho do procesu a vychádzajúceho z procesu.

Komisia môže poskytnúť usmernenia k ďalším uplatniteľným metódam odhadu.

3. Odchyľne od odsekov 1 a 2 a článku 30 platí, že prevádzkovateľ nepoužije na určenie pomernej časti biomasy analýzy, pokiaľ sa pre bioplyn, ktorý bol vstreknutý do plynárenskej siete a následne z tejto siete odstránený, predložilo potvrdenie pôvodu podľa článku 2 písm. j) a článku 15 smernice 2009/28/ES.

ODDIEL 3

Metodika založená na meraniach

Článok 40

Používanie metodiky monitorovania založenej na meraniach

Prevádzkovateľ použije metodiky založené na meraniach pre všetky emisie oxidu dusného (N₂O) stanovené v prílohe IV, ako aj na kvantifikáciu preveďeného CO₂ podľa článku 49.

Okrem toho môže prevádzkovateľ použiť metodiky založené na meraniach pre zdroje emisií CO₂, ak je schopný preukázať, že v prípade každého zdroja emisií sa dodržiavajú úroveň požadované podľa článku 41.

Článok 41

Požiadavky na úrovne

1. V prípade každého väčšieho zdroja emisií prevádzkovateľ uplatňuje:
  - a) v prípade zariadení kategórie A aspoň úrovne uvedené v oddiele 2 prílohy VIII;
  - b) v ostatných prípadoch najvyššiu úroveň uvedenú v oddiele 1 prílohy VIII.

V prípade zariadení kategórie C však prevádzkovateľ môže uplatniť úroveň, ktorá je o stupeň nižšia ako úroveň vyžadovaná podľa prvého pododseku, a v prípade zariadení kategórie A a B môže uplatniť až o dva stupne nižšiu úroveň (pričom úroveň 1 predstavuje minimum), pokiaľ príslušnému orgánu preukáže, že úroveň vyžadovaná podľa prvého pododseku je technicky nerealizovateľná alebo vedie k neprimeraným nákladom.

2. V prípade emisií z menších zdrojov emisií môže prevádzkovateľ uplatniť nižšiu úroveň ako je úroveň vyžadovaná podľa prvého pododseku odseku 1 (pričom úroveň 1 predstavuje minimum), pokiaľ príslušnému orgánu preukáže, že úroveň vyžadovaná podľa prvého pododseku odseku 1 je technicky nerealizovateľná alebo vedie k neprimeraným nákladom.

Článok 42

Normy v oblasti merania a laboratória

1. Všetky merania sa vykonávajú uplatnením metód, ktoré vychádzajú z:
  - a) normy EN 14181 (Stacionárne zdroje znečisťovania. Zabezpečovanie kvality automatizovaných meracích systémov);
  - b) normy EN 15259 (Ochrana ovzdušia. Meranie emisií zo stacionárnych zdrojov. Požiadavky na úseky a miesta merania, účel a plán merania a na správu o meraní);
  - c) iných relevantných noriem EN, najmä z normy EN ISO 16911-2 (Stacionárne zdroje emisií. Meranie rýchlosti a objemového prietoku plynov v potrubiach. Manuálna referenčná metóda. Automatizované meracie systémy).

Ak takéto normy nie sú k dispozícii, metódy vychádzajú z vhodných noriem ISO, noriem zverejnených Komisiou alebo vnútroštátnych noriem. Ak neexistujú žiadne zverejnené uplatniteľné normy, použijú sa vhodné návrhy noriem, usmernenia o osvedčených postupoch odvetvia alebo iné vedecky overené metodiky, ktorými sa obmedzuje chybovosť odberu vzoriek a merania.

Prevádzkovateľ zohľadní všetky relevantné aspekty kontinuálneho meracieho systému, okrem iného aj umiestnenie zariadenia, kalibráciu, meranie, zabezpečenie kvality a kontrolu kvality.

2. Prevádzkovateľ zabezpečí, aby laboratória vykonávajúce merania, kalibrácie a relevantné hodnotenia zariadení pre systémy kontinuálneho merania emisií (SKME) boli akreditované podľa normy EN ISO/IEC 17025 pre relevantné analytické metódy alebo kalibračné činnosti.

Ak laboratórium takúto akreditáciu nemá, prevádzkovateľ zabezpečí, aby boli splnené ekvivalentné požiadavky podľa článku 34 ods. 2 a 3.

Článok 43

Určenie emisií

1. Prevádzkovateľ určí ročné emisie zo zdroja emisií za obdobie nahlasovania zhrnutím všetkých hodinových hodnôt nameranej koncentrácie skleníkových plynov za obdobie nahlasovania, ktoré vynásobí hodinovými hodnotami prúdu spalín, pričom hodinové hodnoty sú priemery všetkých jednotlivých výsledkov meraní za príslušnú hodinu prevádzky.

V prípade emisií CO₂ určí prevádzkovateľ ročné emisie pomocou rovnice 1 uvedenej v prílohe VIII. S CO emitovaným do atmosféry sa nakladá ako s molárnym ekvivalentným množstvom CO₂.

V prípade oxidu dusného (N₂O) určí prevádzkovateľ ročné emisie pomocou rovnice uvedenej v oddiele 16 pododdiele B.1 prílohy IV.

2. Ak v rámci jedného zariadenia existuje viacero zdrojov emisií, ktoré sa nedajú merať ako jeden zdroj emisií, prevádzkovateľ meria emisie z daných zdrojov samostatne a celkové emisie predmetného plynu za obdobie nahlasovania získa spočítaním výsledkov.

3. Prevádzkovateľ určí koncentráciu skleníkových plynov v spalinách pomocou kontinuálneho merania v reprezentatívnom bode jedným z týchto postupov:

- a) priamym meraním;
- b) v prípade vysokej koncentrácie v spalinách prostredníctvom výpočtu koncentrácie nepriamym meraním koncentrácie pomocou rovnice 3 uvedenej v prílohe VIII s prihliadnutím na namerané hodnoty koncentrácie všetkých ostatných zložiek prúdu plynu stanovených v prevádzkovateľovom pláne monitorovania.

4. V prípade potreby prevádzkovateľ určí samostatne akékoľvek množstvo CO₂ pochádzajúce z biomasy a odpočíta ho od celkových nameraných emisií CO₂. Na tento účel môže prevádzkovateľ použiť:

- a) prístup založený na výpočtoch vrátane prístupov využívajúcich analýzy a odber vzoriek na základe normy EN ISO 13833 [Stacionárne zdroje emisií. Stanovenie pomeru oxidu uhličitého pochádzajúceho z biomasy (biogénneho) a z fosílnych palív. Odber vzoriek a stanovenie rádiouhlíkovou metódou];
- b) inú metódu založenú na relevantnej norme vrátane normy ISO 18466 (Stacionárne zdroje emisií. Stanovenie biogénnej pomernej časti CO₂ v odpadových plynch na základe metódy rovnováhy);
- c) metódu odhadu, ktorú uverejnila Komisia.

Ak prevádzkovateľ navrhuje metódu, ktorá zahŕňa kontinuálny odber vzoriek z prúdu spalín, uplatňuje sa norma EN 15259 (Ochrana ovzdušia. Meranie emisií zo stacionárnych zdrojov. Požiadavky na úseky a miesta merania, účel a plán merania a na správu o meraní).

5. Prevádzkovateľ určí prúd spalín pre výpočet podľa odseku 1 pomocou jednej z týchto metód:

- a) výpočtom prostredníctvom vhodnej materiálovej bilancie s prihliadnutím na všetky významné parametre na strane vstupov (v prípade emisií CO₂ je to aspoň zaťaženie vstupným materiálom, vstupný prúd vzduchu a efektívnosť procesu), ako aj na strane výstupov vrátane aspoň množstva vyrobených výrobkov a koncentrácie kyslíku (O₂), oxidu siričitého (SO₂) a oxidov dusíka (NO_x);
- b) určovanie prúdu v reprezentatívnom bode kontinuálnym meraním.

Článok 44

Agregácia údajov

1. Prevádzkovateľ vypočíta hodinový priemer každého parametra (vrátane koncentrácií a prúdu spalín), ktorý je relevantný pre určenie emisií pomocou metodiky založenej na meraniach, pričom použije všetky údajové body dostupné pre danú hodinu.

Ak je prevádzkovateľ schopný vygenerovať údaje za kratšie referenčné obdobia bez dodatočných nákladov, použije dané obdobia na určenie ročných emisií podľa článku 43 ods. 1.

2. Ak je zariadenie na kontinuálne meranie parametra na časť hodiny alebo referenčného obdobia uvedeného v odseku 1 poruchové, nesprávne nastavené alebo mimo prevádzky, prevádzkovateľ vypočíta príslušný hodinový priemer proporcionálne k ostávajúcim údajovým bodom pre danú hodinu alebo dané kratšie referenčné obdobie, pokiaľ je k dispozícii aspoň 80 % maximálneho možného počtu údajových bodov pre parameter.

Ak je k dispozícii menej ako 80 % maximálneho možného počtu údajových bodov pre parameter, uplatňuje sa článok 45 ods. 2 až 4.

Článok 45

Chýbajúce údaje

1. Ak je prvok meracieho zariadenia v rámci systému kontinuálneho monitorovania emisií mimo prevádzky dlhšie ako päť po sebe nasledujúcich dní v akomkoľvek kalendárnom roku, prevádzkovateľ čo možno najskôr o tejto skutočnosti informuje príslušný orgán a navrhne primerané opatrenia na zlepšenie kvality predmetného systému kontinuálneho monitorovania emisií.

2. Ak pre jeden alebo viac parametrov metodiky založenej na meraniach nie je možné získať údaje za platnú hodinu alebo kratšie referenčné obdobie podľa článku 44 ods. 1 z dôvodu, že zariadenie je poruchové, nesprávne nastavené alebo mimo prevádzky, prevádzkovateľ určí náhradné hodnoty pre každú hodinu chýbajúcich údajov.

3. Ak pre parameter, ktorý sa meria priamo ako koncentrácia, nie je možné získať údaje za platnú hodinu alebo kratšie referenčné obdobie, prevádzkovateľ vypočíta náhradnú hodnotu ako súčet priemernej koncentrácie a dvojnásobku štandardnej odchýlky od daného priemeru pomocou rovnice 4 uvedenej v prílohe VIII.

Ak sa obdobie nahlasovania nedá použiť na určenie takýchto náhradných hodnôt z dôvodu výrazných technických zmien v zariadení, prevádzkovateľ a príslušný orgán sa dohodnú na reprezentatívnom časovom rámci na určenie priemernej a štandardnej odchýlky, pokiaľ možno v dĺžke jedného roka.

4. Ak sa pre parameter, ktorý sa nemeria ako koncentrácia, nedajú zistiť platné hodinové údaje, prevádzkovateľ získa náhradné hodnoty daného parametra pomocou vhodného modelu materiálovej bilancie alebo energetickej bilancie procesu. Prevádzkovateľ zvaliduje výsledky na základe ostávajúcich nameraných parametrov metodiky založenej na meraniach a údajov získaných v bežných pracovných podmienkach za obdobie rovnakej dĺžky, ako je obdobie, za ktoré chýbajú údaje.

Článok 46

Výpočet na potvrdenie emisií

Prevádzkovateľ potvrdí emisie určené metodikou založenou na meraniach vypočítaním ročných emisií všetkých predmetných skleníkových plynov pre rovnaké zdroje emisií a zdrojové prúdy, s výnimkou emisií N₂O z výroby kyseliny dusičnej a skleníkových plynov prevedených do prepravnej siete alebo úložiska.

Používanie metodík úrovni sa nevyžaduje.

ODDIEL 4

Osobitné ustanovenia

Článok 47

Zariadenia s nízkymi emisiami

1. Príslušný orgán môže prevádzkovateľovi povoliť, aby predložil zjednodušený plán monitorovania podľa článku 13, pokiaľ prevádzkuje zariadenie s nízkymi emisiami.

Prvý pododsek sa neuplatňuje na zariadenia, ktoré vykonávajú činnosti, pri ktorých vzniká N₂O a na ktoré sa preto vzťahuje príloha I k smernici 2003/87/ES.

2. Na účely prvého pododseku odseku 1 sa zariadenie považuje za zariadenie s nízkymi emisiami, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

- priemerné ročné emisie daného zariadenia uvedené v správach o overených emisiách za obdobie obchodovania, ktoré bezprostredne predchádza súčasnému obdobiu obchodovania, boli nižšie ako 25 000 ton CO_{2(e)} ročne (bez započítania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a pred odpočítaním prevedeného CO₂);
- priemerné ročné emisie uvedené v písmene a) nie sú k dispozícii alebo už nie sú platné z dôvodu zmien hraníc zariadenia alebo prevádzkových podmienok zariadenia, ale ročné emisie daného zariadenia budú na základe metódy konzervatívneho odhadu počas nadchádzajúcich piatich rokov nižšie ako 25 000 ton CO_{2(e)} ročne (bez započítania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a pred odpočítaním prevedeného CO₂).

3. Prevádzkovateľ zariadenia s nízkymi emisiami nie je povinný predložiť sprievodné dokumenty uvedené v článku 12 ods. 1 treťom pododseku a je oslobodený od povinnosti stanovenej v článku 69 ods. 4 podávať správy o vylepšeniach v nadväznosti na odporúčania na zlepšenia, ktoré overovateľ uviedol v správe o overení.

4. Odchyľne od článku 27 môže prevádzkovateľ zariadenia s nízkymi emisiami určiť množstvo paliva alebo materiálu na základe dostupných a zdokumentovaných záznamov o nákupe a odhadovaných zmien zásob. Prevádzkovateľ je takisto oslobodený od povinnosti predkladať príslušnému orgánu hodnotenie neistoty uvedené v článku 28 ods. 2

5. Prevádzkovateľ zariadenia s nízkymi emisiami je oslobodený od povinnosti zahrnúť neistotu súvisiacu so zmenami zásob do hodnotenia neistoty podľa článku 28 ods. 2.

6. Odchyľne od článku 26 ods. 1 a článku 41 ods. 1 môže prevádzkovateľ zariadenia s nízkymi emisiami na účely určenia údajov o činnosti a faktorov výpočtu pre všetky zdrojové prúdy a na účely určenia emisií metodikami založenými na meraniach uplatniť ako minimum úroveň 1 (s výnimkou prípadu, keď sa dá väčšia presnosť dosiahnuť bez dodatočného úsilia prevádzkovateľa), pričom nemusí preukázať, že uplatnenie vyšších úrovní je technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprímeraným nákladom.

7. Na účel určenia faktorov výpočtu na základe analýz podľa článku 32 prevádzkovateľ zariadenia s nízkymi emisiami môže použiť akékoľvek laboratórium, ktoré je technicky spôsobilé a schopné generovať technicky platné výsledky pomocou relevantných analytických postupov a ktoré preukáže, že uplatňuje opatrenia na zabezpečenie kvality uvedené v článku 34 ods. 3.

8. Ak zariadenie s nízkymi emisiami, ktoré podlieha zjednodušenému monitorovaniu, v akomkoľvek kalendárnom roku prekročí prahovú hodnotu uvedenú v odseku 2, jeho prevádzkovateľ oznámi túto skutočnosť čo možno najskôr príslušnému orgánu.

Prevádzkovateľ čo možno najskôr predloží príslušnému orgánu na schválenie každú významnú zmenu plánu monitorovania v zmysle článku 15 ods. 3 písm. b).

Príslušný orgán však prevádzkovateľovi povolí pokračovať v zjednodušenom monitorovaní, pokiaľ mu tento prevádzkovateľ preukáže, že prahová hodnota uvedená v odseku 2 nebola počas piatich predchádzajúcich období nahlasovania prekročená a k jej prekročeniu nedôjde ani v nasledujúcich obdobiach nahlasovania.

Článok 48

Vlastný CO₂

1. Vlastný CO₂, ktorý sa prevádza do zariadenia, vrátane vlastného CO₂, ktorý je súčasťou zemného plynu, odpadového plynu (napríklad vysokopecný plyn alebo koksárenský plyn) alebo vstupného materiálu (napríklad syntézny plyn), sa začlení do emisného faktoru pre daný zdrojový prúd.

2. Ak vlastný CO₂ pochádza z činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES alebo začlenených podľa článku 24 danej smernice a je následne prevedený zo zariadenia ako zložka zdrojového prúdu do iného zariadenia a na účely činnosti v uvedenej smernici, nepočíta sa ako emisie zo zariadenia, z ktorého pochádza.

Ak sa však vlastný CO₂ emituje alebo prevedie zo zariadenia do subjektov, na ktoré sa nevzťahuje daná smernica, započíta sa ako emisie zo zariadenia, z ktorého pochádza.

3. Prevádzkovatelia môžu určiť množstvá vlastného CO₂ prevedeného zo zariadenia v prevádzajúcom aj prijímajúcom zariadení. V takom prípade musia byť množstvá prevedeného aj prijatého vlastného CO₂ totožné.

Ak množstvá prevedeného a prijatého vlastného CO₂ nie sú totožné, použije sa v správe o emisiách prevádzajúceho aj prijímajúceho zariadenia aritmetický priemer oboch určených hodnôt, pokiaľ možno odchýlku medzi oboma hodnotami vysvetlí neistotou meracích systémov alebo metódou na určovanie hodnoty. V takýchto prípadoch sa v správe o emisiách uvedie aj zosúladenie tejto hodnoty.

Ak odchýlku medzi hodnotami nemožno vysvetliť schváleným rozsahom neistoty meracích systémov alebo metódou na určovanie hodnoty, prevádzkovatelia prevádzajúceho a prijímajúceho zariadenia zosúladia tieto hodnoty uplatnením konzervatívnych úprav schválených príslušným orgánom.

Článok 49

Prevedený CO₂

1. Prevádzkovateľ odpočíta od emisií zariadenia každé množstvo CO₂ pochádzajúce z fosílného uhlíka v rámci činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES, ktoré nie je emitované zariadením, ale:

a) je zo zariadenia prevedené do:

- i) zariadenia na zachytávanie na účely prepravy a dlhodobého geologického ukladania v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES;
- ii) prepravnej siete na účely dlhodobého geologického ukladania v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES;
- iii) úložiska povoleného podľa smernice 2009/31/ES na účely dlhodobého geologického ukladania;

b) je zo zariadenia prevedené a použité na výrobu vyzrážaného uhličitanu vápenatého, v ktorom sa použitý CO₂ chemicky viaže.

2. Prevádzkovateľ prevádzajúceho zariadenia vo svojej ročnej správe o emisiách uvedie identifikačný kód prijímajúceho zariadenia uznaný v súlade s aktmi prijatými podľa článku 19 ods. 3 smernice 2003/87/ES, ak sa na prijímajúce zariadenie vzťahuje daná smernica. Vo všetkých ostatných prípadoch prevádzkovateľ prevádzajúceho zariadenia poskytne meno, adresu a kontaktné údaje kontaktnej osoby pre prijímajúce zariadenie.

Pokiaľ ide o identifikačný kód prevádzajúceho zariadenia, prvý pododsek sa uplatňuje aj na prijímajúce zariadenie.

3. Pri určovaní množstva CO₂ prevedeného z jedného zariadenia do druhého uplatní prevádzkovateľ metodiku založenú na meraniach, okrem iného aj podľa článkov 43, 44 a 45. Zdroj emisií zodpovedá odberovému bodu a emisie sa vyjadrujú ako množstvo prevedeného CO₂.

Na účely odseku 1 písm. b) prevádzkovateľ uplatňuje metodiku založenú na výpočtoch.

4. Pri určovaní množstva CO₂ prevedeného z jedného zariadenia do druhého uplatní prevádzkovateľ najvyššiu úroveň v zmysle oddielu 1 prílohy VIII.

Prevádzkovateľ však môže uplatniť najbližšiu nižšiu úroveň, pokiaľ preukáže, že uplatnenie najvyššej úrovne v zmysle oddielu 1 prílohy VIII je technicky nerealizovateľné alebo vedie k neprímeraným nákladom.

Pri určovaní množstva CO₂ chemicky viazaného vo vyvázanom uhličitanom vápenatom prevádzkovateľ použije zdroje údajov, ktoré vyjadrujú najvyššiu dosiahnuteľnú presnosť.

5. Prevádzkovatelia môžu určiť množstvá CO₂ prevedeného zo zariadenia v prevádzajúcom aj prijímajúcom zariadení. V takýchto prípadoch sa uplatní článok 48 ods. 3.

Článok 50

Používanie alebo prevod N₂O

1. Ak N₂O pochádza z činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES, ktoré sa v danej prílohe vzťahujú na N₂O, pričom zariadenie N₂O neemituje, ale ho prevádza do iného zariadenia, ktorého emisie sa monitorujú a nahlásujú v súlade s týmto nariadením, nepočíta sa ako emisie zo zariadenia, z ktorého pochádza.

Pre zariadenie, ktoré prijíma N₂O zo zariadenia a činnosti v súlade s prvým pododsekom, sa na monitorovanie relevantných prúdov plynu používajú metodiky podľa požiadaviek v tomto nariadení, ako keby N₂O pochádzal zo samotného prijímajúceho zariadenia.

Ak sa však N₂O plní do fliaš alebo sa používa ako plyn vo výrobkoch (teda sa emituje mimo zariadenia), alebo sa prevádza zo zariadenia do subjektov, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2003/87/ES, započíta sa ako emisie zo zariadenia, z ktorého pochádza, s výnimkou množstiev N₂O, pre ktoré môže prevádzkovateľ zariadenia, z ktorého N₂O pochádza, príslušnému orgánu preukázať, že N₂O sa pomocou vhodného zariadenia na znižovanie emisií zneškodní.

2. Prevádzkovateľ prevádzajúceho zariadenia vo svojej ročnej správe o emisiách uvedie identifikačný kód prijímajúceho zariadenia uznaný v súlade s aktmi prijatými podľa článku 19 ods. 3 smernice 2003/87/ES, v príslušných prípadoch.

Pokiaľ ide o identifikačný kód prevádzajúceho zariadenia, prvý pododsek sa uplatňuje aj na prijímajúce zariadenie.

3. Pri určovaní množstva N₂O prevedeného z jedného zariadenia do druhého uplatní prevádzkovateľ metodiku založenú na meraniach, okrem iného aj podľa článkov 43, 44 a 45. Zdroj emisií zodpovedá odberovému bodu a emisie sa vyjadrujú ako množstvo prevedeného N₂O.

4. Pri určovaní množstva N₂O prevedeného z jedného zariadenia do druhého uplatní prevádzkovateľ najvyššiu úroveň v zmysle oddielu 1 prílohy VIII týkajúceho sa emisií N₂O.

Prevádzkovateľ však môže uplatniť najbližšiu nižšiu úroveň, pokiaľ preukáže, že uplatnenie najvyššej úrovne v zmysle oddielu 1 prílohy VIII je technicky nerealizovateľné alebo vedie k neprímeraným nákladom.

5. Prevádzkovatelia môžu určiť množstvá N₂O prevedeného zo zariadenia v prevádzajúcom aj prijímajúcom zariadení. V takýchto prípadoch sa primerane uplatní článok 48 ods. 3.

KAPITOLA IV

MONITOROVANIE EMISÍ A ÚDAJOV O TONOKILOMETROCH Z LETECKEJ DOPRAVY

Článok 51

Všeobecné ustanovenia

1. Každý prevádzkovateľ lietadla monitoruje a nahlásuje pre všetky lety emisie z činností leteckej dopravy uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES, ktoré vykonáva počas obdobia nahlásovania a za ktoré zodpovedá.

Na tento účel prevádzkovateľ lietadla zaradí všetky lety do kalendárneho roka podľa času odletu, ktorý sa meria na základe koordinovaného svetového času.

2. Prevádzkovateľ lietadla, ktorý plánuje požiadať o bezodplatné pridelenie emisných kvót podľa článku 3e alebo článku 3f smernice 2003/87/ES, monitoruje počas príslušných sledovaných rokov aj údaje o tonokilometroch pre tie isté lety.

3. Na účely identifikácie jedinečného prevádzkovateľa lietadla podľa článku 3 písm. o) smernice 2003/87/ES, ktorý je zodpovedný za let, sa používa volací znak používaný na účely riadenia letovej prevádzky. Volacím znakom je jeden z týchto údajov:

a) identifikátor ICAO stanovený v kolónke 7 letového plánu;

b) ak nie je k dispozícii identifikátor ICAO prevádzkovateľa lietadla, registrová značka lietadla.

4. Ak nie je známa totožnosť prevádzkovateľa lietadla, príslušný orgán zaň považuje majiteľa lietadla, s výnimkou prípadu, keď príslušnému orgánu preukáže totožnosť zodpovedného prevádzkovateľa lietadla.

Článok 52

Predkladanie plánov monitorovania

1. Prevádzkovateľ lietadla predloží príslušnému orgánu plán monitorovania určený na monitorovanie a nahlasovanie emisií podľa článku 12 najneskôr štyri mesiace pred tým, ako začne vykonávať činnosti leteckej dopravy uvedené v prílohe I k smernici 2003/87/ES.

Odchyľne od prvého pododseku platí, že prevádzkovateľ lietadla, ktorý po prvýkrát vykonáva činnosť leteckej dopravy uvedenú v prílohe I k smernici 2003/87/ES, ktorú nebolo možné predvídať štyri mesiace vopred, predloží príslušnému orgánu plán monitorovania čo možno najskôr, no najneskôr šesť týždňov po vykonaní danej činnosti. Prevádzkovateľ lietadla príslušnému orgánu primerane odôvodní, prečo nebolo možné plán monitorovania predložiť štyri mesiace vopred.

Ak riadiaci členský štát uvedený v článku 18a smernice 2003/87/ES nie je vopred známy, prevádzkovateľ lietadla predloží plán monitorovania čo možno najskôr po tom, ako sú k dispozícii informácie o príslušnom orgáne riadiaceho členského štátu.

2. Ak prevádzkovateľ lietadla plánuje požiadať o bezodplatné pridelenie kvót podľa článku 3e alebo článku 3f smernice 2003/87/ES, predloží aj plán monitorovania určený na monitorovanie a nahlasovanie údajov o tonokilometroch. Tento plán monitorovania predloží najneskôr štyri mesiace pred začiatkom jedného z týchto období:

a) sledovaného roka uvedeného v článku 3e ods. 1 smernice 2003/87/ES pre žiadosti podľa daného článku;

b) druhého kalendárneho roka obdobia uvedeného v článku 3c ods. 2 smernice 2003/87/ES pre žiadosti podľa článku 3f danej smernice.

Článok 53

Metodika monitorovania emisií z činností leteckej dopravy

1. Každý prevádzkovateľ lietadla určí ročné emisie CO₂ z činností leteckej dopravy vynásobením ročnej spotreby každého paliva vyjadrenej v tonách príslušným emisným faktorom.

2. Každý prevádzkovateľ lietadla určí spotrebu paliva pre každý let a pre každé palivo a zahrnie palivo spotrebované pomocným zdrojom. Na tento účel použije prevádzkovateľ lietadla jednu z metód stanovených v oddiele 1 prílohy III. Prevádzkovateľ lietadla si zvolí metódu, ktorou sa zabezpečia najúplnejšie a najaktuálnejšie údaje spojené s najnižšou mierou neistoty bez toho, aby vznikli neprimerané náklady.

3. Každý prevádzkovateľ lietadla určí množstvo dotankovaného paliva uvedené v oddiele 1 prílohy III na základe jedného z týchto údajov:

a) meranie vykonané dodávateľom paliva zdokumentované v dodacích dokladoch paliva alebo vo faktúrach za každý let;

b) údaje z palubných meracích systémov lietadla zaznamenané v dokumentácii o hmotnosti a vyvážení, v technickom denníku lietadla alebo elektronicky zaslané z lietadla prevádzkovateľovi lietadla.

4. Prevádzkovateľ lietadla určí množstvo paliva v nádrži pomocou údajov z palubných meracích systémov lietadla zaznamenaných v dokumentácii o hmotnosti a vyvážení, v technickom denníku lietadla alebo zaslaných z lietadla elektronicky prevádzkovateľovi lietadla.

5. Ak sa množstvo dotankovaného paliva alebo množstvo paliva, ktoré ostalo v nádržiach, určuje v objemových jednotkách vyjadrených v litroch, prevádzkovateľ lietadla prepočíta toto množstvo z objemu na hmotnosť pomocou hodnôt hustoty. Prevádzkovateľ lietadla použije hustotu paliva (buď skutočnú hodnotu, alebo štandardnú hodnotu 0,8 kg na liter), ktorá sa používa z prevádzkových a bezpečnostných dôvodov.

V pláne monitorovania sa uvedie postup s informáciami o použití skutočnej alebo štandardnej hustoty spolu s odkazom na príslušnú dokumentáciu prevádzkovateľa lietadla.

6. Na účely výpočtu uvedeného v odseku 1 použije prevádzkovateľ lietadla predvolené emisné faktory uvedené v tabuľke 1 prílohy III.

Pre palivá, ktoré nie sú uvedené v danej tabuľke, určí prevádzkovateľ lietadla emisný faktor podľa článku 32. V prípade takýchto palív sa určuje dolná výhrevnosť, ktorá sa nahlasuje ako informačná položka.

7. Odchyľne od odseku 6 môže prevádzkovateľ lietadla s podmienkou získania súhlasu príslušného orgánu v prípade komerčne obchodovaných palív odvodiť emisný faktor alebo obsah uhlíka, na ktorom sa zakladá, alebo dolnú výhrevnosť zo záznamov dodávateľa paliva o nákupe predmetného paliva, za predpokladu, že boli odvodené na základe medzinárodne uznávaných noriem a že nemožno uplatniť emisné faktory uvedené v tabuľke 1 prílohy III.

Článok 54

Osobitné ustanovenia pre biomasu

Článok 39 sa zodpovedajúcim spôsobom uplatňuje na určovanie pomernej časti biomasy v zmiešanom palive.

Bez ohľadu na článok 39 ods. 2 príslušný orgán prípadne povolí, aby sa na určenie pomernej časti biomasy použila metodika, ktorá je jednotne uplatniteľná vo všetkých členských štátoch.

V rámci danej metodiky sa pomerná časť biomasy, dolná výhrevnosť a emisný faktor alebo obsah uhlíka v palive používanom pri činnosti leteckej dopravy v rámci systému EU ETS uvedenej v prílohe I k smernici 2003/87/ES určia na základe záznamov o nákupe paliva.

Metodika vychádza z usmernení, ktoré poskytne Komisia v záujme jej jednotného uplatňovania vo všetkých členských štátoch.

Používanie biopalív v leteckej doprave sa hodnotí podľa článku 18 smernice 2009/28/ES.

Článok 55

Malé zdroje emisií

1. Prevádzkovatelia lietadiel, ktorí prevádzkujú menej ako 243 letov na obdobie počas troch po sebe nasledujúcich štvormesačných období, a prevádzkovatelia lietadiel, ktorí prevádzkujú lety s celkovými ročnými emisiami menej ako 25 000 ton CO₂ ročne, sa považujú za malé zdroje emisií.

2. Odchyľne od článku 53 môžu malé zdroje emisií odhadnúť spotrebu paliva pomocou nástrojov Eurocontrolu alebo iných relevantných organizácií, ktoré dokážu spracovávať všetky relevantné informácie o letovej prevádzke, čím sa vyhnú akémukoľvek podhodnoteniu emisií.

Uplatniteľné nástroje sa môžu používať len vtedy, ak ich schváli Komisia, čo platí aj v prípade uplatňovania korekčných faktorov na kompenzáciu nepresností v metódach modelovania.

3. Odchyľne od článku 12 platí v prípade malého zdroja emisií, ktorý plánuje využiť akýkoľvek z nástrojov uvedených v odseku 2 tohto článku, že v pláne monitorovania emisií môže uviesť iba tieto informácie:

a) informácie požadované podľa oddielu 2 bodu 1 prílohy I;

- b) dôkaz, že sú dodržané prahové hodnoty pre malé zdroje emisií stanovené v odseku 1 tohto článku;
- c) názov nástroja uvedeného v odseku 2 tohto článku, ktorý sa použije na odhad spotreby paliva, alebo odkaz na tento nástroj.

Malý zdroj emisií je oslobodený od povinnosti predložiť sprievodné dokumenty uvedené v článku 12 ods. 1 tretom pododseku.

4. Ak prevádzkovateľ lietadla použije akýkoľvek z nástrojov uvedených v odseku 2 a prekročí počas roka nahlasovania prahovú hodnotu uvedenú v odseku 1, oznámi túto skutočnosť čo možno najskôr príslušnému orgánu.

Prevádzkovateľ lietadla čo možno najskôr predloží príslušnému orgánu na schválenie každú významnú zmenu plánu monitorovania v zmysle článku 15 ods. 4 písm. a) bodu iv).

Príslušný orgán však prevádzkovateľovi lietadla povolí, aby naďalej používal nástroj uvedený v odseku 2, pokiaľ mu daný prevádzkovateľ lietadla preukáže, že prahové hodnoty uvedené v odseku 1 neboli počas piatich predchádzajúcich období nahlasovania prekročené a k ich prekročeniu nedôjde ani v nasledujúcich obdobiach nahlasovania.

Článok 56

Zdroje neistoty

1. Pri voľbe metodiky monitorovania podľa článku 53 ods. 2 prevádzkovateľ lietadla zohľadní zdroje neistoty a im prislúchajúce miery neistoty.
2. Prevádzkovateľ lietadla vykonáva pravidelné a primerané kontrolné činnosti (okrem iného aj krížové kontroly medzi dotankovaným množstvom uvedeným vo faktúrach a dotankovaným množstvom zisteným palubným meraním) a v prípade zistenia významných odchýlok prijme nápravné opatrenia.

Článok 57

Určovanie údajov o tonokilometroch

1. Prevádzkovatelia lietadiel, ktorí plánujú požiadať o bezodplatné pridelenie kvót podľa článku 3e alebo článku 3f smernice 2003/87/ES, monitorujú počas sledovaných rokov relevantných pre takúto žiadosť údaje o tonokilometroch pre všetky lety uvedené v prílohe I k smernici 2003/87/ES.
2. Prevádzkovateľ lietadla vypočíta údaje o tonokilometroch vynásobením vzdialenosti vypočítanej podľa oddielu 3 prílohy III a vyjadrenej v kilometroch (km) užitočným zaťažením (vypočítaným ako súčet hmotnosti nákladu, pošty, cestujúcich a podanej batožiny) vyjadreným v tonách (t).
3. Prevádzkovateľ lietadla určí hmotnosť nákladu a pošty na základe skutočnej alebo štandardnej hmotnosti uvedenej pre relevantné lety v dokumentácii o hmotnosti a vyvážení.

Prevádzkovatelia lietadiel, ktorí nie sú povinní viesť dokumentáciu o hmotnosti a vyvážení, navrhnu v pláne monitorovania vhodnú metodiku na určenie hmotnosti nákladu a pošty, pričom nezahrnú hrubú hmotnosť všetkých paliet a kontajnerov, ktoré nie sú užitočným zaťažením, ani prevádzkovú hmotnosť.

4. Prevádzkovateľ lietadla určí hmotnosť cestujúcich pomocou jednej z týchto úrovní:
  - a) úroveň 1: predvolená hodnota 100 kg na cestujúceho vrátane jeho podanej batožiny;
  - b) úroveň 2: hmotnosť cestujúcich a podanej batožiny na každý let, uvedená v dokumentácii o hmotnosti a vyvážení.

Zvolená úroveň sa však uplatňuje na všetky lety v sledovaných rokoch relevantných pre žiadosti podľa článku 3e alebo článku 3f smernice 2003/87/ES.

KAPITOLA V

SPRÁVA A KONTROLA ÚDAJOV

Článok 58

Činnosti súvisiace s tokom údajov

1. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zavedie, dokumentuje, vykonáva a udržiava písomné postupy pre činnosti súvisiace s tokom údajov na monitorovanie a nahlasovanie emisií skleníkových plynov a zabezpečí, aby ročná správa o emisiách, ktorá bola vypracovaná na základe činností súvisiacich s tokom údajov, neobsahovala skreslené údaje a bola v súlade s plánom monitorovania, danými písomnými postupmi a týmto nariadením.

Ak prevádzkovateľ lietadla plánuje požiadať o bezodplatné pridelenie kvót podľa článku 3e alebo článku 3f smernice 2003/87/ES, prvý pododsek sa uplatňuje aj na monitorovanie a nahlasovanie údajov o tonokilometroch.

2. Opis písomných postupov pre činnosti súvisiace s tokom údajov, ktorý je uvedený v pláne monitorovania, sa vzťahuje aspoň na tieto prvky:

- a) informácie uvedené v článku 12 ods. 2;
- b) identifikáciu primárnych zdrojov údajov;
- c) jednotlivé kroky v rámci toku údajov (od primárnych údajov po ročné emisie alebo údaje o tonokilometroch), ktoré odzrkadľujú postupnosť a interakciu medzi činnosťami súvisiacimi s tokom údajov vrátane príslušných vzorcov a uplatnených krokov pre agregáciu údajov;
- d) relevantné kroky spracovania týkajúce sa každej konkrétnej činnosti súvisiacej s tokom údajov vrátane vzorcov a údajov použitých na určenie emisií alebo údajov o tonokilometroch;
- e) relevantné systémy elektronického spracovávania a uchovávanía údajov a interakcia medzi týmito systémami a inými vstupmi (vrátane ručne zadaných vstupov);
- f) spôsob, akým sa zaznamenávajú výstupy činností súvisiacich s tokom údajov.

Článok 59

Kontrolný systém

1. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zavedie, dokumentuje, vykonáva a udržiava účinný kontrolný systém, ktorým sa zabezpečí, aby ročná správa o emisiách a prípadne správa o tonokilometroch (ktoré boli vypracované na základe činností súvisiacich s tokom údajov) neobsahovala skreslené údaje a bola v súlade s plánom monitorovania a týmto nariadením.

2. Kontrolný systém uvedený v odseku 1 tvoria tieto prvky:

- a) hodnotenie inherentných rizík a kontrolných rizík, ktoré vypracoval prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla na základe písomného postupu na vykonanie hodnotenia;
- b) písomné postupy súvisiace s kontrolnými činnosťami, ktorými sa majú zmierniť zistené riziká.

3. Súčasťou písomných postupov súvisiacich s kontrolnými činnosťami uvedenými v odseku 2 písm. b) je aspoň:

- a) zabezpečenie kvality meracieho zariadenia;
- b) zabezpečenie kvality systému informačných technológií, ktorý sa používa na činnosti súvisiace s tokom údajov, vrátane počítačovej technológie kontroly procesu;
- c) oddelenie úloh v rámci činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností a riadenie potrebných spôsobilostí;
- d) interné preskúmania a validácia údajov;
- e) opravy a nápravné opatrenia;
- f) kontrola externe zabezpečených procesov;
- g) vedenie záznamov a dokumentácie vrátane riadenia verzií dokumentov.

4. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla monitoruje účinnosť kontrolného systému, okrem iného aj vykonávaním interných preskúmaní a zohľadňovaním zistení, ku ktorým overovateľ dospel počas overovania ročných správ o emisiách a prípadne správ o tonokilometroch, ktoré bolo vykonané podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067.

Vždy, keď sa zistí, že kontrolný systém nie je účinný alebo nezodpovedá zisteným vlastným rizikám, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla sa snaží o zlepšenie kontrolného systému a aktualizáciu plánu monitorovania alebo príslušných písomných postupov pre činnosti súvisiace s tokom údajov, hodnotenie rizika a kontrolné činnosti (podľa toho, čo je vhodné).

Článok 60

Zabezpečovanie kvality

1. Na účely článku 59 ods. 3 písm. a) prevádzkovateľ zabezpečí, aby sa všetky relevantné meracie zariadenia v súlade s požiadavkami tohto nariadenia a úmerne k zisteným rizikám v pravidelných intervaloch kalibrovali, upravovali a kontrolovali (okrem iného aj pred použitím) a aby sa prípadne kontrolovali aj na základe noriem v oblasti merania, ktoré vychádzajú z medzinárodných noriem v oblasti merania (ak sú k dispozícii).

Ak sa zložky meracích systémov nedajú kalibrovať, prevádzkovateľ ich uvedie v pláne monitorovania a navrhne alternatívne kontrolné činnosti.

Ak sa zistí, že zariadenie nespĺňa požiadavky na výkonnosť, prevádzkovateľ bezodkladne prijme potrebné nápravné opatrenia.

2. V prípade systémov kontinuálneho merania emisií prevádzkovateľ pristúpi k zabezpečeniu kvality podľa normy Zabezpečovanie kvality automatizovaných meracích systémov (EN 14181) vrátane paralelných meraní a štandardných referenčných metód, ktoré aspoň raz ročne vykoná kompetentný personál.

Ak si takéto zabezpečenie kvality vyžaduje, aby sa ako nevyhnutné parametre pre základ kontroly kalibrácie a výkonu použili limitné hodnoty emisií, ako náhradná hodnota týchto limitných hodnôt emisií sa použije ročná priemerná hodinová koncentrácia skleníkového plynu. Ak prevádzkovateľ zistí nesúlad s požiadavkami na zabezpečenie kvality vrátane potreby vykonať opätovnú kalibráciu, oznámi túto skutočnosť čo možno najskôr príslušnému orgánu a bezodkladne vykoná nápravné opatrenia.

Článok 61

Zabezpečovanie kvality informačných technológií

Na účely článku 59 ods. 3 písm. b) platí, že prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zabezpečí, aby bol systém informačných technológií navrhnutý, zdokumentovaný, otestovaný, zavedený, kontrolovaný a udržiavaný takým spôsobom, ktorý je zárukou spoľahlivého, presného a včasného spracovania údajov v súlade s rizikami určenými podľa článku 59 ods. 2 písm. a).

Kontrola systému informačných technológií zahŕňa kontrolu prístupu, kontrolu zálohovania, obnovu údajov, plánovanie kontinuity a bezpečnosť.

Článok 62

Oddelenie úloh

Na účely článku 59 ods. 3 písm. c) platí, že prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla určí zodpovedné osoby pre všetky činnosti súvisiace s tokom údajov a všetky kontrolné činnosti tak, aby sa oddelili úlohy, ktoré sa navzájom vylučujú. Ak neexistujú iné kontrolné činnosti, zabezpečí v prípade všetkých činností súvisiacich s tokom údajov, ktoré zodpovedajú identifikovaným inherentným rizikám, aby všetky relevantné informácie a údaje potvrdzovala aspoň jedna ďalšia osoba, ktorá nebola zapojená do určovania a zaznamenávania daných informácií alebo údajov.

Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla riadi spôsobilosti potrebné pre predmetné zodpovednosti, vrátane primeraného pridelovania zodpovedností, školení a preskúmaní výkonnosti.

Článok 63

Interné preskúmania a validácia údajov

1. Na účely článku 59 ods. 3 písm. d) a na základe inherentných rizík a kontrolných rizík zistených pri hodnotení rizika uvedenom v článku 59 ods. 2 písm. a) prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla preskúma a zvaliduje údaje vyplývajúce z činností súvisiacich s tokom údajov uvedených v článku 58.

Takéto preskúmanie a validácia údajov pozostáva aspoň z týchto krokov:

- a) kontrola úplnosti údajov;
- b) porovnanie údajov, ktoré prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla získal, monitoroval a nahlásil počas niekoľkých rokov;
- c) porovnanie údajov a hodnôt vyplývajúcich z rozdielnych systémov zberu prevádzkových údajov, v relevantných prípadoch vrátane týchto porovnaní:
  - i) porovnanie údajov o nákupe paliva alebo materiálov s údajmi o zmenách zásob a s údajmi o spotrebe pre príslušné zdrojové prúdy;
  - ii) porovnanie faktorov výpočtu, ktoré sa určili analýzou, vypočítali alebo získali od dodávateľov paliva alebo materiálu, s vnútroštátnymi alebo medzinárodnými referenčnými faktormi porovnateľných palív alebo materiálov;
  - iii) porovnanie emisií získaných pomocou metodík založených na meraniach s výsledkami potvrdzujúcich výpočtov podľa článku 46;
  - iv) porovnanie súhrnných údajov s nespracovanými údajmi.

2. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla pokiaľ možno zabezpečí, aby kritériá na zamietnutie údajov v rámci preskúmania a validácie boli vopred známe. Na tento účel sa kritériá na zamietnutie údajov stanovujú v dokumentácii o relevantných písomných postupoch.

Článok 64

Opravy a nápravné opatrenia

1. Ak sa zistí, že niektorý aspekt činností súvisiacich s tokom údajov uvedených v článku 58 alebo kontrolných činností uvedených v článku 59 nefunguje účinne alebo funguje mimo hraníc stanovených v dokumentácii o postupoch pre dané činnosti súvisiace s tokom údajov a kontrolné činnosti, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vykoná primerané opravy a opraví zamietnuté údaje, pričom sa vyhne podhodnoteniu emisií.
2. Na účely odseku 1 prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vykoná aspoň všetky tieto kroky:
  - a) hodnotenie platnosti výstupov uplatniteľných krokov v rámci činností súvisiacich s tokom údajov uvedených v článku 58 alebo kontrolných činností uvedených v článku 59;
  - b) určenie dôvodu predmetnej poruchy alebo predmetnej chyby;
  - c) vykonanie primeraných nápravných opatrení, okrem iného oprava všetkých predmetných údajov v správe o emisiách alebo v správe o tonokilometroch (podľa toho, čo je vhodné).
3. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vykonáva opravy a nápravné opatrenia podľa odseku 1 tohto článku tak, aby sa nimi vyriešili inherentné riziká a kontrolné riziká zistené v rámci hodnotenia rizika uvedeného v článku 59.

Článok 65

Externe zabezpečované procesy

Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla externe zabezpečuje jednu alebo viacero činností súvisiacich s tokom údajov uvedených v článku 58 alebo kontrolných činností uvedených v článku 59, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vykoná všetky tieto kroky:

- a) overí kvalitu externe zabezpečených činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností podľa tohto nariadenia;
- b) určí primerané požiadavky na výstupy externe zabezpečovaných procesov a na metódy použité v daných procesoch;
- c) overí kvalitu výstupov a metód uvedených v písmene b) tohto článku;
- d) zaistí, aby sa externe zabezpečované činnosti vykonávali tak, aby riešili inherentné riziká a kontrolné riziká zistené v rámci hodnotenia rizika uvedeného v článku 59.

Článok 66

Postup v prípade chýbajúcich údajov

1. Ak chýbajú údaje relevantné pre určovanie emisií zo zariadenia, prevádzkovateľ použije na určenie konzervatívnych náhradných údajov pre príslušné časové obdobie a chýbajúci parameter primeranú metódu odhadu.

Ak prevádzkovateľ nestanovil metódu odhadu v písomných postupoch, vypracuje takéto písomné postupy a predloží príslušnému orgánu na schválenie zodpovedajúcu zmenu plánu monitorovania podľa článku 15.

2. Ak v prípade jedného alebo viacerých letov chýbajú údaje relevantné pre určovanie emisií prevádzkovateľa lietadla, prevádzkovateľ lietadla použije pre príslušné časové obdobie náhradné údaje, ktoré sa vypočítajú pomocou alternatívnej metódy vymedzenej v pláne monitorovania.

Ak náhradné údaje nemožno určiť podľa prvého pododseku tohto odseku, prevádzkovateľ lietadla môže odhadnúť emisie z daného letu alebo daných letov na základe spotreby paliva určenej pomocou nástroja uvedeného v článku 55 ods. 2

Ak počet letov s chýbajúcimi údajmi uvedenými v prvých dvoch pododsekoch predstavuje viac ako 5 % letov nahlásených za rok, prevádzkovateľ o tom čo možno najskôr informuje príslušný orgán a prijme nápravné opatrenie na zlepšenie metodiky monitorovania.

Článok 67

Záznamy a dokumentácia

1. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla uchováva aspoň 10 rokov všetky relevantné údaje a informácie vrátane informácií uvedených v prílohe IX.

Zdokumentované a archivované údaje z monitorovania umožňujú overenie ročných správ o emisiách alebo správ o tonokilometroch podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067. Údaje, ktoré nahlásil prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla a ktoré sa uchovávajú v elektronickom systéme nahlasovania a správy údajov vytvorenom príslušným orgánom, sa môžu považovať za uchovávané prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla, pokiaľ má k týmto údajom prístup.

2. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zabezpečí, aby boli relevantné dokumenty k dispozícii vždy, keď sú potrebné na vykonávanie činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností.

Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla dané dokumenty na požiadanie poskytne príslušnému orgánu a overovateľovi, ktorý overuje správu o emisiách alebo správu o tonokilometroch podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067.

KAPITOLA VI

POŽIADAVKY NA NAHLASOVANIE

Článok 68

Časový plán a povinnosti nahlasovania

1. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla predloží príslušnému orgánu do 31. marca každého roka správu o emisiách, ktorá obsahuje ročné emisie za obdobie nahlasovania a ktorá bola overená v súlade s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2067.

Príslušné orgány však môžu prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla požiadať, aby predložil správu o overených ročných emisiách skôr ako 31. marca, no nie skôr ako 28. februára.

2. Ak sa prevádzkovateľ lietadla rozhodne požiadať o bezodplatné pridelenie kvót uvedené v článku 3e alebo článku 3f smernice 2003/87/ES, do 31. marca roku nasledujúceho po sledovanom roku uvedenom článku 3e alebo článku 3f danej smernice predloží príslušnému orgánu správu o údajoch o tonokilometroch, ktorá obsahuje údaje o tonokilometroch za sledovaný rok a ktorá bola overená v súlade s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2067.

3. Ročné správy o emisiách a správy o tonokilometroch obsahujú aspoň informácie uvedené v prílohe X.

Článok 69

Nahlasovanie vylepšení metodiky monitorovania

1. Každý prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla pravidelne kontroluje, či je možné vylepšiť používanú metodiku monitorovania.

Prevádzkovateľ zariadenia predloží príslušnému orgánu na schválenie správu obsahujúcu informácie uvedené v odseku 2 alebo 3 (podľa toho, čo je vhodné) v týchto lehotách:

- a) v prípade zariadení kategórie A každé štyri roky do 30. júna;
- b) v prípade zariadení kategórie B každé dva roky do 30. júna;
- c) v prípade zariadení kategórie C každý rok do 30. júna.

Príslušný orgán však môže stanoviť na predloženie správy iný deň, ktorý však nesmie byť neskôr ako 30. septembra rovnakého roka.

Odchyľne od druhého a tretieho pododseku a bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, môže príslušný orgán spolu s plánom monitorovania alebo správou o vylepšeniach schváliť predĺženie lehoty uplatniteľnej podľa druhého pododseku, ak prevádzkovateľ pri predložení plánu monitorovania v súlade s článkom 12 alebo pri oznámení o zmenách v súlade s článkom 15 alebo pri predložení správy o vylepšeniach v súlade s týmto článkom poskytne príslušnému orgánu dôkaz, že dôvody neprimeraných nákladov alebo opatrení na zlepšenie, ktoré sú technicky nerealizovateľné, zostanú v platnosti dlhšie obdobie. V tomto predĺžení sa zohľadní počet rokov, pre ktoré prevádzkovateľ poskytuje dôkazy. Celkové obdobie medzi správami o vylepšeniach nesmie presiahnuť tri roky v prípade zariadenia kategórie C, štyri roky v prípade zariadenia kategórie B alebo päť rokov v prípade zariadenia kategórie A.

2. Ak prevádzkovateľ v prípade väčších a menších zdrojových prúdov neuplatňuje aspoň úroveň požadovanú podľa článku 26 ods. 1 prvého pododseku a v prípade zdrojov emisií neuplatňuje aspoň úroveň požadovanú podľa článku 41, prevádzkovateľ uvedie dôvody, prečo je uplatňovanie požadovaných úrovní technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom.

Ak sa však zistí, že opatrenia potrebné na dosiahnutie týchto úrovní sa stali technicky realizovateľnými a už nevedú k neprimeraným nákladom, prevádzkovateľ oznámi príslušnému orgánu zodpovedajúce zmeny plánu monitorovania podľa článku 15 a predloží návrhy na vykonanie súvisiacich opatrení spolu s časovým plánom.

3. Ak prevádzkovateľ uplatňuje rezervnú metodiku monitorovania uvedenú v článku 22, uvedie dôvody, prečo je uplatnenie aspoň úrovne 1 na jeden alebo viacero väčších alebo menších zdrojových prúdov technicky nerealizovateľné alebo by viedlo k neprimeraným nákladom.

Ak sa zistí, že opatrenia potrebné na dosiahnutie aspoň úrovne 1 pre dané zdrojové prúdy sa stali technicky realizovateľnými a už nevedú k neprimeraným nákladom, prevádzkovateľ oznámi príslušnému orgánu zodpovedajúce zmeny plánu monitorovania podľa článku 15 a predloží návrhy na vykonanie súvisiacich opatrení spolu s časovým plánom.

4. Ak sa v správe o overení vypracovanej v súlade s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2067 poukazuje na očividné neplnenie povinnosti alebo ak obsahuje odporúčania na zlepšenia podľa článkov 27, 29 a 30 daného vykonávacieho nariadenia, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla do 30. júna roka, v ktorom overovateľ vydal správu o overení, predloží danú správu na schválenie príslušnému orgánu. V danej správe prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla opíše, ako a kedy napravil alebo plánuje napraviť neplnenie povinnosti zistené overovateľom a vykonať odporúčané vylepšenia.

Príslušný orgán môže stanoviť na predloženie správy uvedenej v tomto odseku iný deň, ktorý však nesmie byť neskôr ako 30. septembra rovnakého roka. V relevantných prípadoch možno túto správu kombinovať so správou uvedenou v odseku 1 tohto článku.

Ak by odporúčané vylepšenia nevedli k vylepšeniu metodiky monitorovania, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla uvedie dôvody danej situácie. Ak by odporúčané vylepšenia viedli k neprimeraným nákladom, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla predloží dôkazy o neprimeranosti nákladov.

5. Odsek 4 tohto článku sa neuplatňuje, ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla už vyriešil všetky prípady neplnenia povinnosti a odporúčania na zlepšenie a predložil príslušnému orgánu na schválenie súvisiace zmeny plánu monitorovania v súlade s článkom 15 tohto nariadenia pred dátumom stanoveným podľa odseku 4.

Článok 70

Určenie emisií príslušným orgánom

1. Príslušný orgán vykoná konzervatívny odhad emisií zariadenia alebo prevádzkovateľa lietadla vo všetkých týchto prípadoch:
  - a) prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla nepredložil žiadnu overenú ročnú správu o emisiách do termínu požadovaného podľa článku 68 ods. 1;
  - b) overená ročná správa o emisiách podľa článku 68 ods. 1 nie je v súlade s týmto nariadením;
  - c) ročná správa o emisiách od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla nebola overená v súlade s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2067.
2. Ak overovateľ uviedol v správe o overení podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067 výskyt nepodstatných skreslených údajov, ktoré prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla neopravil pred vydaním správy o overení, príslušný orgán posúdi dané skreslené údaje a v prípade potreby vykoná konzervatívny odhad emisií zariadenia alebo prevádzkovateľa lietadla. Príslušný orgán informuje prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, či sa v ročnej správe o emisiách požadujú opravy a ak áno, spresní aké. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla sprístupní dané informácie overovateľovi.
3. Členské štáty zavedú efektívnu výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi zodpovednými za schválenie plánov monitorovania a príslušnými orgánmi zodpovednými za prijímanie ročných správ o emisiách.

Článok 71

Prístup k informáciám

Príslušný orgán sprístupní verejnosti správy o emisiách, ktoré má k dispozícii, a to na základe vnútroštátnych pravidiel prijatých podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽¹⁾. Pokiaľ ide o uplatňovanie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 písm. d) smernice 2003/4/ES, prevádzkovatelia alebo prevádzkovatelia lietadiel môžu vo svojej správe uviesť, ktoré informácie považujú za obchodne citlivé.

Článok 72

Zaokrúhľovanie údajov

1. Celkové ročné emisie sa nahlasujú zaokrúhlené na tony CO₂ alebo CO_{2(e)}.
Tonokilometre sa nahlasujú ako zaokrúhlené hodnoty tonokilometrov.
2. Všetky premenné použité pri výpočte emisií sa zaokrúhľia tak, aby obsahovali všetky číslice podstatné pre výpočet a nahlasovanie emisií.
3. Všetky údaje za let sa zaokrúhľia tak, aby obsahovali všetky číslice podstatné pre výpočet vzdialenosti a užitočného zataženia podľa článku 57 a pre nahlasovanie údajov o tonokilometroch.

Článok 73

Zabezpečovanie súladu s inými typmi nahlasovania

Každá činnosť uvedená v prílohe I k smernici 2003/87/ES a vykonávaná prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla sa v relevantných prípadoch označí kódmi z týchto systémov nahlasovania:

- a) spoločný formát nahlasovania údajov pre systémy národnej inventúry emisií skleníkových plynov schválený dotknutými orgánmi Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy;
- b) identifikačné číslo zariadenia v Európskom registri uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006⁽²⁾;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1).

- c) činnosť uvedenú v prílohe I k nariadeniu (ES) č. 166/2006;
- d) kód NACE v súlade s nariadením Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ⁽¹⁾.

KAPITOLA VII

POŽIADAVKY NA INFORMAČNÉ TECHNOLOGIE

Článok 74

Formáty elektronickej výmeny údajov

1. Členské štáty môžu požiadať prevádzkovateľa a prevádzkovateľa lietadla, aby na predloženie plánov monitorovania a zmien plánu monitorovania, ako aj správ o ročných emisiách, správ o tonokilometroch, správ o overení a správ o vylepšeniach použil elektronické šablónu alebo špecifické formáty súborov.

Tieto šablóny alebo špecifikácie formátu súborov stanovené členskými štátmi musia obsahovať aspoň informácie uvedené v elektronických šablónach alebo špecifikáciách formátov súborov zverejnených Komisiou.

2. Pri stanovovaní šablón alebo špecifikácií formátu súborov uvedených v odseku 1 druhom pododseku si členské štáty môžu zvoliť jednu z týchto možností alebo obidve:

- a) špecifikácie formátu súboru založené na XML, ako napríklad programovací jazyk systému EU ETS, ktorý Komisia uverejnila na účely používania v súvislosti s pokročilými počítačovými systémami;
- b) šablóny zverejnené v podobe, ktorá je použiteľná v bežnom kancelárskom softvéri vrátane výpočtových tabuliek a textových súborov.

Článok 75

Používanie počítačových systémov

1. Ak sa členský štát rozhodne používať na výmenu elektronických údajov počítačové systémy založené na špecifikáciách formátu súboru podľa článku 74 ods. 2 písm. a), dané systémy nákladovo efektívnym spôsobom a pomocou vykonávania technologických opatrení v súlade s aktuálnym stavom technológie zabezpečia:

- a) integritu údajov, ktorou sa zamedzí zmene elektronických správ počas prenosu;
- b) dôvernosc údajov použitím bezpečnostných techník (vrátane šifrovacích techník) tak, aby k údajom mala prístup iba tá strana, pre ktorú sú určené, a aby údaje nemohla zachytiť žiadna neoprávnená strana;
- c) pravosc údajov, ktorou sa zaručí, aby bola známa a overená totožnosť odosielateľa aj príjemcu údajov;
- d) nepopierateľnosť údajov pomocou metód, ako napríklad techniky podpisovania alebo nezávislý audit zabezpečenia systému, ktorou sa zaručí, že jedna strana transakcie nemôže poprieť, že jej bola transakcia doručená, a druhá strana nemôže poprieť, že transakciu odoslala.

2. Všetky počítačové systémy založené na špecifikáciách formátu súboru podľa článku 74 ods. 2 písm. a), ktoré členské štáty používajú na komunikáciu medzi príslušným orgánom, prevádzkovateľom a prevádzkovateľom lietadla, ako aj overovateľom a vnútroštátnym akreditačným orgánom v zmysle vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2067, spĺňajú pomocou vykonávania technologických opatrení v súlade s aktuálnym stavom technológie tieto požiadavky iného ako funkčného charakteru:

- a) kontrola prístupu pomocou vykonávania technologických opatrení, ktorou sa zaručí, že do systému majú prístup iba oprávnené strany a že neoprávnené strany nemôžu čítať, zapisovať ani aktualizovať údaje, a ktorej cieľom je:
  - i) obmedziť fyzický prístup k hardvéru, na ktorom funguje počítačový systém, prostredníctvom fyzických bariér;
  - ii) obmedziť logický prístup k počítačovým systémom pomocou technológií na identifikáciu, autentifikáciu a autorizáciu;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa zavádza štatistická klasifikácia ekonomických činností NACE Revision 2 a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 3037/90 a niektoré nariadenia ES o osobitných oblastiach štatistiky (Ú. v. EÚ L 393, 30.12.2006, s. 1).

- b) dostupnosť, ktorou sa zaručí dostupnosť údajov aj po dlhšom čase a zavedení prípadného nového softvéru;
- c) auditorský záznam, ktorým sa zaručí, že zmeny údajov možno kedykoľvek vyhľadať a dodatočne zanalyzovať.

KAPITOLA VIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 76

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 601/2012

Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 sa mení takto:

1. V článku 12 bod 1 tretí pododsek sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) v prípade zariadení: za každý väčší alebo menší zdrojový prúd dôkaz o dodržiavaní prahových hodnôt neistoty pre údaje o činnosti a faktory výpočtu a v relevantných prípadoch aj pre uplatňované úrovne v zmysle prílohy II a prílohy IV a v relevantných prípadoch aj za každý zdroj emisií dôkaz o dodržiavaní prahových hodnôt neistoty pre uplatňované úrovne v zmysle prílohy VIII;“.

2. V článku 15 ods. 4 sa pododsek a) nahrádza takto:

„a) pokiaľ ide o plán monitorovania emisií:

- i) zmena hodnôt emisného faktora stanovených v pláne monitorovania;
- ii) zmena metód výpočtu stanovených v prílohe III alebo prechod z metódy výpočtu na použitie metodiky odhadu alebo naopak podľa článku 55 ods. 2;
- iii) zavedenie nových zdrojových prúdov;
- iv) zmena postavenia prevádzkovateľa lietadla ako malého zdroja emisií v zmysle článku 55 ods. 1 alebo zmena jednej z prahových hodnôt stanovených v článku 28a ods. 6 smernice 2003/87/ES;“.

3. Článok 49 sa nahrádza takto:

„Článok 49

Prevedený CO₂

1. Prevádzkovateľ odpočíta od emisií zariadenia každé množstvo CO₂ pochádzajúce z fosílného uhlíka v rámci činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES, ktoré nie je emitované zariadením, ale:

a) je zo zariadenia prevedené do:

- i) zariadenia na zachytávanie na účely prepravy a dlhodobého geologického ukladania v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES;
- ii) prepravnej siete na účely dlhodobého geologického ukladania v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES;
- iii) úložiska povoleného podľa smernice 2009/31/ES na účely dlhodobého geologického ukladania;

b) je zo zariadenia prevedené a použité na výrobu vyzrážaného uhličitanu vápenatého, v ktorom sa použitý CO₂ chemicky viaže.

2. Prevádzkovateľ prevádzajúceho zariadenia vo svojej ročnej správe o emisiách uvedie identifikačný kód prijímajúceho zariadenia uznaný v súlade s aktmi prijatými podľa článku 19 ods. 3 smernice 2003/87/ES, ak sa na prijímajúce zariadenie vzťahuje daná smernica. Vo všetkých ostatných prípadoch prevádzkovateľ prevádzajúceho zariadenia poskytne meno, adresu a kontaktné údaje kontaktnej osoby pre prijímajúce zariadenie.

Pokiaľ ide o identifikačný kód prevádzajúceho zariadenia, prvý pododsek sa uplatňuje aj na prijímajúce zariadenie.

3. Pri určovaní množstva CO₂ prevedeného z jedného zariadenia do druhého uplatní prevádzkovateľ metodiku založenú na meraniach, okrem iného aj podľa článkov 43, 44 a 45. Zdroj emisií zodpovedá bodu merania a emisie sa vyjadrujú ako množstvo prevedeného CO₂.

Na účely odseku 1 písm. b) prevádzkovateľ uplatňuje metodiku založenú na výpočtoch.

4. Pri určovaní množstva CO₂ prevedeného z jedného zariadenia do druhého uplatní prevádzkovateľ najvyššiu úroveň v zmysle oddielu 1 prílohy VIII.

Prevádzkovateľ však môže uplatniť najbližšiu nižšiu úroveň, pokiaľ preukáže, že uplatnenie najvyššej úrovne v zmysle oddielu 1 prílohy VIII je technicky nerealizovateľné alebo vedie k neprimeraným nákladom.

Pri určovaní množstva CO₂ chemicky viazaného vo vyvázanom uhličitanom vápenatom prevádzkovateľ použije zdroje údajov, ktoré vyjadrujú najvyššiu dosiahnuteľnú presnosť.

5. Prevádzkovatelia môžu určiť množstvá CO₂ prevedeného zo zariadenia v prevádzajúcom aj prijímajúcom zariadení. V takýchto prípadoch sa uplatní článok 48 ods. 3.“

4. Článok 52 sa mení takto:

a) Odsek 5 sa vypúšťa;

b) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Ak sa množstvo dotankovaného paliva alebo množstvo paliva, ktoré ostalo v nádržiach, určuje v objemových jednotkách vyjadrených v litroch, prevádzkovateľ lietadla prepočíta toto množstvo z objemu na hmotnosť pomocou hodnôt hustoty. Prevádzkovateľ lietadla použije hustotu paliva (buď skutočnú hodnotu, alebo štandardnú hodnotu 0,8 kg na liter), ktorá sa používa na prevádzkové a bezpečnostné účely.

V pláne monitorovania sa uvedie postup s informáciami o použití skutočnej alebo štandardnej hustoty spolu s odkazom na príslušnú dokumentáciu prevádzkovateľa lietadla.“;

c) Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Na účely výpočtu uvedeného v odseku 1 použije prevádzkovateľ lietadla predvolené emisné faktory uvedené v tabuľke 2 prílohy III. Pre palivá, ktoré nie sú uvedené v danej tabuľke, určí prevádzkovateľ lietadla emisný faktor podľa článku 32. V prípade takýchto palív sa určuje dolná výhrevnosť, ktorá sa nahlasuje ako informačná položka.“

5. V článku 54 ods. 2 sa pododsek 1 nahrádza takto:

„2. Odchyľne od článku 52 môžu malé zdroje emisií odhadnúť spotrebu paliva pomocou nástrojov Eurocontrolu alebo iných relevantných organizácií, ktoré dokážu spracovávať všetky relevantné informácie o letovej prevádzke, čím sa vyhnú akémukoľvek podhodnoteniu emisií.“

6. Článok 55 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Pri voľbe metodiky monitorovania podľa článku 52 ods. 2 prevádzkovateľ lietadla zohľadní zdroje neistoty a im prislúchajúce miery neistoty.“;

b) Odseky 2, 3 a 4 sa vypúšťajú.

7. V článku 59 sa odsek 1 nahrádza takto:

„Na účely článku 58 ods. 3 písm. a) prevádzkovateľ zabezpečí, aby sa všetky relevantné meracie zariadenia v súlade s požiadavkami tohto nariadenia a úmerne k zisteným rizikám v pravidelných intervaloch kalibrovali, upravovali a kontrolovali (okrem iného aj pred použitím) a aby sa prípadne kontrolovali aj na základe noriem v oblasti merania, ktoré vychádzajú z medzinárodných noriem v oblasti merania (ak sú k dispozícii).

Ak sa zložky meracích systémov nedajú kalibrovať, prevádzkovateľ ich uvedie v pláne monitorovania a navrhne alternatívne kontrolné činnosti.

Ak sa zistí, že zariadenie nespĺňa požiadavky na výkonnosť, prevádzkovateľ bezodkladne prijme potrebné nápravné opatrenia.“

8. V článku 65 ods. 2 sa dopĺňa tretí pododsek:

„Ak počet letov s chýbajúcimi údajmi uvedenými v prvých dvoch pododsekoch predstavuje viac ako 5 % letov nahlásených za rok, prevádzkovateľ o tom čo možno najskôr informuje príslušný orgán a prijme nápravné opatrenie na zlepšenie metodiky monitorovania.“

9. V prílohe I sa oddiel 2 mení takto:
- a) Bod 2 písm. b) bod ii) sa nahrádza takto:
    - „ii) postupov na meranie dotankovaného paliva a paliva v nádržiach, opisu použitých meracích prístrojov a postupov na zaznamenávanie, vyhľadávanie, prenos a uchovávanie informácií týkajúcich sa meraní (podľa konkrétnej situácie);“.
  - b) Bod 2 písm. b) bod iii) sa nahrádza takto:
    - „iii) prípadnej metódy na určenie hustoty;“.
  - c) Bod 2 písm. b) bod iv) sa nahrádza takto:
    - „iv) odôvodnenie zvolenej metodiky monitorovania s cieľom zabezpečiť najnižšiu mieru neistoty podľa článku 55 ods. 1;“.
  - d) Bod 2 písm. d) sa vypúšťa.
  - e) Bod 2 písm. f) sa nahrádza takto:
    - „f) opis postupov a systémov na identifikáciu, hodnotenie a spracovanie chýbajúcich údajov podľa článku 65 ods. 2.“
10. V prílohe III sa vypúšťa oddiel 2.
11. Príloha IV sa mení takto:
- a) V oddiele 10 pododdiel B sa vypúšťa štvrtý odsek.
  - b) V oddiele 14 pododdiel B sa vypúšťa tretí odsek.
12. Príloha IX sa mení takto:
- a) V oddiele 1 sa bod 2 nahrádza takto:
    - „dokumenty odôvodňujúce výber metodiky monitorovania a dokumenty odôvodňujúce dočasné alebo iné ako dočasné zmeny metodík monitorovania a v prípade potreby úrovni schválených príslušným orgánom;“.
  - b) V oddiele 3 sa bod 5 nahrádza takto:
    - „5. v relevantných prípadoch dokumentácia o metodike pre chýbajúce údaje, počet letov, pre ktoré chýbajú údaje, údaje použité na doplnenie chýbajúcich údajov (ak sa vyskytli), a v prípade, že počet letov s chýbajúcimi údajmi predstavuje viac ako 5 % nahlásených letov, odôvodnenie chýbajúcich údajov, ako aj dokumentácia o prijatých nápravných opatreniach.“
13. V prílohe X sa oddiel 2 mení takto:
- a) Bod 7 sa nahrádza takto:
    - „7. celkový počet letov uvedených v správe za každú dvojicu štátov;“
  - b) Za bod 7 sa vkladá tento bod:
    - „7a. hmotnosť paliva (v tonách) podľa typu paliva za každú dvojicu štátov;“
  - c) V bode 10 sa písmeno a) nahrádza takto:
    - „a) počet letov vyjadrený ako percentuálny podiel letov za rok, pri ktorých sa vyskytli chýbajúce údaje, a príslušné okolnosti a dôvody chýbajúcich údajov;“
  - d) V bode 11 sa písmeno a) nahrádza takto:
    - „a) počet letov vyjadrený ako percentuálny podiel letov za rok (zaokrúhlený s presnosťou 0,1 %), pri ktorých sa vyskytli chýbajúce údaje, a príslušné okolnosti a dôvody chýbajúcich údajov;“.

Článok 77

Zrušenie nariadenia (EÚ) č. 601/2012

1. Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2021.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe XI.

2. Ustanovenia nariadenia (EÚ) č. 601/2012 sa budú naďalej uplatňovať na monitorovanie, nahlásenie a overovanie emisií a v relevantných prípadoch na údaje o činnosti, ktoré sa vyskytnú pred 1. januárom 2021.

Článok 78

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2021.

Článok 76 sa však uplatňuje od 1. januára 2019 alebo od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, podľa toho, čo nastane neskôr.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 19. decembra 2018

Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER

PRÍLOHA I

Minimálny obsah plánu monitorovania (článok 12 ods. 1)

1. MINIMÁLNY OBSAH PLÁNU MONITOROVANIA PRE ZARIADENIA

Plán monitorovania obsahuje pre zariadenia aspoň tieto informácie:

1. Všeobecné informácie o zariadení:

- a) opis zariadenia a činností vykonávaných v zariadení, ktoré sa má monitorovať, obsahujúce zoznam zdrojov emisií a zdrojových prúdov, ktoré sa majú monitorovať pre každú činnosť vykonávanú v rámci zariadenia a spĺňajúce tieto kritériá:
  - i) opis musí dostatočným spôsobom preukazovať, že nedošlo k výskytu chýbajúcich údajov ani dvojitého započítania emisií;
  - ii) do opisu sa musí doplniť jednoduchý diagram zdrojov emisií, zdrojových prúdov, miest odberu vzoriek a meracích zariadení, ak o to požiada príslušný orgán alebo ak takýto diagram zjednoduší opis zariadenia alebo referenčných zdrojov emisií, zdrojových prúdov, meracích prístrojov a akýchkoľvek ďalších častí zariadenia relevantných pre metodiku monitorovania vrátane činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností;
- b) opis postupu riadenia pridelovania zodpovedností za monitorovanie a nahlasovanie v rámci zariadenia a riadenia spôsobilostí zodpovedného personálu;
- c) opis postupu pravidelného hodnotenia primeranosti plánu monitorovania, ktorý sa vzťahuje aspoň na:
  - i) kontrolu zoznamu zdrojov emisií a zdrojových prúdov, ktorou sa zaručí úplnosť zdrojov emisií a zdrojových prúdov a zahrnutie všetkých relevantných zmien povahy a fungovania zariadenia v pláne monitorovania;
  - ii) hodnotenie dodržiavania prahových hodnôt neistoty v prípade údajov o činnosti a prípadne ďalších parametrov pre úrovne uplatňované pre každý zdrojový prúd a zdroj emisií;
  - iii) hodnotenie možných opatrení na zlepšenie uplatňovanej metodiky monitorovania;
- d) opis písomných postupov pre činnosti súvisiace s tokom údajov podľa článku 58 vrátane diagramu, pokiaľ je potrebný na účely objasnenia;
- e) opis písomných postupov pre kontrolné činnosti stanovené podľa článku 59;
- f) v prípade potreby informácie o relevantných väzbách na činnosti vykonávané v rámci Spoločenstva pre schému pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS) zriadenej podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ⁽¹⁾, systémy, na ktoré sa vzťahuje harmonizovaná norma ISO 14001:2004 a ďalšie systémy environmentálneho manažérstva vrátane informácií o postupoch a kontrolách, ktoré sú relevantné pre monitorovanie a nahlasovanie emisií skleníkových plynov;
- g) číslo verzie plánu monitorovania a dátum, od ktorého sa daná verzia plánu monitorovania uplatňuje;
- h) kategória zariadenia;

2. podrobný opis metodiky založenej na výpočtoch (ak sa uplatňuje), ktorý pozostáva z týchto prvkov:

- a) podrobný opis uplatňovanej metodiky založenej na výpočtoch vrátane zoznamu vstupných údajov a použitých výpočtových vzorcov, zoznamu úrovní uplatnených pre údaje o činnosti a všetkých relevantných faktorov výpočtu pre každý zdrojový prúd, ktorý sa má monitorovať;
- b) v prípade potreby a ak si prevádzkovateľ želá využiť zjednodušenie pre menšie zdrojové prúdy a zdrojové prúdy *de minimis*, kategorizácia zdrojových prúdov na väčšie, menšie a *de minimis*;
- c) opis použitých meracích systémov a ich rozsah merania, špecifikácia neistoty a presné umiestnenie meracích prístrojov, ktoré sa majú použiť na každý zo zdrojových prúdov, ktoré sa majú monitorovať;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1.

- d) v prípade potreby predvolené hodnoty použité pre faktory výpočtu s označením zdroja faktora alebo relevantného zdroja, z ktorého sa bude predvolený faktor v pravidelných intervaloch získavať, a to pre každý zdrojový prúd;
  - e) v prípade potreby zoznam metód analýzy, ktoré sa majú použiť na určenie všetkých relevantných faktorov výpočtu pre každý zdrojový prúd, a opis písomných postupov pre tieto analýzy;
  - f) v prípade potreby opis postupu, z ktorého vychádza plán odberu vzoriek pre odber vzoriek z palív a materiálov určených na analýzu, a opis postupu používaného na preskúmanie primeranosti plánu odberu vzoriek;
  - g) v prípade potreby zoznam laboratórií zapojených do vykonávania relevantných analytických postupov, a ak laboratórium nie je akreditované podľa článku 34 ods. 1, opis postupov použitých na preukázanie súladu s ekvivalentnými požiadavkami podľa článku 34 ods. 2 a ods. 3;
3. ak sa pri monitorovaní použije rezervná metodika podľa článku 22, podrobný opis metodiky monitorovania uplatnenej na všetky zdrojové prúdy alebo zdroje emisií, v prípade ktorých sa nepoužije metodika úrovni, a opis písomného postupu použitého na súvisiacu analýzu neistoty, ktorá sa má vykonať;
4. Podrobný opis metodiky založenej na meraniach (ak sa uplatňuje), ktorý pozostáva z týchto prvkov:
- a) opis metódy merania vrátane opisov všetkých písomných postupov relevantných pre meranie, ako aj:
    - i) všetky vzorce na výpočet použité na zhrnutie údajov a na určenie ročných emisií z každého zdroja emisií;
    - ii) metóda, ktorou sa určí, či možno pre každý parameter vypočítať platné hodiny alebo kratšie referenčné obdobia, a metóda na nahradenie chýbajúcich údajov podľa článku 45;
  - b) zoznam všetkých relevantných emisných bodov počas typickej prevádzky, počas obmedzenej prevádzky a počas prechodných fáz (vrátane obdobia porúch alebo fázy uvádzania do prevádzky) doplnený o diagram výrobného procesu, ak o to požiada príslušný orgán;
  - c) ak sa prúd spalín určuje pomocou výpočtu, opis písomného postupu pre daný výpočet za každý zdroj emisií monitorovaný pomocou metodiky založenej na meraniach;
  - d) zoznam všetkých relevantných zariadení, pričom sa uvedie ich frekvencia merania, prevádzkový rozsah a neistota;
  - e) zoznam použitých noriem a všetkých odchýlok od daných noriem;
  - f) v prípade potreby opis písomného postupu na vykonávanie výpočtov na potvrdenie emisií podľa článku 46;
  - g) opis metódy určovania CO₂ pochádzajúceho z biomasy a jeho odčítania od nameraných emisií CO₂, a v prípade potreby opis písomného postupu použitého na daný účel.
  - h) v prípade potreby a ak si prevádzkovateľ želá využiť zjednodušenie pre menšie zdrojové prúdy a zdroje emisií, kategorizácia zdrojových prúdov na väčšie a menšie;
5. Okrem prvkov uvedených v bode 4 aj podrobný opis metodiky monitorovania, ak sa monitorujú emisie N₂O, v relevantných prípadoch v podobe opisu použitých písomných postupov vrátane opisu týchto postupov:
- a) metóda a parametre použité na určenie množstva materiálov použitých vo výrobnom procese a maximálne množstvo materiálu použitého pri plnej kapacite;
  - b) metóda a parametre použité na určenie množstva výrobku vyrobeného ako hodinová produkcia, vyjadreného ako kyselina dusičná (100 %), kyselina adipová (100 %), ε-kaprolaktám, etándiál a kyselina 2-oxoetánová za hodinu;
  - c) metóda a parametre použité na určenie koncentrácie N₂O v spalinách z každého zdroja emisií, prevádzkový rozsah a neistota metódy, podrobnosti o všetkých alternatívnych metódach, ktoré sa majú použiť v prípade, že sa koncentrácia dostane mimo prevádzkový rozsah, ako aj o situáciách, v ktorých k tomu môže dôjsť;
  - d) metóda výpočtu použitá na určenie emisií N₂O z pravidelných neznížených zdrojov pri výrobe kyseliny dusičnej, kyseliny adipovej, ε-kaprolaktámu, etándiálu a kyseliny 2-oxoetánovej;

- e) spôsob alebo rozsah prevádzkovania zariadenia pri rôznom zaťažení, ako aj spôsob riadenia prevádzky;
  - f) metóda a všetky vzorce na výpočet použité na určenie ročných emisií N_2O a súvisiace hodnoty $CO_{2(e)}$ pre každý zdroj emisií;
  - g) informácie o výrobných podmienkach, ktoré sa odlišujú od bežnej prevádzky, uvedenie potenciálnej frekvencie a dĺžky trvania takýchto podmienok, ako aj uvedenie objemu emisií N_2O počas odlišných výrobných podmienok (napríklad pri poruche zariadenia na znižovanie emisií).
6. Podrobný opis metodiky monitorovania, v rámci ktorej sa monitorujú emisie úplne fluorovaných uhlíkov z výroby primárneho hliníka, v prípade potreby v podobe opisu použitých písomných postupov vrátane týchto postupov:
- a) v relevantných prípadoch dátumy merania na určenie emisných faktorov SEF_{CF_4} alebo OVC a $F_{C_2F_6}$ špecifických pre dané zariadenie, a harmonogram opakovania daného určenia v budúcnosti;
  - b) v prípade potreby protokol opisujúci postup používaný na určenie emisných faktorov pre CF_4 a C_2F_6 špecifických pre dané zariadenie, ktorý okrem iného preukazuje, že merania sa vykonali a budú sa vykonávať dostatočne dlho, aby merané hodnoty konvergovali, ale aspoň 72 hodín;
  - c) v prípade potreby metodika na určenie účinnosti zachytávania fugitívnych emisií v zariadeniach na výrobu primárneho hliníka;
  - d) opis druhov vaní a druhov anód;
7. podrobný opis metodiky monitorovania, v rámci ktorej sa vykonáva prevod vlastného CO_2 ako súčasti zdrojového prúdu podľa článku 48, prevod CO_2 podľa článku 49 alebo prevod N_2O podľa článku 50, v prípade potreby v podobe opisu použitých písomných postupov vrátane týchto postupov:
- a) v prípade potreby umiestnenie zariadenia na meranie teploty a tlaku v prepravnej sieti;
  - b) v prípade potreby postupy prevencie, odhaľovania a kvantifikácie prípadov úniku z prepravných sietí;
  - c) v prípade prepravných sietí postupy, ktorými sa účinne zabezpečí, aby sa CO_2 prevádzal len do zariadení, ktoré majú platné povolenie na emisie skleníkových plynov alebo v ktorých sa všetok emitovaný CO_2 účinne monitoruje a eviduje podľa článku 49;
  - d) identifikácia prijímajúceho a prevádzajúceho zariadenia pomocou identifikačného kódu zariadenia uznaného v súlade s nariadením (EÚ) č. 1193/2011;
  - e) v prípade potreby opis systémov kontinuálneho merania používaných v bodoch prevodu CO_2 alebo N_2O medzi zariadeniami prevádzajúcimi CO_2 alebo N_2O alebo opis metódy na určovanie hodnôt podľa článku 48, 49 alebo článku 50;
  - f) v prípade potreby opis metódy konzervatívneho odhadu používanej na určenie pomernej časti biomasy v prevedenom CO_2 podľa článku 48 alebo 49;
  - g) v prípade potreby metodiky kvantifikácie emisií alebo CO_2 uvoľneného do vodného stĺpca z potenciálnych únikov, ako aj uplatňované a eventuálne upravené metodiky kvantifikácie skutočných emisií alebo CO_2 uvoľneného do vodného stĺpca z únikov podľa oddielu 23 prílohy IV.

2. MINIMÁLNY OBSAH PLÁNOV MONITOROVANIA PRE EMISIE Z LETECKEJ DOPRAVY

1. Plán monitorovania obsahuje v prípade každého prevádzkovateľa lietadla tieto informácie:
- a) identifikácia prevádzkovateľa lietadla, volací znak alebo iný jednoznačný identifikátor používaný na účely riadenia letovej prevádzky, kontaktné údaje prevádzkovateľa lietadla a zodpovednej osoby prevádzkovateľa lietadla, kontaktná adresa, riadiaci členský štát, riadiaci príslušný orgán;
  - b) počiatočný zoznam typov lietadiel v jeho flotile prevádzkovaných v čase predloženia plánu monitorovania a počet lietadiel každého typu, ako aj indikatívny zoznam ďalších typov lietadiel, ktorých používanie sa predpokladá, okrem iného vrátane odhadovaného počtu lietadiel každého typu, ako aj zdrojové prúdy (druhy palív) spojené s každým typom lietadla;

- c) opis postupov, systémov a zodpovedností používaných na aktualizáciu úplnosti zoznamu zdrojov emisií počas sledovaného roku na účel zabezpečenia úplnosti monitorovania a nahlasovania emisií vlastných aj prenájatých lietadiel;
  - d) opis postupov používaných na monitorovanie úplnosti zoznamu vykonaných letov podľa jednoznačného identifikátora dvojice letísk a postupov, ktorými sa určuje, či sa na lety vzťahuje príloha I k smernici 2003/87/ES na účely zabezpečenia úplnosti letov a predchádzania dvojitému započítavaniu;
  - e) opis postupu riadenia a pridelovania zodpovedností na monitorovanie a nahlasovanie a riadenia spôsobilosti zodpovedného personálu;
  - f) opis postupu pravidelného hodnotenia primeranosti plánu monitorovania vrátane všetkých potenciálnych opatrení na zlepšenie metodiky monitorovania a súvisiacich uplatňovaných postupov;
  - g) opis písomných postupov pre činnosti súvisiace s tokom údajov podľa článku 58 vrátane diagramu, pokiaľ je potrebný na účely objasnenia;
  - h) opis písomných postupov pre kontrolné činnosti stanovené v zmysle článku 59;
  - i) v prípade potreby informácie o relevantných väzbách na činnosti vykonávané v rámci EMAS, systémoch, na ktoré sa vzťahuje harmonizovaná norma ISO 14001:2004 a ďalších systémoch environmentálneho manažérstva vrátane informácií o postupoch a kontrolách, ktoré sú relevantné pre monitorovanie a nahlasovanie emisií skleníkových plynov;
  - j) číslo verzie plánu monitorovania a dátum, od ktorého sa daná verzia plánu monitorovania uplatňuje;
  - k) potvrdenie, či prevádzkovateľ lietadla plánuje využiť zjednodušenie podľa článku 28a ods. 6 smernice 2003/87/ES.
2. Plán monitorovania obsahuje v prípade prevádzkovateľov lietadiel, ktorí nie sú malými zdrojmi emisií podľa článku 55 ods. 1 alebo ktorí neplánujú využiť nástroj určený malým zdrojom emisií podľa článku 55 ods. 2, tieto informácie:
- a) opis písomných postupov, ktoré sa majú použiť na vymedzenie metodiky monitorovania pre ďalšie typy lietadiel, ktoré prevádzkovateľ lietadla plánuje využiť;
  - b) opis písomných postupov pre monitorovanie spotreby paliva v každom lietadle vrátane:
    - i) zvolenej metodiky (metóda A alebo metóda B) na výpočet spotreby paliva; pokiaľ sa na všetky typy lietadiel nepoužíva rovnaká metóda, je potrebné takúto metodiku odôvodniť a pripojiť zoznam, kde sa špecifikuje, ktorá metóda sa používa za akých podmienok;
    - ii) v relevantných prípadoch postupov merania dotankovaného paliva a paliva v nádržiach, opisu použitých meracích prístrojov a postupov na zaznamenávanie, vyhľadávanie, prenos a uchovávanie informácií týkajúcich sa meraní);
    - iii) v relevantných prípadoch metódy na určenie hustoty;
    - iv) odôvodnenie zvolenej metodiky monitorovania s cieľom zabezpečiť najnižšiu mieru neistoty podľa článku 56 ods. 1;
  - c) zoznam odchýlok špecifických letísk zo všeobecnej metodiky monitorovania opísanej v písmene b), ak prevádzkovateľ lietadla v dôsledku výnimočných okolností nemôže poskytnúť všetky požadované údaje pre požadovanú metodiku monitorovania;
  - d) emisné faktory použité pre každý typ paliva alebo v prípade alternatívnych palív metodiky na určenie emisných faktorov vrátane metodiky odberu vzoriek, metód analýzy, opisu použitých laboratórií a ich akreditácie a/alebo ich postupov na zabezpečovanie kvality;
  - e) opis postupov a systémov na identifikáciu, hodnotenie a spracovanie chýbajúcich údajov podľa článku 66 ods. 2.

3. MINIMÁLNY OBSAH PLÁNOV MONITOROVANIA ÚDAJOV O TONOKILOMETROCH

Plán monitorovania údajov o tonokilometroch obsahuje tieto informácie:

- a) prvky uvedené v oddiele 2 bode 1 tejto prílohy;

- b) opis písomných postupov použitých na určovanie údajov o tonokilometroch na let vrátane:
- i) postupov, zodpovedností, zdrojov údajov a vzorcov na výpočet na určovanie a zaznamenávanie vzdialenosti na dvojicu letísk;
  - ii) úrovne používanej na určenie hmotnosti cestujúcich vrátane zaregistrovanej batožiny; v prípade úrovne 2 sa má poskytnúť opis postupu vypočítania hmotnosti cestujúcich a batožiny;
  - iii) opisu postupov používaných na určenie hmotnosti nákladu a pošty (podľa konkrétnej situácie);
  - iv) opisu meracích prístrojov používaných na meranie hmotnosti cestujúcich, nákladu a pošty (podľa konkrétnej situácie).
-

PRÍLOHA II

Vymedzenia úrovní pre metodiky založené na výpočtoch platné pre zariadenia (článok 12 ods. 1)

1. VYMEDZENIE ÚROVNÍ PRE ÚDAJE O ČINNOSTI

Prahové hodnoty neistoty v tabuľke 1 platia pre úrovne, ktoré sú relevantné pre požiadavky v oblasti údajov o činnosti podľa článku 28 ods. 1 písm. a) a článku 29 ods. 2 prvého pododseku tohto nariadenia a prílohy IV k tomuto nariadeniu. Prahové hodnoty neistoty sa na účely určovania zdrojových prúdov počas obdobia nahlasovania vykladajú ako maximálne prípustné neistoty.

Ak tabuľka 1 neobsahuje činnosti uvedené v prílohe I k smernici 2003/87/ES a neuplatňuje sa materiálová bilancia, prevádzkovateľ na tieto činnosti uplatní úrovne uvedené v tabuľke 1 v rámci kategórie „Spaľovanie palív a palív použitých ako vstupný materiál“.

Tabuľka 1

Úrovne pre údaje o činnosti (maximálna prípustná neistota pre každú úroveň)

Činnosť/typ zdrojového prúdu	Parameter, na ktorý sa uplatňuje neistota	Úroveň 1	Úroveň 2	Úroveň 3	Úroveň 4
Spaľovanie palív a palív použitých ako vstupný materiál					
Štandardné komerčné palivá	Množstvo paliva [t] alebo materiálu [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Iné plynné a kvapalné palivá	Množstvo paliva [t] alebo materiálu [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Tuhé palivá	Množstvo paliva [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Spaľovanie	Množstvo spáleného odplynu [Nm ³]	± 17,5 %	± 12,5 %	± 7,5 %	
Mokrú vypierku: uhličitan (metóda A)	Množstvo spotrebovaných uhličitanov [t]	± 7,5 %			
Mokrú vypierku: sadra (metóda B)	Množstvo vyrobenej sadry [t]	± 7,5 %			
Mokrú vypierku: močovina	Množstvo spotrebovanej močoviny	± 7,5 %			
Raфинácia minerálnych olejov					
Regenerácia katalytickým krakovaním (*)	Požiadavky na neistotu sa uplatňujú samostatne pre každý zdroj emisií	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %
Výroba koksu					
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Praženie a spekanie kovových rúd					
Vstupný uhličitanový materiál a zvyšky procesu	Vstupný uhličitanový materiál a zvyšky procesu [t]	± 5 %	± 2,5 %		
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %

Činnosť/typ zdrojového prúdu	Parameter, na ktorý sa uplatňuje neistota	Úroveň 1	Úroveň 2	Úroveň 3	Úroveň 4
Výroba železa a ocele					
Palivo ako vstupný materiál	Každý hmotnostný tok do zariadenia a zo zariadenia [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Výroba cementového slinku					
Založená na vstupe do pece (metóda A)	Každý relevantný vstup do pece [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Výstup slinku (metóda B)	Vyrobený slinok [t]	± 5 %	± 2,5 %		
CKD	CKD alebo prach z obtoku [t]	neuv. (**)	± 7,5 %		
Neuhlčitanový uhlík	Každá surovina [t]	± 15 %	± 7,5 %		
Výroba vápna a kalcinácia dolomitu a magnezitu					
Uhlčitany a iné materiály použité v procesoch (metóda A)	Každý relevantný vstup do pece [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Oxidy kovov alkalických zemín (metóda B)	Vyrobené vápno [t]	± 5 %	± 2,5 %		
Prach z pece (metóda B)	Prach z pece [t]	neuv. (**)	± 7,5 %		
Výroba skla a minerálnej vlny					
Uhlčitany a iné materiály použité v procesoch (vstup)	Každá uhličitanová surovina alebo prísady súvisiace s emisiami CO ₂ [t]	± 2,5 %	± 1,5 %		
Výroba keramických výrobkov					
Uhlíkové vstupy (metóda A)	Každá uhličitanová surovina alebo prísada súvisiaca s emisiami CO ₂ [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Oxidy alkalických kovov (metóda B)	Hrubá produkcia vrátane odmietnutých výrobkov a črepov z pecí a dodávky [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Mokrú vypierku	Spotrebovaný suchý CaCO ₃ [t]	± 7,5 %			
Výroba buničiny a papiera					
Doplňujúce chemické látky	Množstvo CaCO ₃ a Na ₂ CO ₃ [t]	± 2,5 %	± 1,5 %		
Výroba sadzí					
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %

Činnosť/typ zdrojového prúdu	Parameter, na ktorý sa uplatňuje neistota	Úroveň 1	Úroveň 2	Úroveň 3	Úroveň 4
Výroba amoniaku					
Palivo ako vstupný materiál	Množstvo paliva použitého ako vstupný materiál [t] alebo [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Výroba vodíka a syntézneho plynu					
Palivo ako vstupný materiál	Množstvo paliva použitého ako vstupný materiál pri výrobe vodíka [t] alebo [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Výroba veľkoobjemových organických chemikálií					
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Výroba alebo spracovanie železných a neželezných kovov vrátane sekundárneho hliníka					
Emisie z procesov	Každá vstupná surovina alebo zvyšok procesu použité ako vstupný materiál v procese [t]	± 5 %	± 2,5 %		
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Výroba primárneho hliníka					
Metodika materiálovej bilancie	Každý vstupný a výstupný materiál [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Emisie PFC (metóda smernice priamky)	výroba primárneho hliníka v [t], počet minút anódového efektu v [počet anódových efektov/vaňo-deň] a [počet minút anódového efektu/výskyt]	± 2,5 %	± 1,5 %		
Emisie PFC (metóda prepätia)	Výroba primárneho hliníka v [t], prepätie anódového efektu [mV] a prúdová účinnosť [-]	± 2,5 %	± 1,5 %		
<p>(*) V prípade monitorovania emisií z regenerácie katalytickým krakovaním (iných katalytických regenerácií a variabilných koksových jednotiek) v rafinériách minerálnych olejov zodpovedá požadovaná neistota celkovej neistote všetkých emisií z daného zdroja.</p> <p>(**) Množstvo CKD alebo (prípadne) prachu z obtoku [t] uniknuté zo systému cementárskych pecí počas obdobia nahlasovania sa odhaduje pomocou usmernení o osvedčených postupoch odvetvia.</p>					

2. VYMEDZENIE ÚROVNÍ PRE FAKTORY VÝPOČTU PLATNÉ PRE EMISIE ZO SPALOVANIA

Prevádzkovatelia monitorujú emisie CO₂ zo všetkých procesov spaľovania, ktoré sa uskutočňujú v rámci činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES alebo sú zahrnuté do systému Únie podľa článku 24 uvedenej smernice, pričom sa použijú vymedzenia úrovni stanovené v tomto oddiele. Ak sa ako vstupný materiál používajú palivá alebo horľavé materiály, ktoré vedú k emisiám CO₂, uplatňuje sa oddiel 5 tejto prílohy. Ak palivá tvoria súčasť materiálovej bilancie podľa článku 25 ods. 1 tohto nariadenia, uplatňujú sa vymedzenia úrovni pre hmotnostné bilancie uvedené v oddiele 3 tejto prílohy.

Pre emisie z procesov zo súvisiacej mokrej vypierky výfukových plynov sa použijú vymedzenia úrovni podľa oddielov 4 a 5 tejto prílohy (podľa toho, čo je vhodné).

2.1. Úrovně pre emisné faktory

Ak je pre zmiešané palivo alebo materiál určená pomerná časť biomasy, vymedzené úrovne sa týkajú predbežného emisného faktoru. V prípade fosílnych palív a materiálov sa úrovne vzťahujú na emisný faktor.

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní jednu z týchto hodnôt:

- a) štandardné faktory uvedené v oddiele 1 prílohy VI;
- b) iné konštantné hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. e), ak v oddiele 1 prílohy VI nie je uvedená žiadna uplatniteľná hodnota.

Úroveň 2a: Prevádzkovateľ uplatňuje na príslušné palivá alebo materiály emisné faktory špecifické pre danú krajinu podľa článku 31 ods. 1 písm. b) a c) alebo hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. d).

Úroveň 2b: Prevádzkovateľ odvodí emisné faktory pre palivo na základe jednej z týchto zaužívaných zástupných hodnôt v kombinácii s empirickou koreláciou, ktorá sa určuje aspoň raz ročne podľa článkov 32 až 35 a článku 39:

- a) meranie hustoty špecifických olejov alebo plynov vrátane tých, ktoré sa bežne používajú v odvetví rafinácie alebo oceliarstva;
- b) dolná výhrevnosť špecifických druhov uhlia.

Prevádzkovateľ zabezpečí, aby korelácia spĺňala požiadavky správnej prevádzkovej praxe a aby sa použila len pre zástupné hodnoty, ktoré patria do rozpätia, pre ktoré boli stanovené.

Úroveň 3: Prevádzkovateľ uplatní jednu z týchto hodnôt:

- a) určenie emisného faktora na základe relevantných ustanovení článkov 32 až 35;
- b) empirická korelácia stanovená pre úroveň 2b, ak prevádzkovateľ preukáže príslušnému orgánu, že neistota empirickej korelácie nie je vyššia ako 1/3 hodnoty neistoty, ktorú prevádzkovateľ musí dodržiavať v súvislosti s určovaním údajov o činnosti pre relevantné palivo alebo relevantný materiál;

2.2. Úrovně pre dolnú výhrevnosť (NCV)

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní jednu z týchto hodnôt:

- a) štandardné faktory uvedené v oddiele 1 prílohy VI;
- b) iné konštantné hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. e), ak v oddiele 1 prílohy VI nie je uvedená žiadna uplatniteľná hodnota.

Úroveň 2a: Prevádzkovateľ uplatňuje na príslušné palivá alebo materiály faktory špecifické pre danú krajinu podľa článku 31 ods. 1 písm. b) alebo c) alebo hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. d).

Úroveň 2b: Pre komerčné palivá sa používa dolná výhrevnosť odvodená zo záznamov dodávateľa paliva o kúpe predmetného paliva za predpokladu, že sa odvodila na základe uznávaných vnútroštátnych alebo medzinárodných noriem.

Úroveň 3: Prevádzkovateľ určuje dolnú výhrevnosť podľa článkov 32 až 35.

2.3. Úrovně pre oxidačné faktory

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatňuje oxidačný faktor 1.

Úroveň 2: Prevádzkovateľ uplatňuje oxidačné faktory pre predmetné palivo podľa článku 31 ods. 1 písm. b) alebo c).

Úroveň 3: V prípade palív prevádzkovateľ odvodí faktory špecifické pre jednotlivé činnosti na základe relevantného obsahu uhlíka v popole, kvapalných a iných odpadoch a vedľajších produktoch a v iných relevantných neúplne oxidovaných plynových formách emitovaného uhlíka s výnimkou CO. Údaje o zložení sa určujú podľa článkov 32 až 35.

2.4. Úrovne pre pomernú časť biomasy

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatňuje uplatniteľnú hodnotu zverejnenú príslušným orgánom alebo Komisiou alebo hodnoty podľa článku 31 ods. 1.

Úroveň 2: Prevádzkovateľ uplatňuje metódu odhadu schválenú podľa článku 39 ods. 2 druhého pododseku.

Úroveň 3: Prevádzkovateľ uplatňuje analýzy podľa článku 39 ods. 2 prvého pododseku a podľa článkov 32 až 35.

Ak prevádzkovateľ predpokladá 100 % pomernej časti fosílií v zmysle článku 39 ods. 1, pre pomernú časť biomasy sa neurčí žiadna úroveň.

3. VYMEDZENIE ÚROVNÍ PRE FAKTORY VÝPOČTU PLATNÉ PRE MATERIÁLOVÚ BILANCIU

Ak prevádzkovateľ používa materiálovú bilanciu podľa článku 25, platia vymedzenia úrovni stanovené v tomto oddiele.

3.1. Úrovne pre obsah uhlíka

Prevádzkovateľ uplatní jednu z úrovni uvedených v tomto bode. Pri odvodzovaní obsahu uhlíka z emisného faktoru prevádzkovateľ použije tieto rovnice:

a) pre emisné faktory vyjadrené ako t CO₂/TJ: $C = (EF \times NCV)/f$;

b) pre emisné faktory vyjadrené ako t CO₂/t: $C = EF/f$.

V daných vzorcoch je C obsah uhlíka vyjadrený ako pomerná časť (tona uhlíka na tonu produktu), EF je emisný faktor, NCV je dolná výhrevnosť a f je faktor uvedený v článku 36 ods. 3.

Ak je pre zmiešané palivo alebo materiál určená pomerná časť biomasy, vymedzené úrovne sa týkajú celkového obsahu uhlíka. Pomerná časť biomasy uhlíka sa určí pomocou úrovni vymedzených v oddiele 2.4 tejto prílohy.

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní jednu z týchto hodnôt:

a) obsah uhlíka odvodený od štandardných faktorov uvedených v prílohe VI oddieloch 1 a 2;

b) iné konštantné hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. e), ak nie je v oddieloch 1 a 2 prílohy VI uvedená žiadna uplatniteľná hodnota.

Úroveň 2a: Prevádzkovateľ odvodí obsah uhlíka pre príslušné palivá alebo materiály z emisných faktorov špecifických pre danú krajinu podľa článku 31 ods. 1 písm. b) alebo c) alebo hodnôt podľa článku 31 ods. 1 písm. d).

Úroveň 2b: Prevádzkovateľ odvodí obsah uhlíka z emisných faktorov pre palivo na základe jednej z týchto zaužívaných zástupných hodnôt v kombinácii s empirickou koreláciou, ktorá sa určuje aspoň raz ročne podľa článkov 32 až 35:

a) meranie hustoty špecifických olejov alebo plynov, ktoré sa bežne používajú napríklad v odvetví rafinácie alebo oceliarstva;

b) dolná výhrevnosť pre špecifické typy uhlia.

Prevádzkovateľ zabezpečí, aby korelácia spĺňala požiadavky správnej prevádzkovej praxe a aby sa použila len pre zástupné hodnoty, ktoré patria do rozpätia, pre ktoré boli stanovené.

Úroveň 3: Prevádzkovateľ uplatní jednu z týchto hodnôt:

a) určenie obsahu uhlíka na základe relevantných ustanovení článkov 32 až 35;

b) empirická korelácia stanovená pre úroveň 2b, ak prevádzkovateľ preukáže príslušnému orgánu, že neistota empirickej korelácie nie je vyššia ako 1/3 hodnoty neistoty, ktorú prevádzkovateľ musí dodržiavať v súvislosti s určovaním údajov o činnosti pre relevantné palivo alebo relevantný materiál.

3.2. Úrovne pre dolnú výhrevnosť

Použijú sa úrovne vymedzené v oddiele 2.2 tejto prílohy.

3.3. Úrovnne pre pomernú časť biomasy

Použijú sa úrovne vymedzené v oddiele 2.4. tejto prílohy.

4. VYMEDZENIE ÚROVNÍ PRE FAKTORY VÝPOČTU PLATNÉ PRE EMISIE Z PROCESOV SÚVISIACICH S ROZKLADOM UHLIČITANOV

V prípade všetkých emisií z procesov platí, že pokiaľ sa monitorujú pomocou štandardnej metodiky podľa článku 24 ods. 2, uplatňujú sa pre emisný faktor a konverzný faktor tieto vymedzenia úrovni v prípade:

- a) **Metóda A:** Metóda je založená na vstupoch, emisný faktor a údaje o činnosti sa vzťahujú na množstvo vstupného materiálu v rámci procesu.
- b) **Metóda B:** Metóda je založená na výstupoch, emisný faktor a údaje o činnosti sa vzťahujú na množstvo výstupného materiálu v rámci procesu.

4.1. Úrovnne pre emisný faktor v prípade použitia metódy A:

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní jednu z týchto hodnôt:

- a) štandardné faktory uvedené v tabuľke 2 oddielu 2 prílohy VI;
- b) iné konštantné hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. d) alebo e), ak v prílohe VI nie je uvedená žiadna uplatniteľná hodnota.

Úroveň 2: Prevádzkovateľ uplatňuje emisné faktory špecifické pre danú krajinu podľa článku 31 ods. 1 písm. b) alebo c) alebo hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. d).

Úroveň 3: Prevádzkovateľ určuje emisný faktor podľa článkov 32 až 35. Stechiometrické pomery uvedené v oddiele 2 prílohy VI sa v prípade potreby použijú na konverziu údajov o zložení na emisné faktory.

4.2. Úrovnne pre konverzný faktor v prípade použitia metódy A:

Úroveň 1: Používa sa konverzný faktor 1.

Úroveň 2: Uhlíčitany a iný uhlík vychádzajúce z procesu sa zohľadňujú pomocou konverzného faktora s hodnotou medzi 0 a 1. Prevádzkovateľ môže predpokladať úplnú konverziu pre jeden alebo viac vstupov a prisudzovať nekonvertované materiály alebo iný uhlík zvyšným vstupom. Dodatočné určovanie relevantných chemických parametrov výrobkov sa vykonáva podľa článkov 32 až 35.

4.3. Úrovnne pre emisný faktor v prípade použitia metódy B:

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní jednu z týchto hodnôt:

- a) štandardné faktory uvedené v tabuľke 2 oddielu 3 prílohy VI;
- b) iné konštantné hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. d) alebo e), ak v prílohe VI nie je uvedená žiadna uplatniteľná hodnota.

Úroveň 2: Prevádzkovateľ uplatňuje emisné faktory špecifické pre danú krajinu podľa článku 31 ods. 1 písm. b) alebo c) alebo hodnoty podľa článku 31 ods. 1 písm. d).

Úroveň 3: Prevádzkovateľ určuje emisný faktor podľa článkov 32 až 35. Stechiometrické pomery uvedené v oddiele 2 tabuľke 3 prílohy VI sa použijú na konverziu údajov o zložení na emisné faktory za predpokladu, že všetky relevantné kovové oxidy boli odvodené z príslušných uhličitánov. Prevádzkovateľ na tento účel zohľadní aspoň CaO a MgO a príslušnému orgánu poskytne dôkaz o tom, ktoré ďalšie kovové oxidy sa vzťahujú na uhličitany v surovinách.

4.4. Úrovnne pre konverzný faktor v prípade použitia metódy B

Úroveň 1: Používa sa konverzný faktor 1.

Úroveň 2: Množstvo neuhličitánových zlúčenín relevantných kovov v surovinách vrátane vracajúceho sa prachu alebo popolčeka alebo iných už skalcinovaných materiálov je vyjadrené pomocou konverzných faktorov s hodnotou od 0 do 1, pričom hodnota 1 zodpovedá úplnej konverzii uhličitánov v surovinách na oxidy. Dodatočné určovanie relevantných chemických parametrov vstupných materiálov sa vykonáva podľa článkov 32 až 35.

5. VYMEDZENIE ÚROVNÍ PRE FAKTORY VÝPOČTU PRE EMISIE Z PROCESOV CO₂ Z INÝCH MATERIÁLOV AKO UHLIČITANOV

Materiály použité v procesoch, ktoré vedú k emisiám CO₂ vrátane močoviny, koksu, grafitu a iných neuhlíčitavných materiálov obsahujúcich uhlík, sa monitorujú pomocou prístupu založeného na vstupoch podľa tohto oddielu, pokiaľ nie sú zahrnuté v materiálovej bilancii.

5.1. Úrovnne pre emisné faktory

Použijú sa úrovne vymedzené v oddiele 2.1 tejto prílohy.

5.2. Úrovnne pre dolnú výhrevnosť (NCV)

Ak materiál použitý v procese obsahuje spáliteľný uhlík, prevádzkovateľ nahlási hodnotu NCV. Použijú sa úrovne vymedzené v oddiele 2.2 tejto prílohy.

5.3. Úrovnne pre konverziu/oxidačné faktory

Ak materiál použitý v procese obsahuje spáliteľný uhlík, prevádzkovateľ uplatňuje oxidačný faktor. Na tento účel sa použijú úrovne vymedzené v oddiele 2.3 tejto prílohy.

Vo všetkých ostatných prípadoch prevádzkovateľ uplatňuje konverzný faktor. Na tento účel sa uplatňujú tieto vymedzenia úrovní:

Úroveň 1: Používa sa konverzný faktor 1.

Úroveň 2: Uhlík vychádzajúci z procesu sa zohľadňuje pomocou konverzného faktora s hodnotou medzi 0 a 1. Prevádzkovateľ môže predpokladať úplnú konverziu pre jeden alebo viac vstupov a prisudzovať nekonvertované materiály alebo iný uhlík zvyšným vstupom. Dodatočné určovanie relevantných chemických parametrov výrobkov sa vykonáva podľa článkov 32 až 35.

5.4. Úrovnne pre pomernú časť biomasy

Použijú sa úrovne vymedzené v oddiele 2.4. tejto prílohy.

PRÍLOHA III

Metodiky monitorovania pre leteckú dopravu (článok 53 a článok 57)

1. METODIKY VÝPOČTU NA URČENIE SKLENÍKOVÝCH PLYNOV V SEKTORE LETECKEJ DOPRAVY

Metóda A:

Prevádzkovateľ použije tento vzorec:

Skutočná spotreba paliva pre každý let [t] = množstvo paliva, ktoré obsahujú palivové nádrže lietadla pri dokončení dotankovania paliva na let [t] – množstvo paliva, ktoré obsahujú palivové nádrže lietadla pri dokončení dotankovania paliva na nasledujúci let [t] + palivo dotankované na tento nasledujúci let [t].

V prípade, že nie je žiadne palivo natankované na let alebo nasledujúci let, množstvo paliva, ktoré obsahujú palivové nádrže lietadla, sa určí pri uzavretí pre let alebo nasledujúci let. Vo výnimočnom prípade, keď lietadlo vykonáva činnosti iné ako let, napríklad je podrobované väčšej údržbe zahŕňajúcej vyprázdnenie nádrží po lete, pre ktorý sa monitoruje spotreba paliva, letecký prevádzkovateľ môže nahradiť údaje „množstvo paliva, ktoré obsahujú palivové nádrže lietadla pri ukončení tankovania paliva na nasledujúci let + palivo natankované na tento nasledujúci let“ údajom „množstvo paliva, ktoré zostalo v nádržiach pri začatí nasledujúcej činnosti lietadla“, ako je zaznamenané v technických denníkoch.

Metóda B:

Prevádzkovateľ použije tento vzorec:

Skutočná spotreba paliva pre každý let [t] = množstvo paliva, ktoré zostalo v palivových nádržiach pri ukončení rolovania na konci predchádzajúceho letu [t] + palivo natankované na tento nasledujúci let [t] – množstvo paliva, ktoré obsahujú palivové nádrže pri otvorení na konci letu [t].

Moment ukončenia rolovania sa môže považovať za ekvivalent momentu vypnutia motora. Ak lietadlo pred letom, pre ktorý sa monitoruje spotreba paliva, nevykonalo žiaden let, prevádzkovateľ lietadla môže nahradiť údaj „množstvo paliva, ktoré zostalo v palivových nádržiach pri ukončení rolovania na konci predchádzajúcej činnosti lietadla“ údajom „množstvo paliva, ktoré zostalo v palivových nádržiach lietadla na konci predchádzajúcej činnosti lietadla“, ako je zaznamenané v technických denníkoch.

2. EMISNÉ FAKTORY PRE ŠTANDARDNÉ PALIVÁ

Tabuľka 1

Emisné faktory pre CO₂ z leteckého paliva

Palivo	Emisný faktor [t CO ₂ /t palivo]
Letecký benzín (AvGas)	3,10
Benzín pre prúdové motory (Jet B)	3,10
Petrolej pre prúdové motory (Jet A1 alebo Jet A)	3,15

3. VÝPOČET VZDIALENOSTI PO ORTODRÓME

Vzdialenosť [km] = vzdialenosť po ortodróme [km] + 95 km

Vzdialenosť po ortodróme je najkratšia vzdialenosť medzi ľubovoľnými dvoma bodmi zemského povrchu, ktorá sa aproximuje pomocou systému uvedeného v článku 3.7.1.1 prílohy 15 k Chicagskému dohovoru (WGS 84).

Zemepisná šírka a zemepisná dĺžka letísk sa použije buď z údajov o polohe letiska uverejnených v leteckých informačných príručkách (Aeronautical Information Publications, AIP) podľa prílohy 15 k Chicagskému dohovoru, alebo zo zdroja používajúceho takéto údaje.

Vzdialenosti vypočítané pomocou softvéru alebo treťou stranou sa môžu takisto použiť za predpokladu, že metodika výpočtu sa zakladá na vzorci stanovenom v tomto oddiele, údajoch AIP a požiadavkách WGS 84.

PRÍLOHA IV

Metodiky monitorovania špecifické pre jednotlivé činnosti zariadení (článok 20 ods. 2)

1. ŠPECIFICKÉ PRAVIDLÁ MONITOROVANIA EMISÍ Z PROCESOV SPAĽOVANIA

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovatelia monitorujú emisie CO₂ zo všetkých typov procesov spaľovania, ktoré sa uskutočňujú v rámci činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES alebo ktoré sú zahrnuté do systému Únie podľa článku 24 danej smernice vrátane súvisiacich procesov mokrej vypierky, pričom použijú pravidlá ustanovené v tejto prílohe. So všetkými emisiami z palív použitých ako vstupný materiál sa z hľadiska metódik monitorovania a nahlasovania zaobchádza ako s emisiami zo spaľovania bez toho, aby boli dotknuté ostatné klasifikácie uplatnené na emisie.

Prevádzkovateľ nemonitoruje ani nenahlasuje emisie z interných spaľovacích motorov na účely prepravy. Prevádzkovateľ prisúdi všetky emisie skleníkových plynov zo spaľovania palív v zariadení tomuto zariadeniu bez ohľadu na uvoľňovanie tepla alebo elektrickej energie iným zariadeniam. Prevádzkovateľ neprisúdi emisie súvisiace s výrobou tepla alebo elektrickej energie, ktorá sa dodáva z iných zariadení, prijímajúcemu zariadeniu.

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto zdroje emisií: kotly, horáky, turbíny, vyhrievacie telesá, pece, spaľovne, vypaľovacie pece, sušiarne, sušičky, motory, palivové články, chemické spaľovacie jednotky, horáky, termické alebo katalytické jednotky dodatočného spaľovania a pračky plynov (emisie z procesov) a každé ďalšie zariadenie alebo prístroj, ktoré používajú palivo, okrem zariadenia alebo stroja so spaľovacím motorom, ktoré sa používajú na účely prepravy.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Emisie z procesov spaľovania sa vypočítajú podľa článku 24 ods. 1, s výnimkou prípadu, keď sú palivá zahrnuté do materiálovej bilancie podľa článku 25. Použijú sa úrovne vymedzené v oddiele 2 prílohy II. Emisie z procesov z mokrej vypierky spalín sa monitorujú prostredníctvom uplatnenia ustanovení uvedených v pododdiely C.

Na emisie z horákov sa uplatňujú osobitné požiadavky stanovené v pododdiely D tohto oddielu.

Spaľovacie procesy, ktoré sa uskutočňujú v termináloch spracúvajúcich plyn, sa môžu monitorovať pomocou materiálovej bilancie podľa článku 25.

C. Mokrú vypierku spalín**C.1. Odsírenie**

Emisie CO₂ z procesov, ktoré používajú uhličitan na mokrú vypierku kyslých plynov z prúdu spalín, sa vypočítajú podľa článku 24 ods. 2 na základe spotrebovaného uhličitanu (metóda A) alebo vzniknutej sadry (metóda B). Odchylné od oddielu 4 prílohy II sa uplatňuje toto:

Metóda A: Emisný faktor

Úroveň 1: Emisný faktor sa určí podľa stechiometrických pomerov stanovených v oddiele 2 prílohy VI. Určovanie objemu CaCO₃ a MgCO₃ alebo iných uhličitanov v relevantnom vstupnom materiáli sa vykoná pomocou usmernení o osvedčených postupoch odvetvia.

Metóda B: Emisný faktor

Úroveň 1: Emisný faktor je stechiometrickým pomerom suchej sadry (CaSO₄ × 2H₂O) k emitovanému CO₂: 0,2558 t CO₂/t sadry.

Konverzný faktor:

Úroveň 1: Používa sa konverzný faktor 1.

C.2 De-NO_x

Odchylne od oddielu 5 prílohy II sa emisie CO₂ z procesov, ktoré používajú močovinu na mokrú vypierku prúdu spalín, vypočítajú podľa článku 24 ods. 2 a platia ďalej uvedené úrovne.

Emisný faktor:

Úroveň 1: Určovanie objemu močoviny v relevantnom vstupnom materiáli sa vykoná pomocou usmernení o osvedčených postupoch odvetvia. Emisný faktor sa určuje použitím stechiometrického pomeru 0,7328 t CO₂/t močoviny.

Konverzný faktor:

Uplatňuje sa iba úroveň 1.

D. Horáky

Pri výpočte emisií z horákov prevádzkovateľ zahrnie bežné spaľovanie odplynu a prevádzkové spaľovanie odplynu (odstávky, uvádzanie do prevádzky, vyradovanie z prevádzky, ako aj odplyňovanie v prípade havárii). Prevádzkovateľ takisto zahrnie vlastný CO₂ podľa článku 48.

Odchylne od oddielu 2.1 prílohy II sa úrovne 1 a 2b pre emisný faktor vymedzia takto:

Úroveň 1: Prevádzkovateľ použije referenčný emisný faktor 0,00393 t CO₂/Nm³ odvodený zo spaľovania čistého etánu použitého ako konzervatívna zástupná hodnota pre spálené odplyny.

Úroveň 2b: Emisné faktory špecifické pre jednotlivé zariadenia sa odvodzujú z odhadu molekulovej hmotnosti prúdu spáleného odplynu pomocou modelovania procesu založeného na štandardných modeloch odvetvia. Vážená ročná priemerná hodnota sa pre molekulovú hmotnosť spáleného odplynu odvodzuje prostredníctvom relatívnych pomerov a molekulových hmotností za každý z prispievajúcich prúdov.

Odchylne od oddielu 2.3 prílohy II sa v prípade horákov na oxidačný faktor uplatňujú len úrovne 1 a 2.

2. RAFINÁCIA MINERÁLNYCH OLEJOV V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ monitoruje a nahlasuje všetky emisie CO₂ zo spaľovacích a výrobných procesov, ktoré sa vyskytujú v rafinériách.

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: kotly, zariadenia na procesný ohrev/upravovacie jednotky výrobného procesu, spaľovacie motory/turbíny, katalytické a tepelné oxidátory, koksové kalcinačné pece, požiarne čerpadlá, núdzové/záložné generátory, horáky, spaľovne, pece na parné krakovanie, jednotky na výrobu vodíka, Clausove jednotky, jednotky katalytickej regenerácie (z katalytického krakovania a iných katalytických procesov) a koksovacie jednotky (variabilné koksovacie, oneskorené koksovacie).

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Monitorovanie činností súvisiacich s rafináciou minerálnych olejov sa vykonáva podľa oddielu 1 tejto prílohy v prípade emisií zo spaľovania vrátane mokrej vypierky spalín. Prevádzkovateľ sa môže rozhodnúť použiť metodiku materiálovej bilancie podľa článku 25 na celú rafinériu alebo na jednotlivé výrobné jednotky, napr. na splyňovanie ťažkých olejov alebo kalcinačné zariadenia. Ak sa použije kombinácia štandardnej metodiky a materiálovej bilancie, prevádzkovateľ príslušnému orgánu predloží dôkazy, ktorými preukáže úplnosť posudzovaných emisií a absenciu výskytu dvojitého započítania emisií.

Emisie zo špeciálnych jednotiek na výrobu vodíka sa monitorujú podľa oddielu 19 tejto prílohy.

Odchylne od článkov 24 a 25 sa emisie z regenerácie katalytickým krakovaním, iných katalytických regenerácií a variabilných koksovacích jednotiek monitorujú pomocou materiálovej bilancie, pričom sa zohľadní stav vstupného prúdu vzduchu a spaliny. Všetok CO v spalínach sa prevedie na CO₂ s uplatnením hmotnostného pomeru: t CO₂ = t CO × 1,571. Analýza vstupného vzduchu a spalín a voľba úrovni zodpovedá ustanoveniam článkov 32 až 35. Osobitnú metodiku výpočtu musí schváliť príslušný orgán.

3. VÝROBA KOKSU V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: suroviny (vrátane uhlia alebo petrolejového koksu), klasické palivá (vrátane zemného plynu), technologické plyny (vrátane vysokopecného plynu – BFG), iné palivá a mokrú vypierku odpadových plynov.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Pri monitorovaní emisií z výroby koksu sa prevádzkovateľ môže rozhodnúť použiť materiálovú bilanciu podľa článku 25 a oddielu 3 prílohy II alebo môže použiť štandardnú metodiku podľa článku 24 a oddielov 2 a 4 prílohy II.

4. PRAŽENIE A SPEKANIE KOVOVÝCH RÚD V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: suroviny (kalcinácia vápenca, dolomitu a uhličítých železných rúd vrátane FeCO₃), klasické palivá (vrátane zemného plynu a koksu/koksovej škvary), technologické plyny (vrátane koksárenského plynu – COG a vysokopecného plynu – BFG), zvyšky z procesov použité ako vstupný materiál vrátane filtrovaného prachu zo spekacieho zariadenia, konvertora a vysokej pece, iné palivá a mokrú vypierku spalín.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Pri monitorovaní emisií z praženia, spekania alebo peletizácie kovových rúd sa prevádzkovateľ môže rozhodnúť použiť materiálovú bilanciu podľa článku 25 a oddielu 3 prílohy II alebo môže použiť štandardnú metodiku podľa článku 24 a oddielov 2, 4 a 5 prílohy II.

5. VÝROBA SUROVÉHO ŽELEZA A OCELE V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: suroviny (kalcinácia vápenca, dolomitu a uhličítých železných rúd vrátane FeCO₃), klasické palivá (zemný plyn, uhlie a koks), redukčné činidlá (vrátane koksu, uhlia a plastov), technologické plyny (koksárenský plyn – COG, vysokopecný plyn – BFG a konvertorový plyn – BOFG), spotrebu grafitových elektród, iné palivá a mokrú vypierku odpadových plynov.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Pri monitorovaní emisií z výroby surového železa a ocele sa prevádzkovateľ môže rozhodnúť použiť materiálovú bilanciu podľa článku 25 a oddielu 3 prílohy II alebo môže použiť štandardnú metodiku podľa článku 24 a oddielov 2 a 4 prílohy II, a to aspoň na časť zdrojových prúdov, pričom sa vyhne akýmkoľvek chýbajúcim údajom alebo dvojitému započítaniu emisií.

Odchyľne od oddielu 3.1 prílohy II sa úroveň 3 pre obsah uhlíka vymedzí takto:

Úroveň 3: Prevádzkovateľ odvodí obsah uhlíka vo vstupnom alebo výstupnom prúde podľa článkov 32 až 35, pokiaľ ide o odber reprezentatívnej vzorky palív, produktov a vedľajších produktov, ako aj určovanie obsahu uhlíka a pomernej časti biomasy v nich. Prevádzkovateľ určí obsah uhlíka v produktoch alebo polovýrobkoch na základe ročných analýz podľa článkov 32 až 35 alebo ho odvodí zo stredopásmových hodnôt zloženia špecifikovaných relevantnými medzinárodnými alebo vnútroštátnymi normami.

6. VÝROBA ALEBO SPRACOVANIE ŽELEZNÝCH A NEŽELEZNÝCH KOVOV V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ neuplatní ustanovenia tohto oddielu na monitorovanie a nahlasovanie emisií CO₂ z výroby surového železa, ocele a primárneho hliníka.

Prevádzkovateľ zohľadní aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: klasické palivá, alternatívne palivá vrátane granulovaného plastového materiálu zo zariadení používaných po drvení, redukčné činidlá vrátane koksu, grafitových elektród, suroviny vrátane vápenca a dolomitu, kovové rudy a koncentráty obsahujúce uhlík a sekundárne druhotné suroviny.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Ak uhlík pochádzajúci z palív alebo vstupných materiálov v používaných v tomto zariadení zostane v produktoch alebo iných výstupoch výroby, prevádzkovateľ použije materiálovú bilanciu podľa článku 25 a oddielu 3 prílohy II. V ostatných prípadoch prevádzkovateľ vypočíta zvlášť emisie zo spaľovania a zvlášť emisie z procesov pomocou štandardnej metodiky podľa článku 24 a oddielov 2 a 4 prílohy II.

V prípade, že sa použije materiálová bilancia, prevádzkovateľ sa môže rozhodnúť zahrnúť emisie z procesov spaľovania do hmotnostnej bilancie alebo si môže zvoliť štandardnú metodiku podľa článku 24 a oddielu 1 tejto prílohy na časť zdrojových prúdov, pričom sa vyhne akýmkoľvek chýbajúcim údajom alebo dvojitému započítaniu emisií.

7. EMISIE CO₂ Z VÝROBY ALEBO SPRACOVANIA PRIMÁRNEHO HLINÍKA V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ uplatní ustanovenia tohto oddielu pri monitorovaní a nahlasovaní emisií CO₂ z výroby elektród na tavenie primárneho hliníka vrátane samostatných zariadení na výrobu týchto elektród a spotrebu elektród počas elektrolyzy.

Prevádzkovateľ zohľadní aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: palivá na výrobu tepla alebo pary, výroba elektród, redukcia Al₂O₃ počas elektrolyzy súvisiaca so spotrebou elektród, používanie uhličitanu sodného alebo ďalších uhličitanov pri mokrej vypierke odpadových plynov.

Súvisiace emisie úplne fluorovaných uhlíkovodíkov (PFC) vznikajúce v rámci anódových efektov vrátane fugitívnych emisií sa monitorujú podľa oddielu 8 tejto prílohy.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Prevádzkovateľ určí emisie CO₂ z výroby alebo spracovania primárneho hliníka pomocou metodiky materiálovej bilancie podľa článku 25. V rámci metodiky materiálovej bilancie sa zohľadňuje všetok uhlík vo vstupných materiáloch, v zásobách, produktoch a ďalších odpadoch z miešania, formovania, vypaľovania a recyklácie elektród, ako aj zo spotreby elektród pri elektrolyze. Ak sa používajú vopred vypálené anódy, pre výrobu a spotrebu sa môžu použiť buď samostatné materiálové bilancie, alebo jedna spoločná materiálová bilancia zohľadňujúca výrobu aj spotrebu elektród. V prípade Soederbergových vaní prevádzkovateľ používa jednu spoločnú materiálovú bilanciu.

Prevádzkovateľ sa môže rozhodnúť zahrnúť emisie z procesov spaľovania do materiálovej bilancie alebo si môže zvoliť štandardnú metodiku podľa článku 24 a oddielu 1 tejto prílohy aspoň na časť zdrojových prúdov, pričom sa vyhne akýmkoľvek chýbajúcim údajom alebo dvojitému započítaniu emisií.

8. EMISIE PFC Z VÝROBY ALEBO SPRACOVANIA PRIMÁRNEHO HLINÍKA V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ uplatní ďalej uvedené ustanovenia na emisie úplne fluorovaných uhlíkovodíkov (PFC) vznikajúcich v rámci anódových efektov vrátane fugitívnych emisií PFC. V prípade súvisiacich emisií CO₂ vrátane emisií z výroby elektród uplatní prevádzkovateľ oddiel 7 tejto prílohy. Prevádzkovateľ ďalej vypočíta emisie PFC nesúvisiace s anódovými efektmi na základe metód odhadu podľa osvedčených postupov odvetvia a usmernení vydaných Komisiou na tento účel.

B. Určovanie emisií PFC

Emisie PFC sa vypočítajú z emisií, ktoré sú merateľné v potrubí alebo komíne („emisie bodových zdrojov“), ako aj z fugitívnych emisií na základe účinnosti zachytávania potrubia:

Emisie PFC (spolu) = emisie PFC (potrubie)/účinnosť zachytávania

Účinnosť zachytávania sa meria vtedy, keď sú určené emisné faktory špecifické pre dané zariadenie. Na jej určovanie sa používa najnovšia verzia pokynov uvedených v rámci úrovne 3 oddielu 4.4.2.4 usmernení IPCC z roku 2006.

Prevádzkovateľ vypočíta emisie CF₄ a C₂F₆, ktoré sa emitovali cez potrubie alebo komín, pomocou jednej z týchto metód:

- Metóda A – zaznamenáva sa počet minút anódového efektu na vaňo-deň.
- Metóda B – zaznamenáva sa prepätie anódového efektu.

Metóda výpočtu A – metóda smernice priamky

Prevádzkovateľ použije pri určovaní emisií PFC tieto rovnice:

$$\text{Emisie CF}_4 \text{ [t]} = \text{AEM} \times (\text{SEF}_{\text{CF}_4}/1\ 000) \times \text{Pr}_{\text{Al}}$$

$$\text{Emisie C}_2\text{F}_6 \text{ [t]} = \text{emisie CF}_4 \times \text{F}_{\text{C}_2\text{F}_6}$$

Kde:

AEM = počet minút anódového efektu/vaňo-deň;

SEF_{CF₄} = emisný faktor smernice priamky [(kg CF₄/t vyrobeného Al)/(počet minút anódového efektu/vaňo-deň)]. Ak sa používajú rôzne druhy vaní, môžu sa podľa potreby použiť rôzne SEF;

Pr_{Al} = ročná produkcia primárneho hliníka [t];

FC_{2F6} = hmotnostný podiel C₂F₆ (t C₂F₆/t CF₄).

Počet minút anódového efektu na vaňo-deň vyjadruje frekvenciu anódových efektov (počet anódových efektov/vaňo-deň) vynásobenú priemerným trvaním anódových efektov (počet minút anódového efektu/výskyt):

$$\text{AEM} = \text{frekvencia} \times \text{priemerné trvanie}$$

Emisný faktor: Emisný faktor pre CF₄ (emisný faktor sklonu SEF_{CF₄}) vyjadruje množstvo [kg] CF₄ emitovaného na tonu hliníka vyrobeného za minútu anódového efektu/vaňo-deň. Emisný faktor (hmotnostný podiel C₂F₆) C₂F₆ vyjadruje množstvo [t] emitovaného C₂F₆ v pomere k množstvu [t] emitovaného CF₄.

Úroveň 1: Prevádzkovateľ použije emisné faktory špecifické pre danú technológiu, ktoré sú uvedené v tabuľke 1 v tomto oddiele prílohy IV.

Úroveň 2: Prevádzkovateľ použije emisné faktory pre CF₄ a C₂F₆ špecifické pre dané zariadenie stanovené pomocou kontinuálnych alebo prerušovaných meraní na mieste. Na určovanie daných emisných faktorov použije prevádzkovateľ najnovšiu verziu pokynov uvedených v rámci úrovne 3 oddielu 4.4.2.4 usmernení IPCC z roku 2006⁽¹⁾. Pri emisnom faktore sa zohľadnia aj emisie súvisiace s neanódovými efektmi. Prevádzkovateľ stanoví všetky emisné faktory s maximálnou neistotou ± 15 %.

Prevádzkovateľ určí emisné faktory aspoň každé tri roky alebo – ak je to potrebné v dôsledku relevantných zmien zariadenia – aj skôr. Medzi relevantné zmeny patrí zmena rozloženia trvania anódového efektu alebo zmena kontrolného algoritmu, ktorá má vplyv na zmes druhov anódových efektov alebo povahu obvyklého postupu ukončenia anódového efektu.

⁽¹⁾ International Aluminium Institute; The Aluminium Sector Greenhouse Gas Protocol [Protokol o skleníkových plynch z odvetvia výroby hliníka]; október 2006, US Environmental Protection Agency and International Aluminium Institute; Protocol for Measurement of Tetrafluoromethane (CF₄) and Hexafluoroethane (C₂F₆) Emissions from Primary Aluminum Production [Protokol na meranie emisií tetrafluórometánu (CF₄) a hexafluóroetánu (C₂F₆) z výroby primárneho hliníka]; apríl 2008.

Tabuľka 1

Emisné faktory špecifické pre jednotlivé technológie, ktoré sa týkajú údajov o činnosti pre metódu smernice priamky

Technológia	Emisný faktor pre CF ₄ (SEF _{CF4}) [(kg CF ₄ /t Al)/(AE-min/vaňo-deň)]	Emisný faktor pre C ₂ F ₆ (F _{C2F6}) [t C ₂ F ₆ /t CF ₄]
Vaňa s vopred vypálenými anódami (VVA)	0,143	0,121
Soederbergova vaňa s vertikálnymi kontaktmi (VSS)	0,092	0,053

Metóda výpočtu B – metóda prepätia:

Ak sa meria prepätie anódového efektu, prevádzkovateľ použije pri určovaní emisií PFC tieto rovnice:

$$\text{Emisie CF}_4 \text{ [t]} = \text{OVC} \times (\text{AEO/CE}) \times \text{Pr}_{\text{Al}} \times 0,001$$

$$\text{Emisie C}_2\text{F}_6 \text{ [t]} = \text{emisie CF}_4 \times F_{\text{CF}_2\text{F}_6}$$

Kde:

OVC = koeficient prepätia („emisný faktor“) vyjadrený ako kg CF₄ na tonu hliníka vyrobeného na mV prepätia;

AEO = prepätie anódového efektu na vaňu [mV] určené ako integrál (čas × napätie nad cieľovým napätím) delené časom (trvaním) zberu údajov;

CE = priemerná prúdová účinnosť výroby hliníka [%];

Pr_{Al} = ročná produkcia primárneho hliníka [t];

F_{CF₂F₆} = hmotnostný podiel C₂F₆ (t C₂F₆/t CF₄).

Pojem AEO/CE (prepätie anódového efektu/prúdová účinnosť) vyjadruje časovo integrované priemerné prepätie anódového efektu [mV prepätia] na priemernú prúdovú účinnosť [%].

Emisný faktor: Emisný faktor pre CF₄ („koeficient prepätia“, OVC) vyjadruje množstvo [kg] CF₄ emitované na tonu hliníka vyrobeného na milivolt prepätia [mV]. Emisný faktor pre C₂F₆ (hmotnostný podiel F_{C₂F₆}) vyjadruje množstvo [t] emitovaného C₂F₆ v pomere k množstvu [t] emitovaného CF₄.

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní emisné faktory špecifické pre danú technológiu, ktoré sú uvedené v tabuľke 2 tohto oddielu prílohy IV.

Úroveň 2: Prevádzkovateľ použije emisné faktory pre CF₄ [(kg CF₄ / t Al)/(mV)] a C₂F₆ [t C₂F₆/t CF₄] špecifické pre dané zariadenie stanovené pomocou kontinuálnych alebo prerušovaných meraní na mieste. Na určovanie daných emisných faktorov použije prevádzkovateľ najnovšiu verziu pokynov uvedených v rámci úrovne 3 oddielu 4.4.2.4 usmernení IPCC z roku 2006. Prevádzkovateľ stanoví všetky emisné faktory s maximálnou neistotou ± 15 %.

Prevádzkovateľ určí emisné faktory aspoň každé tri roky alebo – ak je to potrebné v dôsledku relevantných zmien zariadenia – aj skôr. Medzi relevantné zmeny patrí zmena rozloženia trvania anódového efektu alebo zmena kontrolného algoritmu, ktorá má vplyv na zmes druhov anódových efektov alebo povahu obvyklého postupu ukončenia anódového efektu.

Tabuľka 2

Emisné faktory špecifické pre jednotlivé technológie týkajúce sa údajov o činnosti prepätia

Technológia	Emisné faktory pre CF ₄ [(kg CF ₄ /t Al)/mV]	Emisný faktor pre C ₂ F ₆ [t C ₂ F ₆ /t CF ₄]
Vaňa s vopred vypálenými anódami (VVA)	1,16	0,121
Soederbergova vaňa s vertikálnymi kontaktmi (VSS)	neuv.	0,053

C. Určovanie emisií CO_{2(e)}

Prevádzkovateľ vypočíta emisie CO_{2(e)} z emisií CF₄ a C₂F₆ týmto spôsobom, pričom použije potenciály globálneho otepľovania uvedené v tabuľke 6 oddielu 3 prílohy VI:

$$\text{Emisie PFC [t CO}_{2(e)}] = \text{emisie CF}_4 \text{ [t]} \times \text{GWP}_{\text{CF}_4} + \text{emisie C}_2\text{F}_6 \text{ [t]} \times \text{GWP}_{\text{C}_2\text{F}_6}$$

9. VÝROBA CEMENTOVÉHO SLINKU V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES**A. Rozsah pôsobnosti**

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: kalcinácia vápenca v surovinách, konvenčné fosílné palivá pre vypaľovacie pece, alternatívne palivá a suroviny na báze fosílného uhlíka pre vypaľovacie pece, palivá z biomasy pre vypaľovacie pece (odpady z biomasy), palivá neurčené pre vypaľovacie pece, obsah organického uhlíka vo vápenci a bridliciach a suroviny používané na mokrú vypierku odpadových plynov.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Emisie zo spaľovania sa monitorujú podľa oddielu 1 tejto prílohy. Emisie z procesov zo zložiek surovínovej múčky sa monitorujú podľa oddielu 4 prílohy II na základe obsahu uhličitanov vo vstupných materiáloch (metóda výpočtu A) alebo na základe množstva vyrobeného slinku (metóda výpočtu B). V prípade metódy A medzi uhličitanmi, ktoré sa majú zohľadniť, patrí aspoň CaCO₃, MgCO₃ a FeCO₃. V prípade metódy B prevádzkovateľ zohľadní aspoň CaO a MgO a príslušnému orgánu poskytne dôkaz o tom, v akom rozsahu sa musia zohľadniť ďalšie kovové oxidy.

Emisie CO₂ súvisiace s prachom unikajúcim z procesu a s obsahom uhlíka v surovinách sa pripočítajú podľa pododdielov C a D tohto oddielu prílohy IV.

Metóda výpočtu A: Založená na vstupe do pece

Ak prach z cementárenských pecí (CKD) a prach z obtoku opúšťajú systém pece, prevádzkovateľ nezohľadní súvisiacu surovinu ako vstupný materiál, ale vypočíta emisie z CKD podľa pododdielu C.

Pokiaľ nie je charakterizovaná surovínová múčka, prevádzkovateľ uplatní požiadavky na neistotu údajov o činnosti samostatne za každý relevantný vstup do pece s obsahom uhlíka, pričom sa vyhne dvojitému započítaniu alebo opomenutiam z materiálu vráteného do procesu alebo z materiálu, ktorý prešiel obtokom. Ak sa údaje o činnosti určujú na základe vyrobeného slinku, čisté množstvo surovínovej múčky sa môže určiť prostredníctvom empirického pomeru surovínovej múčky a slinku špecifického pre dané zariadenie. Daný pomer by sa mal aktualizovať aspoň raz ročne na základe usmernení o osvedčených postupoch odvetvia.

Metóda výpočtu B: Založená na výstupe slinku

Prevádzkovateľ určí údaje o činnosti ako výrobu slinku [t] za obdobie nahlasovania jedným z týchto postupov:

- a) priamym vážením slinku;

- b) na základe dodávok cementu (materiálová bilancia s prihliadnutím na predaj slinku, nákup slinku, ako aj zmeny zásob slinku) pomocou tohto vzorca:

$$\text{vyrobený slinok [t]} = (\text{dodávky cementu [t]} - \text{zmeny zásob cementu [t]}) \times \text{pomer slinok/cement [t slinku/t cementu]} - (\text{dodaný slinok [t]} + (\text{odoslaný slinok [t]} - (\text{zmeny zásob slinku [t]})).$$

Prevádzkovateľ odvodí pomer slinok/cement buď za každý z jednotlivých cementových výrobkov na základe ustanovení článkov 32 až 35, alebo ho vypočíta z rozdielu dodávok cementu a zmien zásob cementu a všetkých materiálov používaných ako prísady do cementu vrátane prachu z obtoku a prachu z cementárenských pecí.

Odchylné od oddielu 4 prílohy II úroveň 1 pre emisný faktor sa vymedzí takto:

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní emisný faktor 0,525 t CO₂/t slinku.

C. Emisie týkajúce sa odpadového prachu

Prevádzkovateľ zarátá emisie CO₂ z odpadového prachu z obtoku alebo z prachu z cementárenských pecí (CKD) unikajúcich zo systému pecí do pomeru čiastočnej kalcinácie CKD vypočítaného ako emisie z procesov podľa článku 24 ods. 2. Odchylné od oddielu 4 prílohy II sa úroveň 1 a 2 pre emisný faktor vymedzia takto:

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní emisný faktor 0,525 t CO₂/t prachu.

Úroveň 2: Prevádzkovateľ určí emisný faktor (EF) aspoň raz ročne podľa ustanovení článkov 32 až 35 a pomocou tohto vzorca:

$$EF_{CKD} = \left(\frac{EF_{cli}}{1 + EF_{cli}} \cdot d \right) / \left(1 - \frac{EF_{cli}}{1 + EF_{cli}} \cdot d \right)$$

Kde:

EF_{CKD} = Emisný faktor čiastočne kalcinovaného prachu z cementárenských pecí [t CO₂/t CKD];

EF_{cli} = emisný faktor pre slinok špecifický pre dané zariadenie [CO₂/t slinok];

d = stupeň kalcinácie CKD (uvoľnený CO₂ ako % celkového CO₂ z uhličitanov v surovinovej zmesi).

Úroveň 3 pre emisný faktor sa neuplatňuje.

D. Emisie z neuhličitanového uhlíka v surovinovej múčke

Prevádzkovateľ určí emisie z neuhličitanového uhlíka aspoň z vápenca, bridlice alebo alternatívnych surovín (napr. popolčeka) použitých v surovinovej múčke v cementárenskej peci podľa článku 24 ods. 2.

Pre emisný faktor sa uplatňujú tieto vymedzenia úrovní:

Úroveň 1: Obsah neuhličitanového uhlíka v príslušnej surovine sa odhaduje pomocou usmernení o osvedčených postupoch odvetvia.

Úroveň 2: Obsah neuhličitanového uhlíka v relevantnej surovine sa určuje aspoň raz ročne podľa ustanovení článkov 32 až 35.

Na konverzný faktor sa uplatňujú tieto vymedzenia úrovní:

Úroveň 1: Uplatňuje sa konverzný faktor 1.

Úroveň 2: Konverzný faktor sa vypočíta uplatnením osvedčených postupov odvetvia.

10. VÝROBA VÁPNA ALEBO KALCINÁCIA DOLOMITU ALEBO MAGNEZITU V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: kalcinácia vápenca, dolomitu alebo magnezitu v surovinách, konvenčné fosílné palivá pre vypaľovacie pece, alternatívne palivá a suroviny na báze fosílného uhlíka pre vypaľovacie pece, palivá z biomasy pre vypaľovacie pece (odpady z biomasy) a iné palivá.

Ak sa pálené vápno a CO₂ pochádzajúci z vápenca používajú na procesy purifikácie tak, že približne rovnaké množstvo CO₂ sa znovu viaže, rozklad uhličitanov, ako aj proces purifikácie, nie je povinné samostatne zahrnúť do plánu monitorovania zariadenia.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Emisie zo spaľovania sa monitorujú podľa oddielu 1 tejto prílohy. Emisie z procesov zo surovín sa monitorujú podľa oddielu 4 a oddielu 5 prílohy II. Uhličitan vápnika a horčička sa vždy zohľadňujú. Iné uhličitanové a organické uhličky v surovinách sa v prípade potreby takisto zohľadnia, pokiaľ sú relevantné pre výpočet emisií.

V prípade metodiky založenej na vstupoch sa hodnoty obsahu uhličitanov upravujú podľa príslušného obsahu vlhkosti a hlušiny daného materiálu. Pri výrobe magnézie sa v relevantných prípadoch musia zohľadniť aj iné minerály s obsahom horčička ako uhličitan.

Dvojitému započítaniu alebo opomenutiam spôsobeným materiálom vráteným do procesu alebo materiálom, ktorý prešiel obtokom sa musí predchádzať. Pri použití metódy B sa prach z pece na vápno v prípade potreby považuje za samostatný zdrojový prúd.

11. VÝROBA SKLA, SKLENÉHO VLÁKNA ALEBO IZOLAČNÉHO MATERIÁLU Z MINERÁLNEJ VLNÝ V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ uplatní ustanovenia tohto oddielu aj na zariadenia na výrobu vodného skla a kamennej vlny.

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: rozklad alkalických uhličitanov a uhličitanov alkalických zemín vznikajúcich pri tavení surovín, konvenčné fosílna palivá, alternatívne palivá a suroviny na báze fosílného uhlíka, palivá z biomasy (odpady z biomasy), iné palivá, prísady obsahujúce uhličky vrátane koksu, uhoľného prachu a grafitu, dodatočné spaľovanie spalín a mokrá vypierka spalín.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Emisie zo spaľovania vrátane mokrej vypierky spalín sa monitorujú podľa oddielu 1 tejto prílohy. Emisie z procesov zo surovín sa monitorujú podľa oddielu 4 prílohy II. K uhličitanom, ktoré sa majú zohľadniť, patrí aspoň CaCO₃, MgCO₃, Na₂CO₃, NaHCO₃, BaCO₃, Li₂CO₃, K₂CO₃, a SrCO₃. Používa sa len metóda A. Emisie z iných materiálov použitých v procese vrátane koksu, grafitu a uhoľného prachu sa monitorujú podľa oddielu 5 prílohy II.

Odchylne od oddielu 4 prílohy II sa uplatňujú tieto vymedzenia úrovni pre emisný faktor:

Úroveň 1: Použijú sa stechiometrické pomery uvedené v oddiele 2 prílohy VI. Čistota relevantných vstupných materiálov sa určuje pomocou osvedčených postupov odvetvia.

Úroveň 2: Určovanie množstva relevantných uhličitanov v každom relevantnom vstupnom materiáli sa vykonáva podľa článkov 32 až 35.

Na konverzný faktor sa uplatňuje iba úroveň 1.

12. VÝROBA KERAMICKÝCH VÝROBKOV V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: palivá pre vypaľovacie pece, kalcinácia vápenca/dolomitu a iných uhličitanov v surovinách, vápenec a iné uhličitanové na redukciu látok znečisťujúcich ovzdušie a na čistenie iných spalín, fosílna prísady/prísady biomasy používané na indukciu pórovitosti vrátane polystyrolu, zvyšky z výroby papiera alebo piliny, fosílny organický materiál v íloch a v iných surovinách.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Emisie zo spaľovania vrátane mokrej vypierky spalín sa monitorujú podľa oddielu 1 tejto prílohy. Emisie z procesov zo zložiek a z prísad surovinovej múčky sa monitorujú podľa oddielu 4 a 5 prílohy II. Pre keramiku z purifikovaných alebo syntetických ílov môže prevádzkovateľ použiť buď metódu A alebo metódu B. V prípade keramických výrobkov z nespracovaných ílov a zakaždým, keď sa používajú íly alebo prísady s výrazným organickým obsahom, použije prevádzkovateľ metódu A. Uhličitan vápnika sa vždy zohľadňujú. Iné uhličitanové a organické uhličky v surovine sa v prípade potreby takisto zohľadnia, pokiaľ sú pre výpočet emisií relevantné.

Údaje o činnosti pre vstupné materiály metódy A sa môžu určiť vhodným spätným výpočtom založeným na osvedčených postupoch odvetvia a schváleným príslušným orgánom. V takomto spätnom výpočte sa zohľadňujú dostupné merania pre sušené ekologické výrobky alebo vypálené výrobky a vhodné zdroje údajov pre vlhkosť ílu a prísad a strata žhania (strata vznietenia) použitých materiálov.

Odchylny od oddielu 4 prílohy II sa uplatňujú tieto vymedzenia úrovni pre emisné faktory emisií z procesov zo surovín obsahujúcich uhličitany:

Metóda A (založená na vstupoch):

Úroveň 1: Na výpočet emisného faktora sa namiesto výsledkov analýz uplatňuje konzervatívna hodnota 0,2 tony CaO_3 (zodpovedajúca hodnote 0,08794 tony CO_2) na tonu suchého ílu. Všetok anorganický a organický uhlík v ílovitom materiáli sa považuje za zahrnutý do tejto hodnoty. Prísady sa nepovažujú za zahrnuté do tejto hodnoty.

Úroveň 2: Emisný faktor za každý zdrojový prúd sa odvodzuje a aktualizuje aspoň raz ročne pomocou osvedčených postupov odvetvia, ktoré vyjadrujú podmienky špecifické pre dané zariadenie a zloženie výrobkov zariadenia.

Úroveň 3: Určovanie zloženia relevantných surovín sa vykonáva podľa článkov 32 až 35. Stechiometrické pomery uvedené v oddiele 2 prílohy VI sa v prípade potreby použijú na konverziu údajov o zložení na emisné faktory.

Metóda B (založená na výstupoch):

Úroveň 1: Na výpočet emisného faktora sa namiesto výsledkov analýz uplatňuje konzervatívna hodnota 0,123 tony CaO (zodpovedajúca hodnote 0,09642 tony CO_2) na tonu výrobku. Všetok anorganický a organický uhlík v ílovitom materiáli sa považuje za zahrnutý do tejto hodnoty. Prísady sa nepovažujú za zahrnuté do tejto hodnoty.

Úroveň 2: Emisný faktor sa odvodzuje a aktualizuje aspoň raz ročne pomocou osvedčených postupov odvetvia, ktoré vyjadrujú podmienky špecifické pre dané zariadenie a zloženie výrobkov zariadenia.

Úroveň 3: Určovanie zloženia relevantných výrobkov sa vykonáva podľa článkov 32 až 35. Stechiometrické pomery uvedené v oddiele 2 tabuľke 3 prílohy VI sa v prípade potreby použijú na konverziu údajov o zložení na emisné faktory za predpokladu, že všetky relevantné kovové oxidy boli odvodené z príslušných uhličitánov.

Odchylny od oddielu 1 tejto prílohy sa v prípade mokrej vypierky spalín uplatňuje táto úroveň pre emisný faktor:

Úroveň 1: Prevádzkovateľ uplatní stechiometrický pomer CaCO_3 , uvedený v oddiele 2 prílohy VI.

Pre mokrú vypierku sa nepoužíva žiadna iná úroveň ani žiaden iný konverzný faktor. Treba sa vyhýbať dvojitému započítaniu použitého vápna recyklovaného vo forme suroviny v tom istom zariadení.

13. VÝROBA VÝROBKOV ZO SADRY A SADROKARTÓNU V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň emisie CO_2 zo všetkých typov spaľovacích činností.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Emisie zo spaľovania sa monitorujú podľa oddielu 1 tejto prílohy.

14. VÝROBA BUNIČINY A PAPIERA UVEDENÁ V PRÍLOHE I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO_2 : kotly, plynové turbíny a ďalšie spaľovacie prístroje produkujúce paru alebo energiu, regeneračné kotly a iné zariadenia spaľujúce použité varné lúhy, spaľovne, pece na vápno a pražiacie pece, mokrá vypierka odpadových plynov a sušičky vyhrievané palivom (napr. infračervené sušičky).

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Monitorovanie emisií zo spaľovania vrátane mokrej vypierky spalín sa vykonáva podľa oddielu 1 tejto prílohy.

Emisie z procesov zo surovín použitých ako doplnujúce chemické látky (aspoň vrátane vápenca alebo uhličitanu sodného) sa monitorujú pomocou metódy A podľa oddielu 4 prílohy II. Emisie CO₂ z regenerácie vápencového kalu pri výrobe celulózy sa považujú za CO₂ recyklovaný z biomasy. Vychádza sa z toho, že k vzniku emisií fosílného CO₂ vedie len také množstvo CO₂, ktoré je pomerné k vstupnému množstvu dodatočných chemických látok.

Na emisie z dodatočných chemických látok sa uplatňujú tieto vymedzenia úrovni pre emisný faktor:

Úroveň 1: Použijú sa stechiometrické pomery uvedené v oddiele 2 prílohy VI. Čistota relevantných vstupných materiálov sa určuje pomocou osvedčených postupov odvetvia. Odvodené hodnoty sa upravujú podľa vlhkosti a obsahu hlušiny použitých uhličitanových materiálov.

Úroveň 2: Určovanie množstva relevantných uhličitanov v každom relevantnom vstupnom materiáli sa vykonáva podľa článkov 32 až 35. Stechiometrické pomery uvedené v oddiele 2 prílohy VI sa v prípade potreby použijú na konverziu údajov o zložení na emisné faktory.

Na konverzný faktor sa uplatňuje iba úroveň 1.

15. VÝROBA SADZÍ V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie ako zdroje emisií CO₂ aspoň všetky palivá určené na spaľovanie a všetky palivá použité ako vstupný materiál.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Monitorovanie emisií z výroby sadzí sa môže vykonávať buď ako monitorovanie procesu spaľovania vrátane mokrej vypierky spalín podľa oddielu 1 tejto prílohy, alebo pomocou materiálovej bilancie podľa článku 25 a oddielu 3 prílohy II.

16. URČOVANIE EMISIÍ OXIDU DUSNÉHO (N₂O) Z VÝROBY KYSELINY DUSIČNEJ, KYSELINY ADIPOVEJ, E-KAPROLAKTÁMU, ETÁNDIÁLU A KYSELINY 2-OXOETÁNOVEJ V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Každý prevádzkovateľ posúdi pre každú činnosť, pri ktorej vznikajú emisie N₂O, všetky zdroje emitujúce N₂O z výrobných procesov vrátane prípadov, keď sa emisie N₂O odvádzajú cez akékoľvek zariadenie na znižovanie emisií. Okrem iného ide o tieto činnosti:

- výroba kyseliny dusičnej – emisie N₂O z katalytickej oxidácie amoniaku a/alebo zo zariadení na znižovanie emisií NO_x/N₂O;
- výroba kyseliny adipovej – emisie N₂O vrátane emisií z oxidačnej reakcie, akejkoľvek priamej ventilácie a/alebo akéhokoľvek zariadenia na reguláciu emisií;
- výroba etándiálu a kyseliny 2-oxoetánovej – emisie N₂O vrátane emisií z výrobných reakcií, akejkoľvek priamej ventilácie a/alebo akéhokoľvek zariadenia na reguláciu emisií;
- výroba ε-kaprolaktámu – emisie N₂O vrátane emisií z výrobných reakcií, akejkoľvek priamej ventilácie a/alebo akéhokoľvek zariadenia na reguláciu emisií.

Tieto ustanovenia sa neuplatňujú na emisie N₂O zo spaľovania palív.

B. Určovanie emisií N₂O

B.1. Ročné emisie N₂O

Prevádzkovateľ monitoruje emisie N₂O z výroby kyseliny dusičnej pomocou kontinuálneho merania emisií. Prevádzkovateľ monitoruje emisie N₂O z výroby kyseliny adipovej, ε-kaprolaktámu, etándiálu a kyseliny 2-oxoetánovej v prípade znížených emisií pomocou metodiky založenej na meraniach a v prípade dočasných výskytov neznížených emisií pomocou metódy založenej na výpočtoch (založenej na metodike materiálovej bilancie).

Pre každý zdroj emisií, kde sa používa kontinuálne meranie emisií, prevádzkovateľ posúdi celkové ročné emisie ako súčet všetkých hodinových emisií podľa vzorca 1 uvedeného v oddiele 3 prílohy VIII.

B.2. Hodinové emisie N₂O

Prevádzkovateľ vypočíta priemerné hodinové emisie N₂O pre každý zdroj, kde sa používa kontinuálne meranie emisií, podľa rovnice 2 uvedenej v oddiele 3 prílohy VIII.

Prevádzkovateľ určí hodinové koncentrácie N₂O v spalinách z každého zdroja emisií pomocou metodiky založenej na meraniach v reprezentatívnom bode za zariadením na znižovanie emisií NO_x/N₂O (ak sa toto zariadenie používa). Prevádzkovateľ uplatní techniky, ktorými možno merať koncentrácie N₂O znížených aj neznižených emisií zo všetkých zdrojov. Ak sa neistoty počas týchto období zvýšia, prevádzkovateľ ich zohľadní v hodnotení neistoty.

Ak sa to vyžaduje, prevádzkovateľ upraví všetky merania na základe suchého plynu a dôsledne ich nahlasuje.

B.3. Určovanie prúdu spalín

Na meranie prúdu spalín v rámci monitorovania emisií N₂O prevádzkovateľ použije metódy na monitorovanie prúdu spalín stanovené v článku 43 ods. 5 tohto nariadenia. Na výrobu kyseliny dusičnej prevádzkovateľ uplatní metódu podľa článku 43 ods. 5 písm. a), s výnimkou prípadov, keď je to technicky nerealizovateľné. V takom prípade a s podmienkou získania súhlasu príslušného orgánu prevádzkovateľ uplatní alternatívnu metódu vrátane metodiky materiálnej bilancie založenej na podstatných parametroch, ako napr. vstupná dávka amoniaku, alebo určovanie prúdu pomocou kontinuálneho merania emisií.

Prúd spalín sa vypočíta podľa tohto vzorca:

$$V_{\text{prúd výfukových plynov}} [\text{Nm}^3/\text{h}] = V_{\text{vzduch}} \times (1 - O_{2,\text{vzduch}})/(1 - O_{2,\text{spaliny}})$$

Kde:

V_{vzduch} = celkový vstupný prúd vzduchu v Nm³/h za štandardných podmienok;

$O_{2,\text{vzduch}}$ = objemový zlomok O₂ v suchom vzduchu [= 0,2095];

$O_{2,\text{spaliny}}$ = objemový zlomok O₂ v spalinách.

V_{vzduch} sa vypočíta ako súčet všetkých prúdov vzduchu, ktoré vstupujú do jednotky na výrobu kyseliny dusičnej.

Prevádzkovateľ používa tento vzorec, pokiaľ v jeho pláne monitorovania nie je uvedené inak:

$$V_{\text{vzduch}} = V_{\text{prim}} + V_{\text{sek}} + V_{\text{uzatv}}$$

Kde:

V_{prim} = primárny vstupný prúd vzduchu v Nm³/h za štandardných podmienok;

V_{sek} = sekundárny vstupný prúd vzduchu v Nm³/h za štandardných podmienok;

V_{uzatv} = uzatvorený vstupný prúd vzduchu v Nm³/h za štandardných podmienok.

Prevádzkovateľ určí V_{prim} kontinuálnym meraním prúdu pred zmiešaním s amoniakom. Prevádzkovateľ určí V_{sek} kontinuálnym meraním prúdu, okrem iného aj meraním pred rekuperačnou jednotkou. Pri V_{uzatv} prevádzkovateľ zohľadní prúd vyčisteného vzduchu v rámci výrobného procesu kyseliny dusičnej.

Pre vstupné prúdy vzduchu, ktoré predstavujú menej ako 2,5 % celkového prúdu vzduchu, môže príslušný orgán na určenie celkového prietoku vzduchu akceptovať metódy odhadu, ktoré navrhne prevádzkovateľ na základe osvedčených postupov odvetvia.

Prevádzkovateľ pomocou meraní za bežných prevádzkových podmienok preukáže, že nameraný prúd spalín je dostatočne homogénny na to, aby bolo možné používať navrhovanú metódu merania. Ak sa prostredníctvom týchto meraní potvrdí nehomogénny prúd, prevádzkovateľ to zohľadní pri určovaní primeraných metód monitorovania a pri výpočte neistoty pri emisiách N₂O.

Prevádzkovateľ upraví všetky merania na základe suchého plynu a dôsledne ich zaznamenáva.

B.4. Koncentrácie kyslíka (O₂)

Prevádzkovateľ meria koncentrácie kyslíka vo výfukových plynoch, ak je to potrebné na výpočet prúdu spalín podľa pododdielu B.3 tohto pododdielu prílohy IV. V takom prípade musí prevádzkovateľ dodržiavať požiadavky na merania koncentrácie v zmysle článku 41 ods. 1 a 2. Pri určovaní neistoty emisií N₂O prevádzkovateľ zohľadní neistotu meraní koncentrácie O₂.

Ak sa to vyžaduje, prevádzkovateľ upraví všetky merania na základe suchého plynu a dôsledne ich nahlasuje.

B.5. Výpočet emisií N₂O

V prípade špecifických období výskytu neznížených emisií N₂O z výroby kyseliny adipovej, ε-kaprolaktámu, etándiálu a kyseliny 2-oxoetánovej (vrátane neznížených emisií z ventilácie z bezpečnostných dôvodov a/alebo pri zlyhaní zariadenia na znižovanie emisií) a v prípade, že kontinuálne monitorovanie emisií N₂O je technicky nerealizovateľné, prevádzkovateľ vypočíta emisie N₂O pomocou metodiky materiálnej bilancie, pokiaľ na použitie špecifickej metodiky získa súhlas príslušného orgánu. Na tento účel je celková neistota podobná výsledku uplatňovania požiadaviek na úrovne podľa článku 41 ods. 1 a 2. Prevádzkovateľ založí metódu výpočtu na maximálnom potenciálnom množstve emisií N₂O z chemickej reakcie, ku ktorej dochádza v čase a počas trvania emisie.

Pri určovaní ročnej priemernej hodinovej neistoty pre daný zdroj emisií zohľadní prevádzkovateľ neistotu prípadných vypočítaných emisií pre špecifický zdroj emisií.

B.6. Určenie objemu výroby v prípade jednotlivých činností

Objem výroby sa vypočíta na základe správ o dennej výrobe a podľa hodín prevádzky.

B.7. Frekvencia odberu vzoriek

Platné hodinové priemery alebo priemery za kratšie referenčné obdobia sa vypočítajú podľa článku 44 pre:

- koncentráciu N₂O v spalinách;
- celkový prúd spalín, pričom tento prúd sa meria priamo a vtedy, keď je to potrebné;
- všetky prúdy plynov a koncentrácie kyslíka potrebné na nepriame určovanie celkového prúdu spalín.

C. Určenie ročného ekvivalentu CO₂ – CO_{2(e)}

Prevádzkovateľ prepočíta celkové ročné emisie N₂O zo všetkých zdrojov emisií (merané v tonách na tri desatinné miesta) na ročné CO_{2(e)} (zaokrúhlené na tony) pomocou tohto vzorca a potenciálov globálneho otepľovania (GWP) z oddielu 3 prílohy VI:

$$\text{CO}_{2(e)} [\text{t}] = \text{N}_2\text{O}_{\text{ročný}}[\text{t}] \times \text{GWP}_{\text{N}_2\text{O}}$$

Kde:

N₂O_{ročný} = celkové ročné emisie N₂O vypočítané podľa rovnice 1 uvedenej v oddiele 3 prílohy VIII.

Celkové ročné CO_{2(e)} zo všetkých zdrojov emisií a akékoľvek priame emisie CO₂ z iných zdrojov emisií uvedené v povolení na emisie skleníkových plynov je potrebné pripočítať k celkovým ročným emisiám CO₂ zo zariadenia a použijú sa na nahlasovanie a odovzdávanie kvót.

Celkové ročné emisie N₂O sa nahlasujú v tonách na tri desatinné miesta a ako CO_{2(e)} zaokrúhlené na tony.

17. VÝROBA AMONIAKU V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: spaľovanie palív dodávajúce teplo na reformovanie alebo čiastočnú oxidáciu, palivá používané ako vstupný materiál do procesu pri výrobe amoniaku (reformácia alebo čiastočná oxidácia), palivá používané na iné procesy spaľovania vrátane na účely výroby horúcej vody alebo pary.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Pri monitorovaní emisií z procesov spaľovania a z palív použitých ako vstupný materiál sa uplatňuje štandardná metodika podľa článku 24 a oddielu 1 tejto prílohy.

Ak sa CO₂ z výroby amoniaku používa ako surovina pri výrobe močoviny alebo iných chemických látok, alebo ak sa prevádza mimo zariadenia na akýkoľvek účel, ktorý nie je uvedený v článku 49 ods. 1, súvisiace množstvo CO₂ sa považuje za emitované zo zariadenia produkujúceho CO₂.

18. VÝROBA VEĽKOOBJEMOVÝCH ORGANICKÝCH CHEMIKÁLIÍ V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES**A. Rozsah pôsobnosti**

Prevádzkovateľ zohľadní aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: krakovanie (katalytické a nekatalytické), reformovanie, čiastočná alebo úplná oxidácia, podobné procesy, ktoré vedú k emisiám CO₂ z uhlíka obsiahnutého v uhľovodíkovej surovine, spaľovanie odpadových plynov a odplynu, ako aj spaľovanie paliva v rámci iných procesov spaľovania.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Ak je výroba veľkoobjemových organických chemikálií technicky integrovaná do rafinácie minerálnych olejov, prevádzkovateľ daného zariadenia uplatňuje relevantné ustanovenia oddielu 2 tejto prílohy.

Bez ohľadu na prvý pododsek prevádzkovateľ monitoruje emisie z procesov spaľovania, pri ktorých sa používajú palivá, ktoré nie sú súčasťou chemických reakcií pri výrobe veľkoobjemových organických chemikálií alebo nepochádzajú z takýchto reakcií, pomocou štandardnej metodiky podľa článku 24 a oddielu 1 tejto prílohy. Vo všetkých ostatných prípadoch sa prevádzkovateľ môže rozhodnúť monitorovať emisie z výroby veľkoobjemových organických chemikálií pomocou metodiky materiálovej bilancie podľa článku 25 alebo štandardnej metodiky podľa článku 24. Ak prevádzkovateľ používa štandardnú metodiku, preukáže príslušnému orgánu, že zvolenou metodikou sa pokrývajú všetky relevantné emisie, ktoré by pokryla aj metodika materiálovej bilancie.

Pri určovaní obsahu uhlíka v rámci úrovne 1 sa uplatnia referenčné emisné faktory uvedené v tabuľke 5 prílohy VI. V prípade látok, ktoré nie sú uvedené v tabuľke 5 prílohy VI ani iných ustanoveniach tohto nariadenia, vypočíta prevádzkovateľ obsah uhlíka zo stechiometrického obsahu uhlíka v čistej látke a koncentrácie látky vo vstupnom alebo výstupnom prúde.

19. VÝROBA VODÍKA A SYNTÉZNEHO PLYNU V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES**A. Rozsah pôsobnosti**

Prevádzkovateľ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: palivá použité pri výrobnom procese vodíka alebo syntézneho plynu (reformovanie alebo čiastočná oxidácia) a palivá použité pre ďalšie procesy spaľovania vrátane na účely výroby horúcej vody alebo pary. Vyrobené syntézne plyny sa v rámci metodiky založenej na materiálovej bilancii považujú za zdrojový prúd.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Pri monitorovaní emisií z procesov spaľovania a z palív použitých ako vstupný materiál pri výrobe vodíka sa používa štandardná metodika podľa článku 24 a oddielu 1 tejto prílohy.

Pri monitorovaní emisií z výroby syntéznych plynov sa používa materiálová bilancia podľa článku 25. Prevádzkovateľ sa môže rozhodnúť zahrnúť emisie z oddelených procesov spaľovania do materiálovej bilancie alebo si môže zvoliť štandardnú metodiku podľa článku 24 aspoň na časť zdrojových prúdov, pričom sa vyhne akýmkoľvek chýbajúcim údajom alebo dvojitému započítaniu emisií.

Ak sa vodík a syntézne plyny vyrábajú v tom istom zariadení, prevádzkovateľ vypočíta emisie CO₂ buď tak, že použije na vodík a na syntézne plyny rôzne metodiky v zmysle predošlých dvoch odsekov tohto pododdielu, alebo použije jednu spoločnú materiálovú bilanciu.

20. VÝROBA UHLIČITANU SODNÉHO A HYDROGÉNUHLIČITANU SODNÉHO V ZMYSLE PRÍLOHY I K SMERNICI 2003/87/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Medzi zdroje a zdrojové prúdy emisií CO₂ zo zariadení na výrobu uhličitanu sodného a hydrogénuhličitanu sodného patria:

- palivá používané na procesy spaľovania vrátane palív používaných na účely výroby horúcej vody alebo pary;
- suroviny (napríklad ventilovaný plyn z kalcinácie vápenca, pokiaľ sa nepoužíva na karbonáciu);
- odpadové plyny z umývania alebo filtrácie po karbonácii, pokiaľ sa nepoužívajú na karbonáciu.

B. Špecifické pravidlá monitorovania

Pri monitorovaní emisií z výroby uhličitanu sodného a hydrogénuhličitanu sodného prevádzkovateľ použije hmotnostnú bilanciu podľa článku 25. Prevádzkovateľ sa môže rozhodnúť zahrnúť emisie z procesov spaľovania do materiálnej bilancie alebo si môže zvoliť štandardnú metodiku podľa článku 24 aspoň na časť zdrojových prúdov, pričom sa vyhne akýmkoľvek chýbajúcim údajom alebo dvojitému započítaniu emisií.

Ak sa CO₂ z výroby uhličitanu sodného používa na výrobu hydrogénuhličitanu sodného, množstvo CO₂ použitého na výrobu hydrogénuhličitanu sodného z uhličitanu sodného sa považuje za emitované zariadením produkujúcim CO₂.

21. URČOVANIE EMISIÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNOV Z ČINNOSTÍ ZACHYTÁVANIA CO₂ NA ÚČELY PREPRAVY A GEOLOGICKÉHO UKLADANIA V ÚLOŽISKU POVOLENOM PODĽA SMERNICE 2009/31/ES**A. Rozsah pôsobnosti**

Zachytávanie CO₂ sa môže vykonávať buď špeciálnym zariadením, do ktorého sa prevádza CO₂ z jedného alebo viacerých iných zariadení, alebo rovnaké zariadenie vykonáva činnosti emitujúce zachytávaný CO₂ v rámci toho istého povolenia na emisie skleníkových plynov. Všetky časti zariadenia súvisiace so zachytávaním CO₂, medziskladovaním, prevodom do prepravnej siete pre CO₂ alebo na úložisko, ktoré slúži na geologické ukladanie CO₂, sa zahrnú do povolenia na emisie skleníkových plynov a zohľadnia sa v súvisiacom pláne monitorovania. V prípade, že zariadenie vykonáva iné činnosti, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, emisie z týchto činností sa monitorujú podľa iných relevantných oddielov tejto prílohy.

Prevádzkovateľ činnosti zachytávania CO₂ zahrnie aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂:

- CO₂ prevedený do zariadenia na zachytávanie,
- spaľovanie a iné súvisiace činnosti v zariadení, ktoré súvisia s činnosťou zachytávania, vrátane používania paliva a vstupného materiálu.

B. Kvantifikácia množstiev prevedeného a emitovaného CO₂**B.1. Kvantifikácia úrovne zariadenia**

Každý prevádzkovateľ vypočíta emisie s prihliadnutím na potenciálne emisie CO₂ zo všetkých procesov v zariadení relevantných z hľadiska emisií, ako aj na množstvo CO₂ zachytené a prevedené do prepravnej siete, pomocou tohto vzorca:

$$E_{\text{zariadenie na zachytávanie}} = T_{\text{vstup}} + E_{\text{bez zachytávania}} - T_{\text{na uloženie}}$$

Kde:

$E_{\text{zariadenie na zachytávanie}}$ = celkové emisie skleníkových plynov zariadenia na zachytávanie;

T_{vstup} = množstvo CO₂ prevedeného do zariadenia na zachytávanie, určené podľa článkov 40 až 46 a článku 49.

$E_{\text{bez zachytávania}}$ = emisie zariadenia za predpokladu, že CO₂ nebol zachytávaný, čím sa myslí súčet emisií zo všetkých ostatných činností v zariadení, ktoré sa monitorujú podľa relevantných oddielov prílohy IV;

$T_{\text{na uloženie}}$ = množstvo CO₂ prevedeného do prepravnej siete alebo úložiska, určené podľa článkov 40 až 46 a článku 49.

V prípadoch, keď zachytávanie CO₂ vykonáva to isté zariadenie ako je zariadenie, z ktorého zachytený CO₂ pochádza, prevádzkovateľ použije nulový T_{vstup}.

V prípadoch samostatných zariadení na zachytávanie prevádzkovateľ zohľadní E_{bez zachytávania} ako množstvo emisií, ktoré vznikajú z iných zdrojov ako CO₂ prevedený do zariadenia na zachytávanie. Prevádzkovateľ určí dané emisie podľa tohto nariadenia.

V prípade samostatných zariadení na zachytávanie prevádzkovateľ zariadenia prevádzajúceho CO₂ do zariadenia na zachytávanie odpočíta množstvo T_{vstup} od emisií svojho zariadenia podľa článku 49.

B.2. Určenie prevedeného CO₂

Každý prevádzkovateľ určí množstvo CO₂ prevedeného zo zariadenia a do zariadenia na zachytávanie podľa článku 49 pomocou metodík založených na meraniach vykonaných podľa článkov 40 až 46.

Príslušný orgán môže prevádzkovateľovi povoliť, aby na určenie množstva T_{vstup} namiesto metodiky založenej na meraniach podľa článkov 40 až 46 a článku 49 použil metodiku založenú na výpočtoch podľa článku 24 alebo 25 len vtedy, ak mu prevádzkovateľ zariadenia prevádzajúceho CO₂ do zariadenia na zachytávanie preukáže aspoň s ekvivalentnou presnosťou, že všetok CO₂ bol prevedený do zariadenia na zachytávanie.

22. URČOVANIE EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNOV Z PREPRAVY CO₂ POTRUBÍM NA GEOLOGICKÉ UKLADANIE V ÚLOŽISKU POVOLENOM PODĽA SMERNICE 2009/31/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Hranice pre monitorovanie a nahlásovanie emisií z prepravy CO₂ potrubím sú stanovené v povolení na emisie skleníkových plynov udelenom prepravnej sieti, ktoré platí aj pre všetky pomocné prevádzky, ktoré sú funkčne pripojené k prepravnej sieti vrátane kompresorových staníc a vykurovacích telies. Každá prepravná sieť má ako minimum jeden začiatkový bod a jeden konečný bod, pričom každý je pripojený na iné zariadenia vykonávajúce jednu alebo viac činností: zachytávanie, prepravu alebo geologické ukladanie CO₂. Začiatkové a konečné body môžu zahŕňať rozvetvenia prepravnej siete a prekračovať vnútroštátne hranice. Začiatkové a konečné body, ako aj zariadenia, ku ktorým sú pripojené, sú stanovené v povolení na emisie skleníkových plynov.

Každý prevádzkovateľ zohľadní aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: spaľovanie a iné procesy na zariadeniach funkčne spojených s prepravnou sieťou vrátane kompresorových staníc, fugitívne emisie z prepravnej siete, vypustené emisie z prepravnej siete a emisie z únikov v prepravnej sieti.

B. Postupy kvantifikácie CO₂

Prevádzkovateľ prepravných sietí si na určenie emisií zvolí jednu z týchto metód:

- metóda A (celková materiálová bilancia všetkých vstupných a výstupných prúdov) stanovená v pododdielke B.1;
- metóda B (monitorovanie jednotlivých zdrojov emisií) stanovená v pododdielke B.2.

Každý prevádzkovateľ musí pri zvolení metódy A alebo metódy B preukázať príslušnému orgánu, že zvolená metodika bude viesť k spoľahlivejším výsledkom s nižšou neistotou celkových emisií, s použitím najlepšej dostupnej technológie a najlepších vedomostí, ktoré sú dostupné v čase žiadosti o povolenie na emisie skleníkových plynov a o schválenie plánu monitorovania, bez toho, aby viedla k neprimeraným nákladom. Ak sa zvolí metóda B, každý prevádzkovateľ preukáže príslušnému orgánu, že celková neistota pre ročnú úroveň emisií skleníkových plynov v prepravnej sieti prevádzkovateľa neprekročí 7,5 %.

Prevádzkovateľ prepravnej siete využívajúci metódu B nepripočítava k svojej vypočítanej úrovni emisií CO₂ prijatý z iného zariadenia povoleného podľa smernice 2003/87/ES, ani neodčítava od svojej vypočítanej úrovne emisií CO₂ prevedený do iného zariadenia povoleného podľa smernice 2003/87/ES.

Každý prevádzkovateľ prepravnej siete použije aspoň raz ročne metódu A na validáciu výsledkov metódy B. Na danú validáciu môže prevádzkovateľ použiť pri uplatňovaní metódy A nižšie úrovne.

B.1. Metóda A

Každý prevádzkovateľ určí emisie podľa tohto vzorca:

$$Emissions [t CO_2] = E_{own\ activity} + \sum_i T_{IN,i} - \sum_i T_{OUT,i}$$

Kde:

Emisie = celkové emisie CO₂ prepravnej siete [t CO₂];

$E_{vlastná\ činnosť}$ = emisie z vlastnej činnosti prepravnej siete, čím sa nemyslia emisie pochádzajúce z prepravovaného CO₂, ale patria sem emisie z paliva použitého v kompresorových staniciach, ktoré sa monitorujú podľa relevantných oddielov prílohy IV;

$T_{DO,i}$ = množstvo CO₂ prevedené do prepravnej siete vo vstupnom bode *i*, určené podľa článkov 40 až 46 a článku 49;

$T_{VON,i}$ = množstvo CO₂ prevedené z prepravnej siete vo výstupnom bode *i*, určené podľa článkov 40 až 46 a článku 49.

B.2. Metóda B

Každý prevádzkovateľ určí emisie so zohľadnením všetkých procesov v zariadení relevantných z hľadiska emisií, ako aj množstva CO₂ zachyteného a prevedeného do prepravného zariadenia pomocou tohto vzorca:

$$Emisie [t CO_2] = CO_2\ fugitívne + CO_2\ vypustené + CO_2\ úniky + CO_2\ zariadenia$$

Kde:

Emisie = celkové emisie CO₂ prepravnej siete [t CO₂];

CO₂ fugitívne = množstvo fugitívnych emisií [t CO₂] z CO₂ prepravovaného v prepravnej sieti vrátane z tesnení, ventilov, medziľahlých kompresorových staníc a medziľahlých skladových zariadení;

CO₂ vypustené = množstvo vypustených emisií [t CO₂] z CO₂ prepravovaného v prepravnej sieti;

CO₂ úniky = množstvo CO₂ [t CO₂] prepravovaného v prepravnej sieti, ktorý je emitovaný v dôsledku zlyhania jedného alebo viacerých komponentov prepravnej siete;

CO₂ zariadenia = množstvo CO₂ [t CO₂] emitovaného z procesov spaľovania alebo iných procesov funkčne spojených s prepravou potrubím v prepravnej sieti, ktoré sa monitorujú podľa relevantných oddielov prílohy IV.

B.2.1. Fugitívne emisie z prepravnej siete

Prevádzkovateľ posúdi fugitívne emisie z všetkých týchto typov zariadení:

- a) tesnenia,
- b) meracie zariadenia,
- c) ventily,
- d) medziľahlé kompresorové stanice,
- e) medziľahlé skladové zariadenia.

Prevádzkovateľ určí na začiatku prevádzky a najneskôr na konci prvého roka nahlasovania, v ktorom je prepravná sieť v prevádzke, priemerné emisné faktory *EF* (vyjadrené v g CO₂/jednotka času) na jednotku zariadenia a na udalosť, v rámci ktorej možno očakávať fugitívne emisie. Tieto faktory vyhodnocuje prevádzkovateľ najmenej každých 5 rokov na základe najlepších dostupných techník a znalostí.

Prevádzkovateľ vypočíta fugitívne emisie tak, že vynásobí počet kusov zariadení v každej kategórii emisným faktorom a spočíta výsledky za jednotlivé kategórie, ako je uvedené v tejto rovnici:

$$\text{Fugitive Em [t CO}_2\text{]} = \left(\sum_{\text{Category}} \text{EF}[\text{g CO}_2/\text{occurrence}] \cdot N_{\text{occurrence}} \right) / 10^6$$

Počtom výskytov ($N_{\text{výskyt}}$) sa myslí počet kusov daného zariadenia na kategóriu vynásobený počtom jednotiek času za rok.

B.2.2. Emisie z únikov

Prevádzkovateľ prepravnej siete poskytne dôkaz o integrite siete pomocou reprezentatívnych (priestorových a časových) údajov o teplote a tlaku. Ak z údajov vyplýva, že nastal únik, prevádzkovateľ vypočíta množstvo uniknutého CO₂ vhodnou metodikou zdokumentovanou v pláne monitorovania na základe usmernení o osvedčených postupoch odvetvia vrátane použitia rozdielov údajov o teplote a tlaku v porovnaní s priemernými hodnotami hodnôt tlaku a teploty, ktoré charakterizujú integritu systému.

B.2.3. Vypustené emisie

Každý prevádzkovateľ poskytne v pláne monitorovania analýzu potenciálnych situácií vypustenia emisií vrátane z dôvodov údržby alebo v núdzových prípadoch, a poskytne vhodnú zdokumentovanú metodiku na výpočet množstva vypusteného CO₂ na základe usmernení o osvedčených postupoch odvetvia.

23. GEOLOGICKÉ UKLADANIE CO₂ V ÚLOŽISKU POVOLENOM PODĽA SMERNICE 2009/31/ES

A. Rozsah pôsobnosti

Príslušný orgán určí hranice pre monitorovanie a nahlasovanie emisií z geologického ukladania CO₂ na základe vymedzenia úložiska a úložného komplexu v zmysle povolenia podľa smernice 2009/31/ES. Ak sú zistené úniky z úložného komplexu, ktoré vedú k emisiám alebo uvoľňovaniu CO₂ do vodného stĺpca, prevádzkovateľ bezodkladne vykoná všetky tieto kroky:

- informuje príslušný orgán;
- zahrnie únik ako zdroj emisií za dané zariadenie;
- monitoruje a nahlasuje emisie.

Iba vtedy, keď sa boli prijaté nápravné opatrenia podľa článku 16 smernice 2009/31/ES a emisie alebo uvoľňovanie do vodného stĺpca z tohto úniku už nie je možné zistiť, môže prevádzkovateľ vyňať daný únik ako zdroj emisií z plánu monitorovania a už nemusí tieto emisie monitorovať ani nahlasovať.

Každý prevádzkovateľ činnosti geologického ukladania zohľadní aspoň tieto potenciálne zdroje emisií CO₂: použitie palív v kompresorových staniách a pri iných činnostiach spaľovania vrátane zariadení na výrobu elektrickej energie v úložisku; vypustenie pri vstrekaní alebo pri operáciách zdokonalenej ťažby uhlíkovodíkov; fugitívne emisie pri vstrekaní; preniknutie CO₂ z operácií zdokonalenej ťažby uhlíkovodíkov a úniky.

B. Kvantifikácia emisií CO₂

Prevádzkovateľ činnosti geologického ukladania nepripočítava CO₂ prijatý z iného zariadenia k svojej vypočítanej úrovni emisií, ani neodpočítava zo svojej vypočítanej úrovne emisií CO₂ geologicky uložený v úložisku alebo prevedený do iného zariadenia.

B.1. Vypustené a fugitívne emisie zo vstreknutia

Prevádzkovateľ určí emisie z vypustenia a fugitívne emisie takto:

$$\text{emitovaný CO}_2 [\text{t CO}_2] = V \text{ CO}_2 [\text{t CO}_2] + F \text{ CO}_2 [\text{t CO}_2]$$

Kde:

$V \text{ CO}_2$ = množstvo vypusteného CO₂;

$F \text{ CO}_2$ = množstvo CO₂ z fugitívnych emisií.

Každý prevádzkovateľ určí V CO₂ pomocou metodík založených na meraniach podľa článkov 41 až 46 tohto nariadenia. Odchylné od prvej vety a po súhlase príslušného orgánu môže prevádzkovateľ do plánu monitorovania zahrnúť primeranú metódu na určenie V CO₂ založenú na osvedčených postupoch odvetvia, pokiaľ by uplatnenie postupov založených na meraniach viedlo k neprimeraným nákladom.

Prevádzkovateľ posudzuje F CO₂ ako jeden zdroj, čo znamená, že požiadavky na neistotu v súvislosti s úrovňami podľa oddielu I prílohy VIII sa vzťahujú na celkovú hodnotu, a nie na jednotlivé emisné body. Každý prevádzkovateľ poskytne v pláne monitorovania analýzu týkajúcu sa potenciálnych zdrojov fugitívnych emisií a poskytne vhodnú zdokumentovanú metodiku na výpočet alebo meranie množstva F CO₂, ktorá sa zakladá na usmerneniach o osvedčených postupoch odvetvia. Na určenie F CO₂ môže prevádzkovateľ použiť údaje zhromaždené podľa článkov 32 až 35 a oddielu 1.1 písm. e) až h) prílohy II k smernici 2009/31/ES za vstrekovacie zariadenie, ak spĺňajú požiadavky tohto nariadenia.

B.2. Vypustené a fugitívne emisie z operácií zdokonalenej ťažby uhľovodíkov

Každý prevádzkovateľ zohľadní tieto potenciálne zdroje emisií zo zdokonalenej ťažby uhľovodíkov (enhanced hydrocarbon recovery, EHR):

- odlučovače oleja a plynov a zariadenia na cirkuláciu odpadových plynov, kde by mohli vznikáť fugitívne emisie CO₂;
- spaľovací horák, kde by mohli vzniknúť emisie v dôsledku uplatňovania systémov kontinuálneho pozitívneho čistenia a počas dekompresie v zariadeniach na výrobu uhľovodíkov;
- systém čistenia CO₂, ktorým sa zabraňuje, aby vysoké koncentrácie CO₂ zahasili horák.

Každý prevádzkovateľ určí fugitívne emisie alebo vypustený CO₂ podľa pododdielu B.1 tohto oddielu prílohy IV.

Každý prevádzkovateľ určí emisie zo spaľovacieho horáku podľa pododdielu D oddielu 1 tejto prílohy s prihliadnutím na potenciálny vlastný CO₂ obsiahnutý v spálenom odplyne podľa článku 48.

B.3. Únik z úložného komplexu

Emisie a uvoľňovanie do vodného stĺpca sa kvantifikujú takto:

$$CO_2emitted [t CO_2] = \sum_{T_{Start}}^{T_{End}} L CO_2 [t CO_2/d]$$

Kde:

L CO₂ = množstvo CO₂ emitovaného alebo uvoľneného za kalendárny deň v dôsledku úniku, pričom platí, že:

- za každý kalendárny deň, za ktorý sa únik monitoruje, každý prevádzkovateľ vypočíta L CO₂ ako priemer množstva uniknutého za hodinu [t CO₂/h] vynásobený hodnotou 24;
- každý prevádzkovateľ určí množstvo uniknuté za hodinu podľa ustanovení v schválenom pláne monitorovania pre úložisko a únik;
- pre každý kalendárny deň pred začatím monitorovania vychádza prevádzkovateľ z toho, že množstvo uniknuté za deň sa rovná množstvu uniknutému za deň počas prvého dňa monitorovania, pričom zabezpečí, že nedôjde k podhodnoteniu.

T_{začiatok} = najneskorší z týchto dátumov:

- posledný deň, keď neboli nahlásené žiadne emisie alebo uvoľňovanie CO₂ do vodného stĺpca z posudzovaného zdroja;
- dátum začatia vstrekovania CO₂;
- iný dátum, v prípade ktorého existujú dôkazy preukazujúce príslušnému orgánu, že emisie alebo uvoľňovanie do vodného stĺpca nemohli začať pred týmto dátumom.

T_{koniec} = dátum, ku ktorému boli prijaté nápravné opatrenia podľa článku 16 smernice 2009/31/ES a emisie alebo uvoľňovanie CO₂ do vodného stĺpca už nie je možné zistiť.

Príslušný orgán schváli a povolí používať iné metódy kvantifikácie emisií alebo uvoľňovania CO₂ do vodného stĺpca z únikov, ak prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže, že pomocou takýchto metód možno dosiahnuť väčšiu presnosť ako pomocou metodiky stanovenej v tomto pododseku.

Prevádzkovateľ kvantifikuje pre každý prípad úniku množstvo emisií, ktoré uniklo z úložného komplexu, s maximálnou celkovou neistotou za obdobie nahlasovania $\pm 7,5$ %. V prípade, že celková neistota uplatnenej metodiky kvantifikácie prekročí $\pm 7,5$ %, každý prevádzkovateľ použije sa túto úpravu:

$$\text{CO}_{2,\text{nahlásený}} [\text{t CO}_2] = \text{CO}_{2,\text{kvantifikovaný}} [\text{t CO}_2] * (1 + (\text{neistota}_{\text{systému}} [\%]/100) - 0,075)$$

Kde:

$\text{CO}_{2,\text{nahlásený}}$ = množstvo CO₂, ktoré sa má uviesť v ročnej správe o emisiách v súvislosti s predmetným prípadom úniku;

$\text{CO}_{2,\text{kvantifikovaný}}$ = množstvo CO₂ určené pomocou použitej metodiky kvantifikácie pre predmetný prípad úniku;

$\text{Neistota}_{\text{systému}}$ = miera neistoty súvisiacej s metodikou kvantifikácie použitou pre predmetný prípad úniku.

_____

PRÍLOHA V

Minimálne požiadavky na úrovne pre metodiky založené na výpočtoch týkajúce sa zariadení kategórie A a pre faktory výpočtu platné pre štandardné komerčné palivá používané v zariadeniach kategórie B a C (článok 26 ods. 1)

Tabuľka 1

Minimálne úrovne, ktoré sa majú uplatňovať pre metodiky založené na výpočtoch v prípade zariadení kategórie A a v prípade faktorov výpočtu pre štandardné komerčné palivá pre všetky zariadenia podľa článku 26 ods. 1 písm. a)

Činnosť/Typ zdrojového prúdu	Údaje o činnosti		Emisný faktor (*)	Údaje o zložení (obsah uhlíka) (*)	Oxidačný faktor	Konverzný faktor
	Množstvo paliva alebo materiálu	Dolná výhrevnosť				
Spaľovanie palív						
Štandardné komerčné palivá	2	2a/2b	2a/2b	neuv.	1	neuv.
Iné plynné a kvapalné palivá	2	2a/2b	2a/2b	neuv.	1	neuv.
Tuhé palivá	1	2a/2b	2a/2b	neuv.	1	neuv.
Metodika založená na materiálovej bilancii a termínály na spracovanie plynu	1	neuv.	neuv.	1	neuv.	neuv.
Horáky	1	neuv.	1	neuv.	1	neuv.
Mokrú vypierku (uhličitan)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Mokrú vypierku (sadra)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Mokrú vypierku (močovina)	1	1	1	neuv.	1	neuv.
Rafinácia minerálnych olejov						
Regenerácia katalytickým krakovaním	1	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.	neuv.
Výroba koksu						
Materiálová bilancia	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.
Palivo ako vstupný materiál	1	2	2	neuv.	neuv.	neuv.
Praženie a spekanie kovových rúd						
Materiálová bilancia	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.
Vstup uhličitanov	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Výroba železa a ocele						
Materiálová bilancia	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.
Palivo ako vstupný materiál	1	2a/2b	2	neuv.	neuv.	neuv.

Činnosť/Typ zdrojového prúdu	Údaje o činnosti		Emisný faktor (*)	Údaje o zložení (obsah uhlíka) (*)	Oxidačný faktor	Konverzný faktor
	Množstvo paliva alebo materiálu	Dolná výhrevnosť				
Výroba alebo spracovanie železných a neželezných kovov vrátane sekundárneho hliníka						
Materiálová bilancia	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.
Emisie z procesov	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Výroba primárneho hliníka						
Materiálová bilancia pre emisie CO ₂	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.
Emisie PFC (metóda smernice priamky)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	neuv.
Emisie PFC (metóda prepätia)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	neuv.
Výroba cementového slinku						
Založená na vstupe do pece (metóda A)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Výstup slinku (metóda B)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
CKD	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	neuv.
Vstup neuhlčitanového uhlíku	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Výroba vápna a kalcinácia dolomitu a magnezitu						
Uhlčitany (metóda A)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Iný vstupný materiál	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Oxidy kovov alkalických zemín (metóda B)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Výroba skla a minerálnej vlny						
Vstupy uhličitanov	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	neuv.
Iný vstupný materiál	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Výroba keramických výrobkov						
Uhlíkové vstupy (metóda A)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Iný vstupný materiál	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Oxidy alkalických kovov (metóda B)	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	1
Mokrú vypierka	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	neuv.

Činnosť/Typ zdrojového prúdu	Údaje o činnosti		Emisný faktor (*)	Údaje o zložení (obsah uhlíka) (*)	Oxidačný faktor	Konverzný faktor
	Množstvo paliva alebo materiálu	Dolná výhrevnosť				
Výroba sadry a sadrokartónu: pozri spaľovanie palív						
Výroba buničiny a papiera						
Doplňujúce chemické látky	1	neuv.	1	neuv.	neuv.	neuv.
Výroba sadzí						
Metodika materiálovej bilancie	1	neuv.	neuv.	1	neuv.	neuv.
Výroba amoniaku						
Palivo ako vstupný materiál	2	2a/2b	2a/2b	neuv.	neuv.	neuv.
Výroba veľkoobjemových organických chemikálií						
Materiálová bilancia	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.
Výroba vodíka a syntézneho plynu						
Palivo ako vstupný materiál	2	2a/2b	2a/2b	neuv.	neuv.	neuv.
Materiálová bilancia	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.
Výroba uhličitanu sodného a hydrogénuhličitanu sodného						
Materiálová bilancia	1	neuv.	neuv.	2	neuv.	neuv.

„neuv.“ znamená „neuvádza sa“.

(*) Úroveň pre emisný faktor sa týkajú predbežného emisného faktoru a obsah uhlíka sa týka celkového obsahu uhlíka. Pre zmiešaný materiál sa pomerná časť biomasy musí určiť osobitne. Úroveň 1 je minimálna úroveň, ktorá sa má uplatniť pre pomernú časť biomasy v prípade zariadení kategórie A a v prípade faktorov výpočtu pre štandardné komerčné palivá pre všetky zariadenia podľa článku 26 ods. 1 písm. a).

PRÍLOHA VI

Referenčné hodnoty pre faktory výpočtu [článok 31 ods. 1 písm. a)]

1. EMISNÉ FAKTORY PRE PALIVÁ SÚVISIACE S DOLNOU VÝHREVNOSŤOU (NCV)

Tabuľka 1

Emisné faktory pre palivá súvisiace s čistou výhrevnosťou (NCV) a s čistou výhrevnosťou na hmotnosť paliva

Opis typu paliva	Emisný faktor (t CO ₂ /Tj)	Dolná výhrevnosť (Tj/Gg)	Zdroj
Surová ropa	73,3	42,3	IPCC 2006 GL
Orimulsion	77,0	27,5	IPCC 2006 GL
Skvapalnený zemný plyn	64,2	44,2	IPCC 2006 GL
Benzín	69,3	44,3	IPCC 2006 GL
Petrolej (iný ako petrolej pre prúdové motory)	71,9	43,8	IPCC 2006 GL
Bridlicová ropa	73,3	38,1	IPCC 2006 GL
Plynový/dieselový olej	74,1	43,0	IPCC 2006 GL
Zvyškový vykurovací olej	77,4	40,4	IPCC 2006 GL
Skvapalnený ropný plyn	63,1	47,3	IPCC 2006 GL
Etán	61,6	46,4	IPCC 2006 GL
Ťažký benzín	73,3	44,5	IPCC 2006 GL
Bitúmen	80,7	40,2	IPCC 2006 GL
Lubrikanty (mazivá)	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Ropný koks	97,5	32,5	IPCC 2006 GL
Rafinérské medziprodukty	73,3	43,0	IPCC 2006 GL
Rafinérsky vykurovací plyn	57,6	49,5	IPCC 2006 GL
Parafrínové vosky	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Lakový benzín a SBP	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Ostatné ropné výrobky	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Antracit	98,3	26,7	IPCC 2006 GL
Koksovateľné uhlie	94,6	28,2	IPCC 2006 GL
Ostatné bituminózne uhlie	94,6	25,8	IPCC 2006 GL
Subbituminózne uhlie	96,1	18,9	IPCC 2006 GL
Lignit	101,0	11,9	IPCC 2006 GL
Roponosná bridlica a ropné piesky	107,0	8,9	IPCC 2006 GL
Čiernouhoľné brikety	97,5	20,7	IPCC 2006 GL
Koksárenský a lignitový koks	107,0	28,2	IPCC 2006 GL

Opis typu paliva	Emisný faktor (t CO ₂ /TJ)	Dolná výhrevnosť (TJ/Gg)	Zdroj
Plynárenský koks	107,0	28,2	IPCC 2006 GL
Čiernouhoľný decht	80,7	28,0	IPCC 2006 GL
Svietiplyn	44,4	38,7	IPCC 2006 GL
Koksárenský plyn	44,4	38,7	IPCC 2006 GL
Vysokopečný plyn	260	2,47	IPCC 2006 GL
Konvertorový plyn	182	7,06	IPCC 2006 GL
Zemný plyn	56,1	48,0	IPCC 2006 GL
Priemyselné odpady	143	neuv.	IPCC 2006 GL
Odpadové oleje	73,3	40,2	IPCC 2006 GL
Rašelina	106,0	9,76	IPCC 2006 GL
Drevo/drevný odpad	—	15,6	IPCC 2006 GL
Iná primárna tuhá biomasa	—	11,6	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Drevné uhlie	—	29,5	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Biologický benzín	—	27,0	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Bionafta	—	27,0	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Iné kvapalné biopalivá	—	27,4	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Skládkový plyn	—	50,4	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Kalový plyn	—	50,4	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Ostatné bioplyny	—	50,4	IPCC 2006 GL (iba NCV)
Odpadové pneumatiky	85,0 ⁽¹⁾	neuv.	WBCSD CSI
Oxid uhoľnatý	155,2 ⁽²⁾	10,1	J. Falbe a M. Regitz, Römpf Chemie Lexikon, Stuttgart, 1995
Metán	54,9 ⁽³⁾	50,0	J. Falbe a M. Regitz, Römpf Chemie Lexikon, Stuttgart, 1995

⁽¹⁾ Táto hodnota je predbežným emisným faktorom, t. j. pred prípadným uplatnením pomernej časti biomasy.

⁽²⁾ Založené na NCV 10,12 TJ/t.

⁽³⁾ Založené na NCV 50,01 TJ/t.

2. EMISNÉ FAKTORY SÚVISIACE S EMISIAMÍ Z PROCESOV

Tabuľka 2

Stechiometrické emisné faktory pre emisie z procesov z rozkladu uhličitanov (metóda A)

Uhličitan	Emisný faktor [t CO ₂ /t uhličitanu]
CaCO ₃	0,440
MgCO ₃	0,522
Na ₂ CO ₃	0,415

Uhlíčan	Emisný faktor [t CO ₂ /t uhličitanu]
BaCO ₃	0,223
Li ₂ CO ₃	0,596
K ₂ CO ₃	0,318
SrCO ₃	0,298
NaHCO ₃	0,524
FeCO ₃	0,380
Všeobecne	$\text{Emisný faktor} = \frac{M(\text{CO}_2)}{\{Y * M(x) + Z * M(\text{CO}_3^{2-})\}}$ X = kov M(x) = molekulová hmotnosť X v [g/mol] M(CO ₂) = molekulová hmotnosť CO ₂ v [g/mol] M(CO ₃ ²⁻) = molekulová hmotnosť CO ₃ ²⁻ v [g/mol] Y = stechiometrické číslo X Z = stechiometrické číslo CO ₃ ²⁻

Tabuľka 3

Stechiometrické emisné faktory pre emisie z procesov z rozkladu uhličitanov na základe oxidov kovov alkalických zemín (metóda B)

Oxid	Emisný faktor [t CO ₂ /t oxidu]
CaO	0,785
MgO	1,092
BaO	0,287
všeobecne: X _Y O _Z	$\text{Emisný faktor} = \frac{M(\text{CO}_2)}{\{Y * M(x) + Z * M(\text{O})\}}$ X = kov alkalickéj zeminy alebo alkalický kov M(x) = molekulová hmotnosť X v [g/mol] M(CO ₂) = molekulová hmotnosť CO ₂ [g/mol] M(O) = molekulová hmotnosť O [g/mol] Y = stechiometrické číslo X = 1 (pre kovy alkalických zemín) = 2 (pre alkalické kovy) Z = stechiometrické číslo O = 1

Tabuľka 4

Stechiometrické emisné faktory pre emisie z procesov z iných materiálov použitých v procesoch (výroba železa a ocele a spracovanie železných kovov) ⁽¹⁾

Vstupný alebo výstupný materiál	Obsah uhlíka (t C/t)	Emisný faktor (t CO ₂ /t)
Priamo redukované železo (DRI)	0,0191	0,07
Uhlíkové elektródy pre elektrické oblúčkové pece	0,8188	3,00

⁽¹⁾ Pokyny IPCC z roku 2006 pre národné inventúry emisií skleníkových plynov.

Vstupný alebo výstupný materiál	Obsah uhlíka (t C/t)	Emisný faktor (t CO ₂ /t)
Uhlík vo vsádzke do elektrických oblúkových pecí	0,8297	3,04
Horúce briketované železo	0,0191	0,07
Konvertorový plyn	0,3493	1,28
Ropný koks	0,8706	3,19
Surové železo	0,0409	0,15
Železo/železný šrot	0,0409	0,15
Oceľový/ocelový šrot	0,0109	0,04

Tabuľka 5

**Stechiometrické emisné faktory pre emisie z procesov z iných materiálov použitých v procesoch
(väčšina organických chemikálií) ⁽¹⁾**

Chemická látka	Obsah uhlíka (t C/t)	Emisný faktor (t CO ₂ /t)
Acetonitril	0,5852	2,144
Akrylonitril	0,6664	2,442
Butadién	0,888	3,254
Sadze	0,97	3,554
Etylén	0,856	3,136
Etyléndichlorid	0,245	0,898
Etylénglykol	0,387	1,418
Etylénoxid	0,545	1,997
Kyanovodík	0,4444	1,628
Metanol	0,375	1,374
Metán	0,749	2,744
Propán	0,817	2,993
Propylén	0,8563	3,137
Monomér vinylchloridu	0,384	1,407

⁽¹⁾ Pokyny IPCC z roku 2006 pre národné inventúry emisií skleníkových plynov.

3. POTENCIÁLY GLOBÁLNEHO OTEPLOVANIA INÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNOV AKO CO₂

Tabuľka 6

Potenciály globálneho otepľovania

Plyn	Potenciál globálneho otepľovania
N ₂ O	298 t CO _{2(e)} /t N ₂ O
CF ₄	7 390 t CO _{2(e)} /t CF ₄
C ₂ F ₆	12 200 t CO _{2(e)} /t C ₂ F ₆

PRÍLOHA VII

Minimálna frekvencia analýz (článok 35)

Palivo/materiál	Minimálna frekvencia analýz
Zemný plyn	Aspoň týždenne
Ostatné plyny, najmä syntetický plyn a technologické plyny, napr. zmes rafinérskych plynov, koksárenský plyn, vysokopečný plyn, konvertorový plyn a plyn z ložísk ropy a zemného plynu	Aspoň denne – podľa postupov vhodných pre rôzne časti dňa
Palivové oleje (napr. ľahký, stredný a ťažký vykurovací olej, bitúmen)	Každých 20 000 ton paliva a aspoň šesťkrát ročne
Uhlie, koksovateľné uhlie, koks, ropný koks, rašelina	Každých 20 000 ton paliva/materiálu a aspoň šesťkrát ročne
Ostatné palivá	Každých 10 000 ton paliva a aspoň štyrikrát ročne
Nespracovaný tuhý odpad (čistý fosílny odpad alebo zmes odpadu z biomasy/fosílného odpadu)	Každých 5 000 ton odpadu a aspoň štyrikrát ročne
Kvapalný odpad, vopred spracovaný tuhý odpad	Každých 10 000 ton odpadu a aspoň štyrikrát ročne
Karbonáty (vrátane vápenca a dolomitu)	Každých 50 000 ton materiálu a aspoň štyrikrát ročne
Íly a bridlice	Množstvo materiálu, ktoré zodpovedá 50 000 tonám CO ₂ a aspoň štyrikrát ročne
Iné materiály (surovina, medziprodukt a konečný produkt)	V závislosti od typu materiálu a zmeny, množstvá materiálu zodpovedajúce 50 000 tonám CO ₂ a aspoň štyrikrát ročne

PRÍLOHA VIII

Metodiky založené na meraniach (článok 41)

1. VYMEDZENIE ÚROVNÍ PRE METODIKY ZALOŽENÉ NA MERANIACH

Metodiky založené na meraniach sa schvaľujú podľa úrovni pre ročné priemerné hodinové emisie vypočítané podľa rovnice 2 stanovenej v oddiele 3 tejto prílohy s týmito maximálnymi prípustnými neistotami.

Tabuľka 1

Úrovně pre SKME (maximálna prípustná neistota pre každú úroveň)

V prípade CO₂ sa neistota uplatní na celkové množstvo meraného CO₂. Ak sa pomerná časť biomasy určuje metodikou založenou na meraniach, pre pomernú časť biomasy sa uplatní rovnaké vymedzenie ako pre CO₂.

	Úroveň 1	Úroveň 2	Úroveň 3	Úroveň 4
Zdroje emisií CO ₂	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %
Zdroje emisií N ₂ O	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	neuv.
Prevod CO ₂	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %

2. MINIMÁLNE POŽIADAVKY NA ÚROVNĚ PRE ZARIADENIA KATEGÓRIE A

Tabuľka 2

Minimálne úrovne, ktoré sa uplatňujú pre zariadenia kategórie A pre metodiky založené na meraniach podľa článku 41 ods. 1 písm. a)

Skleníkový plyn	Požadovaná minimálna úroveň
CO ₂	2
N ₂ O	2

3. URČOVANIE SKLENÍKOVÝCH PLYNOV (GHG) POMOCOOU METODÍK ZALOŽENÝCH NA MERANIACH

Rovnica 1: Výpočet ročných emisií podľa článku 43 ods. 1:

$$GHG Em_{total} [t] = \sum_{i=1}^{HoursOp} GHG conc_{hourly,i} \cdot V_{hourly,i} \cdot 10^{-6} [t/g]$$

Rovnica 2: Určovanie priemerných hodinových koncentrácií:

$$GHG Em_{average} [kg/h] = \frac{GHG Em_{total}}{HoursOp} \cdot 10^3 [kg/t]$$

Rovnica 2a: Určovanie priemernej hodinovej koncentrácie GHG na účely nahlasovania podľa oddielu 1 písm. b) bodu 9 prílohy X:

$$GHG conc_{average} [g/Nm^3] = \frac{GHG Em_{total}}{\sum_{i=1}^{HoursOp} V_{hourly,i}} \cdot 10^6 [g/t]$$

Rovnica 2b: Určovanie priemerného hodinového prúdu spalín na účely nahlasovania podľa oddielu 1 písm. b) bodu 9 prílohy X:

$$Flow_{average} [Nm^3/h] = \frac{\sum_{i=1}^{HoursOp} V_{hourly,i}}{HoursOp}$$

Rovnica 2c: Výpočet ročných emisií na účely ročnej správy o emisiách podľa oddielu 1 písm. b) bodu 9 prílohy X:

$$GHG Em_{total} [t] = GHG conc_{average} \cdot Flow_{average} \cdot HoursOp \cdot 10^{-6} [t/g]$$

V rovniciach 1 až 2c sa používajú tieto skratky:

index i sa vzťahuje na jednotlivú prevádzkovú hodinu. Ak prevádzkovateľ používa kratšie referenčné obdobia podľa článku 44 ods. 1, použije sa v týchto výpočtoch toto referenčné obdobie namiesto hodín.

$GHG Em_{celkové}$ = celkové ročné emisie GHG v tonách

$GHG conc_{hod, i}$ = hodinové koncentrácie emisií GHG v g/Nm³ v prúde spalín merané počas prevádzky za hodinu i ;

$V_{hod, i}$ = objem spalín v Nm³ za hodinu i (*t. j. integrovaný prúd za hodinu alebo kratšie referenčné obdobie*);

$GHG emisie_{priemer}$ = ročné priemerné hodinové emisie v kg/h zo zdroja;

$PrevHod$ = celkový počet hodín, počas ktorých sa uplatňuje metodika založená na meraniach vrátane hodín, za ktoré boli údaje nahradené podľa článku 45 ods. 2 až 4;

$GHG konc_{priemer}$ = ročné priemerné hodinové koncentrácie emisií GHG v g/Nm³;

$Prúd_{priemer}$ = ročný priemerný prúd spalín v Nm³/h.

4. VÝPOČET KONCENTRÁCIE POMOCOU NEPRIAMEHO MERANIA KONCENTRÁCIE

Rovnica 3: Výpočet koncentrácie

$$GHG concentration [\%] = 100\% - \sum_i Concentration\ of\ component\ i [\%]$$

5. NAHRADENIE CHÝBAJÚCICH ÚDAJOV O KONCENTRÁCII PRE METODIKY ZALOŽENÉ NA MERANIACH

Rovnica 4: Nahradenie chýbajúcich údajov pre metodiky založené na meraniach

$$C_{subst}^* = \bar{C} + 2\sigma_-$$

Kde:

$\bar{C}$ = aritmetický priemer koncentrácie špecifického parametra za celé obdobie nahlasovania alebo ak sa v čase straty údajov uplatňovali osobitné okolnosti, za príslušné obdobie trvania osobitných okolností;

σ_- = najspolahlivejší odhad štandardnej odchýlky koncentrácie špecifického parametra za celé obdobie nahlasovania alebo ak sa v čase straty údajov uplatňovali osobitné okolnosti, za príslušné obdobie trvania osobitných okolností.

PRÍLOHA IX

Minimálne údaje a informácie, ktoré sa majú archivovať podľa článku 67 ods. 1

Prevádzkovatelia a prevádzkovatelia lietadiel uchovávajú aspoň tieto údaje:

1. SPOLOČNÉ PRVKY PRE ZARIADENIA A PREVÁDZKOVATEĽOV LIETADIEL

1. plán monitorovania schválený príslušným orgánom;
2. dokumenty odôvodňujúce výber metodiky monitorovania a dokumenty odôvodňujúce dočasné alebo iné ako dočasné zmeny metodík monitorovania a v prípade potreby úrovni schválených príslušným orgánom;
3. všetky relevantné aktualizácie plánov monitorovania oznámené príslušnému orgánu podľa článku 15 a odpovede príslušného orgánu;
4. všetky písomné postupy uvedené v pláne monitorovania vrátane prípadného plánu odberu vzoriek, postupy súvisiace s tokom údajov a postupy pre kontrolné činnosti;
5. zoznam všetkých použitých verzií plánu monitorovania a všetkých súvisiacich postupov;
6. zdokumentovanie zodpovedností súvisiacich s monitorovaním a nahlasovaním;
7. prípadné hodnotenie rizika vykonané prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla;
8. správy o vylepšeniach podľa článku 69;
9. ročná overená správa o emisiách;
10. správa o overení;
11. akékoľvek ďalšie informácie, o ktorých sa zistí, že sú potrebné na overenie ročnej správy o emisiách.

2. ŠPECIFICKÉ PRVKY PRE ZARIADENIA STACIONÁRNYCH ZDROJOV:

1. povolenie pre emisie skleníkových plynov a všetky jeho nasledujúce aktualizácie;
2. všetky prípadné hodnotenia neistoty;
3. v prípade, že zariadenia uplatňujú metodiky založené na výpočtoch:
  - a) údaje o činnosti použité pri každom výpočte emisií za každý zdrojový prúd, kategorizované podľa procesu a typu paliva či materiálu;
  - b) zoznam všetkých prípadných predvolených hodnôt použitých ako faktory výpočtu;
  - c) úplný súbor výsledkov odberov a analýz pre určovanie faktorov výpočtu;
  - d) dokumentácia o všetkých opravených neúčinných postupoch a nápravných opatreniach prijatých podľa článku 64;
  - e) všetky výsledky kalibrácie a údržby meracích prístrojov;
4. tieto dodatočné prvky v prípade, že zariadenia uplatňujú metodiky založené na meraniach:
  - a) dokumentácia odôvodňujúca voľbu metodiky založenej na meraniach;
  - b) údaje použité pri analýze neistoty emisií z každého emisného zdroja kategorizované podľa procesu;
  - c) údaje použité na potvrdenie výpočtov a výsledkov výpočtov;
  - d) podrobný technický opis systému kontinuálneho merania vrátane dokumentácie o jeho schválení príslušným orgánom;

- e) nespracované údaje a súhrnné údaje zo systému kontinuálneho merania vrátane dokumentácie o zmenách v rámci časového obdobia, knihy záznamov o testoch, prerušeníach merania, kalibráciách, vykonávaní servisu a údržby;
  - f) dokumentácia o každej zmene systému kontinuálneho merania;
  - g) všetky výsledky kalibrácie a údržby meracích prístrojov;
  - h) prípadný model materiálovej alebo energetickej bilancie použitý na určenie náhradných údajov podľa článku 45 ods. 4 a príslušné predpoklady;
5. v prípade, že sa uplatňuje rezervná metodika uvedená v článku 22, všetky údaje potrebné na určenie emisií z emisných zdrojov a zdrojových prúdov, na ktoré sa uplatňuje táto metodika, zástupné údaje za údaje o činnosti, faktory výpočtu a ďalšie parametre, ktoré by sa nahlasovali v rámci metodiky úrovni;
6. pri výrobe primárneho hliníka tieto dodatočné prvky:
- a) dokumentácia o výsledkoch meracích kampaní na stanovenie emisných faktorov pre CF_4 a C_2F_6 , ktoré sú špecifických pre dané zariadenie;
  - b) dokumentácia o výsledkoch určenia účinnosti zachytávania fugitívnych emisií;
  - c) všetky relevantné údaje o výrobe primárneho hliníka, frekvencii a trvaní anódového efektu alebo hodnotách prepätia.
7. V prípade činností zachytávania, prepravy a geologického ukladania CO_2 prípadne tieto dodatočné prvky:
- a) dokumentácia o množstve CO_2 vstreknutého do úložného komplexu zariadeniami, ktoré vykonávajú geologické ukladanie CO_2 ;
  - b) reprezentatívne súhrnné údaje o tlaku a teplote z prepravnej siete;
  - c) kópia povolenia na ukladanie vrátane schváleného plánu monitorovania podľa článku 9 smernice 2009/31/ES;
  - d) správy predložené podľa článku 14 smernice 2009/31/ES;
  - e) správy o výsledkoch inšpekcií vykonaných podľa článku 15 smernice 2009/31/ES;
  - f) dokumentácia o nápravných opatreniach prijatých podľa článku 16 smernice 2009/31/ES.
3. ŠPECIFICKÉ PRVKY PRE ČINNOSTI LETECKEJ DOPRAVY
- 1. zoznam vlastnených a prenajatých a prenajímaných lietadiel a potrebné dôkazy o úplnosti tohto zoznamu; pri každom lietadle sa uvedie dátum, kedy bolo doplnené do flotily prevádzkovateľa lietadla alebo kedy z nej bolo odobrané;
  - 2. zoznam letov uskutočnených v každom období nahlasovania a potrebné dôkazy o úplnosti daného zoznamu;
  - 3. relevantné údaje použité pri určovaní palivovej spotreby a emisií;
  - 4. údaje použité na určenie užitočného zaťaženia a vzdialenosti relevantné pre roky, za ktoré sa nahlasujú údaje o tonokilometroch;
  - 5. v relevantných prípadoch dokumentácia o metodike pre chýbajúce údaje, počet letov, pre ktoré chýbajú údaje, údaje použité na doplnenie chýbajúcich údajov (ak sa vyskytli), a v prípade, že počet letov s chýbajúcimi údajmi predstavuje viac ako 5 % nahlásených letov, odôvodnenie chýbajúcich údajov, ako aj dokumentácia o prijatých nápravných opatreniach.
-

PRÍLOHA X

Minimálny obsah ročných správ (článok 68 ods. 3)

1. ROČNÁ SPRÁVA O EMISIÁCH ZARIADENÍ STACIONÁRNYCH ZDROJOV

Ročná správa o emisiách zo zariadenia obsahuje aspoň tieto informácie:

1. údaje identifikujúce zariadenie v zmysle prílohy IV k smernici 2003/87/ES a jedinečné číslo povolenia;
2. názov a adresa overovateľa správy;
3. rok nahlasovania;
4. odkaz na posledný schválený plán monitorovania a číslo verzie a dátum, od ktorého sa uplatňuje, ako aj odkaz na všetky ďalšie plány monitorovania a čísla ich verzií za rok nahlasovania;
5. relevantné prevádzkové zmeny v zariadení a zmeny plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom či dočasné odchýlky od tohto plánu, ktoré sa vyskytli počas obdobia nahlasovania; dočasné alebo trvalé zmeny úrovni, dôvody týchto zmien, počiatočný dátum zmien a počiatočný a konečný dátum dočasných zmien;
6. informácie za všetky zdroje emisií a zdrojové prúdy pozostávajú aspoň z týchto prvkov:
  - a) celkové emisie vyjadrené ako t CO_{2(e)};
  - b) ak sa emitujú iné skleníkové plyny ako CO₂, celkové emisie vyjadrené v t;
  - c) informácia o tom, či sa uplatňuje metodika založená na meraniach alebo metodika založená na výpočtoch podľa článku 21;
  - d) uplatnené úrovne;
  - e) údaje o činnosti:
    - i) v prípade palív množstvo paliva (vyjadrené v tonách alebo Nm³) a čistá výhrevnosť (GJ/t alebo GJ/Nm³) nahlásené samostatne;
    - ii) v prípade všetkých ostatných zdrojových prúdov množstvo vyjadrené v tonách alebo Nm³;
  - f) emisné faktory vyjadrené podľa požiadaviek stanovených v článku 36 ods. 2; pomerná časť biomasy, oxidačné a konverzné faktory vyjadrené ako bezrozmerné zlomky;
  - g) ak emisné faktory palív súvisia viac s hmotnosťou alebo objemom ako s energiou, hodnoty určené podľa článku 26 ods. 5 zástupné údaje pre dolnú výhrevnosť za príslušný zdrojový prúd;
7. ak sa používa metodika hmotnostnej bilancie, hmotnostný tok a obsah uhlíka za každý zdrojový prúd vstupujúci do zariadenia a vystupujúci zo zariadenia; pomerná časť biomasy a čistá výhrevnosť (podľa toho, čo je vhodné);
8. informácie, ktoré sa nahlasujú ako informačné položky, obsahujú aspoň:
  - a) množstvo spálenej biomasy vyjadrené v TJ alebo množstvo biomasy použitej v procese vyjadrené v t alebo Nm³;
  - b) emisie CO₂ z biomasy vyjadrené v t CO₂, pokiaľ sa na určenie emisií používa metodika založená na meraniach;
  - c) v prípade potreby zástupné údaje za čistú výhrevnosť zdrojových prúdov biomasy použitej ako palivo;
  - d) množstvo a energetický obsah spálených biokvapalín a biopalív, vyjadrené v t a TJ;
  - e) ak sa uplatňuje článok 49 alebo 50, CO₂ alebo N₂O prevedený do zariadenia alebo prijatý od zariadenia, vyjadrený v t CO_{2(e)};
  - f) ak sa uplatňuje článok 48, vlastný CO₂ prevedený do zariadenia alebo prijatý od zariadenia, vyjadrený v t CO₂;

- g) v prípade potreby názov a identifikačný kód zariadenia uznaný podľa právnych aktov prijatých v zmysle článku 19 ods. 3 smernice 2003/87/ES:
- i) zariadení, do ktorých sa CO₂ alebo N₂O prevádza podľa písmen e) a f) tohto bodu 8;
  - ii) zariadení, z ktorých sa CO₂ alebo N₂O prijíma podľa písmen e) a f) tohto bodu 8;
- ak zariadenie nemá takýto identifikačný kód, poskytnú sa názov a adresu zariadenia, ako aj relevantné kontaktné informácie o kontaktnej osobe;
- h) prevedený CO₂ z biomasy, vyjadrený v t CO₂;
9. ak sa uplatňuje metodika založená na meraniach:
- a) ak sa CO₂ meria ako ročné emisie fosílného CO₂ a ročné emisie CO₂ z používania biomasy;
  - b) čas operácií kontinuálneho merania emisií (CEMS) v hodinách, namerané koncentrácie skleníkových plynov a prúd výfukových plynov, vyjadrené ako ročný hodinový priemer a ako celková ročná hodnota;
10. ak sa uplatňuje metodika uvedená v článku 22, všetky údaje potrebné na určenie emisií zo zdrojov emisií a zdrojových prúdov, na ktoré sa uplatňuje táto metodika, ako aj zástupné údaje pre údaje o činnosti, faktory výpočtu a ďalšie parametre, ktoré by sa nahlasovali v rámci metodiky úrovni;
11. ak sa vyskytli chýbajúce údaje, ktoré boli doplnené náhradnými údajmi podľa článku 66 ods. 1:
- a) zdrojový prúd alebo zdroj emisií, na ktorý sa vzťahujú chýbajúce údaje;
  - b) dôvody pre každý chýbajúci údaj;
  - c) začiatkový a konečný dátum a čas výskytu každého chýbajúceho údaju;
  - d) emisie vypočítané na základe náhradných údajov;
  - e) ak metóda odhadu na určenie náhradných údajov ešte nie je uvedená v pláne monitorovania, podrobný opis metódy odhadu vrátane dôkazov, že použitá metóda nevedie k podhodnoteniu emisií za dané časové obdobie;
12. akékoľvek ďalšie zmeny v zariadení počas obdobia nahlasovania, ktoré sú relevantné pre emisie skleníkových plynov daného zariadenia počas roka nahlasovania;
13. v prípade potreby úroveň výroby primárneho hliníka, frekvencia a priemerné trvanie anódových efektov počas obdobia nahlasovania alebo údaje o prepätí anódových efektov počas obdobia nahlasovania, ako aj výsledky najnovšieho určenia emisných faktorov pre CF₄ a C₂F₆ špecifických pre dané zariadenie, ktoré sú uvedené v prílohe IV, a najnovšie určenie účinnosti zachytávania v potrubiach;

Emisie jedného zariadenia pochádzajúce z rozličných zdrojov emisií alebo zdrojových prúdov rovnakého typu, ktoré súvisia s rovnakým typom činnosti, sa môžu nahlasovať súhrnne pre daný typ činnosti.

Ak v rámci obdobia nahlasovania dôjde k zmene úrovni, prevádzkovateľ vypočíta a nahlási emisie za predmetné časové úseky obdobia nahlasovania v rámci samostatných častí ročnej správy.

Prevádzkovatelia úložísk CO₂ môžu použiť zjednodušené správy o emisiách po uzavretí úložiska podľa článku 17 smernice 2009/31/ES, ktoré obsahujú aspoň prvky uvedené v bodoch 1 až 5, pokiaľ v povolení pre emisie skleníkových plynov nie sú uvedené žiadne zdroje emisií.

2. ROČNÉ SPRÁVY O EMISIÁCH PREVÁDZKOVATEĽOV LIETADIEL

Ročná správa o emisiách prevádzkovateľa lietadla obsahuje tieto informácie:

1. údaje identifikujúce prevádzkovateľa lietadla uvedené v prílohe IV k smernici 2003/87/ES a volací znak alebo iný jednoznačný identifikátor používaný na účely riadenia letovej prevádzky, ako aj relevantné kontaktné údaje;
2. názov a adresa overovateľa správy;

3. rok nahlasovania;
4. odkaz na posledný schválený plán monitorovania a číslo verzie a dátum, od ktorého sa uplatňuje, odkaz na ďalšie plány monitorovania a čísla ich verzií za rok nahlasovania;
5. relevantné zmeny operácií a odchýlky od schváleného plánu monitorovania počas obdobia nahlasovania;
6. registračné čísla lietadiel a typy lietadiel použitých v období nahlasovania na vykonávanie činností leteckej dopravy podľa prílohy I k smernici 2003/87/ES vykonávaných prevádzkovateľom lietadla;
7. celkový počet letov uvedených v správe za každú dvojicu štátov;
8. hmotnosť paliva (v tonách) podľa typu paliva za každú dvojicu štátov;
9. celkové emisie CO₂ v tonách CO₂ rozčlenené na členský štát odletu a členský štát priletu;
10. ak sa emisie vypočítajú pomocou emisného faktora alebo obsahu uhlíka v súvislosti s hmotnosťou alebo objemom, zástupné údaje pre čistú výhrevnosť paliva;
11. ak sa vyskytli chýbajúce údaje, ktoré boli doplnené náhradnými údajmi podľa článku 66 ods. 2:
  - a) počet letov vyjadrený ako percentuálny podiel letov za rok (zaokrúhlený s presnosťou 0,1 %), pri ktorých sa vyskytli chýbajúce údaje, a príslušné okolnosti a dôvody chýbajúcich údajov;
  - b) metóda odhadu použitá na určenie náhradných údajov;
  - c) emisie vypočítané na základe náhradných údajov;
12. informačné položky:
  - a) množstvo biomasy použitej ako palivo počas roka nahlasovania (v tonách alebo m³) uvedené podľa typu paliva;
  - b) čistá výhrevnosť alternatívnych palív.
13. Prevádzkovateľ by mal k ročnej správe o emisiách pripojiť prílohu, v ktorej uvedie ročné emisie a ročný počet letov na dvojicu letísk. Na žiadosť prevádzkovateľa príslušný orgán naloží s danými informáciami ako s dôvernými informáciami.

3. SPRÁVY O ÚDAJOCH O TONOKILOMETROCH OD PREVÁDZKOVATEĽOV LIETADLA

Správa o údajoch o tonokilometroch od prevádzkovateľa lietadla obsahuje aspoň tieto informácie:

1. údaje identifikujúce prevádzkovateľa lietadla uvedené v prílohe IV k smernici 2003/87/ES a volací znak alebo iný jednoznačný identifikátor používaný na účely riadenia letovej prevádzky, ako aj relevantné kontaktné údaje;
2. názov a adresa overovateľa správy;
3. rok nahlasovania;
4. odkaz na posledný schválený plán monitorovania a číslo verzie a dátum, od ktorého sa uplatňuje, odkaz na ďalšie plány monitorovania a čísla ich verzií za rok nahlasovania;
5. relevantné zmeny operácií a odchýlky od schváleného plánu monitorovania počas obdobia nahlasovania;
6. registračné čísla lietadiel a typy lietadiel použitých v období nahlasovania na vykonávanie činností leteckej dopravy podľa prílohy I k smernici 2003/87/ES vykonávaných prevádzkovateľom lietadla;
7. metóda zvolená na výpočet hmotností cestujúcich a zaregistrovanej batožiny, ako aj pre náklad a poštu;
8. celkový počet osobokilometrov a tonokilometrov pre všetky lety vykonané počas roka, ktorého sa správa týka, patriace do rozsahu činností leteckej dopravy uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES;

9. pre každú dvojicu letísk: identifikátor ICAO dvoch letísk; vzdialenosť (vzdialenosť po ortodróme + 95 km) v km; celkový počet letov na dvojicu letísk v období nahlasovania; celková hmotnosť cestujúcich a zaregistrovanej batožiny (tony) na dvojicu letísk počas obdobia nahlasovania; celkový počet cestujúcich počas obdobia nahlasovania; celkový počet cestujúcich vynásobený kilometrami na dvojicu letísk; celková hmotnosť nákladu a poštových zásielok (tony) na dvojicu letísk počas obdobia nahlasovania; celkový počet tonokilometrov na dvojicu letísk (t km).
-

PRÍLOHA XI

Tabuľka zhody

Nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012	Toto nariadenie
články 1 až 49	články 1 až 49
—	článok 50
články 50 až 67	články 51 až 68
článok 68	—
články 69 až 75	články 69 až 75
—	článok 76
články 76 až 77	články 77 až 78
príloha I až X	príloha I až X
—	príloha XI

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2018/2067**z 19. decembra 2018****o overovaní údajov a o akreditácii overovateľov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 15 a článok 10a druhý odsek,

keďže:

- (1) Toto nariadenie by malo nadobudnúť účinnosť čo najskôr, aby sa zohľadnilo prvé vydanie medzinárodných noriem a odporúčaných postupov v oblasti ochrany životného prostredia – systém kompenzácie a znižovania emisií uhlíka v medzinárodnom letectve (CORSA) (príloha 16, zväzok IV k Chicagskému dohovoru), ktoré prijala Rada ICAO na desiatej schôdzi v rámci svojho 214. zasadnutia 27. júna 2018 a ktoré sa majú uplatňovať od roku 2019.
- (2) Celkový rámec pravidiel akreditácie overovateľov je potrebný na zabezpečenie toho, aby overovanie správ prevádzkovateľa alebo správ prevádzkovateľa lietadla v rámci systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, ktoré sa majú predkladať v súlade s vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2018/2066 ⁽²⁾, vykonávali overovatelia, ktorí majú technickú spôsobilosť vykonávať zverené úlohy nezávislým a nestranným spôsobom a v súlade s požiadavkami a zásadami stanovenými v tomto nariadení.
- (3) Skúsenosti s uplatňovaním nariadenia Komisie (EÚ) č. 600/2012 ⁽³⁾ ukázali, že je potrebné zlepšiť, objasniť a zjednodušiť pravidlá akreditácie a overovania s cieľom ďalej podporovať harmonizáciu a zvýšiť efektívnosť systému. Preto je potrebné vykonať niekoľko zmien nariadenia (EÚ) č. 600/2012. V záujme prehľadnosti je vhodné dané nariadenie nahradiť.
- (4) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES ⁽⁴⁾ sa stanovuje všeobecný rámec, ktorým sa uľahčuje voľný pohyb služieb a poskytovateľov služieb v Únii a súčasne sa zachováva vysoká kvalita služieb. Celoúniová harmonizácia pravidiel akreditácie a overovania v rámci systému obchodovania s emisiami v Únii by mala prispieť k zvýšeniu konkurencieschopnosti overovateľov na trhu a súčasne zabezpečiť transparentnosť a informovanosť pre prevádzkovateľov a prevádzkovateľov lietadiel.
- (5) Pri vykonávaní článku 15 smernice 2003/87/ES je potrebné zabezpečiť synergiu medzi komplexným rámcom akreditácie ustanoveným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽⁵⁾ a súvisiacimi ustanoveniami rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ⁽⁶⁾ na jednej strane a špecifickými vlastnosťami systému obchodovania s emisiami skleníkových plynov v Únii a požiadavkami nevyhnutnými na vykonávanie smernice 2003/87/ES na druhej strane. Nariadenie (ES) č. 765/2008 by sa malo aj naďalej uplatňovať na tie aspekty akreditácie overovateľov, na ktoré sa toto nariadenie nevzťahuje. Predovšetkým by sa malo zabezpečiť, aby v prípadoch, keď na základe interných postupov členského štátu vnútroštátny orgán

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/2066 z 19. decembra 2018 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES a o zmene nariadenia Komisie (EÚ) č. 601/2012, (pozri stranu 1 tohto úradného vestníka).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 600/2012 z 21. júna 2012 o overovaní správ o emisiách, správ o tonokilometroch a akreditácii overovateľov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 181, 12.7.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES z 9. júla 2008 o spoločnom rámci na uvádzanie výrobkov na trh a o zrušení rozhodnutia 93/465/EHS (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 82).

menovaný daným členským štátom v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008 vykonáva alternatívny postup akreditácie, konkrétne osvedčovanie overovateľov, ktorí sú fyzickými osobami, predmetný členský štát poskytne písomné dokumenty, z ktorých vyplýva, že daný orgán má podobnú úroveň dôveryhodnosti ako vnútroštátne akreditačné orgány, ktoré úspešne absolvovali partnerské hodnotenie, ktoré zorganizoval orgán uznaný podľa článku 14 uvedeného nariadenia.

- (6) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁽¹⁾ sa stanovuje nezávislý a neutrálny akreditačný alebo licenčný systém pre environmentálnych overovateľov. V záujme koherentnosti a zníženia administratívneho zaťaženia členských štátov a hospodárskych subjektov je vhodné zohľadniť synergie medzi uvedeným nariadením a týmto nariadením.
- (7) Systém overovania a akreditácie by mal zamedziť zbytočnej duplicite postupov a organizácií zriadených na základe iných právnych nástrojov Únie, ktoré by pre členské štáty alebo hospodárske subjekty znamenali zvýšené zaťaženie. Preto je vhodné čerpať z najlepšej praxe získanej z uplatňovania harmonizovaných noriem prijatých Európskym výborom pre normalizáciu na základe žiadosti Komisie v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012⁽²⁾, ku ktorým patria napríklad harmonizované normy týkajúce sa všeobecných požiadaviek na akreditačné orgány, ktoré akreditujú orgány posudzovania zhody, a harmonizované normy týkajúce sa požiadaviek na validačné a overovacie orgány pre skleníkové plyny na účely použitia pri akreditácii alebo iných formách uznávania, na ktoré sa uviedli odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, ako aj dokument EA-6/03 a ďalšie technické podklady vypracované Európskou spoluprácou pre akreditáciu alebo inými orgánmi.
- (8) Pri stanovovaní harmonizovaných pravidiel na overovanie správ prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla a akreditáciu overovateľov je potrebné zabezpečiť, aby sa v porovnaní so sledovanými cieľmi neúmerne nezvýšilo zaťaženie prevádzkovateľov emitujúcich malé množstvo oxidu uhličitého (CO₂) ročne, prevádzkovateľov lietadiel považovaných za malé zdroje emisií v zmysle vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, ani zaťaženie dostupných zdrojov členských štátov.
- (9) V záujme čo najlepšieho využitia synergií a vzhľadom na dôležitosť overovania údajov používaných na aktualizáciu referenčných úrovní *ex ante* a stanovenie bezodplatného pridelovania kvót zariadeniam je vhodné, aby sa pravidlá overovania správ o základných údajoch a správ o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, ktoré sa vyžadujú v delegovanom nariadení Komisie .../... z ..., ktorým sa stanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii⁽³⁾, zahrnuli do harmonizovaných pravidiel overovania a akreditácie overovateľov.
- (10) Podľa článku 27 smernice 2003/87/ES môžu členské štáty zo systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii vylúčiť malé zariadenia podliehajúce rovnocenným opatreniam, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v danom článku. Podľa článku 27a smernice 2003/87/ES môžu členské štáty zo systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii vylúčiť zariadenia, ktoré emitujú menej ako 2 500 ton, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v danom článku. Toto nariadenie by sa nemalo priamo uplatňovať na dané zariadenia vylúčené podľa článku 27 alebo 27a smernice 2003/87/ES, s výnimkou prípadov, keď sa členský štát rozhodne, že by sa toto nariadenie uplatňovalo malo.
- (11) V súlade so zásadami prílohy V k smernici 2003/87/ES by mal overovateľ vykonať návštevu na mieste s cieľom skontrolovať hranice príslušného zariadenia alebo prevádzkovateľa lietadla, posúdiť fungovanie meracích zariadení a monitorovacích systémov, uskutočniť pohovory a vykonať iné činnosti. Od návštevy overovateľa na mieste by sa malo upustiť len za osobitných podmienok.
- (12) V súlade so zásadami prílohy V k smernici 2003/87/ES by mal overovateľ uplatňovať prístup na základe hodnotenia rizík s cieľom dospieť k verifikačnému stanovisku, ktoré poskytuje primeranú istotu, že celkové emisie alebo tonokilometre nie sú podstatne skreslené a správu možno overiť ako uspokojivú. Miera istoty by sa mala týkať hĺbky a podrobnosti overovacích činností vykonávaných v priebehu overovania a znenia verifikačného

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 z 25. októbra 2012 o európskej normalizácii, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES a ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 87/95/EHS a rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 12).

(3) Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

stanoviska. Ak je to žiaduce vzhľadom na zistenia a informácie získané počas procesu overovania, overovateľ by mal byť povinný upraviť jednu alebo viacero činností v procese overovania s cieľom splniť požiadavky na dosiahnutie primeranej istoty.

- (13) Mali by sa jasne vymedziť povinnosti, za ktoré pri vykonávaní overovania zodpovedá overovateľ, aby nedochádzalo k zámene úloh príslušného orgánu a overovateľa. Overovateľ by si mal za referenčný bod zvoliť plán monitorovania schválený príslušným orgánom a posúdiť, či sa tento plán a postupy opísané v tomto pláne vykonávajú správne. Ak overovateľ zistí nesúlad s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066, mal by niest zodpovednosť za oznámenie tohto problému nesúladu v správe o overení.
- (14) Účinné overenie správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla si vyžaduje úplné pochopenie činností prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla. Overovateľ by mal vykonať požadované overovacie činnosti až potom, keď sa na základe predbežného posúdenia presvedčí, že je spôsobilý ich vykonať. V snahe o vysokú kvalitu overovacích činností by sa mali vypracovať harmonizované pravidlá predbežného posudzovania s cieľom zistiť, či je overovateľ spôsobilý, nezávislý a nestranný na vykonanie požadovaných overovacích činností v súlade s pravidlami a zásadami vymedzenými v tomto nariadení.
- (15) Kľúčovú úlohu vo všetkých fázach procesu overovania, a to najmä vo fáze pred uzavretím zmluvy, počas strategickej analýzy uskutočňovanej overovateľom, ako aj počas samotného overovania, zohráva výmena relevantných informácií medzi prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla a overovateľom. Je potrebné stanoviť súbor harmonizovaných požiadaviek, ktorými by sa toto poskytovanie informácií medzi prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla a overovateľom malo vždy riadiť.
- (16) Všetky overovacie činnosti v procese overovania sú navzájom prepojené a mali by sa uzavrieť vydaním správy o overení, ktorú vydáva overovateľ a ktorá obsahuje vyhlásenie o overení zodpovedajúce výsledku overovacieho hodnotenia. S cieľom zabezpečiť, aby správy o overení a overovacie činnosti v členských štátoch spĺňali rovnaké normy, je potrebné stanoviť harmonizované požiadavky pre správy o overení a vykonávanie overovacích činností.
- (17) Analýza náchylnosti nahlasovaných údajov na skreslenie, ktoré by mohlo mať podstatný charakter, je zásadnou súčasťou procesu overovania a určuje, ako by mal overovateľ vykonávať overovacie činnosti. Každý prvok v procese overovania je preto úzko prepojený s výsledkom analýzy týchto rizík súvisiacich so skreslením údajov.
- (18) Na účely overenia správy prevádzkovateľov lietadiel a správy prevádzkovateľov miest, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES, by sa mali prijať osobitné ustanovenia ⁽¹⁾.
- (19) Na vykonávanie smernice 2003/87/ES je zásadne dôležité správne a účinné nahlasovanie emisií skleníkových plynov zo strany prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla. Súčasťou overovacích činností vykonávaných overovateľom by malo byť neustále zlepšovanie výkonnosti prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla v záujme riadneho fungovania procesu monitorovania a nahlasovania.
- (20) Overovacie činnosti a vydávanie správ o overení by mali vykonávať iba overovatelia a ich pracovníci disponujúci danými spôsobilosťami. Overovatelia by mali vytvoriť a neustále zlepšovať vnútorné procesy, ktorými sa zabezpečuje, aby boli všetci pracovníci zapojení do overovacích činností spôsobilí vykonávať zverené úlohy. Kritériá určovania spôsobilosti overovateľa by mali byť vo všetkých členských štátoch rovnaké a mali by byť overiteľné, objektívne a transparentné.
- (21) Vnútroštátny akreditačný orgán zriadený podľa nariadenia (ES) č. 765/2008 by mal mať právomoc akreditovať a vydávať oficiálne vyhlásenia týkajúce sa spôsobilosti overovateľa vykonávať overovacie činnosti podľa tohto nariadenia, prijímať administratívne opatrenia a vykonávať dohľad nad overovateľmi.
- (22) Vzormi a špecifickými formátmi súborov, ktoré majú používať overovatelia, sa podporuje harmonizácia medzi členskými štátmi a predchádza rozdielom v prístupoch. Overovatelia by mali používať vzory alebo špecifické formáty súborov vytvorené Komisiou. Ak členský štát vypracuje vnútroštátne vzory alebo špecifikácie formátu súborov, mali by mať prinajmenšom rovnaký obsah ako vzory vypracované Komisiou, aby sa zabezpečili harmonizované prístupy.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006 (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114).

- (23) Členský štát, ktorý zriadenie vnútroštátneho akreditačného orgánu alebo vykonávanie akreditačných činností nepovažuje za hospodársky zmysluplné alebo udržateľné, by mal by mať možnosť obrátiť sa na vnútroštátny akreditačný orgán iného členského štátu. Akreditačné činnosti podľa tohto nariadenia by mali mať možnosť vykonávať iba vnútroštátne akreditačné orgány, ktoré úspešne absolvovali partnerské hodnotenie zorganizované orgánom uznaným podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008.
- (24) V prípade vnútroštátnych akreditačných orgánov, ktoré sú preukázateľne v súlade s týmto nariadením a ktoré už úspešne absolvovali partnerské hodnotenie organizované orgánom uznaným podľa článku 14 nariadenia (EÚ) č. 765/2008, by sa malo vychádzať z toho, že spĺňajú procesné požiadavky uložené vnútroštátnym akreditačným orgánom, ako sú požiadavky na štruktúru vnútroštátneho akreditačného orgánu, vytvorenie procesu zabezpečovania spôsobilosti, vytvorenie potrebných postupov a systému riadenia, či opatrení na ochranu dôvernosti získaných informácií, a mali by byť vyňaté z povinnosti absolvovať nové partnerské hodnotenie po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia. V súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽¹⁾ by sa v záujme zabezpečenia transparentnosti mali zverejňovať informácie o životnom prostredí obsahnuté v overených správach prevádzkovateľov a prevádzkovateľov lietadiel, ktoré sa nachádzajú vo vlastníctve verejnoprávných orgánov, s výhradou dodržania určitých požiadaviek na ochranu dôverných informácií.
- (25) Pre správne fungovanie systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov a dohľadu nad kvalitou overovania je zásadne dôležitá účinná spolupráca medzi vnútroštátnymi akreditačnými orgánmi, prípadne podľa vhodnosti aj ďalšími vnútroštátnymi subjektmi, a príslušnými orgánmi. Z dôvodu transparentnosti je potrebné zabezpečiť, aby vnútroštátne akreditačné orgány, prípadne aj iné vnútroštátne orgány, a príslušné orgány vytvorili účinný spôsob výmeny informácií. Výmena informácií medzi príslušnými orgánmi a medzi príslušnými orgánmi a vnútroštátnymi akreditačnými orgánmi alebo inými vnútroštátnymi orgánmi by sa mala riadiť najprísnejšími zárukami dôvernosti informácií a služobného tajomstva, pričom by sa táto výmena informácií mala uskutočňovať v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom a právom Únie.
- (26) Toto nariadenie obsahuje zlepšenia týkajúce sa akreditácie a overovania, pri ktorých sa sčasti zohľadňuje prvé vydanie medzinárodných noriem a odporúčaných postupov v oblasti ochrany životného prostredia – systém kompenzácie a znižovania emisií uhlíka v medzinárodnom letectve (CORSIA) (príloha 16, zväzok IV k Chicagskému dohovoru), ktoré prijala Rada ICAO na desiatej schôdzi v rámci svojho 214. zasadnutia 27. júna 2018. Nariadenie o monitorovaní a nahlásovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice 2003/87/ES sa takisto mení s cieľom zohľadniť prvé vydanie medzinárodných noriem a odporúčaných postupov a tieto dva nástroje dopĺňa delegovaný akt podľa článku 28c smernice 2003/87/ES.
- (27) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre zmenu klímy,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú ustanovenia týkajúce sa overovania správ predkladaných podľa smernice 2003/87/ES a akreditácie overovateľov a dohľadu nad overovateľmi.

Týmto nariadením sa bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (ES) č. 765/2008, takisto vymedzujú ustanovenia týkajúce sa vzájomného uznávania overovateľov a partnerského hodnotenia vnútroštátnych akreditačných orgánov podľa článku 15 smernice 2003/87/ES.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa uplatňuje na overovanie údajov o emisiách skleníkových plynov a údajov o tonokilometroch, ktoré boli zaznamenané od 1. januára 2019 a nahlásené podľa článku 14 smernice 2003/87/ES, ako aj na overovanie údajov relevantných z hľadiska aktualizácie referenčných úrovní *ex ante* a určenia bezodplatného pridelovania kvót zariadeniam.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26).

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa okrem vymedzenia pojmov uvedeného v článku 3 smernice 2003/87/ES a článku 3 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „detekčné riziko“ je riziko, že overovateľ nezistí podstatné skreslenie údajov;
2. „akreditácia“ je potvrdenie vnútroštátneho akreditačného orgánu o tom, že overovateľ spĺňa požiadavky stanovené v harmonizovaných normách v zmysle bodu 9 článku 2 nariadenia (ES) č. 765/2008 a požiadavky stanovené v tomto nariadení na vykonávanie overovania správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla podľa tohto nariadenia;
3. „overovateľ“ je právnická osoba alebo iný právny subjekt, ktorý vykonáva overovacie činnosti v súlade s týmto nariadením a ktorý je v čase vydania správy o overení akreditovaný vnútroštátnym akreditačným orgánom podľa nariadenia (ES) č. 765/2008 a tohto nariadenia, alebo fyzická osoba, ktorá je bez toho, aby bol dotknutý článok 5 ods. 2 daného nariadenia, poverená iným spôsobom.
4. „overovanie“ sú činnosti vykonávané overovateľom s cieľom vydať správu o overení podľa tohto nariadenia;
5. „skreslené údaje“ sú opomenutie, skreslenie alebo omyl v údajoch nahlásených prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla, s výnimkou neistôt prípustných podľa článku 12 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
6. „podstatne skreslené údaje“ je skreslenie údajov, ktoré podľa názoru overovateľa jednotlivito alebo súhrnne s inými skreslenými údajmi prekračuje hranicu závažnosti alebo by mohlo negatívne ovplyvniť spôsob, ktorým príslušný orgán nakladá so správou prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
7. „správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla“ je výročná správa o emisiách, ktorú má predložiť prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla podľa článku 14 ods. 3 smernice 2003/87/ES, správa o tonokilometroch, ktorú má predložiť prevádzkovateľ lietadla na účel žiadosti o pridelenie kvót podľa článkov 3e a 3f danej smernice, správa o základných údajoch, ktorú predkladá prevádzkovateľ podľa článku 4 ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) .../... alebo správa o údajoch, ktorú predkladá prevádzkovateľ podľa článku 5 ods. 2 uvedeného nariadenia;
8. „rozsah akreditácie“ sú činnosti uvedené v prílohe I, v súvislosti s ktorými sa žiada o akreditáciu alebo v súvislosti s ktorými bola akreditácia udelená;
9. „spôsobilosť“ je schopnosť uplatniť znalosti a zručnosti na vykonávanie činnosti;
10. „hranica závažnosti“ je kvantitatívny prah alebo hraničný bod, pri prekročení ktorého vzniká skreslenie údajov, ktoré overovateľ jednotlivito alebo súhrnne s inými skreslenými údajmi považuje za podstatné;
11. „systém kontroly“ je hodnotenie rizík a celý súbor kontrolných činností prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla vrátane jeho nepretržitého riadenia, ktoré prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zaviedol, zdokumentoval, vykonáva a zachováva podľa článku 59 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 alebo prípadne podľa článku 11 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) .../...;
12. „kontrolné činnosti“ sú všetky činnosti alebo opatrenia, ktoré vykonáva prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla na zmiernenie inherentných rizík;
13. „nezrovnalosť“ je jedna z týchto skutočností:
  - a) na účely overovania správy prevádzkovateľa o emisiách každé konanie alebo opomenutie konania zo strany prevádzkovateľa, ktoré je v rozpore s povolením na emisie skleníkových plynov a požiadavkami uvedenými v pláne monitorovania schválenom príslušným orgánom;
  - b) na účely overovania správy prevádzkovateľa lietadla o emisiách alebo tonokilometroch každé konanie alebo opomenutie konania zo strany prevádzkovateľa lietadla, ktoré je v rozpore s požiadavkami uvedenými v pláne monitorovania schválenom príslušným orgánom;
  - c) na účely overovania správy o základných údajoch, ktorú predložil prevádzkovateľ podľa článku 4 ods. 2 písm. a) delegovaného nariadenia (EÚ) .../..., alebo správy o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, ktorú predložil prevádzkovateľ podľa článku 5 ods. 2 uvedeného nariadenia, akékoľvek konanie alebo opomenutie konania zo strany prevádzkovateľa, ktoré je v rozpore s požiadavkami v pláne metodiky monitorovania;
  - d) na účely akreditácie podľa kapitoly IV každé konanie alebo opomenutie konania overovateľa, ktoré je v rozpore s požiadavkami tohto nariadenia;

14. „miesto“ sú na účely overovania správy o emisiách alebo tonokilometroch prevádzkovateľa lietadla lokality, kde je definovaný a riadený proces monitorovania vrátane lokalít, kde sa kontrolujú a uchovávajú relevantné údaje a informácie;
15. „kontrolné prostredie“ je prostredie, v ktorom funguje systém vnútornej kontroly a celkové opatrenia manažmentu prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla s cieľom zabezpečiť informovanosť o tomto systéme vnútornej kontroly;
16. „inherentné riziko“ je náchylnosť parametra v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla na skreslenie údajov, ktoré by mohlo jednotlivito alebo súhrnne s inými skreslenými údajmi mať podstatný charakter, a to pred zohľadnením vplyvu akýchkoľvek súvisiacich kontrolných činností;
17. „kontrolné riziko“ je náchylnosť parametra v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla na skreslenie údajov, ktoré by mohlo jednotlivito alebo súhrnne s inými skreslenými údajmi mať podstatný charakter a ktorému systém kontroly včas nezabráni, ani ho nezistí a nenapraví;
18. „verifikačné riziko“ je riziko, ktoré je funkciou inherentného rizika, kontrolného rizika a detekčného rizika a spočíva v tom, že overovateľ vyjadrí neprimerané verifikačné stanovisko v prípade, že správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla obsahuje podstatne skreslené údaje;
19. „primeraná istota“ je vysoká no nie absolútna miera istoty, jasne vyjadrená vo verifikačnom stanovisku, že správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ktorá je predmetom overovania, neobsahuje podstatne skreslené údaje;
20. „analytické postupy“ sú analýza fluktuácií a trendov údajov vrátane analýzy vzťahov, ktoré nie sú zlučiteľné s inými relevantnými informáciami alebo ktoré sa odchyľujú od predpovedaných množstiev;
21. „interná dokumentácia o overení“ je celá interná dokumentácia, ktorú vypracoval overovateľ s cieľom zaznamenať všetky listinné dôkazy a odôvodnenia týkajúce sa činností, ktoré sa vykonávajú na účely overovania správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
22. „vedúci audítor EU ETS“ je audítor EU ETS zodpovedný za riadenie overovacieho tímu a dohľad nad ním, ako aj za vykonanie overenia a podanie správy o overení správ prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
23. „audítor EU ETS“ je jednotlivý člen overovacieho tímu zodpovedný za vykonanie overenia správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ktorý nie je vedúcim audítorom systému EU ETS;
24. „technický expert“ je osoba, ktorá poskytuje podrobné znalosti a skúsenosti týkajúce sa konkrétnej témy, ktoré sú potrebné na vykonávanie overovacích činností na účely kapitoly III a vykonávanie akreditačných činností na účely kapitoly V;
25. „miera istoty“ je stupeň istoty, ktorú overovateľ poskytuje v súvislosti so správou o overení s cieľom znížiť verifikačné riziko podľa okolností overovacej povinnosti;
26. „hodnotiteľ“ je osoba, ktorú vnútroštátny akreditačný orgán poveril, aby individuálne alebo v rámci hodnotiaceho tímu vykonávala hodnotenie overovateľa podľa tohto nariadenia;
27. „vedúci hodnotiteľ“ je hodnotiteľ, ktorý nesie celkovú zodpovednosť za hodnotenie overovateľa podľa tohto nariadenia;
28. „správa o základných údajoch“ je správa, ktorú predkladá prevádzkovateľ podľa článku 4 ods. 2 delegovaného nariadenia (EÚ) .../...;
29. „správa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov“ je správa, ktorú predkladá prevádzkovateľ podľa článku 5 ods. 2 delegovaného nariadenia (EÚ) .../....

Článok 4

Predpoklad súladu

V prípade, že overovateľ preukáže, že dodržiava kritériá stanovené v relevantných harmonizovaných normách, ako sa vymedzuje v článku 2 bode 9 nariadenia (ES) č. 765/2008, alebo častiach týchto noriem, na ktoré sa uverejnili odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, vychádza sa z toho, že spĺňa požiadavky stanovené v kapitolách II a III tohto nariadenia v rozsahu, v ktorom sa uplatniteľné harmonizované normy vzťahujú na dané požiadavky.

Článok 5

Všeobecný rámec akreditácie

V prípade, že sa v tomto nariadení nestanovujú žiadne osobitné ustanovenia o zložení vnútroštátnych akreditačných orgánov alebo o činnostiach a požiadavkách spojených s akreditáciou, uplatňujú sa relevantné ustanovenia nariadenia (ES) č. 765/2008.

KAPITOLA II

OVEROVANIE

Článok 6

Spôľahlivosť overovania

Overená správa o emisiách, správa o základných údajoch alebo správa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov musí byť pre používateľov spoľahlivá. Musí verne reprezentovať to, čo je jej cieľom, alebo čo možno odôvodnene očakávať.

Proces overovania správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla musí byť účinným a spoľahlivým nástrojom na podporu postupov zabezpečenia kvality a kontroly kvality a poskytovať informácie, na základe ktorých môže prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zlepšiť svoje výsledky pri monitorovaní a nahlasovaní emisií alebo údajov relevantných na účely bezodplatného pridelovania.

Článok 7

Všeobecné povinnosti overovateľa

1. Overovateľ vykonáva overovanie a činnosti požadované podľa tejto kapitoly s cieľom poskytnúť správu o overení, v ktorej dospel s primeranou istotou k záveru, že správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla neobsahuje žiadne podstatne skreslené údaje.
2. Overovateľ plánuje a vykonáva overovanie s postojom profesionálneho skepticizmu, s vedomím, že môžu existovať okolnosti, ktoré spôsobia, že informácie v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla budú obsahovať podstatne skreslené údaje.
3. Overovateľ musí vykonať overenie vo verejnom záujme a byť nezávislý od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla a príslušných orgánov zodpovedných za smernicu 2003/87/ES.
4. Overovateľ počas overovania posudzuje, či:
  - a) je správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla úplná a či spĺňa požiadavky stanovené v prílohe X k vykonávaciemu nariadeniu (EÚ) 2018/2066 alebo prípadne v prílohe IV delegovanému nariadeniu (EÚ) .../...;
  - b) prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla konal v súlade s požiadavkami povolenia emisií skleníkových plynov a plánom monitorovania schváleným príslušným orgánom (ak ide o overenie správy prevádzkovateľa o emisiách), ako aj s požiadavkami plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom (ak ide o overenie správy prevádzkovateľa lietadla o emisiách alebo tonokilometroch);
  - c) pokiaľ ide o overenie správy prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správy prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, prevádzkovateľ konal v súlade s požiadavkami plánu metodiky monitorovania podľa článku 8 delegovaného nariadenia (EÚ) .../..., ktorý schválil príslušný orgán;
  - d) údaje v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla neobsahujú žiadne podstatne skreslené údaje;
  - e) sú k dispozícii informácie na podporu činností súvisiacich s tokom údajov, systému kontroly a súvisiacich postupov prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla s cieľom zlepšiť výkonnosť ich monitorovania a nahlasovania.

Odchyľne od písmena c) overovateľ vyhodnotí, či je plán metodiky monitorovania prevádzkovateľa v súlade s požiadavkami delegovaného nariadenia (EÚ) .../..., ak plán metodiky monitorovania nepodlieha schváleniu príslušného orgánu pred predložením správy o základných údajoch. Ak overovateľ zistí, že plán metodiky monitorovania nie je v súlade s delegovaným nariadením (EÚ) .../..., prevádzkovateľ upraví plán metodiky monitorovania tak, aby bol v súlade s uvedeným nariadením.

Na účely písmena d) tohto odseku musí overovateľ získať od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla jasný a objektívny dôkaz, ktorým podloží súhrnné nahlásené emisie, tonokilometre alebo údaje relevantné v súvislosti s bezodplatným pridelovaním s prihliadnutím na všetky ostatné informácie uvedené v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

5. Ak overovateľ zistí, že prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla nedodržiava vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/2066 alebo delegované nariadenie (EÚ) .../..., uvedená nezrovnalosť sa musí zahrnúť do správy o overení, a to aj v prípade, ak predmetný plán monitorovania alebo v náležitom prípade plán metodiky monitorovania schválil príslušný orgán.

6. Ak plán monitorovania nebol schválený príslušným orgánom podľa článku 12 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, ak je neúplný, alebo ak sa počas obdobia nahlasovania uskutočnili zásadné zmeny uvedené v článku 15 ods. 3 alebo 4 daného vykonávacieho nariadenia, ktoré príslušný orgán zodpovedajúcim spôsobom neschválil, overovateľ odporučí prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla, aby od príslušného orgánu získal potrebné schválenie.

Ak plán metodiky monitorovania podlieha schváleniu zo strany príslušného orgánu pred predložením správy o základných údajoch podľa článku 8 ods. 4 delegovaného nariadenia (EÚ) .../... a plán metodiky monitorovania nebol schválený alebo je neúplný, alebo v prípade, že došlo k prijatiu podstatných zmien uvedených v článku 9 ods. 5 uvedeného nariadenia, ktoré neschválil príslušný orgán, overovateľ informuje prevádzkovateľa o tom, ako získať od príslušného orgánu potrebné schválenie.

Po schválení od príslušného orgánu overovateľ pokračuje v overovacích činnostiach, zopakuje ich alebo ich zodpovedajúcim spôsobom prispôsobí.

Ak schválenie nebolo získané pred vydaním správy o overení, overovateľ túto skutočnosť uvedie v správe o overení.

Článok 8

Povinnosti pred uzavretím zmluvy

1. Pred prijatím overovacej povinnosti sa musí overovateľ dôkladne oboznámiť s činnosťou prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla a posúdiť, či môže overenie vykonať. Na tento účel musí overovateľ minimálne:
  - a) posúdiť súvisiace riziká s cieľom vykonať overenie správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla v súlade s týmto nariadením;
  - b) v záujme určenia rozsahu overovania preskúmať informácie, ktoré poskytol prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla;
  - c) posúdiť, či daná povinnosť patrí do rozsahu pôsobnosti jeho akreditácie;
  - d) posúdiť, či disponuje spôsobilosťou, pracovníkmi a prostriedkami potrebnými na výber overovacieho tímu schopného zvládnuť zložitosť predmetného zariadenia alebo činností a flotily prevádzkovateľa lietadla, ako aj či je schopný úspešne ukončiť overovacie činnosti v rámci požadovaného časového rámca;
  - e) posúdiť, či je schopný zabezpečiť, aby potenciálny overovací tím disponoval všetkými spôsobilosťami, ako aj osobami potrebnými na vykonanie overovacích činností pre daného konkrétneho prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
  - f) určiť, koľko času si vyžaduje riadne overenie každej požadovanej overovacej povinnosti.
2. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla musí overovateľovi poskytnúť všetky relevantné informácie, ktoré overovateľovi umožňujú vykonávať činnosti uvedené v odseku 1.

Článok 9

Vyčlenenie času

1. Pri určovaní času vyčleneného na overovaciu povinnosť podľa článku 8 ods. 1 písm. f) musí overovateľ zohľadniť minimálne:
  - a) zložitosť zariadenia alebo činností a flotily prevádzkovateľa lietadla;
  - b) rozsah informácií a náročnosť plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom alebo prípadne aj plánu metodiky monitorovania;
  - c) požadovanú hranicu závažnosti;
  - d) zložitosť a úplnosť činností súvisiacich s tokom údajov a systému kontroly prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
  - e) umiestnenie informácií a údajov súvisiacich s emisiami skleníkových plynov, údajov o tonokilometroch alebo údajov relevantných v súvislosti s bezodplatným pridelovaním.
2. Overovateľ zabezpečí, aby zmluva o overovaní obsahovala možnosť účtovania času nad rámec času pôvodne odsúhlaseného v zmluve, ak sa takýto dodatočný čas považuje za potrebný na strategickú analýzu, analýzu rizík alebo iné overovacie činnosti. Dodatočný čas môže byť potrebný minimálne v týchto situáciách:
  - a) ak sa v priebehu overovania ukáže, že činnosti súvisiace s tokom údajov, kontrolné činnosti alebo logistika prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla sú zložitejšie, ako sa pôvodne predpokladalo;

- b) ak overovateľ v priebehu overovania zistí skreslené údaje, nezrovnalosti, nedostatočné údaje alebo omyly v súboroch údajov.
3. Overovateľ zaznamená vyčlenený čas v internej dokumentácii o overení.

Článok 10

Informácie od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla

1. Pred strategickou analýzou a inokedy v priebehu overovania musí prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla overovateľovi poskytnúť tieto informácie:
- a) povolenie prevádzkovateľa na emisie skleníkových plynov, pokiaľ sa to týka overenia správy prevádzkovateľa o emisiách;
  - b) najnovšiu verziu plánu monitorovania prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ako aj všetky ostatné relevantné verzie plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom vrátane dôkazu o schválení;
  - c) najnovšiu verziu plánu metodiky monitorovania prevádzkovateľa, ako aj všetky ostatné relevantné verzie plánu metodiky monitorovania, prípadne aj vrátane dôkazu o schválení;
  - d) opis činností súvisiacich s tokom údajov prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
  - e) hodnotenie rizík prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla podľa článku 59 ods. 2 písm. a) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 alebo prípadne článku 11 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) .../..., a prehľad systému kontroly ako celku;
  - f) ak je to vhodné, zjednodušené hodnotenie neistoty uvedené v článku 7 ods. 2 písm. c) delegovaného nariadenia (EÚ) .../...;
  - g) postupy uvedené v pláne monitorovania schválenom príslušným orgánom alebo pláne metodiky monitorovania vrátane postupov činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností;
  - h) ročnú správu prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla o emisiách, správu o tonokilometroch, správu o základných údajoch alebo správu o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov (podľa vhodnosti);
  - i) správy o základných údajoch týkajúce sa predchádzajúcich období pridelovania v prípade skorších fáz pridelovania a výročné správy o úrovni činností za predchádzajúce roky predložené príslušnému orgánu na účely článku 10a ods. 21 smernice 2003/87/ES (v príslušných prípadoch);
  - j) ak je to vhodné, plán odoberania vzoriek prevádzkovateľa podľa článku 33 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 v podobe schválenej príslušným orgánom.
  - k) ak sa plán monitorovania počas obdobia nahlasovania zmenil, záznam o všetkých týchto zmenách v súlade s článkom 16 ods. 3 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
  - l) ak je to vhodné, správu uvedenú v článku 69 ods. 4 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
  - m) správu o overení z predchádzajúceho roka alebo prípadne predchádzajúceho východiskového obdobia, ak overovateľ v predchádzajúcom roku alebo prípadne predchádzajúcom východiskovom období nevykonal overenie daného konkrétneho prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
  - n) všetku relevantnú korešpondenciu s príslušným orgánom, najmä informácie v súvislosti s oznamovaním zmien plánu monitorovania, alebo prípadne plánu metodiky monitorovania;
  - o) informácie o databázach a zdrojoch údajov používaných na účely monitorovania a nahlasovania vrátane informácií od organizácie Eurocontrol alebo inej relevantnej organizácie;
  - p) ak sa overovanie týka správy o emisiách zariadenia vykonávajúceho geologické ukladanie skleníkových plynov v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES, plán monitorovania požadovaný podľa danej smernice a správy požadované podľa článku 14 danej smernice, ktoré pokrývajú minimálne obdobie nahlasovania v správe o emisiách, ktorá sa má overiť;
  - q) ak je to vhodné, súhlas príslušného orgánu s nevykonaním návštev zariadení na mieste podľa článku 31 ods. 1;
  - r) dôkazy prevádzkovateľa, ktoré preukazujú súlad s prahovými hodnotami neistoty pre úrovne stanovené v pláne monitorovania;
  - s) všetky ostatné relevantné informácie potrebné na naplánovanie a vykonanie overenia.
2. Skôr ako overovateľ vydá správu o overení, mu prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla poskytne konečnú osvedčenú a interne potvrdenú správu prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

Článok 11

Strategická analýza

1. Na začiatku overovania overovateľ posúdi pravdepodobný charakter, rozsah a náročnosť verifikačných úloh prostredníctvom strategickej analýzy všetkých činností relevantných pre zariadenie alebo prevádzkovateľa lietadla.
2. Na účely pochopenia činností vykonávaných prevádzkovateľom zariadenia alebo lietadla musí overovateľ zhromaždiť a preskúmať informácie potrebné na to, aby mohol posúdiť, či je overovací tím dostatočne spôsobilý na vykonanie overenia, zistiť, či je vyčlenený čas uvedený v zmluve stanovený správne, a zabezpečiť, aby mohol vykonať potrebnú analýzu rizík. Tieto informácie musia obsahovať minimálne:
  - a) informácie uvedené v článku 10 ods. 1;
  - b) požadovanú hranicu závažnosti;
  - c) informácie získané z overenia v predchádzajúcich rokoch, ak overovateľ vykonáva overovanie v prípade toho istého prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.
3. Pri skúmaní informácií uvedených v odseku 2 overovateľ posudzuje minimálne:
  - a) na účely overenia správy prevádzkovateľa o emisiách kategóriu zariadenia uvedenú v článku 19 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 a činnosti vykonávané v danom zariadení;
  - b) na účely overenia správy prevádzkovateľa lietadla o emisiách alebo tonokilometroch veľkosť a charakter prevádzkovateľa lietadla, distribúciu informácií v rôznych lokalitách, ako aj počet a typ letov;
  - c) plán monitorovania schválený príslušným orgánom alebo prípadne aj plán metodiky monitorovania, ako aj špecifiká metodiky monitorovania stanovené v danom pláne monitorovania alebo prípadne pláne metodiky monitorovania;
  - d) charakter, rozsah a komplexnosť zdrojov emisií a zdrojových prúdov, ako aj technické vybavenie a procesy, z ktorých vyplývajú údaje o emisiách, tonokilometroch alebo údaje relevantné z hľadiska bezodplatného pridelovania, vrátane meracích zariadení opísaných v pláne monitorovania alebo prípadne pláne metodiky monitorovania, pôvodu a uplatňovania faktorov výpočtu a iných primárnych zdrojov údajov;
  - e) činnosti súvisiace s tokom údajov, systém kontroly a kontrolné prostredie.
4. Pri vykonávaní strategickej analýzy musí overovateľ overiť:
  - a) či mu bol plán monitorovania alebo prípadne plán metodiky monitorovania predložený v najaktuálnejšej verzii, a či bol v požadovaných prípadoch schválený príslušným orgánom;
  - b) či počas obdobia nahlasovania došlo k nejakým zmenám plánu monitorovania alebo prípadne počas východiskového obdobia k zmenám plánu metodiky monitorovania;
  - c) prípadne, či boli zmeny uvedené v písmene b) oznámené príslušnému orgánu podľa článku 15 ods. 1 alebo článku 23 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 v podobe schválenej príslušným orgánom v súlade s článkom 15 ods. 2 uvedeného vykonávacieho nariadenia.
  - d) prípadne, či boli zmeny uvedené v písmene b) oznámené príslušnému orgánu podľa článku 9 ods. 3 delegovaného nariadenia (EÚ) .../... alebo schválené príslušným orgánom v súlade s článkom 9 ods. 4 uvedeného nariadenia.

Článok 12

Analýza rizika

1. Aby mohol overovateľ navrhnuť, naplánovať a vykonať účinné overenie, musí identifikovať a analyzovať tieto prvky:
  - a) inherentné riziká;
  - b) kontrolné činnosti;
  - c) ak sa vykonali kontrolné činnosti uvedené v písmene b), kontrolné riziká týkajúce sa účinnosti daných kontrolných činností.
2. Pri zisťovaní a analýze prvkov uvedených v odseku 1 musí overovateľ posúdiť minimálne:
  - a) výsledky strategickej analýzy uvedenej v článku 11 ods. 1;
  - b) informácie uvedené v článku 10 ods. 1 a článku 11 ods. 2 písm. c);
  - c) hranicu závažnosti uvedenú v článku 11 ods. 2 písm. b).

3. Ak overovateľ zistí, že prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vo svojom hodnotení rizík neuviedol relevantné inherentné riziká a kontrolné riziká, informuje o tejto skutočnosti prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

4. V prípade potreby overovateľ zreviduje analýzu rizika na základe informácií získaných v priebehu overovania a zmení alebo zopakuje overovacie činnosti, ktoré sa majú vykonať.

Článok 13

Plán overovania

1. Overovateľ vypracuje koncept plánu overovania, ktorý zodpovedá informáciám získaným a rizikám zisteným počas strategickej analýzy a analýzy rizika a ktorý obsahuje minimálne:

- program overovania opisujúci charakter a rozsah overovacích činností, ako aj čas a spôsob, akým sa tieto činnosti majú vykonať;
- plán testovania vymedzujúci rozsah a metódy testovania kontrolných činností, ako aj postupy kontrolných činností;
- plán odoberania vzoriek údajov vymedzujúci rozsah a metódy odoberania vzoriek súvisiacich s údajovými bodmi, ktoré sú podstatné pre súhrnné emisie v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla o emisiách, súhrnné údaje o tonokilometroch v správe prevádzkovateľa lietadla o tonokilometroch alebo súhrnné údaje relevantné z hľadiska bezodplatného pridelenia v správe prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správe prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov.

2. Overovateľ zostaví plán testovania uvedený v ods. 1 písm. b) takým spôsobom, aby mohol určiť rozsah, v akom sa možno na relevantné kontrolné činnosti spoľahnúť na účely posúdenia dodržiavania požiadaviek uvedených v článku 7 ods. 4 písm. b), c), d) alebo v článku 7 ods. 4 druhom pododseku.

Pri určovaní veľkosti vzoriek a činností výberu vzoriek na testovanie kontrolných činností musí overovateľ zohľadňovať tieto prvky:

- inherentné riziká;
- kontrolné prostredie;
- relevantné kontrolné činnosti;
- požiadavku na poskytnutie verifikačného stanoviska s primeranou istotou.

3. Pri určovaní veľkosti vzoriek a činností výberu vzoriek na výber vzoriek údajov podľa odseku 1 písm. c) musí overovateľ zohľadniť tieto prvky:

- inherentné riziká a kontrolné riziká;
- výsledky analytických postupov;
- požiadavky na dodanie verifikačného stanoviska s primeranou istotou;
- hranicu závažnosti;
- závažnosť príspevku jednotlivých údajových prvkov k celkovému súboru údajov.

4. Overovateľ zostaví a vykoná plán overovania tak, aby sa verifikačné riziko znížilo na prijateľnú úroveň s cieľom získať primeranú istotu, že správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla neobsahuje podstatne skreslené údaje.

5. Overovateľ aktualizuje analýzu rizika a plán overovania a v priebehu overovania prispôbí overovacie činnosti, keď zistí ďalšie riziká, ktoré treba znížiť, alebo ak je skutočné riziko nižšie, ako sa spočiatku predpokladalo.

Článok 14

Overovacie činnosti

Overovateľ vykoná plán overovania a na základe analýzy rizík skontroluje vykonávanie plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom alebo prípadne aj plánu metodiky monitorovania.

Na tento účel overovateľ prinajmenšom vykoná dôkladné testovanie pozostávajúce z analytických postupov, overovania údajov a kontroly metodiky monitorovania a skontroluje:

- činnosti súvisiace s tokom údajov a systémy použité v toku údajov vrátane systémov informačnej technológie;
- či sú kontrolné činnosti prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla riadne zdokumentované, vykonávané, zachovávané a dostatočne účinné na zmiernenie inherentných rizík;

- c) či sú postupy uvedené v pláne monitorovania alebo prípadne v pláne metodiky monitorovania účinné na zmiernenie inherentných rizík a kontrolných rizík a či sa postupy vykonávajú, dostatočne dokumentujú a riadne zachovávajú.

Na účely druhého odseku písmena a) overovateľ sleduje tok údajov na základe postupnosti a interakcie činností súvisiacich s tokom údajov od primárneho zdroja údajov až po zostavenie správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

Článok 15

Analytické postupy

1. Overovateľ používa analytické postupy na posúdenie hodnovernosti a úplnosti údajov, ak z inherentného rizika, kontrolného rizika a efektívnosti kontrolných činností prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla vyplýva potreba takýchto analytických postupov.
2. Pri vykonávaní analytických postupov uvedených v odseku 1 overovateľ posudzuje nahlásené údaje s cieľom identifikovať oblasti potenciálneho rizika a následne potvrdiť a prispôsobiť overovacie činnosti. Overovateľ musí prinajmenšom:
  - a) posúdiť hodnovernosť pohybov a trendov za daný čas alebo medzi porovnateľnými položkami;
  - b) identifikovať bezprostredné extrémne hodnoty, neočakávané údaje a chýbajúce údaje.
3. Pri uplatňovaní analytických postupov uvedených v odseku 1 overovateľ vykonáva tieto postupy:
  - a) predbežné analytické postupy v súvislosti so súhrnnými údajmi pred vykonaním činností uvedených v článku 14 s cieľom pochopiť charakter, zložitosť a relevantnosť nahlásených údajov;
  - b) dôkladné analytické postupy v súvislosti so súhrnnými údajmi a údajovými bodmi, z ktorých tieto údaje vychádzajú, na účely identifikácie potenciálnych štrukturálnych omylov a bezprostredných extrémnych hodnôt;
  - c) záverečné analytické postupy v súvislosti so súhrnnými údajmi s cieľom zabezpečiť správne riešenie všetkých omylov zistených v priebehu procesu overovania.
4. Ak overovateľ zistí extrémne hodnoty, pohyby, trendy, chýbajúce údaje alebo údaje, ktoré sa nezhodujú s ostatnými relevantnými informáciami alebo ktoré sa výrazne odlišujú od očakávaných množstiev alebo pomerov, overovateľ musí od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla získať vysvetlenia podložené doplňujúcimi relevantnými dôkazmi.

Na základe poskytnutých vysvetlení a doplňujúcich dôkazov overovateľ posúdi vplyv na plán overovania a overovacie činnosti, ktoré sa majú vykonať.

Článok 16

Overovanie údajov

1. Overovateľ overuje údaje uvedené v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla uplatňovaním podrobného testovania údajov vrátane spätného sledovania údajov až k prvotnému zdroju údajov, krížovej kontroly údajov s externými zdrojmi údajov, vykonávania kontroly súladu, kontroly prahových hodnôt vzhľadom na náležité údaje a vykonávania prepočtov.
2. V rámci overovania údajov uvedeného v odseku 1 a zohľadňovania schváleného plánu monitorovania alebo prípadne plánu metodiky monitorovania vrátane postupov opísaných v uvedenom pláne overovateľ kontroluje:
  - a) na účely overenia správy prevádzkovateľa o emisiách – hranice zariadenia;
  - b) na účely overenia správy prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správy prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov – hranice zariadenia a jeho podzariadení;
  - c) na účely overenia správy prevádzkovateľa o emisiách, správy prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správy prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov – úplnosť zdrojových prúdov a zdrojov emisií opísaných v pláne monitorovania schválenom príslušným orgánom alebo prípadne pláne metodiky monitorovania;
  - d) na účely overenia správy prevádzkovateľa lietadla o emisiách a správy prevádzkovateľa lietadla o tonokilometroch – úplnosť letov, ktoré sú súčasťou letovej činnosti uvedenej v prílohe I k smernici 2003/87/ES, za ktoré zodpovedá prevádzkovateľ lietadla, ako aj úplnosť údajov o emisiách a údajov o tonokilometroch;
  - e) na účely overenia správy prevádzkovateľa lietadla o emisiách a jeho správy o tonokilometroch – konzistentnosť poskytnutých údajov s dokumentáciou o hmotnosti a vyvážení;

- f) na účely overenia správy prevádzkovateľa lietadla o emisiách konzistentnosť súhrnnej spotreby paliva s údajmi o zakúpenom alebo inak dodanom palive do lietadiel vykonávajúcich letovú činnosť;
  - g) konzistentnosť súhrnných nahlásených údajov v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla s primárnym zdrojom údajov;
  - h) ak prevádzkovateľ používa metodiku založenú na meraniach uvedenú v článku 21 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 – namerané hodnoty s použitím výsledkov výpočtov vykonaných prevádzkovateľom v súlade s článkom 46 uvedeného vykonávacieho nariadenia;
  - i) spoľahlivosť a presnosť údajov.
3. Na účely kontroly úplnosti letov podľa odseku 2 písm. d) overovateľ použije údaje o letovej prevádzke prevádzkovateľa lietadla vrátane údajov od organizácie Eurocontrol alebo iných relevantných organizácií, ktoré môžu spracúvať také informácie o letovej prevádzke, aké má k dispozícii Eurocontrol.

Článok 17

Overovanie správneho uplatňovania metodiky monitorovania

1. Overovateľ skontroluje správne uplatňovanie a vykonávanie metodiky monitorovania schválenej príslušným orgánom v pláne monitorovania vrátane špecifických podrobností danej metodiky monitorovania.
2. Na účely overenia správy prevádzkovateľa o emisiách musí overovateľ skontrolovať správne uplatňovanie a vykonávanie plánu odoberania vzoriek podľa článku 33 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 v podobe schválenej príslušným orgánom.
3. Na účely overenia správy prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správy prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov musí overovateľ skontrolovať, či sa metodika zberu a monitorovania uvedených údajov vymedzená v pláne metodiky monitorovania uplatňuje správnym spôsobom, a to vrátane toho, či:
  - a) sú všetky údaje o emisiách, vstupoch, výstupoch a tokoch energie správne priradené k podzariadeniam v súlade s hranicami systému, ako sa uvádza v prílohe I k delegovanému nariadeniu (EÚ) .../...;
  - b) či sú údaje úplné a či sa vyskytli chýbajúce údaje alebo dvojité započítanie;
  - c) či sú úrovne činnosti pre referenčné úrovne výrobu založené na správnom uplatňovaní definícií výrobkov uvedených v prílohe I k delegovanému nariadeniu (EÚ) .../...;
  - d) či úrovne činnosti v prípade podzariadení spojených s referenčným štandardom tepla, podzariadení na centralizované zásobovanie teplom, podzariadení spojených s referenčným štandardom paliva a podzariadení spojených s emisiami z procesov boli správne priradené podľa vyrobených výrobkov a v súlade s delegovanými aktmi prijatými podľa článku 10b ods. 5 smernice 2003/87/ES.
4. Ak sa prenesený CO₂ odpočíta v súlade s článkom 49 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 alebo sa prenesený N₂O nezapočíta v súlade s článkom 50 uvedeného nariadenia a prenesený CO₂ alebo N₂O sa meria v prevádzajúcom aj prijímajúcom zariadení, overovateľ skontroluje, či rozdiely medzi nameranými hodnotami v oboch zariadeniach možno vysvetliť neistotou systémov merania a či bol v správach o emisiách týkajúcich sa oboch zariadení použitý správny aritmetický priemer nameraných hodnôt.

Ak rozdiely medzi nameranými hodnotami v oboch zariadeniach nemožno vysvetliť neistotou systémov merania, overovateľ skontroluje, či boli uskutočnené úpravy na zosúladenie rozdielov medzi nameranými hodnotami, či tieto úpravy boli konzervatívne a či na tieto úpravy udelil súhlas príslušný orgán.

5. Ak sa od prevádzkovateľov podľa článku 12 ods. 3 nariadenia Komisie (EÚ) č. 601/2012 vyžaduje, aby do plánu monitorovania zahrnuli ďalšie prvky, ktoré sú relevantné z hľadiska plnenia požiadaviek článku 24 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ⁽¹⁾, overovateľ skontroluje správne uplatňovanie a vykonávanie postupov uvedených v článku 12 ods. 3 nariadenia Komisie (EÚ) č. 601/2012. Pritom overovateľ skontroluje aj to, či prevádzkovateľ do 31. decembra obdobia nahlasovania predložil príslušnému orgánu informácie o akýchkoľvek plánovaných či skutočných zmenách kapacity, úrovni činnosti a prevádzky zariadenia.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 17.5.2011, s. 1).

Článok 18

Overovanie metód uplatňovaných pri chýbajúcich údajoch

1. Ak sa na doplnenie chýbajúcich údajov podľa článku 66 vykonávacieho nariadenia použili metódy stanovené v pláne monitorovania schválenom príslušným orgánom (EÚ) 2018/2066, overovateľ skontroluje, či sa použili metódy vhodné pre konkrétnu situáciu a či boli použité správne.

Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla získal od príslušného orgánu schválenie na používanie iných metód než metód uvedených v prvom pododseku v súlade s článkom 66 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, overovateľ skontroluje, či bol schválený prístup správne uplatnený a riadne zdokumentovaný.

Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla nedokáže včas získať takéto schválenie, overovateľ skontroluje, či sa prístupom, ktorý prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla uplatnili na doplnenie chýbajúcich údajov, zabezpečuje, aby nedochádzalo k podhodnoteniu emisií, a či tento prístup nevedie k podstatnému skresleniu údajov.

2. Overovateľ skontroluje účinnosť kontrolných činností, ktoré prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vykonáva, aby zamedzil chýbajúcim údajom podľa článku 66 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066.

3. Ak chýbajú údaje v správach o základných údajoch alebo správach o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, overovateľ skontroluje, či sú v pláne metodiky monitorovania stanovené metódy na riešenie problému chýbajúcich údajov podľa článku 12 delegovaného nariadenia (EÚ) .../..., či uvedené metódy boli vhodné pre konkrétnu situáciu a či boli použité správne.

V prípade, že sa v pláne metodiky monitorovania nestanovuje žiadna uplatniteľná metóda na riešenie problému chýbajúcich údajov, overovateľ skontroluje, či je prístup, ktorý prevádzkovateľ použil na kompenzáciu chýbajúcich údajov, založený na primeraných dôkazoch, a zabezpečí, aby nedošlo k podhodnoteniu ani nadhodnoteniu údajov požadovaných delegovaným nariadením (EÚ) .../....

Článok 19

Hodnotenie neistoty

1. Ak sa vo vykonávacom nariadení (EÚ) 2018/2066 vyžaduje, aby prevádzkovateľ preukázal súlad s prahovými hodnotami neistoty v prípade údajov o činnosti a faktorov výpočtu, overovateľ musí potvrdiť platnosť informácií použitých na výpočet mier neistoty, ako sa stanovuje v schválenom pláne monitorovania.

2. Ak prevádzkovateľ používa metodiku monitorovania, ktorá nie je založená na úrovniach, ako sa uvádza v článku 22 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, overovateľ musí overiť:

- a) či prevádzkovateľ vykonal hodnotenie a kvantifikáciu neistoty, ktoré preukazujú, že bola dodržaná požadovaná celková prahová hodnota neistoty pre ročnú úroveň emisií skleníkových plynov podľa článku 22 písm. c) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
- b) platnosť informácií použitých na hodnotenie a kvantifikáciu neistoty;
- c) či je celkový postup použitý na hodnotenie a kvantifikáciu neistoty v súlade s článkom 22 písm. b) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
- d) či bol poskytnutý dôkaz, že boli splnené podmienky metodiky monitorovania uvedené v článku 22 písm. a) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066.

3. Ak sa v delegovanom nariadení (EÚ) .../... od prevádzkovateľa vyžaduje, aby vykonal zjednodušené hodnotenie neistoty, overovateľ musí potvrdiť platnosť informácií použitých na dané hodnotenie.

Článok 20

Výber vzorky

1. Pri kontrole súladu kontrolných činností a postupov uvedených v článku 14 písm. b) a c) alebo pri vykonávaní kontrol uvedených v článkoch 15 a 16 môže overovateľ použiť metódy odoberania vzoriek špecifické pre určité zariadenie alebo prevádzkovateľa lietadla, pokiaľ je odoberanie vzoriek opodstatnené na základe analýzy rizík.

2. Ak overovateľ v priebehu odoberania vzoriek zistí nezrovnalosti alebo skreslené údaje, požiada prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla o vysvetlenie hlavných príčin nezrovnalostí alebo skreslených údajov, aby posúdil vplyv nezrovnalosti alebo skreslenia v prípade nahlásených údajov. Na základe výsledku daného hodnotenia overovateľ stanoví, či sú potrebné dodatočné overovacie činnosti, či treba zväčšiť veľkosť vzoriek a ktorú časť súboru údajov musí prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla opraviť.
3. Overovateľ zdokumentuje výsledok kontrol uvedených v článkoch 14 až 17 vrátane podrobností týkajúcich sa dodatočných vzoriek v internej dokumentácii o overení.

Článok 21

Návštevy na mieste

1. Raz alebo viackrát v priebehu procesu overovania vykoná overovateľ vo vhodnom čase návštevu na mieste s cieľom posúdiť prevádzku meračov a systémov monitorovania, vykonať pohovory, vykonať činnosti vyžadované podľa tejto kapitoly, ako aj zozbierať dostatok informácií a dôkazov, ktoré mu umožnia dospieť k záveru, či správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla neobsahuje podstatne skreslené údaje.
2. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla poskytne overovateľovi prístup do svojich miest.
3. Na účely overenia správy prevádzkovateľa o emisiách využije overovateľ návštevu na mieste aj na posúdenie hraníc zariadenia, ako aj úplnosti zdrojových prúdov a zdrojov emisií.
4. Na účely overenia správy prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správy prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov využije overovateľ návštevu na mieste aj na posúdenie hraníc zariadenia a jeho podzariadení, ako aj úplnosti zdrojových prúdov, zdrojov emisií a technických prepojení.
5. Na účely overenia správy prevádzkovateľa o emisiách, správy prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správy prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov overovateľ na základe analýzy rizík rozhodne, či sú potrebné návštevy ďalších lokalít, najmä ak sa relevantné časti činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností vykonávajú v iných lokalitách, ako napríklad v ústredí spoločnosti a iných kanceláriách mimo daného miesta.

Článok 22

Riešenie otázky skreslených údajov, nezrovnalostí a nesúladu

1. Ak overovateľ počas overovania zistí skreslené údaje, nezrovnalosti alebo nesúlad s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066 alebo prípadne s delegovaným nariadením (EÚ) .../..., včas o tejto skutočnosti informuje prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla a požiada o relevantné opravy.

Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla opraví všetky oznámené skreslené údaje alebo nezrovnalosti.

Ak sa zistí nesúlad s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066 alebo delegovaným nariadením (EÚ) .../..., prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla o tom informuje príslušný orgán a bez zbytočného odkladu uskutoční nápravu nesúladu.

2. Overovateľ v internej dokumentácii o overení zdokumentuje a označí ako vyriešené všetky skreslené údaje, nezrovnalosti alebo nesúlad s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066 alebo delegovaným nariadením (EÚ) .../..., ktoré prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla počas overovania opravil.
3. Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla neopraví skreslené údaje alebo nezrovnalosti, ktoré mu oznámil overovateľ, v súlade s odsekom 1 pred tým, ako overovateľ vydá správu o overení, overovateľ požiada prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla o vysvetlenie hlavných príčin nezrovnalostí alebo skreslených údajov, aby posúdil vplyv nezrovnalostí alebo skreslených údajov na nahlásené údaje.

Overovateľ stanoví, či majú neopravené skreslené údaje, či už jednotlivito alebo súhrnne s inými skreslenými údajmi, podstatný vplyv na celkové nahlásené údaje o emisiách, údaje o tonokilometroch alebo údaje relevantné z hľadiska bezodplatného pridelovania. Pri posudzovaní závažnosti skreslených údajov overovateľ posudzuje rozsah a charakter daného skreslenia, ako aj konkrétne okolnosti ich výskytu.

Overovateľ posúdi, či má neopravená nezrovnalosť, či už jednotlivito alebo v kombinácii s inými nezrovnalosťami, vplyv na nahlásené údaje a či vedie k podstatnému skresleniu údajov.

Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla neodstráni nesúlad s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066 alebo delegovaným nariadením (EÚ) .../... v súlade s odsekom 1 pred tým, ako overovateľ vydá správu o overení, overovateľ posúdi, či má nekorigovaný nesúlad vplyv na nahlásené údaje a či vedie k podstatnému skresleniu údajov.

Overovateľ môže skreslené údaje považovať za podstatné dokonca aj vtedy, ak sú dané skreslené údaje, či už jednotlivo alebo súhrnne s inými skreslenými údajmi, pod hranicou závažnosti stanovenou v článku 23, pokiaľ je daný názor opodstatnený rozsahom a charakterom skreslených údajov a konkrétnymi okolnosťami ich výskytu.

Článok 23

Hranica závažnosti

1. Na účely overenia správ o emisiách je hranica závažnosti 5 % celkových emisií nahlásených v období nahlasovania, ktoré je predmetom overovania, v prípade:
  - a) zariadení kategórie A uvedených v článku 19 ods. 2 písm. a) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 a zariadení kategórie B uvedených v článku 19 ods. 2 písm. b) uvedeného vykonávacieho nariadenia;
  - b) prevádzkovateľov lietadiel s ročnými emisiami 500 kiloton fosílného CO₂ alebo menej.
2. Na účely overenia správ o emisiách je hranica závažnosti 2 % celkových emisií nahlásených v období nahlasovania, ktoré je predmetom overovania, v prípade:
  - a) zariadení kategórie C uvedených v článku 19 ods. 2 písm. c) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
  - b) prevádzkovateľov lietadiel s ročnými emisiami viac ako 500 kiloton fosílného CO₂.
3. Na účely overenia správ prevádzkovateľov lietadiel o tonokilometroch je hranica závažnosti 5 % celkových nahlásených údajov o tonokilometroch počas obdobia nahlasovania, ktoré je predmetom overovania.
4. Na účely overenia správy o základných údajoch alebo správ o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov je úroveň závažnosti 5 % celkovej nahlásenej hodnoty:
  - a) celkových emisií zariadenia, ak sa dané údaje týkajú emisií;
  - b) súhrnu dovozu a výroby čistého merateľného tepla, ak je to relevantné, keď sa dané údaje týkajú merateľných údajov o teple;
  - c) súhrnu množstiev odpadových plynov dovezených a vyprodukovaných v rámci zariadenia, ak je to relevantné;
  - d) úrovne činnosti každého relevantného podzariadenia spojeného s referenčným produktom jednotlivo.

Článok 24

Záver o výsledkoch overovania

Po ukončení overovania a vzhľadom na informácie získané v priebehu overovania overovateľ:

- a) skontroluje konečné údaje od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla vrátane údajov, ktoré boli upravené na základe informácií získaných v priebehu overovania;
- b) preskúma odôvodnenia prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ktoré sa týkajú akýchkoľvek rozdielov medzi konečnými údajmi a údajmi poskytnutými predtým;
- c) preskúma výsledok hodnotenia s cieľom zistiť, či sa plán monitorovania schválený príslušným orgánom alebo prípadne plán metodiky monitorovania (vrátane postupov opísaných v danom pláne) vykonával správne;
- d) posúdi, či je verifikačné riziko na prijateľne nízkej úrovni na získanie primeranej istoty;
- e) zabezpečí zhromaždenie dostatočných dôkazov, aby bol schopný poskytnúť verifikačné stanovisko s primeranou istotou, že správa neobsahuje podstatne skreslené údaje;
- f) zabezpečí, aby bol proces overovania úplne zdokumentovaný v internej dokumentácii o overení a aby mohol v správe o overení uviesť konečné rozhodnutie.

Článok 25

Nezávislé preskúmanie

1. Pred vydaním správy o overení overovateľ predloží internú dokumentáciu o overení a správu o overení nezávislému revízorovi.

2. Nezávislý revízor nesmie vykonať žiadne overovacie činnosti, ktoré sú predmetom jeho preskúmania.
3. Rozsah nezávislého preskúmania zahŕňa celý proces overovania opísaný v tejto kapitole a zaznamenaný v internej dokumentácii o overení.

Nezávislý revízor vykoná preskúmanie s cieľom zabezpečiť, aby sa proces overovania vykonával v súlade s týmto nariadením, aby sa postupy pre overovacie činnosti uvedené v článku 41 vykonali správne a aby sa uplatnila riadna profesionálna starostlivosť a riadny profesionálny úsudok.

Nezávislý revízor posudzuje aj to, či sú zhromaždené dôkazy dostatočné na to, aby overovateľ mohol vydať správu o overení s primeranou istotou.

4. Ak sa vyskytnú okolnosti, ktoré môžu viesť k zmenám v správe o overení po preskúmaní, nezávislý revízor preskúma aj dané zmeny a dôkazy o nich.
5. Overovateľ riadne poverí osobu, ktorá má osvedčiť správu o overení na základe záverov nezávislého revízora a dôkazov v internej dokumentácii o overení.

Článok 26

Interná dokumentácia o overení

1. Overovateľ vypracuje a zostaví internú dokumentáciu o overení, ktorá obsahuje prinajmenšom:
  - a) výsledky vykonaných overovacích činností;
  - b) strategickú analýzu, analýzu rizík a plán overovania;
  - c) dostatočné informácie na podporu verifikačného stanoviska vrátane odôvodnení vykonaných rozhodnutí o tom, či zistené skreslené údaje majú alebo nemajú podstatný vplyv na nahlásené emisie, údaje o tonokilometroch alebo údaje relevantné z hľadiska bezodplatného pridelenia.
2. Interná dokumentácia o overení uvedená v odseku 1 sa vypracúva takým spôsobom, aby nezávislý revízor uvedený v článku 25 a vnútroštátny akreditačný orgán mohli posúdiť, či bolo overovanie vykonané v súlade s týmto nariadením.

Po osvedčení správy o overení podľa článku 25 ods. 5 overovateľ uvedie výsledky nezávislého preskúmania v internej dokumentácii o overení.

3. Overovateľ na požiadanie poskytne príslušnému orgánu prístup k internej dokumentácii o overení s cieľom uľahčiť príslušnému orgánu hodnotenie overovania.

Článok 27

Správa o overení

1. Na základe informácií zhromaždených v priebehu overovania vydá overovateľ prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla správu o overení ku každej správe o emisiách, správe o tonokilometroch, správe o základných údajoch alebo správe o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, ktoré boli predmetom overovania. Správa o overení musí obsahovať minimálne tieto zistenia:
  - a) správa sa overením označí za uspokojivú;
  - b) správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla obsahuje podstatne skreslené údaje, ktoré neboli opravené pred vydaním správy o overení;
  - c) rozsah overenia je príliš obmedzený v zmysle článku 28 a overovateľ nemohol získať dostatočné dôkazy na vydanie verifikačného stanoviska s primeranou istotou, že správa neobsahuje podstatne skreslené údaje;
  - d) nezrovnalosti, či už jednotlivé alebo v kombinácii s ostatnými nezrovnalosťami, spôsobujú nejasnosť a bránia overovateľovi v tom, aby s primeranou istotou konštatoval, že správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla neobsahuje podstatne skreslené údaje;
  - e) ak plán metodiky monitorovania nepodlieha schváleniu zo strany príslušného orgánu, nesúlad s delegovaným nariadením (EÚ) .../... nie je dostatočne jasný a bráni overovateľovi v tom, aby s primeranou istotou konštatoval, že správa o základných údajoch alebo správa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov neobsahuje podstatne skreslené údaje.

Na účely prvého pododseku písmena a) možno správu prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla overiť ako uspokojivú len vtedy, ak správa prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla neobsahuje podstatne skreslené údaje.

2. Prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla predkladá správu o overení príslušnému orgánu spolu s predmetnou správou prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.
3. Správa o overení musí obsahovať prinajmenšom tieto prvky:
  - a) názov prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ktorý bol predmetom overovania;
  - b) ciele overovania;
  - c) rozsah overovania;
  - d) odkaz na správu prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ktorá sa overovala;
  - e) kritériá použité na overenie správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, v prípade potreby vrátane povolenia a verzií plánu monitorovania schváleného príslušným orgánom alebo prípadne plánu metodiky monitorovania, ako aj obdobie platnosti každého plánu;
  - f) v prípade overenia správy o základných údajoch, ktoré sa vyžaduje na pridelenie kvót na obdobie rokov 2021 – 2025, a ak príslušný orgán nevyžadoval schválenie plánu metodiky monitorovania, potvrdenie o tom, že overovateľ skontroloval plán metodiky monitorovania a že tento plán je v súlade s delegovaným nariadením (EÚ) .../...;
  - g) v súvislosti s overovaním správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla o emisiách – súhrnné emisie alebo tonokilometre za každú činnosť uvedenú v prílohe I k smernici 2003/87/ES a za každé zariadenie alebo prevádzkovateľa lietadla;
  - h) ak ide o overenie správy o základných údajoch alebo správy o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, súhrnné ročné overené údaje za každý rok vo východiskovom období za každé podzariadenie a za každú ročnú úroveň činnosti a emisie priradené danému podzariadeniu;
  - i) obdobie nahlasovania alebo východiskové obdobie, ktoré je predmetom overovania;
  - j) povinnosti prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, príslušného orgánu a overovateľa;
  - k) verifikačné stanovisko;
  - l) opis všetkých zistených skreslených údajov a nezrovnalostí, ktoré neboli opravené pred vydaním správy o overení;
  - m) dátumy návštev na mieste a údaje o tom, kto návštevy vykonal;
  - n) informácie o tom, či sa od niektorých návštev na mieste upustilo, ako aj dôvody upustenia od týchto návštev na mieste;
  - o) akékoľvek otázky týkajúce sa nesúladu s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066 alebo delegovaným nariadením (EÚ) .../..., ktoré vyšli najavo v priebehu overovania;
  - p) ak nebolo možné od príslušného orgánu včas získať schválenie metódy použitej na doplnenie chýbajúcich údajov podľa článku 18 ods. 1 posledného pododseku, potvrdenie, či je použitá metóda konzervatívna a či vedie alebo nevedie k podstatnému skresleniu informácií;
  - q) vyhlásenie o tom, či metóda použitá na doplnenie chýbajúcich údajov podľa článku 12 delegovaného nariadenia (EÚ) .../... vedie k významným skresleniam;
  - r) ak overovateľ spozoroval zmeny v kapacite, úrovni činnosti a prevádzke zariadenia, ktoré by mohli ovplyvniť pridelenie emisných kvót zariadeniu a ktoré neboli do 31. decembra obdobia nahlasovania nahlásené príslušnému orgánu v súlade s článkom 24 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ, opis daných zmien a súvisiace pripomienky;
  - s) odporúčania týkajúce sa zlepšení, ak je to vhodné;
  - t) meno vedúceho audítora systému EU ETS, nezávislého revízora a prípadne audítora EU ETS a technického experta, ktorí boli zapojení do overovania správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
  - u) dátum a podpis osoby poverenej konať v mene overovateľa vrátane jej mena.
4. Overovateľ musí v správe o overení dostatočne podrobne opísať skreslené údaje, nezrovnalosti a nesúlad s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066 alebo delegovaným nariadením (EÚ) .../..., aby prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla, ako aj príslušnému orgánu, umožnil pochopiť:
  - a) rozsah a charakter skreslených údajov, nezrovnalostí alebo nesúladu s vykonávacím nariadením (EÚ) 2018/2066 alebo delegovaným nariadením (EÚ) .../...;
  - b) dôvody, prečo skreslené údaje majú či nemajú podstatný vplyv;

- c) ktorého prvku správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla sa týkajú skreslené údaje alebo ktorého prvku plánu monitorovania alebo plánu metodiky monitorovania sa týka nezrovnalosť;
- d) ktorého článku vo vykonávacom nariadení (EÚ) 2018/2066 alebo delegovanom nariadení (EÚ) .../... sa týka nesúlad.

5. Ak členský štát na účely overovania správy o emisiách alebo tonokilometroch vyžaduje od overovateľa, aby okrem prvkov opísaných v odseku 3 predložil informácie o procese overovania, ktoré nie sú potrebné na pochopenie verifikačného stanoviska, prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla môže z dôvodov efektivity predložiť dané doplňujúce informácie príslušnému orgánu oddelene od správy o overení v iný deň, najneskôr však 15. mája toho istého roku.

Článok 28

Obmedzenie rozsahu pôsobnosti

Overovateľ môže dospieť k záveru, že rozsah overovania uvedený v článku 27 ods. 1 písm. c) je príliš obmedzený v každej z týchto situácií:

- a) chýbajúce údaje overovateľovi bránia v získaní dôkazov potrebných na zníženie verifikačného rizika na úroveň potrebnú na získanie primeranej miery istoty;
- b) plán monitorovania nie je schválený príslušným orgánom;
- c) plán monitorovania alebo prípadne plán metodiky monitorovania nie je dostatočne rozsiahly alebo jasný na to, aby bolo možné ukončiť overovanie;
- d) overovateľ nedostal od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla dost informácií na to, aby mohol vykonať overenie;
- e) ak delegované nariadenie (EÚ) .../... alebo členský štát vyžadovali, aby príslušný orgán schválil plán metodiky monitorovania pred predložením správy o základných údajoch, a príslušný orgán uvedený plán neschválil pred začiatkom overovania.

Článok 29

Riešenie nevyriešených nepodstatných nezrovnalostí

1. Overovateľ posúdi, či prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla opravili nezrovnalosti uvedené v správe o overení za predošlé obdobie monitorovania podľa požiadaviek na overovateľa uvedených v článku 69 ods. 4 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, ak je to relevantné.

Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla neodstránil uvedené nezrovnalosti podľa článku 69 ods. 4 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, overovateľ zvaží, či sa v dôsledku daného opomenutia zvyšuje alebo môže zvýšiť riziko výskytu skreslených údajov.

Overovateľ v správe o overení uvedie, či prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla dané nezrovnalosti vyriešil.

2. Overovateľ zaznamená v internej dokumentácii o overení podrobné údaje o tom, kedy a ako prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla vyriešil v priebehu overovania zistené nezrovnalosti.

Článok 30

Zlepšovanie procesu monitorovania a nahlasovania

1. Ak overovateľ zistil oblasti, v ktorých môže prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zlepšiť svoje výsledky v súvislosti s písmenami a) až e) tohto odseku, v správe o overení uvedie odporúčania na zlepšenie výkonnosti prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla v daných bodoch:

- a) hodnotenie rizík prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
- b) vývoj, zdokumentovanie, vykonávanie a zachovávanie činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností, ako aj hodnotenie systému kontroly;

- c) vývoj, zdokumentovanie, vykonávanie a zachovávanie postupov činností súvisiacich s tokom údajov a kontrolných činností, ako aj iných postupov, ktoré musí prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla zaviesť podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 alebo článku 11 ods. 2 delegovaného nariadenia (EÚ) .../...;
- d) monitorovanie a nahlasovanie emisií alebo tonokilometrov aj v súvislosti s dosiahnutím vyšších úrovní, znížením rizika a zvýšením účinnosti v oblasti monitorovania a nahlasovania;
- e) monitorovanie a nahlasovanie údajov v prípade správ o základných údajoch a správ o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov.

2. V priebehu overovania nasledujúcom po roku, v ktorom boli v správe o overení uvedené odporúčania na zlepšenie, overovateľ skontroluje, či a ako prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla splnil dané odporúčania na zlepšenie.

Ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla dané odporúčania nespĺnil alebo ich nespĺnil správne, overovateľ posúdi vplyv tejto skutočnosti na riziko výskytu skreslených údajov a nezrovnalostí.

Článok 31

Zjednodušené overovanie v prípade zariadení

1. Odchylne od článku 21 ods. 1 môže overovateľ v závislosti od schválenia zo strany príslušného orgánu v súlade s druhým pododsekom tohto článku rozhodnúť o tom, že nevykoná návštevy na mieste v zariadeniach. Toto rozhodnutie musí byť založené na výsledku analýzy rizík a musí mu predchádzať uistenie, že ku všetkým relevantným údajom môže mať overovateľ prístup na diaľku a že sú splnené podmienky na nevykonanie návštev na mieste. Overovateľ o tejto skutočnosti bezodkladne informuje prevádzkovateľa.

V takýchto prípadoch prevádzkovateľ predloží príslušnému orgánu žiadosť o to, aby príslušný orgán schválil rozhodnutie overovateľa nevykonať návštevu na mieste.

Na základe žiadosti predloženej predmetným prevádzkovateľom rozhodne príslušný orgán o tom, či schváli rozhodnutie overovateľa nevykonať návštevu na mieste, so zohľadnením všetkých týchto prvkov:

- a) informácie, ktoré overovateľ poskytol o výsledku analýzy rizík;
- b) informácie o tom, že k relevantným údajom možno mať prístup na diaľku;
- c) dôkazy, že požiadavky stanovené v odseku 3 sa na zariadenie neuplatňujú;
- d) dôkazy, že sú splnené podmienky na nevykonanie návštev na mieste.

2. Schválenie zo strany príslušného orgánu podľa odseku 1 tohto článku sa nevyžaduje na účely nevykonania návštev na mieste v prípade zariadení s nízkymi emisiami podľa článku 47 ods. 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;

3. Overovateľ musí vykonať návštevy na mieste vždy v týchto prípadoch:

- a) keď overovateľ overuje správu prevádzkovateľa o emisiách po prvýkrát;
- b) ak overovateľ nevykonala návštevu na mieste v dvoch obdobiach nahlasovania, ktoré bezprostredne predchádzajú súčasnému obdobiu nahlasovania;
- c) ak počas obdobia nahlasovania došlo k výrazným zmenám v pláne monitorovania vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 15 ods. 3 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
- d) ak ide o overenie správy prevádzkovateľa o základných údajoch alebo správy prevádzkovateľa o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov.

4. Odsek 3 písm. c) sa neuplatňuje, ak počas obdobia nahlasovania došlo len k zmenám štandardnej hodnoty pre faktor výpočtu podľa článku 15 ods. 3 písm. h) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;

Článok 32

Podmienky nevykonania návštev na mieste

Medzi podmienky nevykonania návštev na mieste podľa článku 31 ods. 1 patria ktorékoľvek z týchto podmienok:

1. overovanie sa týka zariadenia kategórie A podľa článku 19 ods. 2 písm. a) vykonávacieho (EÚ) 2018/2066 alebo zariadenia kategórie B uvedených v článku 19 ods. 2 písm. b) uvedeného vykonávacieho nariadenia, pričom:
  - a) zariadenie má len jeden zdrojový prúd podľa článku 19 ods. 3 písm. c) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, ktorým je zemný plyn, alebo jeden alebo viacero zdrojových prúdov *de minimis*, ktoré súhrnne nepresahujú prah pre zdrojové prúdy *de minimis* stanovený v článku 19 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
  - b) zemný plyn sa monitoruje prostredníctvom fiškálneho merania, ktoré podlieha vhodnému právnemu režimu kontroly fiškálnych meradiel a spĺňa požadované úrovne neistoty týkajúce sa uplatniteľnej úrovne;
  - c) pri faktoroch výpočtu v prípade zemného plynu sa uplatňujú len štandardné hodnoty;
2. overovanie sa týka zariadenia kategórie A podľa článku 19 ods. 2 písm. a) vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 alebo zariadenia kategórie B uvedených v článku 19 ods. 2 písm. b) uvedeného vykonávacieho nariadenia, pričom:
  - a) zariadenie má len jeden zdrojový prúd, ktorým je palivo bez emisií z procesov, a uvedené palivo je buď tuhé palivo priamo spálené v zariadení bez prechodného skladovania, alebo kvapalné alebo plyné palivo, ktoré môže byť prechodne skladované;
  - b) údaje o činnosti týkajúce sa zdrojového prúdu sa monitorujú prostredníctvom jednej z týchto metód:
    - i) metóda fiškálneho merania, ktorá podlieha náležitému právnemu režimu kontroly fiškálnych meradiel a spĺňa požadované miery neistoty týkajúce sa uplatniteľnej úrovne;
    - ii) metóda založená výlučne na fakturačných údajoch, v prípade potreby so zohľadnením zmien zásob;
  - c) pri faktoroch výpočtu sa uplatňujú len štandardné hodnoty;
  - d) príslušný orgán zariadeniu povolil používanie zjednodušeného plánu monitorovania v súlade s článkom 13 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;
3. overovanie sa týka zariadenia s nízkymi emisiami podľa článku 47 ods. 2 písm. vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 a uplatniteľné sú písmená a) až c) odseku 2;
4. overenie sa týka zariadenia, ktoré sa nachádza na mieste bez obsluhy, pričom:
  - a) telemetrické údaje z miesta bez obsluhy sa posielajú priamo na iné miesto, kde sa všetky údaje spracúvajú, riadia a uchovávajú;
  - b) za všetku správu a zaznamenávanie údajov za dané miesto je zodpovedná tá istá osoba;
  - c) na mieste už bola vykonaná inšpekcia meračov zo strany prevádzkovateľa alebo laboratória v súlade s článkom 60 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 a podpísaný dokument alebo fotografické dôkazy s pečiatkou s dátumom, ktoré poskytol prevádzkovateľ, preukazujú, že od danej inšpekcie sa v zariadení nevyskytli žiadne zmeny týkajúce sa merania či prevádzky;
5. overenie sa týka zariadenia umiestneného na vzdialenom alebo neprístupnom mieste, najmä pobrežného zariadenia, pričom:
  - a) miera centralizácie údajov zhromaždených z daného miesta je vysoká a dané údaje sa prenášajú priamo na iné miesto, kde sa všetky údaje spracúvajú, spravujú a uchovávajú so zabezpečením kvality;
  - b) na mieste už bola vykonaná inšpekcia meračov zo strany prevádzkovateľa alebo laboratória v súlade s článkom 60 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 a podpísaný dokument alebo fotografické dôkazy s pečiatkou s dátumom, ktoré poskytol prevádzkovateľ, preukazujú, že od danej inšpekcie sa v zariadení nevyskytli žiadne zmeny týkajúce sa merania či prevádzky.

Bod 2 sa môže uplatniť aj vtedy, ak okrem zdrojového prúdu uvedeného v písmene a) daného bodu zariadenie využíva jeden alebo viacero zdrojových prúdov *de minimis*, ktoré súhrnne neprevyšujú prah pre zdrojové prúdy *de minimis* podľa článku 19 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066;

Článok 33

Zjednodušené overovanie v prípade prevádzkovateľov lietadiel

1. Odchylné od článku 21 ods. 1 tohto nariadenia sa overovateľ môže rozhodnúť nevykonať návštevu na mieste v prípade zariadenia, ktoré je malým zdrojom emisií podľa článku 55 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, ak overovateľ na základe svojej analýzy rizík dospel k záveru, že overovateľ môže mať ku všetkým relevantným údajom prístup na diaľku.
2. Ak prevádzkovateľ lietadla použije na stanovenie spotreby paliva zjednodušené nástroje podľa článku 55 ods. 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 a nahlasované údaje boli vygenerované uvedenými nástrojmi nezávisle od akéhokoľvek zadania zo strany prevádzkovateľa lietadla, overovateľ sa na základe svojej analýzy rizík môže rozhodnúť nevykonať kontroly uvedené v článku 14, článku 16, článku 17 ods. 1 a 2 a článku 18 tohto nariadenia.

Článok 34

Zjednodušené plány overovania

Ak overovateľ použije zjednodušený plán overovania, uchováva v internej dokumentácii o overení záznamy o opodstatnenosti použitia takýchto plánov vrátane dôkazov, že boli splnené podmienky na použitie zjednodušených plánov overovania.

KAPITOLA III

POŽIADAVKY NA OVEROVATEĽOV

Článok 35

Rozsah akreditácie podľa sektorov

Overovateľ vydá správu o overení len tomu prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla, ktorý vykonáva činnosť patriacu do rozsahu činnosti podľa prílohy I, na ktorú dostal overovateľ akreditáciu podľa ustanovení nariadenia (ES) č. 765/2008 a tohto nariadenia.

Článok 36

Proces zabezpečovania kontinuálnej spôsobilosti

1. Overovateľ zavedie, zdokumentuje, vykonáva a zachováva proces zabezpečovania spôsobilosti s cieľom zabezpečiť, aby boli všetci pracovníci poverení overovacími činnosťami spôsobilí vykonávať úlohy, ktoré im boli pridelené.
2. V rámci procesu zabezpečovania spôsobilosti uvedeného v odseku 1 overovateľ musí stanoviť, zdokumentovať, vykonávať a zachovávať prinajmenšom:
  - a) všeobecné kritériá spôsobilosti pre všetkých pracovníkov vykonávajúcich overovacie činnosti;
  - b) osobitné kritériá spôsobilosti týkajúce sa každej funkcie v rámci overovateľa vykonávajúceho overovacie činnosti, najmä pokiaľ ide o audítora EU ETS, vedúceho audítora EU ETS, nezávislého revízora a technického experta;
  - c) metódu, ktorou sa zabezpečuje kontinuálna spôsobilosť a pravidelné hodnotenie výkonnosti všetkých pracovníkov, ktorí vykonávajú overovacie činnosti;
  - d) proces na zabezpečenie kontinuálneho vzdelávania pracovníkov vykonávajúcich overovacie činnosti;
  - e) proces, ktorým sa posúdi, či overovacia povinnosť patrí do rozsahu akreditácie overovateľa, či overovateľ disponuje spôsobilosťou, pracovníkmi a prostriedkami potrebnými na výber overovacieho tímu a úspešné ukončenie overovacích činností v rámci požadovaného časového rámca.

Kritériá spôsobilosti uvedené v prvom pododseku písmena b) sú špecifické pre každý rozsah akreditácie, v ktorom tieto osoby vykonávajú overovacie činnosti.

Pri hodnotení spôsobilosti pracovníkov podľa prvého pododseku písmena c) overovateľ posudzuje danú spôsobilosť na základe kritérií spôsobilosti uvedených v písmenách a) a b);

Proces uvedený v prvom pododseku písmene e) zahŕňa aj proces hodnotenia, či overovací tím disponuje všetkými spôsobilosťami a osobami potrebnými na vykonanie overovacích činností v prípade konkrétneho prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

Overovateľ vypracuje všeobecné a osobitné kritériá spôsobilosti, ktoré sú v súlade s kritériami uvedenými v článku 37 ods. 4 a v článkoch 38, 39 a 40.

3. Na účely potvrdenia kontinuálnej spôsobilosti pracovníkov, ktorí vykonávajú overovacie činnosti, overovateľ pravidelne monitoruje výkonnosť všetkých týchto pracovníkov.

4. Overovateľ pravidelne skúma proces zabezpečovania spôsobilosti uvedený v odseku 1 s cieľom zabezpečiť, aby:
  - a) kritériá spôsobilosti uvedené v odseku 2 prvom pododseku písm. a) a b) boli vypracované v súlade s požiadavkami na spôsobilosť podľa tohto nariadenia;
  - b) sa riešili všetky problematické otázky, ktoré možno identifikovať v súvislosti so stanovením všeobecných a osobitných kritérií spôsobilosti podľa odseku 2 prvého pododseku písm. a) a b);
  - c) potrebnú aktualizáciu a zachovávanie všetkých požiadaviek v procese zabezpečovania spôsobilosti.
5. Overovateľ musí mať systém na zaznamenávanie výsledkov činností vykonávaných v procese zabezpečovania spôsobilosti uvedenom v odseku 1.
6. Spôsobilosť a výkonnosť audítora EU ETS a vedúceho audítora EU ETS posudzuje dostatočne spôsobilý hodnotiteľ.

Spôsobilý hodnotiteľ v priebehu overovania správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla monitoruje daných audítorov v mieste zariadenia alebo prevádzkovateľa lietadla (podľa toho, čo je vhodné) s cieľom zistiť, či spĺňajú kritériá spôsobilosti.

7. Ak pracovník nepreukáže, že v plnej miere spĺňa kritériá spôsobilosti pre konkrétnu úlohu, ktorá mu bola pridelená, overovateľ určí a zorganizuje dodatočné odborné školenie alebo prax s odborným dohľadom. Overovateľ daného pracovníka monitoruje dovedy, kým daný pracovník overovateľovi nepreukáže, že spĺňa kritériá spôsobilosti.

Článok 37

Overovacie tímy

1. Pre každú konkrétnu overovaciu povinnosť overovateľ zostaví overovací tím schopný vykonať overovacie činnosti uvedené v kapitole II.
2. Overovací tím tvorí minimálne vedúci audítor EU ETS, a ak si to vyžadujú závery overovateľa počas hodnotenia uvedeného v článku 8 ods. 1 písm. e) a strategická analýza, aj primeraný počet audítorov EU ETS a technických expertov.
3. Na nezávislé preskúmanie overovacích činností súvisiacich s konkrétnou overovacou povinnosťou overovateľ určí nezávislého revízora, ktorý nie je členom overovacieho tímu.
4. Každý člen tímu musí:
  - a) jednoznačne rozumieť svojej individuálnej úlohe v procese overovania;
  - b) byť schopný efektívne komunikovať v jazyku potrebnom na vykonávanie svojich konkrétnych úloh.
5. Medzi členmi overovacieho tímu musí byť minimálne jedna osoba, ktorá má technickú spôsobilosť a znalosti potrebné na posúdenie osobitných technických aspektov monitorovania a nahlasovania v súvislosti s činnosťami uvedenými v prílohe I, ktoré vykonáva zariadenie alebo prevádzkovateľ lietadla. Medzi členmi overovacieho tímu musí byť aj jedna osoba, ktorá je schopná komunikovať v jazyku potrebnom na overenie správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla v členskom štáte, v ktorom overovateľ vykonáva uvedené overovanie.

Ak overovateľ vykonáva overovanie správ o základných údajoch a správ o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, overovací tím musí dodatočne zahrnúť aspoň jednu osobu, ktorá disponuje technickou spôsobilosťou a poznatkami, ktoré sú potrebné na posúdenie špecifických technických aspektov týkajúcich sa zberu, monitorovania a nahlasovania údajov relevantných z hľadiska bezodplatného pridelovania.

6. Ak overovací tím tvorí jedna osoba, táto osoba musí spĺňať všetky požiadavky na spôsobilosť audítora EU ETS a vedúceho audítora EU ETS, ako aj požiadavky stanovené v odsekoch 4 a 5.

Článok 38

Požiadavky na spôsobilosť audítorov EU ETS a vedúcich audítorov EU ETS

1. Audítor EU ETS je spôsobilý vykonávať overenie. Na tento účel musí audítor EU ETS vykazovať minimálne:
  - a) znalosť smernice 2003/87/ES, vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, delegovaného nariadenia (EÚ) .../... v prípade overovania správy o základných údajoch alebo správy o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov, tohto nariadenia, príslušných noriem a ďalších príslušných právnych predpisov, uplatniteľných usmernení, ako aj príslušných usmernení a právnych predpisov vydaných členskými štátom, v ktorom overovateľ vykonáva overovanie;

- b) znalosti a skúsenosti v oblasti auditu údajov a informácií vrátane:
- i) metodík auditu údajov a informácií vrátane uplatňovania hranice závažnosti a posudzovania závažnosti skreslených údajov;
  - ii) analýzy inherentných rizík a kontrolných rizík;
  - iii) techník odoberania vzoriek v súvislosti s odoberaním vzoriek údajov a preverovaním kontrolných činností;
  - iv) posudzovania údajových a informačných systémov, systémov IT, činností súvisiacich s tokom údajov, kontrolných činností, systémov kontroly a postupov kontrolných činností.
- c) schopnosť vykonávať činnosti súvisiace s overením správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla v zmysle požiadaviek kapitoly II;
- d) znalosti a skúsenosti v oblasti sektorovo špecifických technických aspektov monitorovania a nahlasovania, ktoré sú relevantné z hľadiska rozsahu činností uvedeného v prílohe I, v rámci ktorého audítor EU ETS vykonáva overovanie.
2. Vedúci audítor EU ETS musí spĺňať požiadavky na spôsobilosť audítora EU ETS, preukázať spôsobilosť viesť overovací tím a niesť zodpovednosť za vykonávanie overovacích činností v súlade s týmto nariadením.

Článok 39

Požiadavky na spôsobilosť nezávislých revízorov

1. Nezávislý revízor musí mať primeranú právomoc na preskúmanie návrhu správy o overení a internej dokumentácie o overení podľa článku 25.
2. Nezávislý revízor musí spĺňať požiadavky na spôsobilosť vedúceho audítora EU ETS uvedené v článku 38 ods. 2
3. Nezávislý revízor musí mať potrebnú spôsobilosť na analýzu poskytnutých informácií s cieľom potvrdiť úplnosť a celistvosť informácií, riešiť problém chýbajúcich alebo protichodných informácií, ako aj skontrolovať dátové stopy na účely posúdenia, či je interná dokumentácia o overení úplná a poskytuje dostatočné informácie na podporu návrhu správy o overení.

Článok 40

Využívanie technických expertov

1. Pri vykonávaní overovacích činností môže overovateľ využiť technických expertov, ktorí mu poskytnú podrobné znalosti a odborné skúsenosti v oblasti konkrétnej témy, ktoré sú potrebné na pomoc audítorovi EU ETS a vedúcemu audítorovi EU ETS pri vykonávaní ich overovacích činností.
2. Ak nezávislý revízor nemá dostatočnú spôsobilosť na posúdenie konkrétneho problému v procese preskúmania, overovateľ požiada o pomoc technického experta.
3. Technický expert musí disponovať spôsobilosťami a skúsenosťami, ktoré sú potrebné na účinnú pomoc audítorovi EU ETS a vedúcemu audítorovi EU ETS alebo prípadne nezávislému revízorovi s témou, v prípade ktorej sa vyžadujú jeho znalosti a skúsenosti. Okrem toho musí technický expert dostatočne rozumieť otázkam opísaným v článku 38 ods. 1 písm. a), b) a c).
4. Technický expert vykonáva špecifikované úlohy pod vedením a plnou zodpovednosťou vedúceho audítora EU ETS overovacieho tímu, v ktorom pracuje technický expert alebo nezávislý revízor.

Článok 41

Postupy overovacích činností

1. Overovateľ zavedie, zdokumentuje, vykonáva a zachováva jeden alebo viacero postupov overovacích činností opísaných v kapitole II a postupy a procesy požadované podľa prílohy II. Pri zavádzaní a vykonávaní týchto postupov a procesov overovateľ vykonáva činnosti v súlade s harmonizovanou normou uvedenou v prílohe II.
2. Overovateľ zavedie, zdokumentuje, vykonáva a zachováva systém riadenia kvality s cieľom zabezpečiť konzistentný vývoj, vykonávanie, zlepšovanie a preskúmanie postupov a procesov uvedených v odseku 1 v súlade s harmonizovanou normou uvedenou v prílohe II.

Článok 42

Záznamy a komunikácia

1. Overovateľ vedie záznamy vrátane záznamov o spôsobilosti a nestrannosti pracovníkov s cieľom preukázať súlad s týmto nariadením.
2. Overovateľ pravidelne sprístupňuje informácie prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla a iným relevantným stranám v súlade harmonizovanou normou v zmysle prílohy II.
3. Overovateľ zachováva dôvernosť informácií získaných v priebehu overovania v súlade harmonizovanou normou v zmysle prílohy II.

Článok 43

Nestrannosť a nezávislosť

1. Overovateľ musí byť nezávislý od prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla a nestranný pri vykonávaní svojich overovacích činností.

Na zabezpečenie nezávislosti a nestrannosti nesmie byť overovateľ ani žiadna časť rovnakej právnickej osoby prevádzkovateľom ani prevádzkovateľom lietadla, vlastníkom prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ani nesmie byť v ich vlastníctve, a nesmie mať ani vzťahy s prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla, ktoré by mohli ovplyvniť jeho nezávislosť a nestrannosť. Overovateľ musí byť nezávislý aj od orgánov, ktoré obchodujú s emisnými kvótami v rámci systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov podľa článku 19 smernice 2003/87/ES.

2. Overovateľ je organizovaný spôsobom, ktorý chráni jeho objektívnosť, nezávislosť a nestrannosť. Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú relevantné požiadavky stanovené v harmonizovanej norme v zmysle prílohy II.
3. Overovateľ nesmie vykonávať overovacie činnosti pre prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ktoré predstavujú neprijateľné riziko pre jeho nestrannosť alebo ktoré mu spôsobujú konflikt záujmov. Pri overovaní správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ktorá predstavuje skutočný alebo potenciálny konflikt záujmov, nesmie overovateľ využiť svojich interných ani externých pracovníkov. Overovateľ takisto musí zabezpečiť, aby činnosti pracovníkov alebo organizácií nemali vplyv na dôverný, objektívny, nezávislý a nestranný charakter overovania.

Za vznik neprijateľného rizika pre nestrannosť alebo konfliktu záujmov v zmysle prvej vety prvého pododseku sa považujú predovšetkým tieto prípady:

- a) keď overovateľ alebo ktorákoľvek súčasť rovnakého právneho subjektu poskytuje konzultačné služby pri vývoji časti procesu monitorovania a nahlasovania, ktorý je opísaný v pláne monitorovania schválenom príslušným orgánom alebo prípadne v pláne metodiky monitorovania, vrátane vývoja metodiky monitorovania, návrhu správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla a návrhu plánu monitorovania alebo plánu metodiky monitorovania;
  - b) keď overovateľ alebo ktorákoľvek časť rovnakého právneho subjektu poskytuje technickú pomoc pri vývoji alebo údržbe systému používaného na monitorovanie a nahlasovanie údajov o emisiách, údajov o tonokilometroch alebo údajov relevantných z hľadiska bezodplatného pridelovania.
4. Konflikt záujmov overovateľa vo vzťahu medzi ním a prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla vzniká predovšetkým v ktoromkoľvek z týchto prípadov:
    - a) keď je vzťah medzi overovateľom a prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla založený na spoločnom vlastníctve, spoločnom riadení, spoločnej správe alebo spoločných pracovníkoch, spoločných prostriedkoch, spoločných financiách a spoločných zmluvách alebo spoločnom obchodovaní;
    - b) ak prevádzkovateľ alebo prevádzkovateľ lietadla prijal konzultačné služby uvedené v odseku 3 písm. a) alebo technickú pomoc uvedenú v písmene b) uvedeného odseku od konzultačného orgánu, orgánu technickej pomoci alebo inej organizácie, ktorá je vo vzťahu s overovateľom a ktorá ohrozuje nestrannosť overovateľa.

Na účely prvého pododseku písm. b) sa nestrannosť overovateľa považuje za ohrozenú, ak sú vzťahy medzi overovateľom a konzultačným orgánom, orgánom technickej pomoci alebo inou organizáciou založené na spoločnom vlastníctve, spoločnom riadení, spoločnej správe alebo spoločných pracovníkoch, spoločných prostriedkoch, spoločných financiách, spoločných zmluvách alebo spoločnom obchodovaní a spoločnej platbe provízií z predaja alebo iných provízií za sprostredkovanie novej klientely.

5. Overovateľ nesmie zadať nezávislé preskúmanie alebo vydanie správy o overení externému dodávateľovi. Na účely tohto nariadenia platí, že ak sa externe zadávajú iné overovacie činnosti, overovateľ musí splniť relevantné požiadavky stanovené v harmonizovanej norme v zmysle prílohy II.

Uzatvorenie zmluvy s jednotlivcami na vykonanie overovacích činností však nepredstavuje externé zadávanie na účely prvého pododseku, ak overovateľ pri uzatváraní zmluvy s uvedenými osobami splní relevantné požiadavky harmonizovaných noriem uvedených v prílohe II.

6. Overovateľ zavedie, zdokumentuje, vykonáva a zachováva proces s cieľom zabezpečiť pretrvávajúcu nestrannosť a nezávislosť overovateľa, častí rovnakého právneho subjektu, ako je overovateľ, iných organizácií uvedených v odseku 4 a všetkých pracovníkov a zmluvne viazaných osôb zapojených do overovania. Tento proces musí zahŕňať mechanizmus na ochranu nestrannosti a nezávislosti overovateľa a splňať relevantné požiadavky stanovené v harmonizovanej norme uvedenej v prílohe II.

7. Ak vedúci audítor EU ETS vykoná šesť ročných overení v prípade daného prevádzkovateľa lietadla, vedúci audítor EU ETS potom preruší na tri po sebe nasledujúce roky poskytovanie overovacích služieb tomu istému prevádzkovateľovi lietadla. Obdobie v trvaní najviac šesť rokov sa vzťahuje na akékoľvek overovania skleníkových plynov vykonávané pre daného prevádzkovateľa lietadla a začína sa po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

KAPITOLA IV

AKREDITÁCIA

Článok 44

Akreditácia

Overovateľ, ktorý prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla vydáva správu o overení, je akreditovaný na rozsah činností uvedený v prílohe I, v prípade ktorých overovateľ vykonáva overenie správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

Na účely overovania správ o základných údajoch alebo správ o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov je overovateľ, ktorý prevádzkovateľovi vydáva správu o overení, okrem toho akreditovaný pre skupinu činností č. 98 uvedenú v prílohe I.

Článok 45

Ciele akreditácie

V priebehu postupu akreditácie a monitorovania akreditovaných overovateľov každý vnútroštátny akreditačný orgán hodnotí, či overovateľ a jeho pracovníci vykonávajúci overovacie činnosti:

- sú spôsobilí vykonať overenie správ prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla v súlade s týmto nariadením;
- vykonávajú overovanie správ prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla v súlade s týmto nariadením;
- spĺňajú požiadavky uvedené v kapitole III.

Článok 46

Žiadosť o akreditáciu

1. Každá právnická osoba alebo iný právny subjekt môže požiadať o akreditáciu podľa článku 5 ods. 1 nariadenia (ES) č. 765/2008 a ustanovení tejto kapitoly.

Žiadosť musí obsahovať informácie požadované na základe harmonizovanej normy uvedenej v prílohe III.

2. Okrem informácií uvedených v odseku 1 tohto článku musí žiadateľ pred začatím hodnotenia podľa článku 45 dať vnútroštátnemu akreditačnému orgánu k dispozícii:

- všetky informácie, ktoré vyžaduje vnútroštátny akreditačný orgán;
- postupy a informácie týkajúce sa procesov uvedených v článku 41 ods. 1 a informácie o systéme riadenia kvality uvedenom v článku 41 ods. 2;
- kritériá spôsobilosti uvedené v článku 36 ods. 2 písm. a) a b), výsledky procesu zabezpečovania spôsobilosti uvedeného v článku 36, ako aj inú relevantnú dokumentáciu o spôsobilosti všetkých pracovníkov zapojených do overovacích činností;
- informácie o procese zabezpečenia pretrvávajúcej nestrannosti a nezávislosti podľa článku 43 ods. 6 vrátane relevantných záznamov o nestrannosti a nezávislosti žiadateľa a jeho pracovníkov;
- informácie o technických expertoch a kľúčových pracovníkoch zapojených do overovania správ prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
- systém a proces na zabezpečenie príslušnej internej dokumentácie o overení;
- ostatné relevantné záznamy uvedené v článku 42 ods. 1

Článok 47

Príprava na hodnotenie

1. Pri príprave hodnotenia uvedeného v článku 45 každý vnútroštátny akreditačný orgán zohľadní komplexnosť rozsahu, pre ktorý overovateľ žiada akreditáciu, ako aj zložitosť systému riadenia kvality uvedeného v článku 41 ods. 2, postupy a informácie k procesom podľa článku 41 ods. 1 a geografické oblasti, v ktorých overovateľ vykonáva alebo plánuje vykonať overovanie.
2. Na účely tohto nariadenia musí vnútroštátny akreditačný orgán spĺňať minimálne požiadavky stanovené v harmonizovanej norme v zmysle prílohy III.

Článok 48

Hodnotenie

1. Na účely vykonania hodnotenia uvedeného v článku 45 musí hodnotiaci tím uvedený v článku 58 vykonať minimálne tieto činnosti:
  - a) preskúmanie všetkých relevantných dokumentov a záznamov uvedených v článku 46;
  - b) návšteva priestorov žiadateľa s cieľom preskúmať reprezentatívnu vzorku internej dokumentácie o overení a zhodnotiť vykonávanie systému riadenia kvality žiadateľa a postupov alebo procesov uvedených v článku 41;
  - c) osvedčenie reprezentatívnej časti požadovaného rozsahu akreditácie, ako aj výkonnosti a spôsobilosti reprezentatívneho počtu pracovníkov žiadateľa, ktorí sú zapojení do overovania správy prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, s cieľom zabezpečiť, aby daní pracovníci pracovali v súlade s týmto nariadením.

Pri vykonávaní týchto činností musí hodnotiaci tím spĺňať požiadavky stanovené v harmonizovanej norme uvedenej v prílohe III.

2. Hodnotiaci tím oznámi zistenia a nezrovnalosti žiadateľovi v súlade s požiadavkami stanovenými v harmonizovanej norme v zmysle prílohy III a požiada žiadateľa, aby na oznámené zistenia a nezrovnalosti odpovedal v súlade s danými ustanoveniami.
3. Žiadateľ prijme nápravné opatrenia na riešenie všetkých oznámených nezrovnalostí podľa odseku 2 a vo svojej odpovedi na zistenia a nezrovnalosti oznámené hodnotiacim tímom uvedie, aké opatrenia sú prijaté alebo sa plánujú prijať v rámci lehoty stanovenej vnútroštátnym akreditačným orgánom na riešenie všetkých zistených nezrovnalostí.
4. Vnútroštátny akreditačný orgán preskúma odpovede žiadateľa na zistenia a nezrovnalosti predložené podľa odseku 3.

Ak vnútroštátny akreditačný orgán považuje odpoveď žiadateľa za nedostatočnú či neúčinnú, požiada žiadateľa o ďalšie informácie alebo opatrenia. Vnútroštátny akreditačný orgán môže požadovať aj dôkaz o účinnom vykonaní prijatých opatrení alebo vykonať následné hodnotenie s cieľom posúdiť účinné vykonávanie nápravných opatrení.

Článok 49

Rozhodnutie o akreditácii a osvedčenie o akreditácii

1. Pri príprave a prijímaní rozhodnutia o udelení, rozšírení alebo obnovení akreditácie žiadateľa musí vnútroštátny akreditačný orgán zohľadniť požiadavky stanovené harmonizovanej norme v zmysle prílohy III.
2. Ak sa vnútroštátny akreditačný orgán rozhodol udeliť, rozšíriť alebo obnoviť akreditáciu žiadateľa, vydá na ten účel osvedčenie o akreditácii.

Osvedčenie o akreditácii musí obsahovať prinajmenšom informácie požadované na základe harmonizovanej normy uvedenej v prílohe III.

Osvedčenie o akreditácii platí najviac päť rokov odo dňa vydania daného osvedčenia vnútroštátnym akreditačným orgánom.

Článok 50

Dohľad

1. Vnútroštátny akreditačný orgán vykonáva ročný dohľad nad každým overovateľom, ktorému vydal osvedčenie o akreditácii.

V rámci dohľadu sa vykoná prinajmenšom:

- a) návšteva priestorov overovateľa s cieľom vykonať činnosti uvedené v článku 48 ods. 1 písm. b);
  - b) sledovanie výkonnosti a spôsobilosti reprezentatívneho počtu pracovníkov overovateľa v súlade s článkom 48 ods. 1 písm. c).
2. Vnútroštátny akreditačný orgán vykoná prvý dohľad nad overovateľom v súlade s odsekom 1 najneskôr 12 mesiacov odo dňa, keď bolo danému overovateľovi vydané osvedčenie o akreditácii.
  3. Vnútroštátny akreditačný orgán vypracuje svoj plán dohľadu nad každým overovateľom spôsobom, ktorý umožňuje hodnotenie reprezentatívnych vzoriek rozsahu akreditácie v súlade s požiadavkami stanovenými v harmonizovanej norme uvedenej v prílohe III.
  4. Na základe výsledkov dohľadu uvedeného v odseku 1 vnútroštátny akreditačný orgán rozhodne, či potvrdí pokračovanie akreditácie.
  5. Ak overovateľ vykonáva overovanie v inom členskom štáte, vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý overovateľa akreditoval, môže požiadať vnútroštátny akreditačný orgán členského štátu, v ktorom sa vykonáva overovanie, aby v jeho mene a na jeho zodpovednosť vykonával činnosti dohľadu.

Článok 51

Opätovné hodnotenie

1. Pred uplynutím platnosti osvedčenia o akreditácii vnútroštátny akreditačný orgán vykoná opätovné hodnotenie overovateľa, ktorému vnútroštátny akreditačný orgán vydal osvedčenie o akreditácii, s cieľom zistiť, či je možné predĺžiť platnosť tohto osvedčenia o akreditácii.
2. Vnútroštátny akreditačný orgán vypracuje svoj plán opätovného hodnotenia každého overovateľa spôsobom, ktorý umožňuje hodnotenie reprezentatívnych vzoriek rozsahu akreditácie. Pri plánovaní a vykonávaní opätovného hodnotenia musí vnútroštátny akreditačný orgán spĺňať požiadavky stanovené v harmonizovanej norme uvedenej v prílohe III.

Článok 52

Mimoriadne hodnotenie

1. Vnútroštátny akreditačný orgán môže kedykoľvek vykonať mimoriadne hodnotenie overovateľa s cieľom zabezpečiť, aby tento overovateľ spĺňal požiadavky tohto nariadenia.
2. Aby mohol vnútroštátny akreditačný orgán posúdiť potrebu mimoriadneho hodnotenia, overovateľ ho bezodkladne informuje o akýchkoľvek dôležitých zmenách, ktoré sú relevantné z hľadiska jeho akreditácie a ktoré sa týkajú ktoréhokoľvek aspektu jeho statusu alebo prevádzky. K dôležitým zmenám patria aj zmeny uvedené v harmonizovanej norme v zmysle prílohy III.

Článok 53

Rozšírenie rozsahu

Ak overovateľ požiada o rozšírenie rozsahu udelenej akreditácie, vnútroštátny akreditačný orgán vykoná činnosti potrebné na stanovenie, či overovateľ spĺňa požiadavky článku 45 pre požadované rozšírenie rozsahu jeho akreditácie.

Článok 54

Administratívne opatrenia

1. Ak overovateľ nespĺňa požiadavky tohto nariadenia, vnútroštátny akreditačný orgán môže pozastaviť či odvolať jeho akreditáciu alebo zúžiť jej rozsah.

V prípade, ak o to overovateľ požiada, vnútroštátny akreditačný orgán pozastaví či odvolá jeho akreditáciu alebo zúži jej rozsah.

Vnútroštátny akreditačný orgán zavedie, zdokumentuje, vykonáva a zachováva postup na pozastavenie akreditácie, odvolanie akreditácie a zúženie rozsahu akreditácie.

2. Vnútroštátny akreditačný orgán pozastaví akreditáciu alebo zúži jej rozsah vždy, keď:
  - a) sa overovateľ dopustil závažného porušenia požiadaviek tohto nariadenia;
  - b) overovateľ neustále a opakovane neplní požiadavky tohto nariadenia;
  - c) overovateľ porušil iné osobitné podmienky vnútroštátneho akreditačného orgánu.

3. Vnútroštátny akreditačný orgán odvolá akreditáciu v prípadoch, keď:
  - a) overovateľ neodstránil nedostatky, ktoré viedli k rozhodnutiu o pozastavení osvedčenia o akreditácii;
  - b) bol člen vrcholového manažmentu overovateľa alebo personálu overovateľa zapojený do overovacích činností podľa tohto nariadenia uznaný vinným za podvod;
  - c) overovateľ úmyselne poskytol nepravdivé informácie alebo zamlčal informácie.
4. Proti rozhodnutiu vnútroštátneho akreditačného orgánu o pozastavení, odvolaní alebo zúžení rozsahu akreditácie v súlade s odsekmi 2 a 3 sa možno odvolať.

Členské štáty zavedú postupy na riešenie týchto odvolaní.

5. Rozhodnutie vnútroštátneho akreditačného orgánu o pozastavení, odvolaní alebo zúžení rozsahu akreditácie nadobúda účinnosť po jeho oznámení overovateľovi.

Vnútroštátny akreditačný orgán ukončí pozastavenie osvedčenia o akreditácii, ak dostane uspokojivé informácie a získa presvedčenie o tom, že overovateľ spĺňa požiadavky tohto nariadenia.

KAPITOLA V

POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA AKREDITAČNÝCH ORGÁNOV PRE AKREDITÁCIU OVEROVATEĽOV ETS

Článok 55

Vnútroštátny akreditačný orgán

1. Úlohy súvisiace s akreditáciou podľa tohto nariadenia vykonávajú vnútroštátne akreditačné orgány vymenované podľa článku 4 ods. 1 nariadenia (ES) č. 765/2008.
2. Ak sa členský štát rozhodne povoliť v rámci tohto nariadenia osvedčovanie overovateľov, ktorí sú fyzickými osobami, úlohami súvisiacimi s osvedčovaním daných overovateľov sa poverí vnútroštátny orgán, ktorý nie je vnútroštátnym akreditačným orgánom vymenovaným podľa článku 4 ods. 1 nariadenia (ES) č. 765/2008.
3. Ak sa členský štát rozhodne využiť možnosť uvedenú v odseku 2, zabezpečí, aby predmetný vnútroštátny orgán spĺňal požiadavky tohto nariadenia vrátane požiadaviek stanovených v článku 71 tohto nariadenia, a poskytne požadované dokumenty v súlade s článkom 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 765/2008.
4. Vnútroštátny akreditačný orgán je členom orgánu uznaného podľa článku 14 uvedeného nariadenia (ES) č. 765/2008.
5. Vnútroštátny akreditačný orgán je poverený vykonávaním akreditácie ako činnosti verejnoprávneho orgánu a je formálne uznaný členským štátom, ak akreditáciu nevykonávajú priamo verejnoprávne orgány.
6. Na účely tohto nariadenia vnútroštátny akreditačný orgán vykonáva svoje úlohy v súlade s požiadavkami stanovenými v harmonizovanej norme uvedenej v prílohe III.

Článok 56

Cezhraničná akreditácia

Ak členský štát nepovažuje vymenovanie vnútroštátneho akreditačného orgánu alebo poskytovanie akreditačných služieb v zmysle článku 15 smernice 2003/87/ES za hospodársky zmysluplné alebo udržateľné, mal by mať možnosť obrátiť sa na vnútroštátny akreditačný orgán iného členského štátu.

Predmetný členský štát informuje o tejto skutočnosti Komisiu a iné členské štáty.

Článok 57

Nezávislosť a nestrannosť

1. Vnútroštátny akreditačný orgán je organizovaný spôsobom, ktorý je zárukou jeho úplnej nezávislosti od overovateľov, ktorých hodnotí, ako aj jeho nestrannosti pri vykonávaní jeho akreditačných činností.
2. Na tento účel nesmie vnútroštátny akreditačný orgán ponúkať ani poskytovať žiadne činnosti či služby, ktoré poskytuje overovateľ, ani poskytovať konzultačné služby, vlastniť podiely ani mať žiadny iný finančný alebo riadiaci záujem u overovateľa.
3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 55 ods. 2, sa štruktúra, zodpovednosť a úlohy vnútroštátneho akreditačného orgánu musia jasne odlišovať od tých, ktoré prináležia príslušnému orgánu a iným vnútroštátnym orgánom.

4. Vnútroštátny akreditačný orgán prijíma všetky konečné rozhodnutia týkajúce sa akreditácie overovateľov.

Vnútroštátny akreditačný orgán však môže niektoré činnosti zadať subdodávateľom s výhradou splnenia požiadaviek stanovených v harmonizovanej norme uvedenej v prílohe III.

Článok 58

Hodnotiaci tím

1. Na účely každého konkrétneho hodnotenia vymenuje vnútroštátny akreditačný orgán hodnotiaci tím.
2. Hodnotiaci tím tvorí vedúci hodnotiteľ a v prípade potreby vhodný počet hodnotiteľov alebo technických expertov na konkrétny rozsah akreditácie.

Súčasťou hodnotiaceho tímu musí byť aspoň jedna osoba, ktorá má znalosti o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, ktoré sú relevantné z hľadiska rozsahu akreditácie, ako aj spôsobilosť a znalosti potrebné na hodnotenie činností overovania v rámci zariadenia alebo prevádzkovateľa lietadla pre daný rozsah, a aspoň jedna osoba, ktorá má znalosti v oblasti relevantných vnútroštátnych právnych predpisov a usmernení.

Ak vnútroštátny akreditačný orgán hodnotí spôsobilosť a výkonnosť overovateľa pre rozsah pôsobnosti č. 98 uvedený v prílohe I k tomuto nariadeniu, hodnotiaci tím okrem toho musí zahrnúť aspoň jednu osobu so znalosťami o zbere, monitorovaní a nahlasovaní údajov relevantných z hľadiska bezodplatného pridelovania podľa delegovaného nariadenia (EÚ) .../..., ako aj so spôsobilosťou a vedomosťami, ktoré sa vyžadujú na hodnotenie overovacích činností pre daný rozsah.

Článok 59

Požiadavky na spôsobilosť hodnotiteľov

1. Hodnotiteľ musí byť pri hodnotení overovateľa spôsobilý vykonávať činnosti vyžadované podľa kapitoly IV. Na tento účel musí hodnotiteľ:
  - a) spĺňať požiadavky stanovené v harmonizovanej norme podľa nariadenia (ES) č. 765/2008 uvedenej v prílohe III;
  - b) mať znalosť smernice 2003/87/ES, vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, delegovaného nariadenia (EÚ) .../... – v prípade, ak hodnotitelia hodnotia spôsobilosť a výkonnosť overovateľa pre rozsah pôsobnosti č. 98 uvedený v prílohe I k tomuto nariadeniu, tohto nariadenia, príslušných noriem a ďalších príslušných právnych predpisov, ako aj uplatniteľných usmernení;
  - c) mať znalosti z oblasti auditu údajov a informácií podľa článku 38 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia získané prostredníctvom odborného vzdelávania alebo pomocou prístupu k osobe, ktorá má znalosti a skúsenosti v súvislosti s takýmito údajmi a informáciami.
2. Vedúci hodnotiteľ musí spĺňať požiadavky na spôsobilosť uvedené v odseku 1, preukázať spôsobilosť viesť hodnotiaci tím a niesť zodpovednosť za vykonávanie hodnotenia v súlade s týmto nariadením.
3. Interní revízori a osoby prijímajúce rozhodnutia o udelení, rozšírení alebo obnovení akreditácie musia spĺňať požiadavky na spôsobilosť uvedené v odseku 1 a okrem toho musia mať aj dostatočné znalosti a skúsenosti na hodnotenie akreditácie.

Článok 60

Technickí experti

1. Vnútroštátny akreditačný orgán môže do hodnotiaceho tímu zaradiť technických expertov, aby poskytovali podrobné znalosti a odborné skúsenosti týkajúce sa konkrétnej témy, ktoré sú potrebné na pomoc vedúcemu hodnotiteľovi alebo hodnotiteľovi pri vykonávaní hodnotiacich činností.
2. Technický expert musí mať spôsobilosť, ktorá je potrebná na účinnú pomoc vedúcemu hodnotiteľovi a hodnotiteľovi s témou, v prípade ktorej sa vyžadujú znalosti a skúsenosti takéhoto experta. Okrem toho musí technický expert:
  - a) mať znalosť smernice 2003/87/ES, vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066, delegovaného nariadenia (EÚ) .../... – v prípade, ak technickí experti hodnotia spôsobilosť a výkonnosť overovateľa pre rozsah pôsobnosti č. 98 uvedený v prílohe I k tomuto nariadeniu, tohto nariadenia, príslušných noriem a ďalších príslušných právnych predpisov, ako aj uplatniteľných usmernení;
  - b) dostatočne rozumieť overovacím činnostiam.
3. Technický expert vykonáva špecifikované úlohy pod vedením a plnou zodpovednosťou vedúceho hodnotiteľa predmetného hodnotiaceho tímu.

Článok 61

Postupy

Vnútroštátny akreditačný orgán musí spĺňať požiadavky stanovené podľa článku 8 nariadenia (ES) č. 765/2008.

Článok 62

Sťažnosti

Ak vnútroštátny akreditačný orgán dostane sťažnosť týkajúcu sa overovateľa od príslušného orgánu, prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla či iných zainteresovaných strán, vnútroštátny akreditačný orgán musí v primeranej časovej lehote, najneskôr však do troch mesiacov od prijatia sťažnosti:

- a) rozhodnúť o právoplatnosti sťažnosti;
- b) zabezpečiť, aby predmetný overovateľ dostal príležitosť na predloženie svojich pripomienok;
- c) prijať vhodné opatrenia na riešenie sťažnosti;
- d) zaznamenať sťažnosť a prijaté opatrenie a
- e) odpovedať sťažovateľovi.

Článok 63

Záznamy a dokumentácia

1. Vnútroštátny akreditačný orgán vedie záznamy o každej osobe zapojenej do postupu akreditácie. K daným záznamom patria aj záznamy o relevantnej kvalifikácii, odbornom vzdelaní, skúsenostiach, nestrannosti a spôsobilosti, ktoré sú potrebné na preukázanie súladu s týmto nariadením.
2. Vnútroštátny akreditačný orgán vedie záznamy o overovateľovi v súlade s harmonizovanou normou podľa nariadenia (ES) č. 765/2008, na ktorú sa odkazuje v prílohe III.

Článok 64

Prístup k informáciám a dôvernosť

1. Vnútroštátny akreditačný orgán pravidelne zverejňuje a aktualizuje informácie o vnútroštátnom akreditačnom orgáne a o jeho akreditačných činnostiach.
2. Vnútroštátny akreditačný orgán prijíma v súlade s článkom 8 ods. 4 nariadenia (ES) č. 765/2008 vhodné opatrenia na prípadné zabezpečenie dôvernosti získaných informácií.

Článok 65

Partnerské hodnotenie

1. Vnútroštátne akreditačné orgány sa podrobujú pravidelnému partnerskému hodnoteniu.

Partnerské hodnotenie organizuje orgán uznaný podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008.

2. Orgán uznaný podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008 uplatňuje príslušné kritériá partnerského hodnotenia a účinný a nezávislý proces partnerského hodnotenia s cieľom vyhodnotiť, či:
  - a) vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý je predmetom partnerského hodnotenia, vykonáva akreditačné činnosti v súlade s kapitolou IV;
  - b) vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý je predmetom partnerského hodnotenia, spĺňa požiadavky stanovené v tejto kapitole.

Ku kritériám patria požiadavky na spôsobilosť partnerských hodnotiteľov a tímov pre partnerské hodnotenie, ktoré sú špecifické pre systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov stanovený smernicou 2003/87/ES.

3. Orgán uznaný podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008 uverejní výsledok partnerského hodnotenia vnútroštátneho akreditačného orgánu a oznámi ho Komisii, vnútroštátnym orgánom zodpovedným za vnútroštátne akreditačné orgány v členských štátoch a príslušnému orgánu členských štátov alebo kontaktnému miestu uvedenému v článku 70 ods. 2

4. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 1, platí, že ak vnútroštátny akreditačný orgán úspešne absolvoval partnerské hodnotenie organizované orgánom uznaným podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008 pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, vnútroštátnemu akreditačnému orgánu sa udelí výnimka z povinnosti absolvovať nové partnerské hodnotenie po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, pokiaľ dokáže preukázať súlad s týmto nariadením.

Na tento účel predmetný akreditačný orgán predloží orgánu uznanému podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008 žiadosť a potrebnú dokumentáciu.

Orgán uznaný podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008 rozhodne o tom, či sú splnené podmienky na udelenie výnimky.

Výnimka sa uplatňuje počas obdobia najviac troch rokov odo dňa oznámenia rozhodnutia vnútroštátnemu akreditačnému orgánu.

5. Vnútroštátny orgán, ktorý je podľa článku 55 ods. 2 poverený úlohami súvisiacimi s osvedčovaním overovateľov, ktorí sú fyzickými osobami, podľa tohto nariadenia, musí byť rovnako dôveryhodný ako vnútroštátne akreditačné orgány, ktoré úspešne absolvovali partnerské hodnotenie.

Na tento účel predmetný členský štát okamžite po svojich rozhodnutiach o poverení vnútroštátneho orgánu vykonaním osvedčovania, predloží Komisii a ostatným členským štátom všetky relevantné listinné dôkazy. Žiadny vnútroštátny orgán nesmie osvedčiť overovateľov na účely tohto nariadenia pred tým, než predmetný členský štát predloží dané listinné dôkazy.

Predmetný členský štát pravidelne preskúmava fungovanie vnútroštátneho orgánu s cieľom uistiť sa o tom, že aj naďalej splňa uvedenú úroveň dôveryhodnosti, a o výsledku informuje Komisiu.

Článok 66

Nápravné opatrenia

1. Členské štáty v pravidelných intervaloch monitorujú svoje vnútroštátne akreditačné orgány s cieľom ubezpečiť sa o tom, že kontinuálne spĺňajú požiadavky tohto nariadenia, pričom zohľadňujú výsledky partnerského hodnotenia vykonaného v súlade s článkom 65.

2. Ak vnútroštátny akreditačný orgán nespĺňa požiadavky stanovené v tomto nariadení alebo si neplní svoje povinnosti podľa tohto nariadenia, dotknutý členský štát prijme vhodné nápravné opatrenia alebo zabezpečí prijatie takýchto nápravných opatrení a informuje o tejto skutočnosti Komisiu.

Článok 67

Vzájomné uznávanie overovateľov

1. Členské štáty musia uznávať rovnocennosť služieb poskytovaných tými vnútroštátnymi akreditačnými orgánmi, ktoré úspešne absolvovali partnerské hodnotenie. Členské štáty prijímajú osvedčenia o akreditácii overovateľov akreditovaných uvedenými vnútroštátnymi akreditačnými orgánmi a rešpektujú právo overovateľov vykonávať overovanie pre svoj rozsah akreditácie.

2. Ak vnútroštátny akreditačný orgán neabsolvoval celý proces partnerského hodnotenia, členské štáty prijímú osvedčenia o akreditácii overovateľov akreditovaných daným vnútroštátnym akreditačným orgánom za predpokladu, že orgán uznaný podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008 začal partnerské hodnotenie daného vnútroštátneho akreditačného orgánu a nezistil žiadny nesúlad vnútroštátneho akreditačného orgánu s týmto nariadením.

3. Ak osvedčovanie overovateľov vykonáva vnútroštátny orgán uvedený v článku 55 ods. 2, členské štáty prijímú osvedčenie vydané daným orgánom a rešpektujú právo osvedčených overovateľov vykonávať overovanie pre svoj rozsah osvedčenia.

Článok 68

Monitorovanie poskytovaných služieb

Ak členský štát v priebehu inšpekcie vykonanej v súlade s článkom 31 ods. 4 smernice 2006/123/ES zistil, že overovateľ nedodržiava toto nariadenie, príslušný orgán alebo vnútroštátny akreditačný orgán daného členského štátu o tejto skutočnosti informujú vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý daného overovateľa akreditoval.

Vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý daného overovateľa akreditoval, považuje oznámenie danej informácie za sťažnosť v zmysle článku 62 a prijme primerané opatrenia a odpovie príslušnému orgánu alebo vnútroštátnemu akreditačnému orgánu v súlade s článkom 73 ods. 2 druhým pododsekom.

Článok 69

Elektronická výmena údajov a používanie automatizovaných systémov

1. Členské štáty môžu vyžadovať, aby overovatelia používali elektronické vzory alebo špecifické formáty na účely správ o overení v súlade s článkom 74 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066 alebo v súlade s článkom 13 delegovaného nariadenia (EÚ) .../....

2. Na ďalšie typy komunikácie medzi prevádzkovateľom, prevádzkovateľom lietadla, overovateľom, príslušným orgánom a vnútroštátnym akreditačným orgánom môžu byť sprístupnené štandardizované elektronické vzory alebo špecifikácie formátu súborov, a to v súlade s článkom 74 ods. 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/2066.

KAPITOLA VI

VÝMENA INFORMÁCIÍ

Článok 70

Výmena informácií a kontaktné body

1. Členský štát zavedie účinnú výmenu vhodných informácií a účinnú spoluprácu medzi svojim vnútroštátnym akreditačným orgánom alebo prípadne vnútroštátnym orgánom povereným osvedčovaním overovateľov a príslušným orgánom.
2. Ak je podľa článku 18 smernice 2003/87/ES v členskom štáte určený viac ako jeden príslušný orgán, členský štát poverí jeden z daných príslušných orgánov ako kontaktné miesto na výmenu informácií, na koordináciu spolupráce podľa odseku 1 a na činnosti uvedené v tejto kapitole.

Článok 71

Akreditačný pracovný program a správa manažmentu

1. Do 31. decembra každého roku vnútroštátny akreditačný orgán sprístupní príslušnému orgánu každého členského štátu akreditačný pracovný program vrátane zoznamu overovateľov akreditovaných daným vnútroštátnym akreditačným orgánom, ktorí podľa článku 77 oznámili, že v daných členských štátoch zamýšľajú vykonávať overovania. Akreditačný pracovný program musí v súvislosti s každým overovateľom obsahovať prinajmenšom tieto informácie:

- a) predpokladaný čas a miesto overovania;
- b) informácie o činnostiach, ktoré vnútroštátny akreditačný orgán plánuje v prípade daného overovateľa, najmä činnosti dohľadu a opätovného hodnotenia;
- c) dátumy predpokladaných znaleckých auditov, ktoré má vykonať vnútroštátny akreditačný orgán s cieľom posúdiť overovateľa, a to vrátane adresy a kontaktných údajov prevádzkovateľov alebo prevádzkovateľov lietadla, ktorých v priebehu znaleckého auditu navštíví;
- d) informácie o tom, či vnútroštátny akreditačný orgán požiadala vnútroštátny akreditačný orgán členského štátu, v ktorom overovateľ vykonáva overovanie, o vykonanie činností dohľadu.

Ak dôjde k zmenám informácií uvedených v prvom pododseku, vnútroštátny akreditačný orgán predloží príslušnému orgánu do 31. januára každého roka aktualizovaný pracovný program.

2. Po predložení akreditačného pracovného programu v súlade s odsekom 1 príslušný orgán poskytne vnútroštátnemu akreditačnému orgánu všetky relevantné informácie vrátane všetkých relevantných vnútroštátnych právnych predpisov alebo usmernení.

3. Do 1. júna každého roka vnútroštátny akreditačný orgán sprístupní príslušnému orgánu správu manažmentu. Správa manažmentu obsahuje v súvislosti s každým overovateľom, ktorého vnútroštátny akreditačný orgán akreditoval, prinajmenšom tieto informácie:

- a) podrobnosti akreditácie overovateľov, ktorých daný vnútroštátny akreditačný orgán akreditoval po prvýkrát, vrátane rozsahu akreditácie týchto overovateľov;
- b) všetky zmeny rozsahu akreditácie v prípade týchto overovateľov;
- c) súhrnné výsledky činností dohľadu a opätovného hodnotenia, ktoré vykonal vnútroštátny akreditačný orgán;
- d) súhrnné výsledky mimoriadnych hodnotení, ktoré sa uskutočnili, vrátane dôvodov začatia týchto mimoriadnych hodnotení;
- e) všetky sťažnosti podané proti overovateľovi od poslednej správy manažmentu a opatrenia, ktoré prijal vnútroštátny akreditačný orgán.
- f) podrobnosti o opatreniach, ktoré prijal vnútroštátny akreditačný orgán v reakcii na informácie zdieľané príslušným orgánom, pokiaľ vnútroštátny akreditačný orgán dané informácie nepovažuje za sťažnosť v zmysle článku 62.

Článok 72

Výmena informácií o administratívnych opatreniach

Ak vnútroštátny akreditačný orgán uložil overovateľovi administratívne opatrenia podľa článku 54 alebo ak bolo ukončené pozastavenie akreditácie alebo ak sa rozhodnutím vo veci odvolania zvrátilo rozhodnutie vnútroštátneho akreditačného orgánu uložiť administratívne opatrenia uvedené v článku 54, vnútroštátny akreditačný orgán informuje tieto strany:

- a) príslušný orgán členského štátu, v ktorom je overovateľ akreditovaný;
- b) príslušný orgán a vnútroštátny akreditačný orgán každého členského štátu, v ktorom overovateľ vykonáva overovania.

Článok 73

Výmena informácií zo strany príslušného orgánu

1. Príslušný orgán členského štátu, v ktorom overovateľ vykonáva overovanie, každoročne informuje vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý akreditoval daného overovateľa, prinajmenšom o:

- a) relevantných výsledkoch kontroly správy prevádzkovateľa a prevádzkovateľa lietadla a správ o overení, najmä o každom zistenom nesúlade daného overovateľa s týmto nariadením;
- b) výsledkoch inšpekcie u prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla, ak sú dané výsledky relevantné pre vnútroštátny akreditačný orgán, pokiaľ ide o akreditáciu overovateľa a dohľad, alebo ak dané výsledky zahŕňajú akýkoľvek zistený nesúlad daného overovateľa s týmto nariadením;
- c) výsledkoch hodnotenia internej dokumentácie o overení tohto overovateľa, ak príslušný orgán posúdil internú dokumentáciu o overení podľa článku 26 ods. 3;
- d) sťažnostiach prijatých príslušným orgánom v súvislosti s daným overovateľom.

2. Ak informácie uvedené v odseku 1 preukazujú, že príslušný orgán zistil nesúlad daného overovateľa s týmto nariadením, vnútroštátny akreditačný orgán považuje oznámenie danej informácie za sťažnosť príslušného orgánu v súvislosti s daným overovateľom v zmysle článku 62.

Vnútroštátny akreditačný orgán prijme vhodné opatrenia na riešenie takejto informácie a príslušnému orgánu odpovie v primeranej časovej lehote, najneskôr však do troch mesiacov od prijatia sťažnosti. Vnútroštátny akreditačný orgán vo svojej odpovedi informuje príslušný orgán o ním prijatých opatreniach a prípadne o administratívnych opatreniach uložených overovateľovi.

Článok 74

Výmena informácií o dohľade

1. Ak bol vnútroštátny akreditačný orgán členského štátu, v ktorom overovateľ vykonáva overovanie, požiadaný podľa článku 50 ods. 5 o vykonávanie činností dohľadu, daný vnútroštátny akreditačný orgán oznámi svoje zistenia vnútroštátnemu akreditačnému orgánu, ktorý overovateľa akreditoval, s výnimkou prípadu, že sa oba vnútroštátne akreditačné orgány dohodnú inak.

2. Pri hodnotení, či overovateľ spĺňa požiadavky tohto nariadenia, musí vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý overovateľa akreditoval, zohľadniť zistenia uvedené v odseku 1.

3. Ak zistenia uvedené v odseku 1 preukazujú, že overovateľ nedodríava toto nariadenie, vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý overovateľa akreditoval, prijme príslušné opatrenia podľa tohto nariadenia a informuje vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý vykonáva činnosti dohľadu, o tom:

- a) aké opatrenie prijal vnútroštátny akreditačný orgán, ktorý overovateľa akreditoval;
- b) prípadne, akým spôsobom overovateľ vyriešil dané zistenia;
- c) aké administratívne opatrenia boli v prípade potreby overovateľovi uložené.

Článok 75

Výmena informácií s členským štátom, v ktorom je overovateľ usadený

Ak overovateľovi udelil akreditáciu vnútroštátny akreditačný orgán v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom je overovateľ usadený, príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom je overovateľ usadený, sa poskytne akreditačný pracovný program, správa manažmentu podľa článku 71, ako aj a informácie podľa článku 72.

Článok 76

Databázy akreditovaných overovateľov

1. Vnútroštátne akreditačné orgány alebo prípadne vnútroštátne orgány uvedené v článku 55 ods. 2 zriadia a spravujú databázu a umožňujú prístup do tejto databázy iným vnútroštátnym akreditačným orgánom, vnútroštátnym orgánom, overovateľom, prevádzkovateľom, prevádzkovateľom lietadiel a príslušným orgánom.

Orgán uznaný podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 765/2008 uľahčuje a harmonizuje prístup k databázam s cieľom umožniť účinnú a nákladovo efektívnu komunikáciu medzi vnútroštátnymi akreditačnými orgánmi, vnútroštátnymi orgánmi, overovateľmi, prevádzkovateľmi, prevádzkovateľmi lietadiel a príslušnými orgánmi, a môže dané databázy zlúčiť do jednej centralizovanej databázy.

2. Databáza uvedená v odseku 1 musí obsahovať prinajmenšom tieto informácie:

- a) názov a adresu každého overovateľa akreditovaného daným vnútroštátnym akreditačným orgánom;
- b) členské štáty, v ktorých overovateľ vykonáva overovanie;
- c) rozsah akreditácie každého overovateľa;
- d) dátum udelenia akreditácie a dátum uplynutia platnosti akreditácie;
- e) všetky informácie o administratívnych opatreniach uložených overovateľovi.

Informácie musia byť verejne prístupné.

Článok 77

Oznámenia overovateľov

1. Aby vnútroštátny akreditačný orgán mohol vypracovať akreditačný pracovný program a správu manažmentu podľa článku 71, overovateľ do 15. novembra každého roka zašle vnútroštátnemu akreditačnému orgánu, ktorý daného overovateľa akreditoval, tieto informácie:

- a) plánovaný čas a miesto overovaní, ktoré má overovateľ v pláne vykonať;
- b) adresu a kontaktné údaje prevádzkovateľov alebo prevádzkovateľov lietadiel, ktorých emisie, správy o tonokilometroch, správy o základných údajoch alebo správy o údajoch týkajúcich sa nových účastníkov sú predmetom jeho overovania;
- c) mená členov overovacieho tímu a rozsah akreditácie, do ktorej patrí činnosť prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla.

2. Ak dôjde k zmene informácií uvedených v odseku 1, overovateľ dané zmeny oznámi akreditačnému orgánu v časovom rámci, na ktorom sa dohodol s daným vnútroštátnym akreditačným orgánom.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 78

Zrušenie nariadenia (EÚ) č. 600/2012 a prechodné ustanovenia

1. Nariadenie (EÚ) č. 600/2012 sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2019 alebo odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, podľa toho, čo nastane neskôr.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe IV.

2. Ustanovenia nariadenia (EÚ) č. 600/2012 sa naďalej uplatňujú na overovanie emisí a v prípade potreby aj na údaje o činnosti, ktoré sa vyskytnú pred 1. januárom 2019.

Článok 79

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2019 alebo odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, podľa toho, čo nastane neskôr.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 19. decembra 2018

Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER

PRÍLOHA I

Rozsah akreditácie overovateľov

Rozsah akreditácie overovateľov sa uvádza v osvedčení o akreditácii pomocou týchto skupín činností podľa prílohy I k smernici 2003/87/ES a iných činností podľa článku 10a a článku 24 smernice 2003/87/ES. Uvedené ustanovenia sa uplatňujú aj na overovateľov, ktorých osvedčil vnútroštátny orgán v súlade s článkom 55 ods. 2 tohto nariadenia.

Číslo skupiny činností	Rozsah akreditácie
1a	Spaľovanie palív v zariadeniach, v ktorých sa používajú iba komerčné štandardné palivá vymedzené vo vykonávacom nariadení Komisie (EÚ) 2018/2066, alebo kde sa v zariadeniach kategórie A alebo B používa zemný plyn.
1b	Spaľovanie palív v zariadeniach bez obmedzenia
2	Rafinovanie minerálnych olejov
3	— Výroba koksu — Praženie alebo spekanie vrátane granulovania kovovej rudy (vrátane sírnej rudy) — Výroba surového železa alebo ocele (primárne alebo sekundárne tavenie) vrátane kontinuálneho liatia
4	— Výroba alebo spracovanie železných kovov (vrátane ferozliatin) — Výroba sekundárneho hliníka — Výroba alebo spracovanie neželezných kovov vrátane výroby zliatin
5	Výroba primárneho hliníka (emisie CO ₂ a PFC)
6	— Výroba cementového slinku — Výroba vápna alebo kalcinácia dolomitu alebo magnezitu — Výroba skla vrátane sklenených vlákien — Výroba keramických výrobkov vypaľovaním — Výroba izolačného materiálu z minerálnej vlny — Sušenie alebo kalcinácia sadry alebo výroba sadrokartónu a iných výrobkov zo sadry
7	— Výroba buničiny z dreva alebo iných vláknitých materiálov — Výroba papiera alebo lepenky
8	— Výroba sadzí — Výroba amoniaku — Výroba organických chemikálií vo veľkom množstve krakovaním, reformovaním, čiastočnou alebo úplnou oxidáciou alebo podobnými procesmi — Výroba vodíka (H ₂) a syntetického plynu reformovaním alebo čiastočnou oxidáciou — Výroba uhličitanu sodného (Na ₂ CO ₃) a hydrogénuhličitanu sodného (NaHCO ₃)
9	— Výroba kyseliny dusičnej (emisie CO ₂ a N ₂ O) — Výroba kyseliny adipovej (emisie CO ₂ a N ₂ O) — Výroba kyseliny glyoxalovej a glyoxylovej (emisie CO ₂ a N ₂ O)
10	— Zachytávanie skleníkových plynov zo zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES, na účely prepravy a geologického ukladania v úložisku povolenom podľa smernice 2009/31/ES — Preprava skleníkových plynov potrubiami na účely geologického ukladania v úložisku, ktoré je povolené podľa smernice 2009/31/ES

Číslo skupiny činností	Rozsah akreditácie
11	Geologické ukladanie skleníkových plynov v úložisku povolené podľa smernice 2009/31/ES
12	Letecké činnosti (údaje o emisiách a tonokilometroch)
98	Ostatné činnosti podľa článku 10a smernice 2003/87/ES
99	Ostatné činnosti zahrnuté členským štátom podľa článku 24 smernice 2003/87/ES, ktoré sú podrobne uvedené v osvedčení o akreditácii

PRÍLOHA II

Požiadavky na overovateľov

V súvislosti s požiadavkami na overovateľov sa uplatňuje harmonizovaná norma podľa nariadenia (ES) č. 765/2008 týkajúca sa požiadaviek na validačné a overovacie orgány pre skleníkové plyny na účely akreditácie alebo iných foriem uznávania. Okrem toho sa uplatňujú tieto postupy, procesy a opatrenia uvedené v článku 41 ods. 1:

- a) postup a politika komunikácie s prevádzkovateľom alebo prevádzkovateľom lietadla a ostatnými relevantnými stranami;
  - b) primerané mechanizmy na ochranu dôvernosti získaných informácií;
  - c) postup riešenia odvolaní;
  - d) postup riešenia sťažností (vrátane orientačného časového harmonogramu);
  - e) postup na vydanie zrevidovanej správy o overení, ak po tom, čo overovateľ predložil správu o overení prevádzkovateľovi alebo prevádzkovateľovi lietadla na postúpenie príslušnému orgánu, došlo k zisteniu chyby v správe o overení alebo v správe prevádzkovateľa alebo prevádzkovateľa lietadla;
  - f) postup alebo proces externého zadávania overovacích činností iným organizáciám.
-

PRÍLOHA III

Minimálne požiadavky na akreditačný proces a požiadavky na akreditačné orgány

V súvislosti s minimálnymi požiadavkami na akreditáciu a požiadavkami na akreditačné orgány sa uplatňuje harmonizovaná norma podľa nariadenia (ES) č. 765/2008, ktorá sa týka všeobecných požiadaviek na akreditačné orgány, ktoré akreditujú orgány posudzovania zhody.

PRÍLOHA IV

Tabuľka zhody

Nariadenie Komisie (EÚ) č. 600/2012	Toto nariadenie
články 1 až 31	články 1 až 31
—	Článok 32
články 32 až 78	články 33 až 79
príloha I až III	príloha I až III
—	príloha IV

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK